

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 23

Presidència
de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 2 de febrer de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) Pregunta RGE núm. 957/16, presentada per la diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escolarització de setze nins a l'illa d'Eivissa. (Decaiguda). [1193](#)
- 2) Pregunta RGE núm. 958/16, presentada pel diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a saturació de les urgències hospitalàries. (Decaiguda). [1193](#)
- 3) Pregunta RGE núm. 959/16, presentada pel diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret d'ensenyament de llengües estrangeres. [1179](#)
- 4) Pregunta RGE núm. 960/16, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per pal·liar la sequera. [1179](#)
- 5) Pregunta RGE núm. 1051/16, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a cost de les mesures contra la sequera. [1181](#)
- 6) Pregunta RGE núm. 961/16, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a proveïdors. [1182](#)
-

- 7) Pregunta RGE núm. 984/16, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pagament a proveïdors. 1184
- 8) Pregunta RGE núm. 962/16, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira turística FITUR. 1185
- 9) Pregunta RGE núm. 978/16, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a abús sexual infantil. 1186
- 10) Pregunta RGE núm. 1252/16, presentada pel diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a treballadors de l'empresa Bimbo a Palma. (Decaiguda). 1187
- 11) Pregunta RGE núm. 981/16, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a PAC d'Eivissa. 1187
- 12) Pregunta RGE núm. 969/16, presentada pel diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a PAC d'Eivissa. 1188
- 13) Pregunta RGE núm. 979/16, presentada per la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a habitatge violència masclista. 1189
- 14) Pregunta RGE núm. 983/16, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a retallades de les urgències de l'Hospital Mateu Orfila. 1191
- 15) Pregunta RGE núm. 963/16, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a diàleg i consens per part del Govern de les Illes Balears. 1192
- II. Interpel·lació RGE núm. 5273/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política tributària. 1193
- III. Moció RGE núm. 10277/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a política de protecció del territori, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 8752/15. 1198
- IV. Compareixença de la presidenta de les Illes Balears per tal d'informar sobre el contingut del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE núm. 743/16. 1207
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE núm. 488/16. 1231
- VI. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2016, de 22 de gener, de modificació del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística. 1252
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia. Començam el primer període de sessions d'aquest any. El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes.

Per motius de força major, atès que l'avió d'Eivissa no ha pogut sortir d'hora per mor de la boira, posposarem les preguntes que fan els diputats i les diputades d'Eivissa per veure si tenen temps d'arribar, si no hi tenen cap inconvenient.

Bé, començam.

I.3) Pregunta RGE núm. 959/16, presentada pel diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret d'ensenyament de llengües estrangeres.

Pregunta RGE núm. 959/16, relativa a decret d'ensenyament de llengües estrangeres, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, realment vostè creu que aquest esborrany de decret, si s'aprova definitivament, per al desenvolupament de la competència comunicativa en llengües estrangeres en els centres educatius sostinguts amb fons públics a les Illes Balears ofereix o oferirà les mateixes possibilitats a tots els alumnes de la comunitat autònoma?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Miquel Vidal, moltes gràcies per la seva pregunta. N'estic convençut que sí, el que passa és que un decret quan es posa en marxa, quan s'aprova, evidentment té tot un procés, té tota una tramitació, vostè sap que el paper ho aguanta tot o no aguanta res, i és evident que aquesta conselleria d'Educació i aquest govern el que pretén i el que vol fer, lògicament, és que tots els infants de les Illes Balears tinguin iguals possibilitats en temes d'educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, és que d'aquest esborrany ens espanta un poc sobretot perquè no hi hagué dial·leg ni consens encara per part nostra, però li posaré un exemple del que podem desprendre d'aquest decret, i digui'm si l'exemple podria ser vàlid o no segons l'article 1, sobretot així com està redactat. Imagini's un poble com Santanyí, que tot dos el coneixem, on hi hagi una escola pública, que hi és, i una concertada, dos germans, dos bessons, que un va a una escola, i s'han acabat les places, i l'altre ha d'anar a l'altra, un

aplica simplement la legislació, que tindrà tres hores en anglès, l'altre anirà a l'altre col·legi on per les seves característiques, que així com està aquest esborrany -repetesc- ho permet, podrà tenir l'anglès i a més podrà tenir una assignatura o dues en anglès i si vol afegir més l'alemany fins i tot, una assignatura en alemany. En finalitzar el cicle de formació d'ESO, quan aquests dos germans tinguin setze anys i acabin l'ensenyança obligatòria secundària, la pregunta és, vostè creu que tendran les mateixes oportunitats, que tendran la mateixa formació?

Jo crec que els governs han de ser governs per a tots els ciutadans, i aquest decret, només l'esborrany d'aquest decret ja no es llegeix d'aquesta manera, ja fa parts i quarts dins una societat. Vostè, Sr. Conseller, governa per a tots, amb dial·leg i consens, ja li he dit, estam oberts aquí al dial·leg i consens, però s'ha perdut pel camí perquè no ens ha arribat. I de vostès, senyors de Podemos, m'estranya, perquè són els que comanden en aquest govern i el dirigeixen, que deixin fer esborranys de decret on es fomenta la desigualtat entre ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bé, la pregunta la pròxima vegada la presenti als senyors de Podemos, ells la hi contestaran i jo estaré més tranquil, no? En tot cas, em resulta curiós que el campió de la desigualtat ara tenguí aquesta preocupació tan grossa per la desigualtat, m'espanta, per moltes raons, és a dir, les retallades que varen fer de pressuposts d'educació, la baixada del nombre de professors de les escoles públiques, la pujada de les ràtios, les baixes d'ajuts a menjador, la baixada d'ajut de llibres, la baixada d'escoles infantils, ... Sembla que en aquell moment la desigualtat no hi existia, ara, per una qüestió purament d'una llengua, vostè pensa que hi haurà desigualtat, idèntic, no hi haurà desigualtat. A més, li diré una cosa, vostè ja pressuposa les diferències que hi pugui haver entre un centre públic i un centre concertat. Nosaltres som partidaris fidelment realment de l'escola pública, però també evidentment volen que l'escola concertada sigui un servei públic.

Miri, nosaltres des d'aquest decret o aquest esborrany de decret que encara està a debat en el Consell Escolar, un consell escolar que nosaltres volem convertir i convertirem perquè plantejam tornar a la composició d'abans que vostès varen retallar, tornar a tenir tota la comunitat educativa, evidentment es tracta d'un esborrany de decret i el que pretenem són dues coses; primer de tot, segons com s'apliqui la qüestió d'ensenyament en una llengua estrangera, en anglès, no només pot ser que s'incrementen les possibilitats sinó tot el contrari, és a dir, una cosa que nosaltres tenim clara és que el nostre objectiu és la millora de l'ensenyament de l'idioma, de l'idioma, aquest és l'objectiu clar. I tant la modificació dels currículums com tota les accions que feim van en aquesta

direcció. Mentre que l'ensenyança en l'anglès s'ha de fer des d'un rigor, des de seriositat perquè en definitiva perquè això es faci possible hi ha d'haver realment unes capacitats perfectament dels alumnes, pensi vostè que realment els alumnes a vegades tenen dificultats per aprendre en castellà o en català, les dificultats que poden ser en anglès o en un altre idioma.

Per tant, les coses serioses, les coses rigoreses, i aquest decret està pensat, bàsicament, des del realisme pedagògic, però nosaltres evidentment el que farem des d'aquesta perspectiva és intentar que aquest procés de millora de l'anglès arribi a tots els estudiants de les Illes Balears. No es preocupi, un decret és un punt de partida, no és un punt d'arribada, i nosaltres confiam en els centres, confiam absolutament en els centres perquè o confiam en els centres o l'educació mai no serà possible. Nosaltres volem l'autonomia dels centres a nivell de molts d'aspectes, i aquí hi treballarem, però la conselleria no se'n renta les mans, no se'n rentarà mai les mans perquè tindrà un paper actiu per fer possible que realment tots els nostres infants estiguin en la millor situació i preparam ja un pla a favor de l'èxit educatiu perquè, en definitiva, és una cosa que preocupa a tota la societat. Per tant, no es preocupi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, ha d'acabar, el seu temps s'exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... som els primers interessats que això sigui així.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 960/16, presentada pel diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per pal·liar la sequera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 960/16, relativa a mesures per pal·liar la sequera, que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, tots ja sabem que en aquesta comunitat autònoma estam en una situació molt complicada a causa de la falta de pluges i que tenim sequera, és una cosa que es veu des de fa bastants de mesos, primer va començar a Eivissa, per això li varen fer un decret llei, però ja es veia, ja s'apuntava que estaríem davant un any molt sec. Això ens ha duit que durant una sèrie de mesos s'ha extret aigua de S'Estremera a unes cotes molt més elevades de les que serien recomanables. Sempre se'ns havia dit que com a molt s'hauria de treure per sobre els 60 metres, però vostè ha fet que s'extregui aigua a cota de cent metres, i això és delicadíssim, segons les informacions que ens arriben de la pròpia conselleria.

He pogut veure que s'ha reunit també amb el sector agrari, i té un problema, ja li vaig dir quan vàrem debatre els pressuposts, vostè té un problema de pressupost perquè no té doblers per atendre o per atacar tot allò relacionat amb la sequera, ja sigui per estalvi d'aigües, etc., i necessita pressupost. Li vàrem presentar una esmena perquè posàs 5 milions d'euros juntament amb els ajuntaments els altres 5 per fer plans d'estalvi d'aigua, i vostè no la va voler, va dir que li era suficient, i ara té un problema. La seva gerent de SEMILLA va dir que li bastaven els doblers perquè no tenia cap problema ni un, li vaig dir també "en compte, que poden venir mal donades, pots tenir un problema", no té marge. Ara té un 1,5 milions d'euros del fons de contingència que li ha deixat la consellera d'Hisenda, però no li basta per a res, un 10% escàs del mal que realment té. En definitiva, té un bon problema de pressuposts.

Li he sentit i he pogut llegir que fa normes i després no les pot controlar, és a dir, vostè encara diumenge, em sembla que era, al *Diari d'Eivissa*, entre d'altres coses diu que no pot controlar el decret de sequera que vostè va fer. Per tant, de què serveix fer tants de papers i després tanmateix no els pot executar? A més, diu que és una vergonya que Balears no tengui un pla de sequera. Miri, el Pla Hidrològic de les Illes Balears es va aprovar dia 18 de juliol de 2015, vostè ja era al Govern, i aquest pla hidrològic diu a l'article 113 que el Govern haurà de fer un pla de sequera, diu que l'haurà de fer, no que hagués d'estar fet. Per tant, és vostè que no ha fet aquest pla de sequera, i ara ve i ens penja un pla de sequera de 2009, de 2009, vol dir que quan vostè va estar a la conselleria tampoc no el va aprovar aquest pla de sequera?

Per tant, em pot dir, què fa comptes fer?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT,
AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Com que després tenc un torn per explicar les mesures de la sequera, a una pregunta que em fa Ciutadans, em dedicaré a contestar-li a vostè, Sr. Company, perquè crec que, primer, una puntualització, a Eivissa el de la sequera no és un decret llei, és un decret que tramitam i unes mesures transitòries per part del Govern. Comencem a parlar amb propietat i sabrem de què parlem, ja que vostè va tant d'entès en temes urbanístics, confondre un decret amb un decret llei començam malament.

Si em permet, el tema de S'Estremera no té vergonya, ha triplicat o quadruplicat durant els seus tres o quatre anys, amb la crisi econòmica, el que s'extreia de S'Estremera i no ha infiltrat res, no ha infiltrat, Sr. Company, han jugat a estafar-se vostè i Emaya constantment per treure el màxim rendiment de S'Estremera i ara hem hagut d'arribar a s'acord de tancar S'Estremera, de reduir-la progressivament perquè hem de posar en marxa les dessaladores, per cert, les dessaladores de Palma que vostè va descuidar i ara hem de reformar tres línies

senceres i ens constarà més de 100.000 euros posar en marxa les línies que ja tenim.

Per tant, Sr. Company, un poc de seny, i allò del pla de sequera, aquí ja no li ho permet. La seva expressió que per als funcionaris volíem capelletes, aquesta expressió que vostè ha repetit tantes vegades, va fer que vostè -vostè-, un pla hidrològic que estava al ministeri, que havíem fet nosaltres, al qual hi havia un pla de sequera, un pla de protecció de zones humides, vostè va fer que al Ministeri es retiràs, vostè, Sr. Company, vostè, no vagi de bajanades, ja està bé. I, a més, el pla de sequera, vostè no té vergonya, no el va fer, no el va incorporar, mentida!, estava fet?, perquè és el que estam aplicant i el que estam calculant els indicadors perquè és el que estam dient, per dir ara que estam en prealerta, però vostè el va retirar del pla hidrològic, a una illa del Mediterrani, Sr. Company!, és que jo crec... i ara dir-me... al pla hidrològic... està previst fer un pla hidrològic, vull dir fer un pla de sequera.

Evidentment que hi havia un pla de sequera, Sr. Company, hi era el pla de sequera i vostè amb la seva mania i obsessió cap al servei de planificació de recursos hídrics, perquè allò de planificar recursos hídrics per a vostè és ciència ficció, estava obsessionat amb el cap de servei d'aquella època i vostè va treure aquell tros explícitament i el tenim, el document, i és el document que estam aplicant, però, Sr. Company, si m'ho permet, les mesures agràries estan estimades en 8.988.000 euros, el nostre pressupost i aquesta conselleria ha generat amb la (...) d'aquest govern que pensa en el sector agrari ha tret tots els doblers necessaris per fer front a aquest episodi de sequera, per cert, en la seva estimada llei agrària no contemplaren la situació de sequera en cap moment.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÀ:

Conseller, poques vegades s'han sentit tantes mentides per part d'un conseller, ...

(Remor de veus)

... poques vegades, i a més sembla ser que vostè... sembla ser que a vostè el que no li queda clar és que el conseller és vostè, que ja no som jo, vostè està embambat, no pren decisions, espera que vengui tot el mal i després no és a temps a rectificar-ho, això és el que li passa a vostè i és una llàstima.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Som al Parlament i la veritat, no entraré al seu joc i deman disculpes als ciutadans perquè he caigut al seu joc de fer polèmiques i desqualificacions, no és el meu estil.

L següent pregunta em permetrà explicar les mesures antisequera.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 1051/16, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a cost de les mesures contra la sequera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta RGE núm. 1051/16, presentada en substitució de la RGE núm. 970/16, relativa a cost de les mesures contra la sequera, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, diputada del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en el Plan de emergencia contra la sequía usted propone incrementar al máximo la operatividad de las desaladoras, incluso en invierno, ha dicho usted, para evitar la sobreexplotación de los acuíferos. La desalación es un sistema de osmosis inversa muy caro que requiere un gran consumo eléctrico y que afecta a las praderas de posidonia en los lugares de emisión de la salmuera.

Es cierto, y no le quito razón, que hoy por hoy es el único recurso al que acudir para obtener agua dulce al estar nuestros acuíferos bajo mínimo, pero también es cierto y es paradójico que hoy por hoy la gran mayoría de las aguas depuradas se siguen vertiendo al mar en lugar de reutilizarse, actividades que requieren gran consumo de agua se hacen con agua potable pudiéndose realizar con agua depurada con tratamiento terciario; además, las cañerías de suministro de agua potable tienen pérdidas inaceptables que en algunos pueblos llega hasta a un 60%, como es el caso del municipio de Selva o de Artà, la sobreexplotación en estos acuíferos está garantizada.

Llevamos muchos años los ciudadanos pidiendo a los políticos la necesaria inversión en estos dos temas: obligatoriedad del uso de las aguas depuradas para determinadas actividades tanto en ayuntamientos como en empresas y la obligatoriedad del arreglo de las fugas de red en el suministro y el ciudadano recibe la misma respuesta de los gobiernos, que no hay dinero, y yo me pregunto: ¿qué nos cuesta una sequía?

Sr. Conseller, ¿nos podría explicar el coste que supondrán las medidas que planea llevar a cabo el Govern para paliar la sequía en el archipiélago balear?

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Diputats, presidenta. La mesura de revisió i aprovació del pla de sequera ens constarà uns 30.000 euros; la incorporació al Pla hidrològic d'un pla de sequera, en la seva revisió general està estimada en uns 600.000 euros. L'augment de disponibilitat de recursos no convencionals, és a dir, el tema de dessalinitzacions, la connexió de la dessaladora d'Andratx, perdó, seran uns 220.000 euros, aquesta ha costat 3 milions anuals de manteniment i encara no ha produït cap litre d'aigua.

La connexió de d'EDAM de Santa Eulàlia uns 2.200.000.

L'habilitació de més línies a l'EDAM de Palma, uns 600.000 euros.

La connexió de l'EDAM de Ciutadella, 5 milions.

Habilitar dispensadors d'aigua a Son Pacs per carregar en camions, uns 200.000 euros.

En aigües regenerades s'estima en uns 900.000 euros el que tenim a les partides.

La gestió de recursos convencionals, el conveni i acord amb S'Estremera de tancar ara mateix S'Estremera s'estima que incrementarà els costos en uns 2 milions i mig de producció d'aigua dessalada.

Millorar les conduccions de Sa Costera de les quals no s'ha fet el manteniment durant aquests anys i per assegurar-nos que funcioni, 120.000 euros.

La gestió en assessorament tècnic als ajuntaments que ja estam fent als ajuntaments del Pla s'assumeix amb mitjans propis.

La gestió de la demanda, és on hem de fer també un gran objectiu, és la campanya de sensibilització que ens costarà uns 75.000 euros.

La dotació d'eines a les administracions locals, bàsicament amb ordenances, això té cost amb els mitjans propis.

La reducció de fuites a les xarxes de subministrament, això serà un cost que hauran d'assumir els ajuntaments, m'agradaria donar la xifra que ara mateix el que es perd per les xarxes de distribució és igual a la capacitat de producció de les nostres dessaladores, estam parlant de més de 30 hectòmetres cúbics d'aigua que es perden per les nostres xarxes de distribució.

Els plans d'emergència de sequera dels... superiors a 20.000 habitants que haurà d'assumir cada ajuntament s'estima en uns 30.000 euros.

En el foment de la participació i la gestió el Consell Balear de l'Aigua, les juntes insulars i altres mesos de debat que puguem fer, estimam en viatges uns 3.000 euros.

El Decret de sequera d'Eivissa s'estima el cost en uns 440.000 euros, bàsicament per a dispensadors d'aigües a les dessaladores de Sant Antoni i de Vila.

I després en mesures agràries: la posada en marxa de regadius, uns 900.000, com he dit; la campanya de llavor certificada, 300.000; sol·licitar reduccions a l'índex de rendiment net no ens costa res; el Govern... el tema d'ISBA, de garantir crèdits blans, ens costarà uns 800.000 euros; a la congelació de la taxa de residus carnis no ens costarà res, ajudes a pal·liar la sequera amb menjar ens costa 1 milió i mig d'euros de moment, i l'increment dels alfals de secà, ja que l'anterior conseller (...) ens costarà uns 300.000 euros i després tenim demanada hora a la ministra per parlar de tots aquests temes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, me han faltado unos cuantos millones de euros para la sequía agraria, pero bueno, como vemos todos, las cifras son muy elevadas. Creo que ha llegado el momento de legislar en medidas preventivas obligatorias que evitarían la sobreexplotación de los acuíferos y reducirían notablemente el uso de las desaladoras como fuente primera de agua potable, que también cuesta muchísimo dinero la compra de agua de desaladoras.

Desde Ciudadanos le animamos, Sr. Conseller, a elaborar una normativa concreta dentro del Plan hidrológico sobre el uso obligatorio de agua depurada con tratamiento terciario para determinadas actividades y sobre el arreglo obligatorio por la autoridad competente de las fugas en el suministro de agua.

Desde Ciudadanos creemos que la prevención es la mejor inversión y nos gustaría saber qué opina al respecto y si usted lo va a hacer.

Gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 961/16, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament a proveïdors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta RGE 961/16, relativa a pagament a proveïdors, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, a finals del mes de desembre de 2015 el

Govern pagava de mitjana als proveïdors a 70,47 dies, quan al mateix mes de desembre de l'any 2014 el govern anterior ho feia a 36,46 dies, és a dir, vostè paga 34 dies més tard del que ho feia el govern anterior i ja no parlem del mes de novembre en què varen arribar fins i tot a 95,20 dies, la qual cosa certament és preocupant.

També ha sortir aquests dies que la federació d'autònoms ATA parlava també sobre la morositat amb els autònoms i comentava que havia pujat de 100 a 124 dies en el darrer trimestre del 2015, un creixement sis vegades major que la mitjana estatal de forma que a Balears se situava en un 44% per damunt de la del conjunt d'Espanya.

... Sra. Consellera, quina valoració en fa el Govern d'aquest augment del període mitjà de pagament als proveïdors?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots. Efectivament, el període mitjà de pagament ens preocupa i ens ocupa. Efectivament, com vostè diu ha pujat en els darrers mesos, però això és una mesura, és un tema conjuntural, que està passant a totes les comunitats autònomes i que, com bé vostè sap, també ha passat els altres anys.

Això té un motiu i és un motiu pressupostari bàsicament i és que tot allò que du retards o no té crèdit pressupostari suficient, tramita molt temps en pagar-se i la situació que ens varem trobar nosaltres és que hi havia moltes despeses sense pressupostar, indemnitzacions sense pagar i això ha fet que es retardàs el període mitjà de pagament en el mes de novembre, que és quan ha estat més alt. Però el mes de desembre ja ha baixat i el mes de gener torna a baixar.

Per tant, el període de pagaments ens ocupa, com he dit, i estam treballant perquè baixi. I, per tant, vull transmetre tranquil·litat al teixit comercial industrial perquè els períodes mitjans de pagament s'estan baixant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sra. Consellera, perdoni que la contradigui, però Balears està per damunt la mitjana espanyola, està per damunt l'increment del període mitjà i per tant, som una de les comunitats autònomes que pitjor estam en aquesta qüestió.

I, Sra. Consellera, vostè el que ha de fer és pagar, pagar als proveïdors, en temps i en forma. Es va fer un gran esforç l'anterior legislatura, vam reduint pràcticament..., estàvem pagant a dos anys l'any 2011 a pagar a 36 dies el mes de desembre de 2015. I, per tant, Sra. Consellera, vostè està

empitjorant aquesta situació. Vostè està complicant la situació de molts d'autònoms i moltes empreses de la nostra comunitat autònoma. I, per tant, el que hauria de fer és pagar, pagar als proveïdors i seguir el que marca la Llei de morositat.

I li he de dir, Sra. Consellera, aquest increment en el termini de pagament a proveïdors, és la demostració ben clara de la seva mala gestió. Vostès estan mal gestionant aquesta comunitat autònoma. I em preocupa, em preocupa perquè vostès han decidit no rectificar el rumb de les seves polítiques i aquestes polítiques malauradament ens tornen als mateixos resultats que van passar la legislatura 2007-2011, del segon pacte de progrés. Més dèficit, més endeutament, impagament a proveïdors, tancament d'empreses i augment de les xifres d'atur.

Sra. Consellera, ja li dic, rectifiqui, rectifiqui, perquè vostès estan duent el mateix rumb que van dur en aquell segon pacte de progrés.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sra. Camps, vostè no analitza els indicadors macroeconòmics que estan sortint darrerament veig, però bé... Per començar li he d'explicar que el mes de desembre tots els proveïdors cobren dins el termini segons estableix la legislació. Només és a l'àmbit de salut i això ho sap, perquè vostè és un gran estudiós del període de pagament i un gran expert perquè cada mes el demana i ho sap.

Sap que només és a l'àmbit de salut que estam superant la mitjana i això obeeix al que he explicat abans, perquè hi ha un seguit de despeses no pressupostades que vostès van deixar sense pressupostar, que això ha implicat un seguit de modificacions de crèdit, que ha fet aquest govern evidentment i que ha posat crèdit perquè això es tramitàs i això du un retard per aquest motiu. Però el període de pagament està baixant i els proveïdors estan cobrant i jo quan em reuneix amb proveïdors estan totalment tranquils amb aquest govern perquè estan cobrant en termini. Per exemple, farmàcia va cobrar el mes de desembre, que és un dels temes que podria posar vostè d'exemple.

Però també li he de recordar que els indicadors estan millorant. El dèficit d'aquesta comunitat autònoma baixa. L'any 2015 acabarem amb un menor dèficit que l'any passat. El tema de l'atur que a vostè també li preocupa, també avui surten dades que a Balears està baixant.

Per tant, no em digui que aquest govern fa mala gestió, al contrari, tenim indicadors que diuen que millora la gestió del dèficit, deute també baixa, atur, etc., però el més important és

que els proveïdors cobren, hi ha total tranquil·litat dins el sector, no hi ha queixes. Si vostè vol transmetre queixes i vol crear alarmes, allà vostè amb la seva responsabilitat, però aquest govern està fent la feina que ha de fer perquè els proveïdors cobrin i així és.

I.7) Pregunta RGE núm. 984/16, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pagament a proveïdors.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 984/16, relativa a pagament a proveïdors que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Consellera, jo vaig en la mateixa línia que el Sr. Camps, la pregunta és similar, no ens posat d'acord, però ha vingut així, perquè és un tema que ens preocupa veig que igualment.

I la seva resposta no ens satisfà, la resposta que ha donat al Sr. Camps, perquè no ens queda clar si vostè està contenta de la seva gestió, perquè ara diu que el mes de desembre estan complint, que estan pagant dins termini i, per tant, està negant la major, està negant l'evidència, i l'evidència és que les dades indiquen que vostès han incrementant el termini de pagament a proveïdors. I al començament de la primera resposta ha dit que això era així, però a la segona ja ho ha negat. Per tant, vostè nega que han incrementat aquest termini de pagament, sí o no?, perquè jo crec que les dades són incontestables.

Hi ha una dita en castellà que diu: *mal de muchos, consuelo de...* I vostè ens diu "és que a les altres comunitats autònomes els passa el mateix, és que és un fet conjuntural". No, a nosaltres no ens satisfà que altres comunitats autònomes tinguin el mateix problema. Per cert, nosaltres tenim un problema més greu, com bé li ha dit el Sr. Camps. I el que nosaltres voldríem sentir són mesures concretes, què faran vostès per capgirar aquesta situació i perquè aquesta tendència d'increment de termini en el pagament a proveïdors s'acabi, es reverteixi i la gent pugui cobrar. Perquè li diré que els treballadors de les empreses i els empresaris que proveeixen la comunitat autònoma també són persones i, per tant, també els haurien de tenir ben present.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Melià, jo tornaré aclarir les dades. El mes de desembre el període mitjà de pagament

d'aquesta comunitat autònoma, calculada segons la legislació, són 70 dies. Si això es desglossa per sectors, el sector ib-salut és el que està pagant a 88 dies, però la resta està dins termini. I he explicat el motiu, que era per un tema pressupostari que aquest govern ha estat arreglant el darrer trimestre, ha estat arreglant el forat que ha trobat en tema de salut, que havia deixat l'anterior govern, el Govern de Bauzá. I en aquest sentit això ha duit una mica de retard i s'està arreglant.

Evidentment que no és consol que estiguem com altres comunitats, o per sobre de la mitjana. Hi ha un tema de finançament claríssimament, País Basc i Navarra evidentment estan pagant molt bé perquè tenen el tema de finançament més resolt que nosaltres. I nosaltres en això també hi estam treballant.

Però sí que hem de dir que està millorant el cicle econòmic, també surten dades avui que Balears està creixent un 3,2% el darrer trimestre. La recaptació de tributs de l'Estat autonòmics..., els tributs propis també augmenten. I per tant, tot això ajudarà a què aquesta comunitat autònoma pugui pagar millor i resoldre en part el tema d'infrafinançament que tenim.

Però jo el que vull és transmetre tranquil·litat en el sentit que els proveïdors estan cobrant i que estan cobrant dins un termini raonable i que a més, aquest govern està baixant els terminis de pagament com he explicat. El mes de desembre està a 70 dies de mitjana, però la majoria està cobrant en termini i el mes de gener continuarà baixant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bé, Sra. Consellera, la realitat és que vostès han tengut un increment de recaptació i això en teoria ha de provocar més liquiditat i, per tant, ha de provocar més facilitat per pagar aquests proveïdors. Això és un fet que supòs que vostè no negarà. Però a nosaltres ens preocupa la seva satisfacció, la seva satisfacció, perquè ens ve a dir que només tenen un problema puntual, gros i important a l'ib-salut, però que amb la resta ho estan fent molt bé i estan pagant així com toca, cosa que nosaltres negam i cosa que les notícies i les dades també neguen. Per tant, allò que vostès haurien de fer és no caure en el cofoisme, sinó intentar implementar mesures perquè realment la tendència que vostès duen d'increment de termini de pagament a proveïdors es capgiri.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. Diputat. Jo li he explicat que ens preocupa i ens ocupa, estam treballant perquè el període de pagament no pugui

De forma conjuntural a final d'any he explicat que puja, igual que puja a moltes comunitats autònomes i he explicat les raons i també he explicat que està baixant aquests darrers mesos per les raons..., hi estam fent feina, dotant de crèdit allà on no n'hi ha i a més, la millora de cicle també ens ajudarà a baixar.

Jo recordaré les dades, les dades que surten avui en premsa no estan calculades d'acord en com ara està la legislació, però ho recordaré, a sanitat sí que estam per sobre d'allò que diu la normativa, però a la resta de sectors estam pagant per sota de 30 dies i això crec que és una dada molt important, en el sentit que hem d'estar tranquils, els proveïdors, autònoms, empresaris estan cobrant dins termini, segons llei, el mes de desembre, i el mes de gener encara millorarà aquest període de pagament. I aquestes dades són públiques, estan publicades a la pàgina web de la conselleria, també estan a l'IGAE, i per tant aquesta és la veritat, la resta no és la veritat.

I això és tot. Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 962/16, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira turística FITUR.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 962/16, relativa a fira turística FITUR, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresidente, este año FITUR... una mala noticia ha sido tapada con una pésima noticia. La sensación que nosotros hemos tenido es que había una cierta preocupación dentro del sector por la aplicación de este nuevo decreto que hoy tendremos tiempo de debatir, y que de alguna manera va a paralizar o va a significar una reducción en el número de inversiones para modernización de la planta hotelera. No obstante es muy probable que usted tenga otra visión y nos gustaría saber cuál es la valoración que hace de esta feria.

Y aprovecho también para decir que hoy justamente miembros destacados de su coalición dicen públicamente que hay exceso de turistas, lo cual significa que sobran turistas. Me gustaría, ya que es algo reiterativo que usted ha estado negando, que nos diga si efectivamente es así, porque tenemos un problema, de ser cierta esta afirmación. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident, Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sr. Gijón, jo contestaré allò que vostè em demanava per escrit, i llavors, si vol, entrem en tots els debats que vulgui. S'ha apostat a FITUR per una clara delimitació de les marques turístiques per illes, amb una implicació cada vegada més

progressiva dels consells. Com sap, els eixos pels quals vàrem apostar varen ser el de cultura i gastronomia, sobretot perquè són les principals demandes del turisme espanyol en temporada baixa, i així les accions promocionals culturals, com la de Menorca Talaiòtica o la de Miró per part de l'Ajuntament de Palma, o les accions gastronòmiques de cuiners de Menorca, Mallorca i Formentera, varen tenir una important cobertura, tant en premsa especialitzada com en mitjans estatals diversos, a més dels impactes en xarxes socials, que varen arribar a més de 450.000 usuaris.

El grau d'ocupació de l'espai de l'estand dedicat a negoci va ser extraordinari, pràcticament del cent per cent els dos primers dies, i a prop del 80% els dies següents, i el Govern va aprofitar també per iniciar una sèrie d'accions de promoció conjunta. Així hem llençat unes accions d'un programa de comarqueting, dirigides sobretot -accions promocionals- a temporada baixa, que vàrem exposar als principals líders del mercat com Expedia, Jet Tours, Soltur, TripAdvisor, Trivago, etc., a més de fer tota una sèrie de reunions amb aerolínies per millorar la connectivitat en temporada baixa, com Norwegian o Volotea, o la recerca de nous mercats emergents, Air China.

Crec que aquesta era la feina que havíem de fer, i evidentment, quant als renous de què vostè parla, com sap a FITUR no varen existir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

A veces me pregunto si vamos a los mismos sitios y hablamos con la misma gente, porque es evidente que o a usted le cuentan un cuento o a nosotros una película, y es posible que sea así, pero la realidad es la que es. Ustedes apuestan por gastronomía y por cultura, y para apostar por gastronomía y por cultura les guste o no les guste tendrán que modernizar las instalaciones que tenemos, y difícilmente se pueden modernizar las instalaciones..., no tengo ningún ánimo de polemizar, pero convendría que tuviéramos claro cuál es el mensaje, porque si de verdad queremos apostar por la temporada baja, como usted está diciendo, si de verdad queremos trabajar en el turismo de gastronomía y de cultura tendremos que mejorar las instalaciones que tenemos, y no veo que el Govern esté haciendo mucho, más que decir que sobran turistas *i que farem un tro*.

Bueno, pues convendría que los mensajes fueran claros, porque lo que estamos transmitiendo es eso, lo de siempre: sobran turistas, hay que quitarlos, pero tampoco decimos los que tienen que venir después en qué condiciones van a venir. No nos miren a nosotros, miren ahí, lo tienen ahí, sale en prensa hoy, o sea que..., y eso es lo que está internamente en su ADN, sobran turistas. Y ya podemos trabajar por la temporada baja, que si no trabajamos de verdad en el producto difícilmente vamos a tener mejor oferta.

Pero bueno, veo que todas las ferias para usted son placenteras. La de Londres se habló de la ecotasa pero allí no había pasada nada. En esta se ha hablado de las dificultades que

se van a tener para invertir pero tampoco ha pasado nada, porque usted se ha reunido con un montón de gente y todo va perfecto. Pues nada, enhorabuena. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Miltà):

Miri, hi ha molts de projectes en marxa de modernització de la planta hotelera, i el decret llei que avui convalidam continua permetent que es puguin fer reformes i modernitzar els establiments turístics. Per tant és fals que no es puguin fer aquestes modernitzacions; el que passa és que ajustats a la normativa, això sí.

Per altra banda, l'únic que parla d'excés de turistes és el Partit Popular. Nosaltres parlem d'obrir el debat sobre la limitació de les places turístiques que oferim. Per cert, en això hi ha un debat obert que tant la Federació Hotelera com el GOB, d'un extrem a l'altre, han posat damunt la taula; pareix que els únics que no hi volen entrar són vostès. La Federació Hotelera l'ha posat damunt la taula, el GOB l'ha posat damunt la taula, i per descomptat el Govern vol entrar en aquest debat, complicat, difícil, però efectivament hi hem de ser i hi serem. Per cert, per a aquest hivern l'increment de places provinents d'aeroports espanyols, per tant de turisme espanyol, aquest hivern 2015-2016 serà del 13%.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 978/16, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a abús sexual infantil.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 978/16, relativa a abús sexual infantil, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Just un dia després que registràs aquesta pregunta tornava a morir una nina a Vitòria que també semblava haver estat abusada pel seu progenitor, i llençada per la finestra. És una tragèdia més relacionada amb la violència cap a la infància.

El maltractament infantil, com vostès saben, en les diferents vessants -negligència, maltractament físic, maltractament psicològic i abusos sexuals- consideram que és un dels problemes més greus i més silenciats d'aquesta societat. Diferents estudis confirmen que una de cada quatre nines i un de cada sis nins són abusats en els països desenvolupats. Aquesta dada, que consideram esgarriosa, escurixidora, en la

qual la societat no es reconeix i que s'estima més mirar cap a un altre costat, consideram que ha de ser visibilitzada, i els demano que facin tots vostès, diputats i diputades, un petit exercici: demanin al seu entorn més proper, amics, familiars, si han patit abús sexual a qualque moment de les seves vides; si aconseguen un espai íntim en el qual poder parlar-ho la gent els dirà la veritat, i probablement se sorprendran d'aquest resultat.

El director de l'Oficina dels Drets del Menor va lamentar fa dies, fa un parell de mesos, que vivim a una societat massa acostumada a la violència, i va advocar per unir esforços per eradicar-la i va recordar que una societat sana es mesura pel seu grau de protecció a la infància. En aquest context, Sra. Consellera, sabem que vostè és conscient d'aquesta situació, però ens agradaria saber quines mesures estan engegant per tal de reduir l'abús sexual. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes les persones presents a la sala. Estam d'acord amb vostè en la seva valoració i li diria jo més, és a dir, a mesura que la societat reconegui les víctimes d'abús sexual com a víctimes apareixeran més casos, la gent s'atrevirà a dir el que ha estat una víctima, perquè la societat sabrà que li està donant suport.

Hi ha tres línies bàsiques per al tema de l'abús sexual: una és la sensibilització; l'altra, la detecció i la valoració; i, l'altra, el tractament de les víctimes. En temes de sensibilització el primer que va fer aquest govern va ser modificar el Pla estratègic de subvencions perquè durant quatre anys les entitats que fan sensibilització en aquest tema no s'havien pogut presentar a l'ordre de subvencions; el Govern va canviar aquest pla estratègic perquè les entitats s'hi poguessin presentar. Es varen presentar a l'ordre de subvenció i una entitat en concret ja ha rebut 20.000 euros per poder fer aquesta campanya de sensibilització i mantenir-la.

En detecció i valoració vostè sap, Sr. Jarabo, que qui té la competència per valorar si una persona ha estat abusada, per si és intrafamiliar o extrafamiliar, són els consells insulars. Tot i que aquesta competència és dels consells, des de l'any 2009 s'ha mantingut on conveni entre els consells insulars on s'incorporen quatre psicòlegs a la plantilla dels diferents consells insulars per poder reforçar aquesta àrea de detecció i valoració.

I finalment hi ha el tractament de les víctimes. Quan un nin és abusat o una nina és abusada intrafamiliàriament se'l tutela i els consells insulars tenen un servei de tractament. Quan no és intrafamiliar sinó que és extrafamiliar, des de l'any 2009, també amb un pacte de progrés, es va crear la unitat de tractament de nines abusades sexualment que no tenguessin tutelats. Aquest servei s'ha mantingut durant aquesta legislatura i per a l'any 2016, vull dir, el febrer, s'hi incorporarà un psicòleg més.

I després també tenim el programa Atura't, que també es va posar en marxa amb el darrer pacte de progrés, s'ha mantingut aquesta legislatura i també s'incrementarà amb un psicòleg més. El programa Atura't va destinat a nins que tenen mesures judicials, però que han tengut o han estat víctimes o han estat agressors de salut sexual, sí, de menors. Per tant, sí que som conscients, dins set mesos ja hem fet mesures en aquest sentit.

Sabem que hem de fer altres coses, com la formació i una major sensibilització.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Consellera. Ens agrada sentir que anem en aquesta línia d'augment dels recursos encaminats a intentar pal·liar aquesta situació i en col·laboració, com deia també en el registre de la meua pregunta, amb els consells insulars, per suposat.

I sí que m'agradaria resoldre un altre dubte i és quant a la Llei de protecció del menor, a nivell estatal, les dificultats d'implantació que hi ha, probablement també perquè no s'ha establert un termini concret per adaptar-ho als diferents territoris. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

(...) contestar, Sr. Jarabo, en tot cas, faci'm la pregunta a la següent sessió i podrem allargar aquest tema; vull dir, perquè, efectivament, és complicada de gestionar; és una llei que no ve pressupostada i l'hem de gestionar les comunitats autònomes, però no ve pressupostada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago...

I.10) Pregunta RGE núm. 1252/16, presentada pel diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a treballadors de l'empresa Bimbo a Palma.

La desena pregunta decau, atesa l'absència del diputat que l'havia de formular.

I.11) Pregunta RGE núm. 981/16, presentada pel diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a PAC d'Eivissa.

Onzena pregunta, RGE núm. 981/16, relativa a PAC d'Eivissa que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra i resta de persones aquí presents. Els punts d'atenció continuada, els PAC, es varen constituir l'any 1985 en els centres de salut d'atenció primerenca a tot l'Estat espanyol, aquests punts d'atenció continuada atenen casos que requereixen continuïtat de cures o visites les quals no poden ser ajornades fora de l'horari habitual de consulta. El mateix equip d'atenció primària és l'encarregat d'aquesta atenció continuada als seus centres per la nit.

Per altra banda, tenim els serveis d'urgències o SUAP els quals funcionen paral·lelament als PAC, atenen exclusivament urgències.

Aquests dos serveis, PAC i SUAP, tenen funcions diferents. Els horaris en els centres de salut continuen essent els mateix que abans de les retallades, tanquen a les quinze hores els divendres fins a les vuit hores del dilluns i deixen tot el cap de setmana en mans dels SUAP.

És per això que li fem la següent pregunta: per què ha deixar de funcionar el PAC a Eivissa sobrecarregant el SUAP?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tothom, gràcies, Sra. Presidenta. Crec que, probablement a Salut, com que tenim tanta afició a les sigles, embullam un poc, no? Intentaré explicar-ho. El PAC és un punt d'atenció continuada, tots els centres de salut que estan oberts 24 hores són PAC. El que passa és que tradicionalment a Eivissa, en lloc de dir PAC a aquests centres que estan oberts les 24 hores els diuen SUAP i, efectivament, com vostè bé deia, són professionals diferents, el PACA és atès per professionals del centre de salut, durant el dia, en el seu horari, que ara ha estat ampliat fins a les vuit de l'horabaixa, i a partir d'aquí, a Eivissa, en concret, doncs entren uns equips, que són els SUAP, que és el Serveis d'Urgències d'Atenció Primària. No sé si ho he pogut explicar correctament.

El sistema és exactament igual, funciona igual, a Eivissa tenim 7 centres de salut, dels quals 3 estan oberts 24 hores: Vila, Sant Antoni i Santa Eulària.

Em sorprèn un poc la pregunta, perquè, com vostè bé sap, nosaltres apostam per l'atenció primària, apostam per millorar l'atenció a urgències i donar més qualitat d'atenció també, i hem incrementat els recursos a l'àrea d'Eivissa un 8%. Per tant, un poc el que he de dir és que no s'ha retallat res, tot el contrari, la situació no només continua igual, sinó que hem reforçat les urgències.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, per la seva resposta, Sra. Consellera. Trobem que una possible solució, entenem, a aquesta situació, podria contemplar, potser instituir els PAC en aquells centres on no arriba el SUAP, on aquest servei..., bé, no arriba el seu servei.

I aquesta situació, des del 1985 en què es va regular aquesta manera de funcionar, ha canviat, ja que a Eivissa hi ha hagut un increment de població i creiem que es requereix un replantejament de les necessitats dels serveis sanitaris, així com d'altres, com ha estat l'educatiu.

Demanam des d'aquí començar a fer i a dotar allò que (...) com a norma i que a Eivissa no s'acompleix. La comunicació fluïda que pot haver-hi entre la Gerència de Salut d'Eivissa i Formentera i el personal sanitari és molt primordial; la convocatòria de les juntes de personal, que fa molt de temps que no es convoquen, podrien ser un espai on tractar aquestes deficiències i trobar una solució de manera consensuada i col·lectiva.

És hora d'acabar amb la manca de flexibilitat que hi ha hagut fins ara i fer polítiques per a la millora dels serveis sanitaris per als ciutadans i ciutadanes, ací com millorar la situació dels treballadors i treballadores sanitaris i atendre les seves demandes reals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, en concret, a l'àrea d'Eivissa i a una zona que preocupa i que ens preocupa a tots i probablement als ciutadans d'Eivissa que avui encara no ens poden acompanyar, però, per exemple, l'increment important a Vila, en el centre de salut de Vila, i això, per exemple, quan nosaltres vàrem arribar el juliol, en el SUAP hi havia 6 metges i 6 infermeres; en aquests moments n'hi ha 8, hi ha 8 metges i 8 infermeres, això permet tenir els equips doblats, diguéssim, en el centre de salut d'Eivissa.

També sap que hem anunciat que construirem el centre de salut que es va desinvertir l'anterior legislatura, el centre de salut de Can Misses. I dir que, curiosament, l'única àrea de Mallorca, ni sectors sanitaris, ni àrea, l'única àrea que té un consell de participació, un consell de salut amb participació d'entitats professionals, de gestors, és l'àrea d'Eivissa, que s'ha reunit fa poc. Però estic totalment d'acord amb la participació dels professionals i dels usuaris, doncs aconseguirem un millor sistema de salut. Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 969/16, presentada pel diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a PAC d'Eivissa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 969/16, relativa a decret de llengües, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Sra. Presidenta del Govern, en el camp educatiu vostè té per costum encendre focs que després no sap com apagar, bé, en el camp educatiu i en altres camps, però ara parlem d'aquest. Ho va fer amb la facultat de medicina i ho ha fet recentment amb l'anomenat decret de llengües estrangeres.

No sé si és per afany de protagonisme, en el cas de la facultat de medicina era a l'inici del curs acadèmic, ara vostè era a FITUR, però va tornar justament de manera apressada per presentar aquest decret, o si és que ha de tornar de qualche manera els favors que li han fet. Tant és, el problema és que encén focs i després som els altres els que hem d'intentar apagar-los.

Miri, el decret de llengües estrangeres, per exemple, vostè fa una roda de premsa per presentar un decret que deixa en mans dels centres docents la decisió d'impartir o no una matèria o una assignatura en anglès, i fora problemes.

Vostè creu de bon de veres que això és una política educativa?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Pericay, no sé vostè a quin món ha viscut, però jo vaig viure una legislatura on qui va encendre un foc a la comunitat educativa va ser qui va imposar a tota la comunitat un decret de trilingüisme que el Tribunal Superior va haver de tirar endarrera, per tant no m'acusis a mi d'instal·lar focs, perquè el foc, i cremava vivament dins la comunitat educativa, el va instal·lar el Partit Popular.

Què ha fet aquest govern? Perquè a vostè li interessa només el tema lingüística, a mi m'interessa el model educatiu que tenim a les Illes Balears i com el podem millorar, aquest govern ha fet millores importants en el sistema educatiu, des de més recursos de professors, des d'intentar treballar des del diàleg per assolir un pacte social i polític a l'educació pública, per tenir una llei pròpia d'educació a les Illes Balears, tots aquests són els objectius de legislatura que a vostè no li semblen adequats.

Des d'un convenciment personal, Sr. Pericay, nosaltres confiam en els docents i confiam en els centres escolars, sí, hi

tenim confiança, en els professionals als quals donam el millor de nosaltres mateixos, que és l'ensenyança dels nostres fills i les nostres filles. Per tant, partint d'això hem tirant endavant un esborrany de decret de com s'enseny la tercera llengua o la llengua estrangera a les escoles, per omplir una normativa que estava buida, a causa de les mancances que ens havia deixat el Partit Popular.

Aquest decret ara és a debat en el Consell Escolar, és a debat a la comunitat educativa i jo esper les seves aportacions. Partint de què? Del decret de mínims, per tant assolir l'ensenyament de les dues llengües oficials en aquesta comunitat autònoma, i que les assignatures que es vulguin fer, no lingüístiques, en anglès, doncs puguin tenir una normativa adequada a les característiques de cada centre, del professorat i de l'alumnat, em sembla que és el lògic; és el que havíem compromès durant la passada legislatura i és el que havíem compromès a les eleccions.

Per tant, nosaltres som coherents amb el que diem. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, em diu que només m'interessen les llengües, no és ver, però resulta que vostè l'altre dia va fer una roda de premsa per parlar, per explicar, teòricament, a què consistia un decret de llengües. Per això li parl d'aquest tema, un altre dia li parlaré de tota la resta, no passi pena.

En tot cas, aquest decret de llengües estrangeres és una mesura completament antipedagògica, que és el que intentava dir-li abans, ja que deixa en mans dels centres la decisió d'impartir o no una matèria o una assignatura en anglès. Això farà que els nostres escolars sàpiguin més o manco anglès segons el lloc on visquin, segons que hagin tengut la sort o la desgràcia d'haver estat escolaritzats a un centre i a un altre, i no només això, aquells que passin d'un centre a un altre durant el seu període formatiu s'arrisquen a perdre el que han après o no estar a l'alçada del que els altres han après i per tant que ara els toca seguir.

Li sembla just això, li sembla normal, li sembla raonable?

Amb aquest decret aquest govern demostra dues coses: per una part que l'ensenyança d'una llengua estrangera li importa ben poc. I en segon lloc, que l'únic que li importa al cap i a la fi és tornar a la situació en què el català era la llengua hegemònica de l'escola.

Per cert, aquest decret de mínims i aquest projecte lingüístic de centres contravenen, com els anunciava ahir, com els explicava un sindicat educatiu, la llei. Per tant, també estaria bé que això ho revisassin.

En el fons vostè i el seu govern són esclaus d'aquest moviment que varen inflar durant la legislatura passada i que ara, com és natural, els passa comptes. Els seus aliats varen dir que no volien fer classes en anglès ni, per descomptat, fer-les en castellà, que ho volien tot en català; idò, efectivament, ara ja ho tenen. I desgraciadament també ho tenim la resta de ciutadans d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay, em sembla que s'ha cregut les seves pròpies mentides, li explicaré breument el que nosaltres entenem.

Crec que parteixen d'una cosa que és falsa, no només s'aprèn anglès o una altra llengua estrangera fent una matèria no lingüística en anglès, perquè ens entenguem, per aprendre anglès també s'aprèn estudiant bé anglès, no necessitam fer matemàtiques en anglès, que és el que sembla que és la seva gran obsessió. Per tant, partint de la racionalitat, que no hauríem d'haver perdut mai, què fem nosaltres?

Ens trobam amb el projecte de desdoblar fins a un màxim de 15 alumnes a secundària a les classes d'anglès; augmentam els auxiliars de conversa fins a 300 que seran l'any que ve, i, a més, explicam que els centres tendran l'autonomia per a una matèria no lingüística poder-la fer en anglès; des de la formació del professorat; des dels recursos adients i des de la voluntarietat i la capacitat dels alumnes. Partint de què? De més de 200 experiències d'èxit que funcionen en aquest moment a centres que fan projectes plurilingües.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Aquest és el nostre plantejament. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 979/16, presentada per la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a habitatge violència masclista.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE núm. 979/16, relativa a habitatge violència masclista, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tots els diputats i diputades de la cambra, al públic i als treballadors, en general.

La pregunta que avui duc a aquesta cambra fa referència a la PNL que vam presentar el dia 27 d'octubre, aquí, al Ple, relativa a la garantia d'habitatge, immediata, per a les dones violentades per la violència masclista i per al manteniment de serveis municipals. En aquesta PNL vam fer unes aportacions que milloraven considerablement l'accés a una alternativa d'habitatge.

Van ser quatre punts els que vam presentar en aquesta PNL: el primer punt feia referència a l'elaboració d'un pla de garantia d'habitatge immediata, i aquí ve la millora de la llei, amb independència d'una denúncia.

El segon punt ampliava l'àmbit d'aplicació de la Llei 4/2009 a totes les formes de violència per a no sols atendre els casos de violència masclista, una vegada han succeït, sinó per preveure situacions. La prevenció és la clau per a la lluita contra la violència masclista.

El tercer punt parlava de la realització d'una avaluació dels recursos públics, plans, programes i serveis en matèria d'igualtat, i prevenció de violència masclista. Idò bé, fins ara no ens consta que s'hagi realitzat cap estudi al respecte.

I per acabar, el quart punt, davant la propera entrada en vigor de l'assumpció de les competències per les comunitats autònomes, referent a les mesures urgents, s'insta el Govern al manteniment de tots els serveis locals d'atenció a dones, tal com es realitzava amb anterioritat. Apostam per la gestió pública directa d'aquests serveis i segurament el manteniment actiu de totes elles.

Bé, és per això que pregunto: quines mesures han posat en marxa per garantir l'alternativa d'habitatge a les dones que han patit violència masclista, conforme amb el que va aprovar-se en aquest Parlament?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Maicas, per tractar un dels temes jo crec que més importants que hem de batallar des del poder públic i també des del suport social, que és batallar contra la violència masclista la qual, desgraciadament, ha provocat, fa molts pocs dies, un assassinat a la nostra comunitat autònoma i que ens du un mes de generar amb unes xifres absolutament desmesurades i que ens ha de fer repensar moltíssimes qüestions.

Per anar al concret i al que vostè em demana quant a la PNL que es va aprovar en el Parlament de les Illes Balears, quant

com podem aconseguir una alternativa d'habitatge a les dones que han estat víctimes de violència de gènere, dones i fills que les acompanyen en què moltes vegades aquest és el cas, des del Govern i des de l'Institut Balear de la Dona com s'ha treballat, que és vostè el que em demana.

S'ha treballat tornant fer el conveni que teníem amb l'IBAVI dins els plantejaments de com es donen els habitatges de l'IBAVI, fer un punt referencial prioritari per a les dones víctimes de violència de gènere a l'hora de donar un habitatge públic. També s'ha incorporat dins el Pla de lloguer social, que ha començat a tramitar el Govern de les Illes Balears aquesta prioritat per donar un lloguer social a les dones que han estat víctimes de violència de gènere.

I en aquests moments també estam entre..., vostè sap que una de les característiques de l'allotjament que tenim per a les dones amb violència de gènere són les cases d'acollida, les quals donen garanties absolutes també del suport psicològic i del suport que necessiten aquestes dones que han estat víctimes de violència; tenim les cases d'acollida existent, que és el Servei d'Acolliment que hi ha a Palma; Casa Ariadna, per a dones residents a la part forana de Mallorca, que miram en aquest moment si podem canviar d'ubicació per donar unes instal·lacions molt més adequades als casos que tenim. I tenim la casa de Menorca i la casa d'acollida a Eivissa que dona suport a les dones víctimes de Eivissa i de Formentera. En aquesta línia, podem garantir que totes aquestes dones tenen un acolliment adequat per part del Govern de les Illes Balears.

I després, iniciam també unes gestions per oferir pisos tutelats, per tant per poder donar una alternativa d'habitatge després de la casa d'acollida i abans de poder-se reinserir socialment, perquè sabem que això és molt complicat, que també puguin tenir l'ajuda psicològica que això suposa.

Per tant, treballem des de les nostres possibilitats en aquesta línia, però sense cap dubte no hem de perdre el que vostè apuntava a la seva intervenció, és fonamental un pacte d'estat contra la violència masclista; és fonamental treballar per la prevenció i també en aquesta línia hem treballat en la llei d'igualtat, que aprovarem, esper, properament, i que, per tant, també, ens dona unes passes a seguir d'una societat que vol lluitar i vol acabar contra aquesta violència que pateix el 50% de la població.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Agrair-li la seva resposta i sobretot tot el que es fa consideram que a dia d'avui, ja han mort vuit dones per violència masclista; no podem deixar de preocupar-nos per les mesures que s'estan o s'haurien de posar en marxa.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 983/16, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a retallades de les urgències de l'Hospital Mateu Orfila.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 983/16, relativa a retallades de les urgències de l'Hospital Mateu Orfila, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, m'encanta discutir allò que és de ciències, allò que és de matemàtiques i no allò de lletres, perquè no té discussió, dos i dos són quatre. I allò que és evident és que vostès varen dir que no farien més retallades i allò que és evident és que avui tenim una retallada de prop d'un 10%, no d'un 20%, que plantejaven la setmana passada no, l'anterior, a l'Hospital Mateu Orfila del servei d'urgències.

És evident que divendres va passar tot allò que va passar, el cap de servei, el cap d'emergències va dimitir. En lloc de retallar d'11 a 9 metges, han acordat posar-ne 9. És ver que han dit que el mes d'estiu faran un reforç d'un. Però aquí hi ha una cosa, és a dir si nosaltres, almanco El Pi i tots els partits hem dit que no volem retallades, ens demanam per què aquesta situació. Amb el pressupost més alt de la història d'aquesta comunitat autònoma en qüestió de salut, resulta que tenim retallades en el servei d'urgències del Mateu Orfila de Menorca.

I per això li demanam per favor, com justifica el Govern aquesta retallada?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font, per aquesta pregunta i perquè tal vegada ens dóna possibilitat d'explicar-nos, que sempre és bo.

Evidentment vostè té raó, tenim el pressupost més alt en salut, sobretot a l'àrea de salut de Menorca, on hem pujat ostensiblement, des de juny a ara hem incrementat un 3% el pressupost en salut a l'àrea de Menorca. L'Hospital Mateu Orfila també ha tengut un augment de pressupost de 54 milions d'euros que és el que té ara en personal, per tant, no hem fet cap retall, ans tot el contrari. És el pressupost que a mi m'agradaria?, no, i d'això ja n'hem parlat molt vostè i jo, evidentment si tenguéssim un finançament millor, encara tendríem molt millor finançada la salut tan necessària a les Illes Balears.

Què feim, amb un pressupost més alt, que no retallam, però hem d'intentar fer-ho de la forma més eficient possible?, cosa que amb vostè n'hem parlat moltes vegades. Per tant, redistribuïm per fer una qüestió que hem explicat des del principi, hem de reforçar atenció primària perquè ens dóna millors índex de prevenció de la malaltia per als ciutadans i, per tant, necessitam reforçar aquesta part fonamental per prevenir, per fer més programes de salut, per atendre millor els ciutadans i perquè les urgències dels hospitals sempre són més cares per al sistema sanitari. Necessitam, per tant, reforçar Dalt Sant Joan, que ens dóna assistència a tot Maó i per això hem pensat que mirant l'eficiència de com funciona el servei d'urgències del Mateu Orfila, comparant amb altres centres assistencials de totes les Illes Balears, reordenar el personal de forma que donem un millor servei sanitari als ciutadans de Menorca. Aquest és el nostre objectiu, primant especialment Dalt Sant Joan, que dóna assistència a tots els ciutadans de Maó i que té unes mancances realment importants, jo l'he visitat i en som plenament conscient.

Per tant, reordenam per ser més eficients i per donar millor servei. No retallam.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, presidenta. Gràcies, presidenta del Govern, per les seves explicacions. Però miri, les xifres de què jo li parlava al principi, a Menorca per exemple de la proposta de 9 metges, passava que cada metge d'urgències tendria per atendre 10.260 persones. Si ara en posam 10, estam parlant de 9.300-9.400. A Eivissa sense llevar un sol metge d'urgències de Can Misses, sense llevar un sol metge, eh?, cada metge té uns 6.700 pacients per a cada un. I aquí estam parlant de 9.300 ara amb els 10.

Si ho comparam a hospitals que podrien ser més o manco de la mateixa magnitud, Inca al servei d'urgències té 22 persones i Manacor en té 25. És a dir, nosaltres creim que és evident que hem d'anar cap un pla d'eficiència, però si això ha d'afectar totes les urgències, ara ens hem trobat que és el Mateu Orfila, després serà Can Misses, després serà Inca i després Manacor, convendria que primer es fes un pla, el poguéssim consensuar i després actuar per si realment aquesta prevenció en atenció primària pogués ser millor.

Fer-no només a un hospital, com ha passat al Mateu Orfila, creim que és una equivocació i no feim país, perquè, si no, els menorquins se senten una vegada més menyspreats. Ha tocat la grossa a segons qui, però a nosaltres no ens ha tocat, ens lleven un metge. Mirin que no passi.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Font, nosaltres també intentam fer-ho des de l'assoliment de la realitat que es viu a cada illa, els ciutadans de Menorca van molt més als PAC que no als centres hospitalaris. També aquesta és una realitat i jo li puc donar les dades que tenim, les dades són contrastables, però vostè deia les matemàtiques són matemàtiques i les dades són dades.

Miri, el Mateu Orfila les dades d'activitat que té són molt més baixes respecte d'altres. 64 visites mitjana per dia, si ho comparam amb Manacor, per exemple, té 190 visites dia. Inca té 155 visites dia amb plantilles molt similars. Si miram la pressió assistencial també és molt més baixa respecte d'altres hospitals i, per tant, nosaltres estam refent tot el servei d'urgències de l'Hospital Mateu Orfila, intentarem comptar sens dubte amb el suport dels professionals amb els quals intentam arribar a un acord i també refer la pressió assistencial que rep el PAC de salut, sobretot el Dalt Sant Joan que és molt alta.

Per tant, tot això per intentar donar un millor servei sanitari, li puc garantir que aquest és el nostre objectiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

I.15) Pregunta RGE núm. 963/16, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a diàleg i consens per part del Govern de les Illes Balears.

Quinzena pregunta, RGE núm. 963/16, relativa a diàleg i consens per part del Govern de les Illes Balears, que formula la Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, "necessitam més diàleg, més consens, necessitam grans acords. Aquesta legislatura ha de ser del Govern obert, la rendició de comptes, la participació ciutadana en la presa de decisions", Francina Armengol, 29 de juny de 2015. Acte seguit, anunciava la creació d'una conselleria de Transparència, que ja sabem que no és garant de major transparència. El que no sabem és que allò del diàleg i del consens també era només un eslògan.

8 de gener, el Consell de Govern aprova el projecte de llei d'estades turístiques, l'ecotaxa. 12 de gener, mesures urgents en matèria urbanística. 22 de gener, segon decret urbanístic per esmenar les pifies del primer. 21 de gener, presenten el Decret de llengua. La veritat, Sra. Presidenta, és que aquest mes de gener s'han posat les piles.

Considera però que aquestes darreres iniciatives responen a la postura del diàleg i del consens?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Prohens, és una mica paradoxal que vostè que va formar part d'aquella majoria parlamentària que va donar suport a un govern que va fer de la prepotència i de la imposició la seva forma de fer política, em vengui aquí a parlar de diàleg, però bé, jo no tenc cap problema. El diàleg és la forma de fer política d'aquest govern que tenc l'honor de presidir i ho estam demostrant dia a dia, malgrat vostès ens varen deixar una situació que no era fàcil, una situació d'un dèficit disparat, una situació d'uns mals comptes públics, una situació de no-negociació amb el Govern d'Espanya, un situació d'enfrontament amb el personal de la comunitat autònoma, una situació d'enfrontament dins la comunitat educativa, ... I nosaltres tiram endavant les polítiques que varem acordar, que varem explicar en aquell full de ruta que tenim pactat amb Podem Illes Balears i que és públic i notori, ho estam fent des d'escoltar i dialogar amb tothom. Però també des de la coherència i el rigor del full de ruta polític que hem compromès amb els ciutadans i les ciutadanes. I ho estam demostrant, Sra. Prohens.

Hem arribat a acords amb tots els funcionaris de la comunitat autònoma per fer acords respecte de la carrera professional i la paga extra, a què vostès no varen ser capaços d'arribar. Hem arribat a acords fins i tot amb el Sr. Montoro, per recuperar 322 milions d'euros que vostès no varen ser capaços d'arribar-hi. I estam tramitant, sí, iniciatives legislatives importants i estam escoltant tothom i estam acceptant al·legacions perquè milloren els nostres texts. I ara ve el temps també de l'oposició que esper que parli de forma constructiva, que fugi de mirar pel retrovisor i que comenci a parlar de forma constructiva del present i del futur d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Que la situació del seu govern és complicada? Ànims, Sra. Armengol, ànims! Miri: "*nos ha sorprendido el anuncio del citado decreto, cuando en su día el ejecutivo se comprometió a consensuar cualquier tipo de cambio normativo. Nos hubiera gustado tener la oportunidad de conocer con antelación las medidas. La completa ausencia de voluntad de diálogo del Govern no se ha hablado con los afectados. Desprecio absoluto a todo el sector agrario*". Si fins i tot el GOB critica el seu decret, Sra. Armengol, fins i tot el GOB!

Les reunions amb el sector turístic abans de l'ecotaxa varen ser l'horabaixa anterior a la seva aprovació. De les al·legacions que han presentat per a l'ecotaxa, no n'ha acceptada ni una, fins i tot d'entitats properes al seu govern.

La FAPA i el Consell Escolar desconeixen aquest Decret de llengües que varen presentar a *bombo y platillo*.

Clar, arribats a aquest punt, tal vegada el que ens hauríem de demanar és què entén vostè per consens i per diàleg. Perquè clar, tenim una presidenta que ja sabem que governa d'esquena a aquest parlament, que no compleix el mandat parlamentari de la majoria que va aprovar ja fa mesos i que ha aprofitat aquest mes de gener, que no hi ha control parlamentari, per aprovar no un, sinó tres i l'anunci d'un nou decret de temes que afecten la nostra economia i que afecten la nostra societat.

Miri, Sra. Armengol, al principi de legislatura li vaig proposar quatre grans pactes: territori, educació, economia i turisme, vostè no ha començat bé, però aquests pactes continuen damunt la taula. No hi haurà consens ni hi haurà diàleg possible si no compta, li agradi o no, amb el grup que representa la majoria d'aquesta societat, que és el Grup Parlamentari Popular.

Per tant, redefineixi el seu concepte, deixi de governar per a una part de la societat i deixi el sectarisme que ha demostrat fins ara.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Prohens, a mi em deixa perplexa, perplexa, no sé si vivim en el mateix petit país i, per tant, som conscients de les mateixes realitats. Nosaltres, li vaig oferir des del primer dia, la vaig cridar a vostè al despatx del Consolat, vàrem començar aquesta legislatura intentant acordar i parlar de moltes polítiques absolutament necessàries per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Ahir mateix vàrem tenir una reunió el grup parlamentari amb el Govern per parlar de la Llei de turisme sostenible. Per tant, escolti, nosaltres parlam i acordam amb tothom que vol parlar i que vol acordar, que a vegades no tot es perd per un costat. Per tant, aquesta és la nostra forma de fer, però amb un full de ruta polític molt clara, perquè vostè quan parla de qui no hi està d'acord mai no pensa en qui hi està d'acord. Per tant, hi ha molts de col·lectius, molts de ciutadans que hi estan molt d'acord.

Miri, podríem fer una... pensar entre tots, vostè creu que si jo faig una enquesta sobre si estam d'acord o no en aquesta societat per aplicar un impost de turisme sostenible quina majoria de ciutadans hi haurà? Jo crec que és molt majoritària. Per tant, nosaltres anam amb les polítiques que crec, sincerament, que tenen el suport necessari per fer-se des del

diàleg i des de l'acord, aquesta és la nostra intenció, però també sent coherents amb allò que hem compromès als ciutadans i ciutadanes a les eleccions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... i en el full de ruta pactat.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

... el seu temps s'ha exhaurit.

(*Alguns aplaudiments*)

I.1) Pregunta RGE núm. 957/16, presentada per la diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escolarització de setze nins a l'illa d'Eivissa.

I.2) Pregunta RGE núm. 958/16, presentada pel diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a saturació de les urgències hospitalàries.

Atès que persisteixen els problemes de transport les preguntes primera i segona decauen.

II. Interpel·lació RGE núm. 5273/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política tributària.

Continuam amb el segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5273/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política tributària.

Té la paraula el Sr. Antoni Camps del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Presentam aquesta interpel·lació per posar de manifest la nostra preocupació i el nostre desencís davant el que consideram l'equivocada política tributària que implementa el Govern de les Illes Balears i més en concret la Conselleria d'Hisenda.

Amb l'aprovació dels pressuposts de 2016 es va posar en marxa el major increment de la pressió fiscal sobre les butxaques dels ciutadans de les Illes Balears de tota la seva història democràtica. Tots els impostos sobre els quals el Govern té possibilitats de poder-los modificar es varen incrementar, es va pujar el tram autonòmic de l'IRPF, es varen pujar els tipus impositius a l'impost de patrimoni, de l'impost de transmissions patrimonials i també de l'impost de successions, aquest darrer amb una pujada espectacular. Aquesta pujada generalitzada d'imposts es complementa, a més, amb un nou

impost a les estades turístiques, i hem de recordar que sense cap tipus de consens amb el sector ni amb la resta de forces polítiques, i també amb l'increment d'un 20% de totes les taxes i la creació de sis noves taxes.

Ja dic, és el major atac a les famílies i a les classes mitjanes de Balears de tota la seva història. Però algú em podria dir, molt bé, tot això que vostè diu està molt bé, però no va fer el mateix el Partit Popular quan va entrar a governar l'any 2011? I jo li hauria de contestar que no, que no és el mateix, primer de tot perquè ara es pugen tots els impostos sobre la pujada que ja va fer el PP. És a dir, els partits que ara governen, que es varen oposar a aquella pujada d'impostos, ara no només no la lleven sinó que fins i tot incrementen sobre aquell increment.

I ho hem de recordar, el Partit Popular l'any 2011 es va trobar una comunitat autònoma en fallida amb 1.500 milions de factures sense pagar, amb un dèficit estructural de més de 1.100 milions anuals, amb un increment d'amortitzacions i interessos del deute de més de 500 milions en un sol exercici, els ingressos públics baixant a marxes forçades, la sanitat i l'educació pública estaven en risc de fallida. Aquells que s'omplen la boca encara ara de dir que fan feina per a les persones varen ser els responsables de deixar malmesos els serveis públics essencials i de deixar sense pagar els col·lectius més vulnerables.

Per tant, davant la dramàtica situació que es va trobar el Partit Popular l'any 2011 el primer que s'havia de fer era aturar la sagnia de despesa, s'havia d'aturar l'esbojarrada carrera per veure qui gastava més i, per tant, es va haver de retallar, d'ajustar la despesa, es varen haver de racionalitzar les coses. I no es va fer per gust, sinó per responsabilitat. I a la vegada, a la vegada que es reduïa aquesta despesa també es varen haver de pujar els impostos precisament per incrementar la recaptació i els ingressos. Era importantíssim posar ordre en el caos dels comptes públics i era necessari reduir despesa i augmentar els ingressos precisament per reduir el dèficit i donar confiança a les entitats financeres que havien aturat l'aixeta del finançament.

Però es va fer, a més del que ja he dit, una cosa encara més important, a la vegada que pujaven els impostos, i per tant posaven en dificultats les empreses i les famílies, es varen aplicar polítiques liberalitzadores de l'economia, es va fer una llei turística que va multiplicar la inversió privada en reformes hoteleres, es va fer una llei agrària que va donar eines a la gent del camp per diversificar i trobar altres tipus de rendes i es va fer una llei del sòl que també va donar instruments de reactivació econòmica a determinats sectors, unes lleis, totes elles, amb el consens dels sectors implicats, perquè hem de recordar una cosa, el consens, el consens que vostès i el diàleg que vostès sempre diuen, és arribar a acords amb els altres, amb els que no pensen igual: el consens no és consensuar les coses amb un mateix, no és el *yo, mí, me, conmigo* que vostès fan. Per tant, el consens també implica arribar a acords i arribar a diàlegs amb el Partit Popular.

Per tant, aquestes mesures de reactivació econòmica varen minimitzar l'impacte negatiu de la pujada dels impostos, i així s'explica que Balears hagi passat d'un increment d'un creixement negatiu del -3,9% l'any 2009 a un creixement d'un

3% l'any 2015; així s'explica que de 2011 a 2015 s'hagin creat 46.000 llocs de feina, i així s'explica que el Govern hagi passat de pagar les factures amb dos anys de retard a pagar en 41 dies el passat mes de juliol.

Però què passa avui? Avui tenim en canvi un govern que s'ha trobat una situació infinitament millor de la que hi havia l'any 2011, una comunitat amb un fort creixement econòmic; una economia que crea llocs de feina, Balears va tancar 2015 amb la major taxa de creixement de persones ocupades i amb un descens per sobre de la mitjana espanyola de l'atur; uns ingressos públics en creixement, l'any 2015 -i avui ho deia el diari- l'any 2015 sense pujar impostos es varen recaptar 103 milions d'euros més que l'any 2014, sense pujar impostos; tenim també un dèficit que és menys de la meitat del que hi havia l'any 2011 i uns serveis públics essencials viables i sostenibles en el temps.

Amb aquest panorama, Sra. Consellera, no té sentit pujar impostos, amb aquest panorama el que s'hauria d'haver fet era seguir precisament en la senda de consolidació fiscal i anar suavitzant la pressió fiscal i sobretot emprendre noves mesures de liberalització de l'economia. I vostè, Sra. Cladera, vostè ha fet tot el contrari, puja tots els impostos i deroguen aquelles lleis que són la clau de volta de la recuperació econòmica i de la creació de llocs de feina d'aquests darrers anys. Vostès el que fan és afegir als efectes negatius de la pujada d'impostos la derogació d'unes lleis que paralitzaran bona part de la nostra economia.

L'altre dia el Centre d'Estudis Estratègics de Balears calculava que aquestes derogacions poden suposar una disminució d'un 1% del PIB, la qual cosa, certament, és una barbaritat.

I si hi ha menys activitat i hi ha augment d'atur, hi haurà una disminució de la recaptació. Si l'any 2015 sense pujar impostos s'ha augmentat la recaptació en 103 milions d'euros, fruit precisament de la millora de l'activitat, ara veurem què passarà quan vostès enguany. fruit també de la derogació d'aquestes lleis, aquesta activitat es redueixi i, per tant, tenguí repercussions negatives i regressives sobre l'activitat econòmica, veurem què passarà en la recaptació, Sra. Consellera.

Sra. Consellera, crec que s'han equivocat, s'han equivocat i molt, i tots els ciutadans ho patirem. Vostès no poden paralitzar l'economia i no poden, a la vegada que paralitzen l'economia, convertir la Conselleria d'Hisenda en una espremedora de les butxaques dels ciutadans perquè molt prest -i se n'adonarà vostè- vostè espremeran unes butxaques que estaran buides, que estaran exhaustes i què faran després?, i què faran quan l'economia estigui paralitzada i quan la gent no tenguí doblers?

I és més, vostès han fet una pujada d'impostos salvatge sense tenir en compte per exemple col·lectius com ara les famílies nombroses o les famílies monoparentals o, per posar altres exemples, persones amb discapacitat, no han tingut cap tipus de deferència amb aquest tipus de persones.

Han afegit, per exemple, un tram de l'11% a l'impost de transmissions patrimonials, que és una incoherència, una incoherència en majúscula, per exemple, si una casa nova -casa nova- fa la primera transmissió pagarà per IVA i pagarà un 10%, en canvi la mateixa casa en una segona venda pagarà un 11%. No és absurd?, no és absurd que sent nova pagui un 10% i sent vella pagui un 11%? Estam per tant, certament, davant una política tributària totalment arbitrària, sense lògica i que és, des del nostre punt de vista, un torpede a la línia de flotació de la sortida a la crisi de la nostra economia.

Precisament deia l'altre dia el conegut economista Daniel Lacalle, deia: "*subir impuestos a los que producen -que és el que vostès fan- para dar subvenciones a los que no lo hacen es la fórmula que siempre ha creado riqueza en ninguna parte*". Acò no funciona, les seves polítiques no han funcionat enlloc, a cap país del món no han funcionat les seves polítiques, i vostès insisteixen en l'error. Si vostès apliquen polítiques restrictives, estranguladores de l'activitat empresarial i per tant no es genera riquesa ja poden pujar impostos que no augmentarà la recaptació.

Per tant, el que interessa és que es generi riquesa, que es generi activitat i, per tant, es generin llocs de feina i aquesta activitat, per tant, duria ingressos com ha passat l'any 2015.

Sra. Consellera, s'estan equivocant greument, no estan encertant en les seves polítiques econòmiques i estan fent tot el contrari del que s'hauria de fer, tornen repetir els mateixos errors del segon pacte de progrés, i açò, tornar altra vegada al mateix sabent les conseqüències que açò va tenir, Sra. Consellera, permeti'm, és imperdonable.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, senyores diputades i senyors diputats, Sr. Camps, crec que vostè encara no ha llegit prou bé els resultats del 24 de maig i del 20 de desembre, en el seu discurs continua ancorat en l'herència de fa molts d'anys. La recepta que el PP ens ha aplicat durant quatre anys ens ha agreujat el forat de la desigualtat a Balears i a Espanya, la millora dels indicadors econòmics no serveix de res si no milloram els indicadors socials tot i la seva recepta neoliberal que acaba d'explicar com a conclusió i, fins on hem vist, vostès varen abandonar les persones que pitjor ho han passat durant la crisi. Per tant, ens trobam davant la necessitat de capgirar aquesta situació i la política tributària que plantejam és un instrument, una eina vàlida per a aquest objectiu, una política tributària justa, necessària, oportuna, progressiva i que permet una distribució més racional de la riquesa que generam, però veig que a vostè no li ha provocat cap reflexió, vostè sabrà, a nosaltres ja ens va bé, voldrà dir que tendrem governs progressistes molts d'anys.

Les mesures fiscals que hem posat en marxa propugnen l'equitat i la redistribució de la riquesa i de la renda, volem garantir que els serveis públics que obtenen els ciutadans siguin de qualitat, volem recuperar els pilars de l'estat del benestar que han estat tan malmenats durant la passada legislatura. L'article 31 de la Constitució consagra el principi de contribució al sosteniment de la despesa pública i aquest és un paper que hem de jugar tots d'acord amb la capacitat econòmica de cadascú. Això és que qui més té, més ha de contribuir.

A través de les polítiques fiscals ajudam a garantir la justícia i l'equitat del sistema i amb aquests mecanismes que facilitin la redistribució de la riquesa, i això és el que pretenem amb els pressuposts de 2016, perquè la nostra feina com a govern és necessària, és més necessària que mai, és necessària per retornar drets i garanties socials que vostès han llevat a tots els ciutadans amb l'excusa de la crisi, necessària per poder restablir les línies vermelles de l'estat de benestar que el Govern del Partit Popular va vulnerar una vegada rere l'altra, necessària perquè aquests són els encàrrecs que ens ha fet la ciutadania després del 24 de maig i el 20 de desembre i necessària perquè la seva recepta basada en un "austericidi" compulsiu i un neoliberalisme, com vostè ha descrit fa un moment, només ha servit per condemnar la pobresa a àmplies capes de la població.

Dit això, senyores i senyors diputats, Sr. Camps, tots coneixem bé les línies bàsiques del pressupost de 2016, jo ja vaig tenir ocasió d'explicar-ho... de les mesures fiscals, vaig tenir ocasió d'explicar-ho en el mes de novembre i ara fa un mes que han entrat en vigor. Les mesures preses afecten tributs cedits, patrimoni, transmissions patrimonials, actes jurídics documentats i successions i donacions, també el tram propi de la renda i finalment també es preveu la creació de l'impost sobre estades turístiques per a l'impuls del turisme sostenible.

Tota la reforma fiscal que afecta aquests tributs està feta d'acord a una premissa fonamental que no em cansaré de repetir: només afecta els trams de renda, patrimoni i herències més elevats i evita que les rentes mitjanes i baixes es vegin afectades, de fet, la darrera rebaixa d'IRPF que va fer el Partit Popular a les classes mitjanes l'hem mantinguda, no l'hem pujada.

Més d'un 3% dels contribuents es veuen afectats per la pujada del tipus d'IRPF i només entre un 2 i un 4% de tributacions per matrimoni, transmissions, actes jurídics i successions notaran un increment. És una reforma que només afecta les rendes... o la capacitat econòmica elevada. Això és una realitat. Dir el contrari és una mentida, que és el que vostè fa també de forma reiterada.

Nosaltres treballam per recuperar la progressivitat fiscal i per això algunes de les mesures ja s'aplicaran en campanya 2015.

En el cas de l'impost de patrimoni no podíem admetre que el mínim exempt s'hagués pujat als 800.000 euros i per això l'hem baixat als 700.000 euros, altres comunitats encara el tenen més baix.

La política tributària del PP, que va esprémer fins a no poder més les classes mitjanes i treballadores, el PP va fregir d'impostos a classes mitjanes i treballadores, sí, Sr. Camps, i va afavorir descaradament les rendes més elevades. Això és injust, i el portaveu del Partit Popular es queixa ara que pujam impostos?, jo ara... bé, vostè ha fet..., vostè ho ha dit, però crec que li faré memòria i li faré algunes comparacions que li aniran bé perquè d'alguna part se n'ha oblidat.

Quan vostès parlen de no pujar impostos es refereixen sobretot a no pujar-los als rics. Mentre que ara ens acusen de fer polítiques impositives confiscatòries, el PP es va passar la legislatura pujant impostos i també mirant o intentant posar-ne de nous. El Sr. Bauzá va pujar l'impost d'actes jurídics documentats un 20%, el cànon de sanejament un 10%, també va pujar les transmissions patrimonials, les matriculacions, va bonificar el patrimoni un cent per cent a l'any 2011, després el va recuperar, etc., i també... també el que va fer és... i això no eren pujades progressives, eren discriminades, tractaven tothom igual i això sí que no era... no era utilitzar la política tributària per fer justícia social.

Si vostè demostràs coherència, Sr. Camps, amb aquests precedents no s'atreviria ara a criticar la política tributària d'aquest govern, però n'hi ha més: el cèntim sanitari, aquests dies hem conegut les primeres sentències del Tribunal Suprem que estima en vuit reclamacions contra l'Estat per la devolució del cèntim sanitari, l'Estat haurà de retornar fins a 13.000..., hauria de retornar fins a 13.000 milions d'euros pel cèntim sanitari, quan tot això, quan aquesta norma ja estava impugnada pel Govern d'Europa, el Sr. Bauzá va ser caparrut i va posar el cèntim sanitari, a més al màxim: 4,8 cèntims per litre per a gasoil, però bé, això no és tot... Què em diu vostè, Sr. Camps, dels tres grans impostos propis avortats *in extremis* pel Govern del PP, impost sobre envasos, sobre grans superfícies i sobre empreses de lloguer de cotxes?, ho recorda, Sr. Camps, quan els empresaris es manifestaren a les portes del Parlament, al final varen claudicar, però volien posar més impostos també.

Si fos un poc equànim, Sr. Camps, per criticar l'actual política tributària del Govern hauria d'haver-se oposat en aquell moment també a la política tributària que va fer el Sr. Bauzá.

Tampoc no li he sentit dir res sobre la pèrdua d'eficiència, la inspecció i la persecució del frau fiscal, durant aquests quatre anys s'han perdut més de 10 milions cada any per no dur una inspecció i perseguir el frau fiscal en aquesta comunitat. Nosaltres ja hem posat a través de l'Agència Tributària de les Illes Balears un pla antifrau que obtindrà més de 10 milions més cada any per a la hisenda autonòmica, un pla antifrau que permet augmentar el control del compliment tributari, millorar l'assistència i la informació al contribuent; restablir i enfortir les relacions amb sectors col·laboradors, com Col·legi de Notaris; donar suport als ens locals per augmentar també la seva capacitat fiscal, i reorganitzar els serveis que presta l'Agència Tributària per fer-la més eficaç i més eficient en la inspecció i la recaptació.

Senyores i senyors diputats, tenim molta feina per endavant i ens queda molt de treball per retornar els drets perduts i restablir les línies vermelles de l'estat de benestar que el PP ens

ha arrabassat durant aquests quatre anys. L'any 2016 hem de continuar fent feina, i per això la política tributària que hem posat en marxa. La crisi no s'acabarà fins que nosaltres no acabem amb la crisi. No només valen indicadors macroeconòmics, sinó que també compten les persones. Per això, com vostè ja sap o ha dit, recentment hem conegut les dades de recaptació de la comunitat autònoma, que l'any 2015 hem superat els 5.668 milions d'euros, i això és un 18% més que l'any passat, 103 milions més que l'any passat. Esperam també que això, aquesta tendència, es reproduïxi l'any 2016. També el producte interior brut es pronostica en un 3% per a l'any 2016, i ahir mateix l'AIReF ja deia que seria fins i tot més elevat que aquest 3%. Les dades de població activa també; 102.000 persones no tenen feina, és un 17% de la població activa; és vera que l'atur millora però així i tot hem de treballar a millorar la qualitat de l'ocupació; i també hem de dir que de les 102.000 persones que estan aturades, 75.000 no reben cap prestació, per això també hem hagut de posar de forma urgent una renda social.

El deute públic també aquest govern el manté estable. Cal dir que entre gener i juny de 2015, els darrers mesos de l'era Bauzá, el deute de la comunitat autònoma va pujar 483 milions d'euros, i en canvi els sis primers mesos d'aquest govern ha davallat en 100 milions d'euros. Per tant el Sr. Bauzá també va fer créixer el deute en el darrer tram de la legislatura.

El dèficit: el dèficit intentarem que sigui..., bé, més baix de l'1,5%, però sempre serà més baix que el que va deixar el Sr. Bauzá, el govern del PP, l'any 2014, l'any passat. Deute comercial: el vàrem trobar en 450 milions d'euros el mes de juny; el mes de desembre l'estimam, està calculat en 288 milions d'euros.

I etcètera. Hi ha una sèrie d'indicadors, Sr. Camps, que evidentment estan demostrant que estam millorant la gestió que vostè tant està intentant criticar d'aquest govern. Com li he dit baixam dèficit i baixam deute, i per exemple una altra dada que tenim és que el dèficit de sanitat, que l'any passat ens vam trobar en 132 milions d'euros, nosaltres l'hem reduït per a l'any 2015 en 100 milions d'euros, tot i haver trobar un munt de factures i munt de despeses sense pressupostar. I aquesta és la situació, però no ens podem adormir, som enfora de tenir una situació òptima. Massa gent continua patint encara el rigor de la crisi. Hem iniciat el camí de retorn a la normalitat i estam segurs que ho aconseguirem, millorant els nostres recursos, millorant el sistema de finançament, que hi estam treballant, vigilant al màxim com distribuïm el pressupost, i sobretot procurant que la riquesa que generam pugui beneficiar tota la societat, i aquest és l'objectiu d'aquest govern. La política tributària que empram és un dels mecanismes per aconseguir-ho: és una política tributària justa, necessària, oportuna i redistributiva.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, vostè es creu les seves pròpies mentides. Parla de desigualtat, parla de desigualtat; de l'any 2007 a 2011, segon pacte de progrés, l'índex de pobresa es va incrementar un 288%; hi va haver la pujada de desigualtat més grossa de la història de les Balears de 2007 a 2011, i va començar a reduir-se la desigualtat precisament l'anterior legislatura, perquè crear llocs de feina fa més iguals les persones, es redueix la desigualtat, i vostès van crear llocs d'atur, llocs d'atur.

És fals també que amb la seva reforma pagui més el que més té. Les grans fortunes, les grans fortunes, i li ho he dit moltes vegades, no es veuen en absolut..., no veuen en absolut modificada la seva forma de fer per aquesta reforma fiscal, en absolut. Les grans fortunes es riuen d'aquesta reforma fiscal.

Vostè parla d'"austericidi"; l'"austericidi" és no pagar els proveïdors. Vostè parla de fregir a impostos les classes mitjanes, que ho va fer el PP, però vostè què ha fet per no fregir a impostos les classes mitjanes?, perquè no ha modificat en absolut cap tipus d'impost. No, no, no, vostè ha pujat més els impostos; les classes mitjanes segueixen pagant el mateix que pagaven amb el Partit Popular. Si abans es fregien a impostos les classes mitjanes, vostè segueix fregint a impostos les classes mitjanes.

Ens parla del cèntim sanitari. Miri, nosaltres van fer una proposta en els pressupostos de reduir aquest cèntim sanitari; vostès van dir que no, vostès el mantenen, vostès mantenen el cèntim sanitari; per tant, escolti, tan dolent no serà el cèntim sanitari, perquè si vostè no cregués en el cèntim sanitari vostè l'haguera eliminat.

Parla d'impostos d'envasos, de lloguer de cotxes, de grans superfícies... Efectivament, el Partit Popular abans de tancar un hospital preferia pujar aquests impostos o crear aquests impostos, però el diàleg, el consens, arribar a acords...

(Remor de veus)

...precisament amb els sectors implicats ens va fer rectificar i reconduir aquella situació i no posar en pràctica aquells impostos, cosa que vostès no fan. Nosaltres vam tenir diàleg, consens i acords amb tots els sectors implicats, en moltes qüestions, eh?, amb moltes lleis i també amb aquest tipus d'impostos.

I miri, l'increment de 103 milions d'euros de recaptació per a enguany, de l'any 2015, es va fer sense pujada d'impostos i amb les lleis turística, agrària i del sòl en vigor. Ara veurem què passarà l'any 2016, 2017, 2018, amb més pujada d'impostos, pujada tremenda d'impostos, i a veure què passarà també amb la derogació d'aquestes lleis que precisament, i ho he dit abans, són les que expliquen claríssimament la reactivació econòmica que ha tingut la nostra comunitat autònoma.

Per tant crec que vostès haurien de rectificar, haurien de rectificar la seva política tributària i la seva política econòmica. No pot ser pujar impostos i a la vegada paraitzar l'economia.

No pot ser gravar encara més les famílies i les empreses i a la vegada posar entrebancs i fer polítiques intervencionistes i restrictives de l'activitat econòmica, perquè les dues coses són letals per a l'economia de Balears. Quan va governar el Partit Popular va fer el contrari; va pujar impostos, és cert, perquè no hi havia cap més remei, però també va posar mesures liberalitzadores a l'economia, va reactivar l'economia i l'economia es va reactivar, i es van crear llocs de feina, i van sortir del forat on estaven, però vostès el que fan amb aquestes polítiques és posar-nos una altra vegada, ara que ja en sortíem, posar-nos una altra vegada dins el forat de la recessió i dins el forat de l'atur.

Jo, sincerament, Sra. Consellera, crec que no és bo tornar a repetir els mateixos errors que van cometre amb el segon pacte de progrés, i el segon pacte de progrés, ja li ho dic, va acabar molt, molt malament. No és casualitat que l'índex de pobresa en aquella legislatura s'incrementés un 288%; no és casualitat que vostès van tenir el rècord de desigualtat, i vostès tornen a repetir el mateix en aquesta legislatura. Crec que certament haurien de rectificar i per tant canviar aquesta política tributària i la política econòmica, perquè realment açò ens du a una situació que jo no voldria tornar a repetir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, jo el primer que li demanaré és que, si l'índex de pobresa que va trobar el Partit Popular quan va arribar al Govern era tan alt, què va fer el Partit Popular, precisament? Precisament va fer una política de retallades mai no vista en aquesta comunitat autònoma que va accentuar...

(Remor de veus)

...encara més la població en risc d'exclusió social, va accentuar més l'atur, va accentuar més la pobresa, etc. Bé, les dades parlen totes soles; jo no dic mentides, Sr. Camps, vostè en diu alguna però jo no en dic cap. Per tant no estic d'acord amb això; al contrari, la política que varen fer va ser de retallades i de disminuir l'estat de benestar i no ajudar les persones, al contrari del que feim nosaltres, i per això empram la política fiscal com un instrument més, a part dels altres que tenim en marxa, com millorar el sistema de finançament, per aconseguir recursos, però sobretot per redistribuir la riquesa en aquesta comunitat autònoma, que és el que creim que és un dels pilars de l'estat de benestar.

La reforma tributària, com ja he explicat, que fa aquest govern és justa, necessària, oportuna, i serveix com a mecanisme de redistribució de la riquesa, perquè una societat en què hi ha creixement econòmic, com està passant en aquests moments, però que no reparteix riquesa i no procura que hi hagi creixement social, no és una societat avançada ni és una

societat que avançarà, almanco és una societat en què nosaltres no creim; nosaltres creim en una societat en què tothom tenguí igualtat d'oportunitats i tothom pugui avançar de forma més igualitària. Per això la política tributària és aquest instrument.

He de dir que... jo li repetesc que no és una pujada tan gran com diu, bé, no és la pujada més gran que han fet els governs de la història, no és una pujada tan gran com vostè vol explicar, aquí torna mentir, torna emprar la demagògia, perquè només afectam les capes més altes, augmentam progressivitat, empram la progressivitat d'un sistema fiscal, això feim, i, per tant, un 3% en IRPF o un 2 o un 4%, depèn de les altres figures, és el que es veurà afectat. Això està explicat i vostè ho vol desmuntar, però no és així.

Vull dir també que pagar un 11% en transmissions patrimonials una operació immobiliària d'1 milió d'euros, em dirà si tothom pot fer aquest tipus d'operacions. Està clar que pujam la tarifa on hi ha més capacitat econòmica i, per tant, qui més té més paga i no li perjudiques poder viure amb dignitat que és el que pretenem, que tothom pugui viure en condicions dignes.

També li he de dir que és fals que paralitzam l'economia, sí que aturam el neoliberalisme desenfrenat que vostès varen impulsar amb les diferents polítiques econòmiques de territori i de turisme que varen desenvolupar la passada legislatura. El que nosaltres feim és posar ordre, preservar el territori, però no aturam l'economia perquè sí que hem arribat, hem adoptat unes lleis amb equilibri perquè sí que posam seny en tot això.

Quant a l'economia sí que també és demagògia el que pretén dir que el pacte de progrés o que aquest govern portarà uns indicadors molts dolents. Jo li he de recordar que estam en creixement econòmic, un 3%, algunes entitats fins i tot diuen que més, l'atur disminueix i també a nivell d'hisenda pública el deute ja l'hem baixat aquests darrers sis mesos en 100 milions d'euros, el dèficit amb què acabarem l'any serà inferior al de l'any passat i també el (...) de pagament el treballam perquè no pugui, al contrari que baixi.

Res, ja per acabar, li recordaré una cita que ha fet un estadista a nivell internacional quan s'ha reunit a Davos i que diu literalment: "els demano que garanteixin que la riquesa serveixi a la humanitat i no que la governi", i deia més: "el creixement de la igualtat requereix alguna cosa més que el creixement econòmic"; i acabava així: "necessitam decisions, mecanismes i processos encaminats a una millor distribució de la riquesa, la creació de fons d'ocupació i la promoció integral del pobre". A tall d'això, les 85 persones més riques del món acumulen una riquesa comparable a la de la meitat més pobre de la població mundial, segons un informe d'Oxfam.

Nosaltres hem fet de la distribució de la riquesa un dels punts més forts de la política d'aquest govern, i la política tributària és una de les eines que aquest govern farà servir per ajudar que la riquesa estigui més ben repartida a Balears. No creu, Sr. Camps, que en algun moment hauria d'estar d'acord amb aquest argument? Per cert, l'estadista a qui m'he referit abans és el Papa Francesc.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 10277/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a política de protecció del territori, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 8752/15.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 10277/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a política de protecció del territori, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 8752/15.

Així mateix, s'ha presentat, amb RGE núm. 1253/16, una proposta de modificació dels termes de la moció. En compliment de l'apartat 2 de la Resolució de Presidència sobre la interpretació de l'article 164.2 del Reglament de la Cambra, és necessari que cap grup no s'oposi a la incorporació de la modificació.

Té la paraula el Sr. David Martínez del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra. En primer lloc, volíem agrair la ILP que va presentar el GOB i que va obrir aquest debat sobre protecció del territori. És per a nosaltres un honor portar aquest debat al Ple provocat per la interpel·lació del Govern al conseller de Territori, Sr. Boned, i que ha donat en part el fruit d'aprovar-se el decret llei que té com a objectiu protegir el territori, gràcies a la insistència feta i a la feina feta també pels moviments socials i la societat civil i el Grup Parlamentari Podem Illes Balears fent preguntes i iniciatives com aquesta que debatem avui.

No parlarem del decret llei i la seva modificació ja que avui es parlarà sovint d'aquest tema.

Hem de considerar el medi ambient com un *input* econòmic i empresarial ja que gairebé el 45% del PIB de mitjana a les Illes prové del turisme, a Menorca és fins a un 70%. Els turistes vénen a les Illes a gaudir del medi ambient, si no el cuidem ens carregarem la gallina dels ous d'or.

Hi ha una estratègia política molt perversa per part del Partit Popular en la passada legislatura que va donar l'oportunitat d'impulsar projectes urbanístics amb molt poc respecte pel medi ambient i el territori. Per desgracia tenim uns quants exemples que recordaran aquesta època de depredació ambiental, per exemple, a Mallorca hi ha hagut una elevada permissivitat i acceleració dels tràmits de la construcció d'hotels de luxe de Canyamel i Sa Ràpita i que ha duit a terme una destrossa ambiental molt important. També tenim l'ocupació urbanística de zones humides que ha passat en el projecte del centre comercial de Ses Fontanelles a Palma, la urbanització del salobrar de Sa Porrassa a Magaluf a Calvià, la reconversió turística de la Marina de Magaluf, el velòdrom a

Can Picafort a Santa Margalida, el camp de golf de Son Aversó a Palma o l'ampliació del Club Marítim Molinar de Llevant.

A Menorca també tenim exemples, el parc aquàtic a Biniancolla construït en sòl rústic protegit o l'ampliació de l'hotel (...) a Alaior amb molts de problemes. I projectes que s'han quedat pel camí a Menorca com la projecció d'un hotel de luxe en la bateria militar de Lluçà a Alaior o projectes de camp de golf en rústic.

A Eivissa té un projecte molt gros que és el macroprojecte especulatiu anomenat complex Ushuaia a la Platja d'En Bossa, promogut pel grup d'empreses d'Abel Matutes, exministre d'Assumptes Exteriors del Partit Popular, entre d'altres coses, i compta amb un centre comercial, camps de golf, hotel de cinc estrelles, etc., i posa en perill el parc natural de Ses Salines que està molt a prop.

Aquests són projectes que beneficien uns pocs amb molt de poder i cap escrúpol per carregar-se el medi ambient i que les lleis protectores de Bauzá han permès a costa del medi ambient, del territori i del benestar de les persones.

Avui és el principi d'un debat que esperem que sigui molt ric i doni molts fruits, ha arribat l'hora en què després d'haver construït i construït ens hem d'aturar a pensar com continuarem el nostre desenvolupament. En desenvolupar els punts de la moció hi ha hagut l'entrada d'una modificació d'aquesta moció, que esperem que sigui aprovada, i volia dir *in voce* que hi va haver una errada i la varem enviar a tots els grups parlamentaris, aquesta modificació afectava el segon paràgraf, per tant, es quedaria... voldríem demanar que es prenguéss en consideració que dins la moció es tengués en compte el primer i el tercer paràgraf de la moció inicial.

Bé, vaig punt per punt. En el primer punt demanam que es modifiqui la Llei 6/99, segons la base que va presentar la iniciativa legislativa popular del GOB la passada legislatura. Creim que és la nostra obligació i és de justícia que es tenguí en consideració la proposta popular que varen signar gairebé 16.000 ciutadans i ciutadanes d'aquí, de les Illes. A més, consideram que hi ha aspectes d'aquesta ILP que no estan contemplats en l'aprovació del decret llei que es va aprovar el mes passat.

Resumiré uns objectius d'aquesta ILP com, per exemple, s'estén la protecció de la Xarxa Natura 2000, també es proscriuen futures legalitzacions i urbanisme a la carta, es dissenya una nova visió no economicista d'infraestructures portuàries i de carreteres, s'adapta la normativa europea en matèria de residus, també es fomenta l'autoconsum energètic i l'ús d'energies renovables amb l'objectiu de disminuir la dependència energètica dels combustibles fòssils i la sostenibilitat del sistema energètic, també s'adapta el Pla Hidrològic de les Illes Balears a la normativa europea en matèria d'aigües afavorint la reutilització i l'estabilitat dels recursos hídrics tan necessària en aquests moments de sequera que vivim.

Bé, en aquesta modificació l'objectiu seria canviar el model que condueix a aquestes illes al límit de la seva capacitat de

càrrega mitjançant una redefinició del territori, usos intensos del sòl i degradació dels espais naturals.

Quant al segon paràgraf, que varem modificar amb l'esmena registrada, sí que està afectada directament al decret llei que es va aprovar pel Govern i l'hem tornada redactar d'una manera més ampla i genèrica. Creim que és molt necessari garantir el suport d'aquest Parlament a la protecció del territori a les Illes Balears. Hi ha una necessitat que hi hagi més canvis normatius per garantir una estabilitat territorial i mediambiental i volem aquest compromís a nivell legislatiu del Parlament.

Com exemple de desequilibris normatius que encara persisteixen dins la Llei agrària, encara es regulen articles que són propis de la Llei de monts, per exemple, es permeten recuperacions de cultius si es controla la declaració responsable, hi ha aprofitaments tradicionals forestals que es poden fer sense avaluació de repercussions en la Xarxa Natura 2000; o a la Llei minera, el Consell de Govern pot anar en contra d'informes desfavorables per atorgar drets miners. I n'hi ha molts més que podríem citar.

Com a conclusió, creim que queda molt per fer, hi ha moltes normes i lleis per canviar per aconseguir protegir el territori d'aquestes amenaces especulatives que hem comentat abans.

I el tercer punt, el tercer paràgraf que defensem, insta aprovar consensuadament, açò sí, una nova Llei del sòl i que és molt important que hi hagi una participació no només de les administracions públiques insulars, locals i autonòmiques, a més de les entitats socials i mediambientals. Hi ha un maremàgnum de lleis que regulen avui en dia l'ús del sòl i de l'ordenació del territori, com per exemple la Llei 6/97, de sòl rústic, la Llei 14/2000, d'ordenació territorial, la Llei 4/2008, de mesures urgents per a un desenvolupament territorial sostenible a les Illes Balears, la Llei 10/2010, de mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès general en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i impuls a la inversió, la Llei 7/2012, de mesures urgents per al desenvolupament urbanístic sostenible i la Llei 2/2014, d'ordenació del sòl.

L'objectiu seria fomentar l'ús eficient del sòl i impulsar els criteris racionals per a l'ocupació. Creim molt important fer una nova llei, per tal de solucionar la complexitat normativa que ha existit i que ha estat rematada pel Partit Popular l'anterior legislatura en incloure dins normes sectorials competències urbanístiques i de gestió del sòl i d'ordenació territorial. L'objectiu seria fer més fàcil l'aplicació de la llei i garantir el seu compliment. Voldríem tornar a la situació d'eficiència normativa i aglutinar en una sola llei tota la normativa relacionada amb l'ús del sòl i la seva gestió. Trobem, per tant, necessari que hi hagi un ampli consens en un tan delicat com és aquest, que és la protecció del nostre territori.

Per concloure comentaré que creim que és de sentit comú votar a favor dels punts proposats en aquesta moció que avui presentem, ja que afavoreixen el marc legislatiu per evitar la depredació del territori i del medi ambient de les nostres illes i afavorir l'interès general davant d'interessos particulars.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margaret Mercadal del Grup Parlamentari Popular per fixar-ne la posició.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. El passat 9 de desembre, el Grup Parlamentari Podem ens va fer una dissertació relativa a la política de protecció de territori que havia de dur a terme aquest govern en aquesta matèria. Fruit d'aquella interpel·lació ens han presentat una moció desglossada en tres punts: la modificació de la Llei 6/1999, de Directrius d'Ordenació Territorial, basada en la iniciativa legislativa popular presentada pel GOB, la realització de polítiques envers una protecció territorial i rehabilitació d'espais naturals degradats i, per últim, una nova Llei del sòl.

Senyors de Podem, ara ja entenc les paraules del seu company de partit i actual conseller de Medi Ambient del Consell Insular de Menorca, quan va dir que "Menorca havia de créixer perquè l'ecologia anava per davant l'economia". No, senyors de Podem, l'economia va de la mà de l'ecologia. Les illes han de créixer econòmicament i ho han de fer juntament amb unes bones pràctiques mediambientals, perquè si no n'hi ha, de què hem de viure?, del vent? Els record que la riquesa d'una comunitat autònoma ve donada per la capacitat de crear llocs de feina de forma sostenible amb el medi ambient. Els citaré una frase que em va quedar marcada quan vaig tenir la possibilitat de visitar Sicília. El guia sempre ens deia el mateix: *Sicilia, tierra árida, pobre, seca y quemada por el sol*. Per suposat, aquell home feia una paradoxa, perquè Sicília era tot el contrari, gràcies al turisme, als comerços i per suposat a l'agricultura.

Com creuen que Balears està sent la comunitat autònoma que més aviat està sortint de la crisi? No ha estat per art de màgia, ni per una vareta, sinó gràcies a les polítiques impulsades per José Ramón Bauzá, es va generar una confiança que es va traduir en inversions i en creació de llocs de feina.

(*Remor de veus*)

Que es pensen que el sector turístic hauria invertit més de 700 milions d'euros en la reconversió d'hotels? No ho crec, perquè moltes entitats financeres en aquell moment no donaven crèdit tan fàcilment.

Aquests dies he pogut rallar amb diferents col·lectius i tots corren per presentar projectes abans que es validin els dos decret llei. Totes les patronals i associacions d'empresaris hi estan en contra i tots diuen el mateix: "*preocupación por la creciente inseguridad jurídica. Lamentamos la supresión de algunos artículos que suponen una reducción de las expectativas en la inversión de algunos sectores económicos*". O, "*sorprende la decisión política tomada cuando en el caso de la Ley agraria, fue consensuada con todo el sector*", tal i com va expressar PIME fa uns dies. Com s'ha citat abans, la Llei agrària va tenir tot el consens del sector i que moltes persones importants d'aquesta comunitat que han tingut càrrecs

importants, independentment del color polític, van fer tot el possible perquè José Ramón Bauzá la tiràs endavant.

Ja centrant-me una mica en la moció i més concretament en el primer punt, senyors de Podem, escoltin-me perquè estic un poc esverada. Supòs que vostès s'han llegit la iniciativa legislativa popular presentada pel GOB, com els dos decret llei, no?, i supòs que s'hauran adonat que cap dels dos decret llei no duen ni cap paraula, ni cap coma de la iniciativa legislativa, perquè ni parlen del Pla hidrològic, ni parlen de temes de residus, ni parlen d'altres temes com incloure la Xarxa Natura 2000 dins les Directrius d'Ordenació Territorial. Doncs què fareu tots aquests grups parlamentaris, tant els que formau part del Govern, com els que li donau suport, quan voteu un punt que no es té ni en compte als dos decret llei? Què es pensaran els més de 16.000 signants de la iniciativa legislativa popular?

Vostè, Sr. Martínez, el dia de la seva interpel·lació es queixava al conseller Boned, que encara no havia sortit a la llum el decret llei, tal i com diu el *Diari de Sessions*. El conseller Boned li va respondre i reproduesc les paraules que va dir: "*no volem córrer un perill i és que per anar més de pressa del que toca, per aprovar-ho 15 o 30 dies abans, correm el risc de fer les coses no exactament com toca, des de tots els punts de vista, turístic, administratiu, jurídic. I volem presentar una proposta clara, amb cara i ulls, amb garanties que pugui tirar endavant des del primer dia. Que no tinguem ni correm cap risc de futur amb això*". Conseller Boned, dos decrets llei que regulen el mateix amb una diferència d'onze dies, amb açò ho he dit tot.

Quant al tercer punt de la moció, els ho reconec, m'ha donat molt de joc. Sr. Martínez, supòs que sap que en qualsevol tramitació d'una llei, ha de passar per informació pública, on qualsevol persona o entitat pot presentar al·legacions i que les administracions públiques, ja siguin consells, altres conselleries o sectors directament afectats, tenen un tràmit d'audiència. Li dic açò perquè en la seva intervenció sembla que a les lleis que vam aprovar durant la passada legislatura, ens vam botar aquest pas i no és així. És més, els decrets llei que vàrem presentar que afectaven a territori, després els vam tramitar com a llei, com va ser la Llei general turística o la Llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible. Per tant, van tenir un tràmit d'audiència, una exposició pública i tothom hi va poder dir la seva.

No sé si coneixen una expressió menorquina -i em sap molt de greu perquè aquí ara no hi ha el vicepresident- que diu: "la llengua és el més castigat del món", ho deim quan hem criticat alguna persona o algun comportament molt durament, però després amb el pas del temps, allò que havíem criticat, havíem acabat fent-ho o ens havia passat. Aquesta mateixa expressió, com ja he dit abans, li va molt bé al vicepresident, tal vegada algun company seu de Consell de Govern o la mateixa presidenta li ho podrà dir.

En el debat de presa de consideració de la Proposició de llei d'iniciativa popular, l'actual vicepresident i abans diputat va dir en aquella sessió, i escoltau perquè no té... detall: "som davant un sistema democràtic i en un sistema democràtic hauria de ser normal que les persones destinatàries de les decisions polítiques i jurídiques poguessin dialogar de manera normal,

habitual, sense cap tipus de por amb el legislador”, continua dient: “els processos de formació de la voluntat política, per tant, en qualsevol dels casos sempre han d’estar connectats amb l’opinió pública”, ja ho veig, dos decrets llei que avui validarem i que... cap opinió pública. A més, continua dient una mica més: “el que sembla és que als governs no els interessa la implicació de la ciutadania als assumptes públics, sinó més bé la reducció d’aquesta, de la ciutadania a la categoria directament de beneïts o d’inútils en el sentit clàssic”.

Jo també estic d’acord amb les declaracions que va fer el vicepresident en aquella sessió perquè ara veig que no predica el mateix ara que està governant, sinó que avui validaran dos decrets llei sense cap tipus de consens ni cap tipus d’audiència pública d’almenys els sectors afectats.

Per tots aquests motius, i per molts més que no puc mencionar perquè la veritat és que no acabaria mai, demanam la votació per separat si és possible, on els punts 1 i 3 els votàriem en contra i el punt... per..., sí, als punts 1 i 3 els votàriem en contra i el punt 2 a favor.

Per acabar, només volia dir i citant una altra vegada la frase del guia sicilià que les Illes Balears es convertiran en *tierras áridas, pobres, secas y quemadas por el sol* i en aquest cas no serà una paradoxa, sinó que serà una realitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(Atesa l’absència momentània i peremptòria de la Sra. Presidenta, del Sr. Vicepresident primer i de la Sra. Vicepresidenta segona, la Sra. Secretària primera concedeix la paraula a l’intervinent)

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sra. Mercadal. És el torn de MÉS per Mallorca, Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Bé està que facem debats profunds sobre allò que sustenta no només, com s’ha dit aquí, l’activitat econòmica, sinó la vida de tots nosaltres que és la terra i més debats que en venguin, d’aquests, però permetin-me que comenci amb una certa crítica o si volen autocrítica per no haver estat capaços, crec, d’entre tots els grups d’agrupar els debats, aquests debats que tendrem avui perquè al cap i a la fi el que tendrem no és un debat profund sobre el medi ambient i el territori, sinó tres o quatre debats, encara no ho sabem, sobre, al cap i a la fi, un mateix decret llei i, per tant, si no esmolam una mica la paraula correm el risc de matar d’avorriment aquestes voluptuoses i callades cariatides que aguanten no només les parets d’aquest parlament, sinó que també ens aguanten a tots nosaltres, perquè la glòria del debat no és que cadascú tenguí el seu minut de glòria i sobretot perquè tenc seriosos dubtes que per molts d’arguments que posem damunt la taula ens convencem uns als altres i sobretot convencem el govern que retiri aquest decret llei que al cap i a

la fi és el que als diferents debats que tenim a partir d’aquesta moció que debatem ara tendrem avui al llarg del dia.

En tot cas, jo els anunciï, com que em tocarà intervenir moltes vegades avui al llarg de la jornada, com estructuraré aquestes intervencions mirant de no repetir-me i de no avorrir les cariatides, com els deia: en aquest primer debat sobre la moció de Podem intentaré transmetre’ls el parer del nostre grup sobre el que significa per a les Illes Balears protegir el territori i per què ho hem de fer; al debat de compareixença de la presidenta intentaré abordar què és el que s’espera o què és el que esperam per part del nostre grup d’aquest govern en matèria de protecció del territori i polítiques mediambientals; i als punts cinquè i sisè, siguin dos debats o un, en allò que representa el decret llei en si en relació amb tot l’anterior.

Passem, però, al contingut de la moció, sobre allò que els deia que significa protegir el territori i per què ho hem de fer i és molt pedagògic que es faci amb la moció que fa referència en el punt 1 a la iniciativa legislativa popular que va presentar el GOB i que va ser rebutjada la seva presa en consideració ara fa pràcticament un any -dia 24 de febrer-, una iniciativa legislativa popular que ni tan sols va voler ser presa en consideració, tot un menyspreu, com ja varem dir al seu dia a les més 16.500 persones d’aquestes illes que varen signar perquè es presentés aquesta iniciativa, perquè era part d’una preocupació social que jo crec que anava fins i tot més enllà d’aquella gent que havia firmat la iniciativa, però que el Partit Popular, que en aquell temps ocupava dos terços d’aquests escons de la cambra, no va voler ni donar l’oportunitat d’admetre-la a tràmit, sinó que al primer debat varen tombar, ni tan sols varen deixar l’oportunitat que llavors tanmateix amb aquella majoria aclaparadora que tenien almanco s’hagués pot fer un debat una mica més en profunditat perquè al fons això és el que volien transmetre: millor que no se’n parli, de protegir el territori.

I amb aquest rebuig d’aquella iniciativa legislativa popular posaven de manifest per una part, crec, un menyspreu clar si no cap a la democràcia, almanco cap a la democràcia participativa perquè no és cada dia que s’ajuntin milers i milers de persones per demanar que es tramiti una llei que respon a una preocupació social, i sobretot el seu menyspreu cap al medi ambient, expressat amb aquell rebuig a la iniciativa legislativa popular del GOB, però sobretot no pel que varen fer allà en aquell moment concret en què estàvem acabant la legislatura, sinó per tot el que varem fer al llarg de la legislatura passada fent retrocedir dècades, pràcticament fins al temps en què ni tan sols existia la Conselleria de Medi Ambient, les polítiques mediambientals i tornant a favorir l’especulació com a recepta de tota solució política del Partit Popular, tornant a dur l’urbanisme a la carta a les principals normes de la legislatura del Sr. Bauzá i Company, que ara sembla que volen representar sectors o coses diferents, almanco dins el partit o de cara a la societat, però que per a les qüestions essencials varen formar un bon tàndem, perquè ens entenguem el Sr. Company és una versió rural del Sr. Bauzá.

Al debat d’aquella ILP la representant del GOB... -és aigua, no passeu pena-, al debat d’aquella ILP la representant del GOB molt encertadament va recordar que l’arrel de la paraula economia, efectivament, Sra. Mercadal, és l’*oikos*, és ca nostra,

és la casa i és allò que hem de preservar perquè és el que ho sustenta tot. Quan el Sr. Bauzá deia que el nostre petroli és el turisme s'equivocava, el nostre petroli és la terra, és el que realment sustenta el turisme i qualsevol activitat econòmica i això, senyors i senyores del Partit Popular, no és ideologia, és sentit comú.

Què és això de desregular?, em deia en algun debat d'aquests que teníem en la legislatura passada el Sr. Company quan encara no estava tan de moda parlar d'això de la desregulació que varen implicar totes aquelles lleis, idò desregular vol dir, com li recordava en aquell moment, efectivament això: convertir l'excepció en norma i aprofitar les lleis no per vetllar, no per crear normes que vetllin per l'interès general, sinó per tot el contrari, per vetllar per l'interès particular.

Podríem parlar de tot el que es va fer o desfer la passada legislatura, però això ve als següents debats, com ja els he dit, però em remetré també al que havien fet fins i tot abans també governs del Partit Popular a això que per exemple plantejava el GOB en aquella incitativa legislativa popular, que eren les DOT, les directrius d'ordenació del territori, en un temps on curiosament fins i tot es competia... vull dir, partits i grups polítics o ideologies que representaven interessos molt diferents competien per veure qui protegia més, no?, també eren moments semblants des del punt de vista econòmic, als d'ara, de fet per a aquelles DOT hi havia un cas d'espionatge darrere perquè hi havia un pacte de progrés, hi havia el Sr. Matas al Govern, hi havia un govern de progrés al Consell de Mallorca, i a veure qui podia protegir més territori, tot i que el que va redactar aquells directrius d'ordenació del territori lamentablement convé recordar que deu compartir presó, no sé si cel·la, amb aquell batle també del seu color polític que tenia un poni, no sé si el recorden.

Per tant la corrupció en aquesta terra sempre ha anat de la mà de l'especulació, d'aquesta especulació que han volgut introduir allà amb palanca, amb aquestes normes de la passada legislatura. Em sorprèn tremendament que la Sra. Mercadal recordi Sicília, però a l'hora d'esmentar Sicília no posi damunt la taula allò que ens ve al cap a tots, com quan deim allò de no pensis en un elefant quan a un li ve al cap parlar de Sicília, que es la màfia, les pràctiques mafioses i els paral·lelismes que fins i tot es puguin establir amb les nostres illes i amb Mallorca, com ens recorda Guillem Frontera a la seva novel·la *Sicília sense morts*.

El que cal ara més que mai és protegir, i jo crec que amb el decret llei que debatrem avui més tard s'ha iniciat aquest camí, potser una mica més tard del que fins i tot a nosaltres ens hagués agradat, però el tenim, aquest decret llei -segurament si l'haguéssim tengut fa dos mesos no tendríem el debat d'aquesta moció-, un decret llei que crec que -ja hi entrarem més tard- recull l'esperit d'aquella ILP del GOB que vàrem veure aquí fa un any, i fins i tot permetin que els digui que la supera en algunes qüestions, per exemple en tot el que afecta a la Llei del sòl, la disposició transitòria desena, amb el tema de la legalització d'obres il·legals el GOB fins i tot plantejava seguir amb aquest mecanisme durant setze mesos, i el decret llei el suprimeix; o s'augmenten fins i tot les cessions obligatòries per als terrenys urbanitzables, que passen del 10 al 15%, que no és

que tenguí directament a veure amb un tema de protecció, però que sí d'alguna manera evita com a mínim més urbanització que crec que no ens podem permetre en aquests moments. O fins i tot s'eliminen les disposicions urbanístiques que anaven associades a la Llei de turisme amb l'article 25 o amb l'article 75, amb el tema del canvi d'usos: el Govern podia dispensar de paràmetres urbanístics les instal·lacions turístiques, i ara només podrà dispensar en tot cas de paràmetres turístics però no urbanístics, perquè la Llei de turisme és per fer turisme, no és per fer urbanisme a la carta, com la resta.

Per tant sí, com diu el punt número 2 de la moció, a fer polítiques de protecció del territori i dels espais naturals, com es planteja; s'està fent ja, d'entrada amb aquesta suspensió o paralització que implica el decret llei. S'ha de fer molt més, i ens consta que s'està avançant en aquest camí. Com diu també la moció en el seu darrer punt cal revisar la Llei del sòl, i malauradament és allà, a la Llei del sòl, on justament s'hauria de regular tot el que tenguí a veure amb aquest recurs limitat i malmenat com és el sòl i com és el territori, però malauradament s'hauran de tocar d'entrada altres lleis com la del turisme o com l'agrària, com veurem també després en el debat del decret de territori, perquè malauradament al Partit Popular, com al rei Mides, tota norma que va tocar durant la passada legislatura tenia l'afany de convertir-la no en or sinó en tot cas en el seu or, que era el ciment. Afortunadament són altres temps.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer s'incorpora a la sala i substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. En nom del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, el Sr. Melià per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, efectivament avui és un ple molt dedicat a temes territorials i possiblement les repeticions són inevitables. De totes maneres jo intentaré centrar-me en el contingut concret de la moció per evitar entrar en altres debats als quals ens referirem en punts de l'ordre del dia posteriors.

I és important, crec jo, quan parlem de temes territorials, que intentem destriar el gra de la palla o que intentem no mesclar ous amb caragols perquè, clar, és que arriba un moment que quan sent determinades intervencions és un *totum revolutum* que és molt difícil establir un debat de fons i un debat seriós. Ho dic perquè, clar, aquí surt el Sr. Portaveu de Podem i ens parla de l'hotel de Capdepera. Jo li vull recordar que els seus socis, els seus socis del decret llei, els del Partit Socialista, són els que tenen la batlia de Capdepera des de fa bastant de temps. Vull dir que si no li agrada el que fan els seus socis, faci-s'ho mirar, perquè, clar, atribuir això a segons qui..., no és que jo hagi de defensar el Partit Popular, que ja es

defensaran ells tot solets, però, clar, arriba un moment que es fica tot a un mateix paquet i s'atribueixen a Bauzá tots els mals -que jo crec que va ser un president molt dolent per a les Illes Balears-, però, clar, arriba un moment que li atribuïm allò seu i allò que no és seu, i tampoc no ens hauriem de passar, i per ser coherents amb la realitat aquesta és una qüestió que hauríem de tenir ben en compte.

Nosaltres també demanarem la votació separada dels diferents punts, perquè efectivament crec que toquen qüestions bastants diferents.

El primer punt és el tema de les directrius d'ordenació del territori. Ho deia un poc el Sr. Abril, ho insinuava; al final el que venia a dir és que les directrius d'ordenació del territori havien estat una (...) proteccionista, per tant eren una norma proteccionista; ergo aquesta llei del 99 no ha estat tan dolenta des del seu punt de vista, des del punt de vista de qui està fent una aposta per la protecció del territori. Si les directrius estaven en aquesta línia -evidentment amb molts de matisos, evidentment que són perfeccionables, tot el que vostès vulguin en general, en general, podríem dir que les directrius no han estat una mala llei per a les Illes Balears, i de fet jo crec que s'ha posat com a exemple de norma proteccionista en moltíssims d'aspectes. Per tant nosaltres no veim aquesta necessitat imperiosa de modificar les directrius d'ordenació del territori. Això per una banda.

Però és que per una altra banda tampoc no veim que s'hagi fer, si s'ha de fer, que ja deim que tenim molts de dubtes que s'hagi de fer, encara manco veim que s'hagi de fer sobre el fonament d'una iniciativa legislativa popular d'un grup ecologista, absolutament respectable, absolutament legítim, que ens pot parèixer molt malament que la legislatura passada no es prengués en consideració la seva iniciativa, però ara no som en aquest debat, ara som en el debat de si el Govern ha de fer o no ha de fer un projecte de llei de modificació de les directrius, i nosaltres consideram que aquest projecte de llei s'ha de fer -si s'ha de fer, que ja deim que tenim molts de dubtes que s'hagi de fer- en tot cas s'haurà de fer des d'un punt de vista de l'interès general i no des d'un punt de vista sectorial, des del GOB, que ja dic que és molt respectable però no deixa de ser el punt de vista d'una entitat ecologista, que ha de fer la seva feina, i la feina d'una entitat ecologista és estirar cap als seus postulats, i per tant a mi em pareix molt bé que el GOB tenguí una postura si li volen dir entre cometes radical, perquè és el que toca al GOB, només faltaria que si el GOB no la tengués, jo li ho criticaria, al GOB, que no la tengués. El GOB l'ha de tenir, però no és la visió que ha de tenir el Govern, que ha de ser una visió molt més modulada de tots els sectors econòmics. I altres vegades els ho he dit: si vostès critiquen que els hotelers facin lleis, bé, des d'aquest punt de vista també podrien criticar que una altra entitat també legítimament vulgui fer lleis. No, el Govern ha de tenir la visió completa, la visió global i la visió de modular totes les incidències que tenen, i cada entitat social ha de fer la seva feina que, ja dic, és respectable.

Per tant des d'aquests dos punts de vista no podem estar d'acord amb aquest punt de la seva moció: ni veim la necessitat del canvi de les directrius ni tampoc no veim que s'hagi de fer sobre una iniciativa legislativa popular, que ja dic que en el seu

moment segurament s'hauria d'haver pres en consideració, però això, ja dic, no forma part d'aquest debat.

En relació amb el segon punt de la seva moció, bé, em pareix una declaració de principis, que si agafes l'article 23 de l'Estatut d'Autonomia i agafes l'article 47 de la Constitució diuen el mateix. Per tant nosaltres no podem fer més que votar-hi a favor. Que les administracions públiques han de fer polítiques a favor del medi ambient i evitar, impedir l'especulació, bé, això ja és als textos normatius bàsics i no ens ha de crear cap problema, ho podem reafirmar, i per això la nostra intenció, si hi ha votació separada, és votar favorablement aquest punt.

I el tercer, el tercer punt de la seva moció, això que vostè ha dit d'aglutinar la normativa, nosaltres en això veim moltíssima complexitat. La legislatura passada una de les coses bones que es va fer amb la Llei del sòl va ser simplificar un poc la normativa, perquè es va unificar molt en aquesta llei del sòl. De totes maneres crec que determinats sectors, i vostè ha caigut en aquesta temptació, identifiquen la Llei del sòl amb una llei de protecció del territori. La Llei del sòl quasi no dibuixa cap model territorial, el que fa és regular uns procediments i uns drets i uns deures d'uns propietaris, però no dibuixa un model territorial. Per tant crec que és una equivocació de plantejament incidir tant en la idea que la Llei del sòl està fent protecció territorial o està desprotegint territorialment, que no fa ni una cosa ni l'altra. Per tant, jo crec que la Llei del sòl va ser una passa positiva, en aquest sentit de simplificació legal i també crec que hi ha una certa tradició a les Illes Balears, i jo crec que ho hem de mantenir, perquè sinó ens ficarem en un jardí complicadíssim, que hi hagi una Llei de sòl rústic per un costat i no està malament que hi hagi una Llei de sòl rústic que no estigui integrada en la Llei del sòl. Jo crec que això té coses positives o almanco li dóna més flexibilitat si ho volem veure des d'aquest punt de vista.

Com no està malament que hi hagi una normativa d'ordenació territorial que no és dins la Llei del sòl. I això tampoc no està malament, jo crec que això també ho podem valorar positivament, i això sí que té una llarga tradició a les Illes Balears, perquè té una tradició de principis dels anys vuitanta. Per tant, jo crec que aquesta idea d'aglutinar no l'acabam de compartir, no acabam de veure'n la necessitat. Ni acabam de veure aquest punt de vista d'atribuir-li a la Llei del sòl possibilitat d'evitar especulacions o de ficar-se en el model territorial que tampoc no entenem que sigui la seva funció, ni és el que està fent. Per tant, en aquest punt com comprendrà, el que faríem és abstenir-nos, perquè no acabam de compartir aquest punt de vista.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Menorca la Sra. Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom.

“Un home sense arrels és un ésser mort, una illa de ciment un flac infern, els estornells suosos tenen fam, emigren solidaris cap el sud. Els faunes fugen farts de veure gent que crida i deixa nafres dins el bosc. No dic que fos millor cap temps passat, escric només que em dol ser menorquí, la terra magra engreixa estranys i murs. L’oblit ha sepultat màrtirs i herois”.

He volgut començar la nostra argumentació a la moció sobre el territori presentada per Podem, amb les paraules del gran Ponç Pons, perquè expressen com ens sentim molts menorquins, mallorquins, formenterers i eivissencs, quan pensam en la nostra terra. El nostre territori és fràgil i limitat i per açò mateix hem de ser absolutament escrupolosos en la manera com el pensam i el definim. L’article 23 de l’Estatut d’Autonomia de les Illes Balears garanteix el dret dels ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes de gaudir d’un medi ambient sa i sostenible.

Compartim absolutament el que es presenta en aquesta moció, només des de la participació ciutadana serem capaços de definir el nostre territori i el punt de partida de la ILP del GOB respon al que defensam. Cada illa és un món i les seves institucions pròpies són les competents en la definició del territori. Som quatre illes de superfície territorial diferenciada, totes elles amb característiques específiques tant de la perspectiva de desenvolupament humà, l’economia, la societat, la política i la cultura.

En aquest sentit, vull recuperar les paraules de la Sra. Maite Salord, presidenta del Consell Insular de Menorca. “La idea clau és fer possible l’activitat econòmica damunt el territori, però sense perdre de vista que els recursos naturals són limitats i que són la nostra principal riquesa i que no en podem fer una gestió de forma irresponsable, ans al contrari, l’hem de gestionar de forma responsable, pensant sempre en el benestar de la població i en la preservació d’aquests recursos naturals. Aquest ha de ser el nostre objectiu comú, trobar l’equilibri entre l’economia i la preservació del nostre territori, que és la nostra riquesa”.

L’any 1983 es va signar la Carta Europea d’Ordenació del Territori, que diu que l’ordenació del territori ha de ser democràtica, global, funcional i prospectiva. Democràtica, perquè ha de ser realitzada de forma democràtica per assegurar la participació de la població afectada i dels seus representants polítics. Global, ja que ha de tractar d’assegurar la coordinació de les diferents polítiques sectorials i la seva integració per mitjà d’un enfocament global. Funcional, perquè s’ha de tenir en compte l’existència de consciències regionals, basades en uns valors, una cultura i uns interessos comuns. Prospectiva, perquè s’han d’analitzar les tendències i el desenvolupament a llarg termini dels fenòmens i les actuacions econòmiques, ecològiques, socials, culturals i mediambientals i tenir-los en compte en la seva aplicació.

Vivim una crisi econòmica que ha deixat al descobert terribles casos de corrupció, molts relacionats amb l’urbanisme i amb l’especulació. S’ha aconseguit que la corrupció sigui una de les principals preocupacions de la ciutadania i, per desgràcia, el degoteig continu ha fet que cada dia haguem de trobar-nos amb notícies que fan que sembli que vivim instal·lats

en el “dia de la marmota”, que casualment és avui. Allò personal per damunt d’allò col·lectiu.

De les crisis en podem aprendre, si és que hi estam disposats. D’aquesta crisi hauríem d’aprendre que el camí que havíem agafat no funciona, que per molt que ho repeteixin, no és cert que només aconseguirem la recuperació econòmica malbaratant el nostre territori. Hem de ser imaginatius, agosarats a l’hora de posar-nos-hi. Ens hem de creure més la riquesa que la natura ens ha donat i ho hem de fer amb la participació de tothom i sempre pensant que nosaltres només estem de passada per aquí, que hem de tenir la capacitat de pensar a llarg termini i ho hem de fer pensant en els nostres infants i jovent, els hereus d’aquesta terra.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La setmana passada a la Junta de Portaveus, el diputat Abril es queixava que aquest plenari d’avui fos com una espècie de monogràfic, ara ens ho ha recordat en el mateix sentit que ens ho deia la setmana passada, no li faltava raó. Del que parlem en aquesta moció, en tornarem parlar a la compareixença de la presidenta i en tornarem parlar encara aquest horabaixa en el debat dels dos decrets llei. Repetirem idò arguments, plantejaments i amb tota probabilitat, conclusions. Ara bé, si el Sr. Abril que forma part de la majoria parlamentària i d’un dels dos partits que ens governen, va haver de resignar-se davant la fatalitat, imagini’s el que ha de fer qui els parla en aquest moment.

Arrenquem idò. I el primer que m’agradaria destacar és que aquesta moció reposa damunt d’un plantejament fals, el que oposa urbanisme a sostenibilitat. El diputat Martínez i Pablo, i entenc que també per al partit de què forma part, l’expressió “ordenació urbanística sostenible” constitueix un oximoron, o sigui una combinació de dues paraules de significat oposat. Així ho va afirmar -segur que ho recorda- a la seva interpellació de dia 9 de desembre passat. I també va afegir llavors, que la presència -i cit textualment- d’“urbanística i sostenible” en la mateixa frase, era tot un exemple d’incoherència.

Vistes així les coses, el que aquesta moció proposa no és només derogar determinades mesures preses per l’anterior govern, sinó anar molt més enllà. Si m’ho permeten i atenent el sentit de les paraules pronunciades pel diputat de Podem, el que la moció pretén és retornar a l’estadi aquell que Rousseau anomenava del bon salvatge, un estadi que com tothom sap i jo crec, n’estic convençut que el mateix Rousseau en primer lloc, no va existir mai. I és que en això consisteixen les polítiques que vostès pregonen, consisteixen a demanar l’impossible, el que no treu cap enlloc, depèn dels casos, el que exigeixen les entitats més radicalitzades a cada un dels àmbits, ja sigui el

mediambiental, com en aquest cas per exemple, ja sigui l'educatiu, com en altres casos. Vostès consideren que l'ordenació urbanística és incompatible amb la sostenibilitat. Això són -insistesc- les paraules que va pronunciar el diputat Martínez i Pablo fa un mes i mig aproximadament, pràcticament dos mesos ja.

Seguint aquest raonament m'imagín que també deuen considerar una incoherència, un oxímoron en definitiva per seguir amb el concepte, el concepte de desenvolupament sostenible, en síntesi. Vostès fugen com de la pesta de tot el que és progrés, creixement, desenvolupament. D'això, i ja em perdonaran, se n'ha dit sempre tenir un pensament reaccionari, què volen que hi facem, eh?

La sostenibilitat no és l'antítesi del creixement ni del desenvolupament i encara manco de l'ordenació urbanística, al contrari, sense ordenació urbanística no hi ha sostenibilitat possible. Una altra cosa és que aquesta ordenació no respecti la sostenibilitat, llavors, evidentment, tenim un problema amb això, però no l'hem d'atribuir a la idea d'urbanitzar sinó en tot cas a una regulació deficient o a una pràctica deficient d'una determinada regulació.

En aquest mateix debat de la interpel·lació el conseller Boned va tenir molt d'interès a fer-li saber que el Govern feia feina en la línia que vostè reclamava, va al·ludir, com és natural, als acords de governabilitat i també a la iniciativa legislativa popular que el GOB va presentar la legislatura passada en aquesta cambra i que és, no fa falta insistir-hi, el far que guia aquest govern, pareix, en aquesta matèria. Ho afirmava el mateix conseller quan deia -i cit textualment- que "la futura feina que s'ha de fer amb la modificació de tota la normativa territorial, aquesta iniciativa legislativa ha de ser la base de la feina". Tenim, idò, una normativa territorial inspirada en una iniciativa legislativa popular del GOB i de moment no tenim més que l'aperitiu de la normativa perquè allò que avui debatrem d'aquí una estona és només una part, en teoria, del que vendrà. Això sí, difícilment respondrà al que el conseller prometia de forma reiterada el 9 de desembre passat, abans que s'acabés l'any, em referesc -i torn a citar textualment- a "una proposta clara, amb cara i ulls, amb garanties que pugui tirar endavant des del primer dia, que no tenguem ni correm cap risc de futur amb això".

No, no tenim res d'això, per desgràcia, ni la proposta és clara ni té ni cara i ulls ni s'ha caracteritzat, com és públic i notori, per haver tirat endavant des del primer dia; i per no tenir, aquesta proposta no té, com prometia el conseller, la garantia de tractar-se d'una feina ben feta en coordinació amb tots aquells que hi poden estar implicats. Demanin-ho als pagesos, demanin-ho als representants del sector turístic.

Davant de tot això comprendran que no puguem votar a favor d'aquesta moció, sí a aquest punt 2 que ara han canviat i que si realment decidim que hi hagi una votació separada no tenim tampoc cap inconvenient a votar a favor, però no al punt 1 ni al punt 3.

En definitiva, el que vostès proposen, en el millor dels casos, és fugir del foc per tirar-se dins les brases. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Correspon ara al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors del grup proponent, qualsevol que sigui el resultat finalment de la proposta que es voti nosaltres votarem a favor, perquè és veritat que hi va haver com una espècie de petit embull en el moment de presentar les tres propostes de moció, però ja li dic que el nostre grup en qualsevol cas hi votarà a favor.

Amb relació al primer punt, que parla d'instar el Govern de les Illes Balears a modificar la Llei 6/1999, de directrius d'ordenació territorial, emprant com a base la iniciativa legislativa popular presentada pel GOB, vostè ha començat la seva intervenció dient que va ser precisament aquesta iniciativa legislativa popular la que va obrir el debat de protecció del territori de l'anterior legislatura, jo no puc estar d'acord amb aquest plantejament perquè l'anterior legislatura hi va haver un debat sobre protecció del territori molt important i el nostre grup ja va dir que si tenia l'oportunitat de governar derogaria totes aquelles lleis i aquells articulats que atemptaven contra la protecció del territori. Per tant, es va produir un debat, es va produir un posicionament a l'anterior legislatura on va quedar molt clar quin era el model urbanístic i territorial del Partit Popular i quin era el model territorial i urbanístic de l'oposició, formada pels partits d'esquerra.

Per tant, nosaltres manifestem que quan es va presentar aquesta iniciativa legislativa popular el mes de febrer de 2015 que establia o que plantejava una anàlisi molt acurada i molt compartida pel nostre grup sobre el perill que patia aquest territori i que la capacitat de càrrega de ciment d'aquest territori havia arribat a un nivell quasi insuportable, nosaltres ho compartim. I per això vàrem donar suport a les 16.000 persones que varen signar aquesta iniciativa. Una iniciativa que, com ja he dit, presentava les DOT, les DOT de Matas, no ho hem d'oblidar, com si fossin les màximes defensores del territori, quan en realitat varen significar precisament tot el contrari, i aquí discrepam amb l'anàlisi que ha fet el portaveu d'El Pi perquè nosaltres pensam que les DOT varen ser utilitzades per ordenar i distribuir un augment del creixement que va suposar més de 2.700 hectàrees de noves urbanitzacions col·locades en les anomenades àrees de transició.

Per tant, nosaltres vàrem donar suport a aquesta iniciativa i també vàrem manifestar que havia arribat el moment d'encetar una modificació de les directrius de l'ordenació del territori per tornar adaptar el model de creixement urbanístic a la realitat de la lluita per la sostenibilitat territorial d'aquestes illes. Per tant, aquesta ILP va ser rebutjada pel Partit Popular, però va tenir el suport del nostre grup perquè fos considerada per aquest parlament, no va ser d'aquesta manera i ara tenim la possibilitat de manifestar una altra vegada més el suport a aquesta iniciativa.

En el segon punt, vostès esmenten realitzar polítiques de protecció territorial, de rehabilitació d'espais naturals

degradats, de posar en valor la riquesa natural... mirin, vostès tenen tota la llibertat del món de presentar totes les iniciatives que vulguin, però, clar, nosaltres pensàvem, i creim, que respecte d'aquest tema ja hi ha hagut un acord en aquest sentit que proposa el segon punt, i l'acord es va plasmar en el pacte de governabilitat. El pacte de governabilitat signat pels grups que donen suport al Govern parlen de mesures reguladores del turisme, d'aposta per la qualitat, d'un nou model energètic, d'un impost turístic que té a veure amb la sostenibilitat del paisatge i del medi ambient, de revisió dels articles més desreguladors de la Llei de turisme, la Llei agrària, la Llei de comerç, la Llei del sòl; parla de posicionar-se en contra de les prospeccions petroleres, parla d'aturar la importació de residus, parla d'una llei autonòmica per a la gestió sostenible dels residus, parla de la revisió del Pla Hidrològic, de paralitzar l'ampliació de ports esportius i de concessions i de privatitzacions, parla de nous parcs protegits, d'Es Salobrar de Campos, la reserva marina de Sa Dragonera, el parc nacional de Cabrera, ... No continuaré perquè hi ha un llarg etcètera que de qualche manera escenifica el compromís del Govern en aquesta matèria que vostès plantegen en el segon punt. El votarem a favor, però pensam que el compromís ja està signat en el pacte de governabilitat i ja s'executa per part d'aquest govern, aquest govern ja realitza molts d'aquells compromisos que es varen signar. Per tant, li donarem suport, però pensam que no era necessària aquesta reiteració d'allò que ja vàrem assumir, i hi estam plenament d'acord, això és el que volem dir.

I quant al tercer punt, que parla d'aprovar una nova llei del sòl consensuada amb les administracions insulars, locals i entitats socials, mediambientals, perquè es pugui recuperar la defensa del nostre territori, nosaltres no podem estar més que d'acord amb aquest plantejament, un plantejament que ja va ser assumit en la compareixença del conseller quan va presentar el seu programa, que va assumir..., el conseller a la interpel·lació, que va citar que estàvem en aquesta línia i que va assumir, i conseqüència d'aquesta assumpció de compromís ve el debat territorial que avui debatrem en aquesta cambra, amb dos decrets que de qualche manera fan un ténol per tornar a revisar, modificar i canviar totes aquelles normatives i aquell articulat i aquelles lleis que precisament atempten contra el territori, i una demostració que nosaltres estam d'acord amb això i el Govern també és que s'ha posat una data de caducitat als decrets lleis, una data de caducitat precisament per poder fer tota aquesta revisió i aquesta modificació i intentar fer-ho amb consens, i per descomptat obrir tot el debat a totes aquelles entitats que estan afectades per totes les lleis que tenen a veure amb el territori, amb la sostenibilitat, amb el medi ambient, i també amb aquelles institucions que han de desenvolupar tota la normativa que el Parlament vulgui aprovar.

Per tant nosaltres estam d'acord i compartim aquesta iniciativa, aquest moció, i els he de dir que a partir d'ara tant la compareixença de la presidenta del Govern com el debat que tendrem dels decrets 1/2016 i 2/2016 tenen a veure amb el que aquí s'ha començat a debatre amb aquesta moció, però que continuarà al llarg del dia, supòs que amb més intensitat i amb més concreció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Martínez, del Grup Podem Illes Balears.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies a tots els grups parlamentaris i portaveus per la seva intervenció, i els que..., bé, han dit que donarien suport a aquesta moció.

Resumiré. Com que no hi ha hagut cap intervenció en contra de la modificació entenem que s'accepta que hi hagi tres punts; acceptarem la votació per separat, per suposat, em sembla que és molt raonable, i no sé si cal que ho llegeixi en veu alta o... Sí?, d'acord.

El primer punt diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a la modificació de la Llei 6/1999, de directrius d'ordenació territorial, emprant com a base la iniciativa legislativa popular presentada pel GOB la passada legislatura". El segon punt diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a realitzar polítiques envers una protecció territorial i rehabilitació d'espais naturals degradats de les nostres illes, posant en valor la riquesa natural i paisatgística davant l'especulació urbanística". I el tercer punt diu: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a aprovar una nova llei del sòl consensuada amb les administracions insulars, locals i entitats socials i mediambientals, en què l'objectiu sigui recuperar la defensa del nostre territori buscant l'interès general en contra dels interessos especulatius particulars".

En resposta a les intervencions del Partit Popular, sí que ens hem llegit la ILP del GOB, per suposat, i no ho sé, crec que hi ha hagut un malentès en la seva interpretació de les meves paraules, ja que, bé, no deim que dins aquest decret llei que es va aprovar hi ha tota la ILP; al contrari, per això hem posat aquest punt, perquè a la ILP hi ha molts de punts que està clar que va ser una iniciativa del GOB, entenem que tenen legitimitat per agafar-lo com a model, però si hagués una iniciativa dels hotelers, igualment; és una associació, una entitat cívica i social que té el dret de presentar aquesta ILP, com la va presentar el GOB. Hem agafat aquesta del GOB i, està clar, amb consens i amb un diàleg, i amb uns mecanismes participatius més amples que els que hi ha a la llei. Nosaltres creiem que la llei està molt bé en l'àmbit participatiu, però pot ser millor i es pot millorar.

Açò quant a la tramitació de la nostra proposta de la Llei del sòl. Igual que..., bé, dins els dubtes que tenia el Sr. Abril, el diputat Abril, quant al fet que el debat és més ample, d'aquesta moció, no és només del decret llei, però, bé, ja parlarem sovint del decret llei. Per això sí que vam modificar el segon punt, que era afectat pel decret llei, però els dos punts, el primer i el tercer, entenim que no.

Quant a la resposta del Sr. Melià, les directrius d'ordenació territorial es van fer com es van fer, ja han passat gairebé setze anys, i bé, entenem que és una oportunitat de millorar aquesta

lleï i que sigui participativa entre tots, i obrir el debat. És aquesta la nostra intenció en presentar la moció. I com he contestat abans, bé, va ser presentada pel GOB, però si hagués estat d'una altra associació ciutadana hagués estat igualment vàlida.

I quant al Sr. Pericay, de Ciutadans, no sé si de les meves paraules..., si ha entès vostè açò no és el que volíem dir. Sí que és veritat que era una crítica del oxímoron a la llei que va aprovar el Partit Popular, però sí que entenem que han d'anar de la mà l'urbanisme i la sostenibilitat i, per suposat, el creixement, i bé, en açò sí que hi ha diferents models, que es poden debatre i es pot mirar quins models s'han de fer, però està clar que no és proteccionisme absolut, sinó que han d'anar de la mà aquest creixement sostenible i aquest urbanisme sostenible per unes lleis i unes normatives que es puguin aplicar i que no donin màniga ampla a projectes que siguin especulatius i que sí que destrueixen el territori en els exemples que he dit abans. Està clar que no és només..., eren exemples més generals i no només del Partit Popular que, bé, sí que tenen responsabilitat tots els partits polítics que han tingut govern i que encara tenen governants als ajuntaments i a l'àmbit autonòmic.

Quant a la Llei del sòl, que vostè, Sr. Melià, diu que és molt complexa, per això, com que és molt complexa i entenem que es regulen temes que es podria pensar que són diferents, però entenem que si es fa de manera integrada tant la gestió del sòl com la gestió urbanística d'ordenació territorial seria més fàcil d'entendre i d'aplicar aquesta llei, perquè hi ha no només les lleis sinó també els decrets lleis, les mesures urgents, i moltes d'elles fins i tot les lleis sectorials; hi ha hagut articles que s'han suspès però encara, fins al dia 31 de desembre de 2017, es té l'opció de poder recuperar o d'incloure dins una nova llei del sòl que aquests articles que estan dins normes sectorials es podrien aprofitar, i no diguem que siguin dolents o no però, bé, que es poden aprofitar.

I bé, per la meua part és tot. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per poder votar la moció modificada serà necessari que cap grup no s'oposi a la incorporació de la modificació, en compliment de l'apartat 2 de la Resolució de Presidència sobre la interpretació de l'article 164.2 del Reglament de la cambra. Puc entendre que cap grup no s'hi oposa?

Procedim a la votació per separat.

Votació del punt 1. Votam.

Vots a favor, 30; vots en contra, 20. Queda aprovat el punt 1.

Votació del punt 2. Votam.

Vots a favor, 50. Queda aprovat el punt 2.

Votació del punt 3. Votam.

Vots a favor, 30; vots en contra, 18; abstencions, 2. Queda aprovat el punt 3.

IV. Compareixença de la presidenta de les Illes Balears per tal d'informar sobre el contingut del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE núm. 743/16.

El quart punt de la sessió plenària d'avui és la compareixença de la presidenta de les Illes Balears per tal d'informar sobre el contingut del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE núm. 743/16.

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, sense limitació de temps.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Sra. Presidenta del Parlament, senyores i senyors diputats, entitats, agents socials i membres d'institucions que avui ens acompanyen en aquesta sala, és inevitable per a tots els que som avui aquí a aquest hemicle tenir una certa perspectiva històrica que som en un moment cabdal per al present i per al futur de la nostra societat, d'aquells moments que no passen cada dia. És inevitable sentir la responsabilitat de fer part d'un nou camí que la societat ens indica que facem des del seny i la maduresa. És inevitable no deixar de pensar que el moment polític té pocs precedents en la nostra jove democràcia i que per tant, cal prendre decisions valentes per estar a l'alçada del que demana la societat al seu conjunt i per descomptat és inevitable tenir ben present que el moment econòmic també és crucial.

Hi ha veus que anuncien un canvi de cicle en forma de recuperació des de fa mesos, al carrer, en canvi, la recuperació encara sembla molt enfora. El moment social, per tant, en el seu conjunt és amb tota seguretat excepcional, hi ha ganes de participar, de demanar explicacions, de participar de les transformacions, de canviar les coses, i crec sincerament que tot això conflueix en una necessitat, la necessitat de la política, la política com a instrument per canviar el món que ens envolta, per fer-lo millor, més sostenible, tant per a les generacions presents, com per a les futures.

En aquest moment d'urgència històrica, de canvis profunds, de reivindicació de la política, de moment de mutació a Espanya un nou projecte de comunitat, de poble, de societat, el meu govern té la gran ambició de transformar aquest moment de canvi social, polític i econòmic amb més benestar per a la gent a curt i a mitjà termini. Aquest moment de triple canvi social, polític i econòmic demana afrontar també fer canvis de fons que permetin millorar el nostre patró.

El decret del qual avui don compte és una eina per a aquest nou projecte de futur que vol un millor creixement, més ordenat, més segur jurídicament i, per descomptat, que respecti el nostre millor patrimoni: el nostre territori i el nostre paisatge.

Jo he estat presidenta d'una institució insular, el Consell de Mallorca, que va aconseguir un pacte territorial que va firmar

algú que després com a president del Govern mai no va respectar. Jo vull tornar a un temps de pactes, de consensos i d'acords perquè amb el territori no s'ha de jugar perquè és cosa de tots, dels que som aquí, però sobretot dels que vindran darrere nosaltres i ens jutjaran pel que haguem fet.

La meua compareixença vull que sigui una mostra de la voluntat del Govern d'arribar a acords, de trobar consensos, de forjar aliances per al futur de la nostra terra.

Mirin, en poc més de sis mesos s'han pres mesures de calat, de fons, que han cercat l'acord i que certifiquen que aquest govern té un full de ruta que cerca transformar i millorar el nostre patró productiu. Jo crec que tenim la responsabilitat de créixer amb seny evitant tornar repetir una crisi que ha deixat conseqüències que encara pateixen molts de ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

El decret llei forma part d'aquest model de creixement amb seny, no em cansaré de dir-ho, una mesura de transició i dic de transició perquè hem decidit fer un ténol que ha de servir per tenir un marge de diàleg polític i social abans de consensuar els canvis legislatius necessaris i urgents per a aquesta comunitat, per cert, un diàleg i un consens que no va existir en les seves modificacions territorials i urbanístiques, de fet, el consens va ser l'excepció, l'enfrontament va ser la norma; un creixement amb seny en un decret que posa ordre, que torna a la normalitat normativa i que permetrà que les inversions en sectors com el turístic continuïn, creïn llocs de feina, millorin la vida de la gent i permetin oferir un millor producte turístic, un creixement segur, ordenat, ara que la ciutadania viu moments d'incertesa, de canvis, de temor davant el que ens espera.

La gran recessió ens ha deixat la por al cos perquè és obvi que viu encara amb nosaltres el temor a viure pitjor que abans de la crisi. Això demana, per tant, que el creixement sigui segur, no una hipoteca del nostre futur i per això cal seny, encarar el futur junts i sobretot fer-ho des del diàleg, des de l'acord i des del pacte.

He de dir -i crec que aquest hemicicle hi estarà d'acord- que en matèria territorial el diàleg durant la passada legislatura no va ser massa fluid, jo diria que es va seguir més bé el camí contrari, mesures a la carta, arbitràries i que permetien un creixement fora dels cànons de sostenibilitat que haurien de ser el principi general per a unes illes com les nostres.

Construir a les ANEI o reconvertir espais agrícoles en hotelers, pensen que és el model que necessiten les nostres illes en el futur? Aquesta manera de fer, de pervertir el nostre ecosistema territorial necessitava un canvi amb urgència, i aquesta és la passa que feim avui, una passa en un moment important, en què cada passa que facem determinarà el futur i per això és tan important encertar.

Senyores i senyors, jo veig en aquest decret una oportunitat per mirar el futur amb optimisme, per tenir esperança, per veure els canvis que vivim com a una oportunitat, perquè feim el que feim per ser més sostenibles a mitjà i llarg termini sense perjudicar el creixement econòmic i sobretot com a una oportunitat per posar ordre després del caos que es va crear la passada legislatura; posar ordre i seny perquè fer les coses

d'una altra manera va ser una de les peticions ciutadanes. L'any electoral que acabam de tancar ha expressat sobretot la necessitat d'un canvi de rumb després de quatre anys de polítiques de retallades i d'autoritarisme que han empitjorat la vida de la nostra societat.

Vull recordar que precisament va no gaire temps més de 18.000 persones varen presentar una iniciativa legislativa popular en matèria territorial que recollim ara i que va ser ignorada i menystinguda pels mateixos que quan són a l'oposició es posen darrere la pancarta per evitar urbanitzacions que després cimenten quan arriben al poder.

Jo el que defens a l'oposició, ho defens també com a presidenta del Govern. Sis mesos després de l'inici de la legislatura jo els vull assegurar que aquesta comunitat, que aquest govern, té el rumb marcat en coherència amb el que hem defensat durant els darrers anys els partits que avui formam el Govern. Si la passada legislatura varem criticar l'arbitrarietat de les mesures que va adoptar en matèria territorial el govern Bauzá, avui vivim la conseqüència de modificar unes mesures que no han ajudat a una recuperació justa i sostenible.

La coherència és defensar que necessitam generar més recursos i per això hem de canviar el model de finançament, ser més eficients i lluitar millor contra el frau fiscal. La coherència és ser ben conscients que el turisme és el nostre primer motor, però això no ens ha de fer oblidar que hem de potenciar tota la resta de sectors productius, des del camp a la indústria.

Ser coherents és tenir clar que l'educació i la sanitat són la clau d'un model generador de benestar i per això cal que siguin els pilars del nostre pressupost anual i ser coherents és recordar que la primera preocupació és la feina i per això hem de diversificar el creixement i oferir oportunitats per a una ocupació de més qualitat.

La coherència, el seny i el diàleg condueixen a la normalitat, per això, com he dit al principi, les coses han canviat a aquest hemicicle, hem tornat a la vida parlamentària sana, els diputats nous no ho recordaran, però els que varem viure la passada legislatura ...

(Remor de veus)

... els vull dir que jo he esperat molt aquest dia, durant quatre anys vaig ser testimoni de com, una vegada darrere una altra, es negava una explicació sobre el TIL, sobre les retallades, sobre la relació amb el Govern d'Espanya, sobre la pujada d'impostos, fins i tot sobre les remodelacions que es feren al govern. Retre comptes, explicar, escoltar és el que hem fet des del principi. A vegades ho hem fet millor i a vegades no tan bé i he demanat disculpes quan ha estat necessari. Podem equivocar-nos, però la nostra voluntat és que el full de ruta que necessita aquesta comunitat tenguí el major consens possible. Per això sempre que sigui necessari, sempre que calgui retre comptes sobre aspectes que siguin realment transcendents per al nostre futur, aquest govern, sigui jo, o sigui el conseller responsable en la matèria, serem aquí, per donar totes les respostes que siguin necessàries a la ciutadania i als partits que la representen.

Personalment pens que tot allò que suposi decisions que afecten el model de creixement i desenvolupament territorial, necessiten sempre de reflexió, de debat i per descomptat de diàleg. Per això és important aquesta compareixença, per això avui som aquí davant vostès, perquè des del Govern i jo crec que des d'amples sectors socials de les quatre illes, es reclamava de forma urgent i necessària una resposta davant el model de creixement i jo diria que de creixement arbitrari de la passada legislatura. Un model que al meu parer era contrari a l'esperit que marca el nostre Estatut d'Autonomia, i hi era contrari perquè s'havia deixat d'aplicar el seny a la regulació urbanística de les nostres illes o, en altres paraules, aprovam un decret que dóna seguretat, evitant que es pugui fer qualsevol actuació en sòl rústic al marge dels paràmetres urbanístics generals. S'ha acabat la discrecionalitat i la política amb les quals, escapant de la nostra normativa autonòmica, es puguin dictar normes subjectives, discrecionals i arbitràries. S'ha acabat un model que anava contra la nostra màxima norma.

De fet, com vostès saben, l'Estatut d'Autonomia determina que els poders públics de la comunitat autònoma han de vetllar per la defensa i la protecció de la naturalesa, del territori, del medi ambient i del paisatge, indicant que en aquest efecte, han d'establir polítiques de gestió, ordenació i millora de la seva qualitat, harmonitzant-les amb les transformacions que es produeixen per l'evolució social, econòmica i ambiental. En definitiva, l'Estatut estableix com a principi d'actuació, la protecció del medi ambient i l'impuls d'un desenvolupament equitatiu, territorialment equilibrat i sostenible i la promoció de polítiques de l'equilibri territorial entre les zones costaneres i les de l'interior.

Com assenyala el decret, l'interès general ha de cercar la consecució d'un desenvolupament territorial i urbanístic sostenible, que procuri el benestar de la població i la preservació dels recursos naturals. A aquests principis, també recollits al nostre Estatut, respon l'aprovació d'aquest decret que debatem avui, un decret que s'emmarca en un full de ruta de canvi de patró productiu. Són mesures que van encaminades a ajudar a millorar el nostre model de creixement, a fer-lo més sostenible i més respectuós amb el nostre territori, amb el nostre món agrícola i rural. I per això, suspenem articles que van en contra d'un model de turisme poc respectuós amb el territori. Són mesures que suspenen aspectes del que es va fer durant la passada legislatura.

I em permetran que afirmi que l'ordenació sectorial dels sectors turístic, agrícola i ramader que aquest govern té intenció de validar i modificar via legislativa, té massa determinacions que han suposat l'establiment d'excepcions i règims urbanístics o d'ordenació territorial propis. Totes aquestes excepcions s'han separat clarament del principi de desenvolupament sostenible, principi que igualment permet mesures d'impuls a aquests sectors econòmics, sense necessitat d'establir règims urbanístics singulars o excepcionals.

Aquesta és principalment l'arrel del perquè d'aquest debat d'avui i el perquè és que si volem un model sostenible, cal canviar l'ordenament actual, perquè precisament volem créixer, però ho volem fer d'una manera sostenible i amb consonància amb els reptes que marca el segle XXI. Precisament per això, avui demanarem la validació d'aquest decret llei.

I ara és el moment de fer-ho, perquè tenim indicis de bones perspectives de creixement i, per tant, és ara el moment de dissenyar mesures que ens facin créixer de forma ordenada, sostenible i amb plena seguretat jurídica.

Tots aquí sabem que la darrera crisi parteix d'una bombolla especulativa, basada en la construcció, que després va derivar en una crisi financera i ha acabat deixant profundes cicatrius socials per les polítiques d'austeritat que s'han aplicat durant aquests darrers anys. Continuar posant les bases per repetir-ho seria absolutament imperdonable. Davant d'un escenari del que encara no ens hem recuperat, com el d'un paisatge després de la batalla, la ciutadania ens ha reclamat, ens exigeix que pensem no només en el creixement econòmic, en la recuperació, sinó sobretot en com transformar aquest creixement macroeconòmic en benestar per a les famílies, en millor qualitat de vida, en millors oportunitats laborals, però també en millors perspectives per als seus fills.

Això és el que preocupa a la gent. A Menorca l'altre dia em reiteraven les dificultats que tenen els comerciants, els petits i mitjans empresaris, els treballadors en temporada baixa. A Mallorca, una empresa important de referència, com Bimbo, vol baixar la persiana. A Eivissa hi ha problemes greus, gravíssims de desigualtats socials. A Formentera durant l'estiu, els de l'illa tenen dificultats per conviure amb la densitat turística.

Som a un moment, senyores i senyors, en què hem de ser capaços d'aprofitar el creixement per convertir precisament aquest creixement en millor benestar, com fan molts de països del nord d'Europa. Hem d'afrontar-ho en un moment paradoxal, tenim uns indicadors positius de creixement, que ens permeten parlar tècnicament de recuperació, tècnicament. I per tant, som conscients que hi ha un canvi de tendència. Però com a presidenta de les Illes no em sentiran dir que la recuperació és completa fins que no sigui una realitat per a tothom. La CAEB ha assenyalat el mateix d'una altra manera, recalcant que es necessitarà temps per a la recuperació, jo hi estic d'acord.

Mirin, després de passar com la immensa majoria d'economies desenvolupades per la crisi més llarga i profunda dels darrers vuitanta anys, el que ja anomenam gran recessió, l'economia de les Illes Balears va registrar al llarg de 2015 un important procés de reactivació, un procés que es preveu que s'intensifiqui al llarg de 2016. Tenim, per tant, la conjuntura adequada i ara és el moment d'impulsar un model que enforteixi la cohesió social i territorial. Necessitam accelerar un procés de transformació productiva, ara precisament que tenim el vent de cara en el nostre motor econòmic, que és el turisme i tot el que l'envolta.

Quina és la meva conclusió i la del meu govern davant aquesta fotografia? Que tenim una gran responsabilitat, però que la tenim tots els grups parlamentaris, la tenen els empresaris, la tenen els agents socials, la tenen les patronals i els treballadors. Per això des del Govern convocarem en breu les meses de diàleg social, per debatre, per concertar i per establir junts les polítiques necessàries que ens permetin assolir una societat més productiva i més equitativa. Tenim la responsabilitat de ser capaços de planificar el futur, de

dissenyar ara, precisament ara, canvis en el fons de les nostres polítiques per aconseguir una societat que creï riquesa, la distribueixi i ho faci des de la cohesió social i la igualtat.

Aquest govern ja ha fet les primeres passes, en un marc de creixement macroeconòmic, la primera passa ha estat la de caminar fent polítiques cap a l'equitat social, amb mesures per a la recuperació de drets laborals de molts de treballadors. Hem comprovat que l'assoliment d'aquests ritmes de creixement econòmic possibilita la generació neta d'hores de treball. És un increment de prou intensitat i que lògicament es va traduint en millors condicions laborals i salarials dels treballadors, tot i ser conscients que moltíssims d'ells tenen encara condicions molt precàries. Però el que és evident és que 2015 ens ha permès recuperar quasi 23.000 llocs de treball, segons la darrera EPA. És a dir, un 5% més de feina que fa un any.

Les Illes es troben entre les comunitats autònomes més dinàmiques a l'hora de crear ocupació. Com deia, la intensitat d'aquests indicadors macroeconòmics i laborals, han de possibilitar un creixement que sigui més inclúsiu. La recuperació macroeconòmica, per tant, va sent a poc a poc una realitat segons els indicadors. Però existeix també una realitat que ningú no pot negar, la gran recessió ha provocat una ruptura entre les elits i les classes mitjanes i treballadores, un canvi del qual deriva un nou paisatge social, on la polarització de les classes socials és més que evident.

La realitat és que s'ha trencat amb una idea i un model de societat, que qui més té contribueix a preservar la igualtat i la repartició solidària de la riquesa. Això, aquesta fractura, ha deixat cicatrius socials que trigaran dècades a corregir-se i és aquí on tenim com a govern un paper important, donant resposta a la demanda social de canvi i més cohesió social. I és el nostre deure corregir aquesta perillosa inèrcia, proposant un marc de benestar i de millora a aquestes classes mitjanes i treballadors, que tant han patit aquests darrers anys.

Per això és important avui tenir aquí un debat sobre el nostre model urbanístic i de territori, que per descomptat conflueix amb el model turístic i que marca després els nostres ritmes econòmics de creixement i, en definitiva, de desenvolupament econòmic i social. El territori és la nostra moneda de canvi davant el creixement econòmic, hem de decidir si seguim pel camí de l'acumulació o en canvi pensam realment en aprofitar el creixement per distribuir la riquesa i reduir l'escletxa social.

És, per tant, un moment d'impulsar un nou model de cohesió social, governar dividint és cosa del passat. Governar per a tothom, per a tota la societat és prendre mesures per millorar la vida de la majoria i amb aquesta voluntat feim feina per racionalitzar un bé patrimonial delicat i escàs, com és l'ús del sòl. L'objectiu és establir unes regles de joc que permetin un desenvolupament racional i que aquesta actuació reverteixi en tota la societat.

El decret llei suposa en primer lloc una suspensió de les mesures més desreguladores que es varen aprovar durant l'anterior legislatura. Una suspensió que permetrà reformar i millorar amb profunditat les lleis del sòl, agrària i turística, per eliminar-ne la planificació urbanística a la carta que s'hi feia,

només per aconseguir interessos molt concrets i molt particulars. I jo crec sincerament que aquest model no ha ajudat al nostre creixement, ni ens ha fet sortir més ràpidament de la crisi, ni tan sols ens ha fet més sostenibles. Ni tampoc no ha ajudat, tot el contrari, a millorar la seguretat jurídica.

En segon lloc, vull dir que aquesta suspensió és temporal, el decret llei s'empra de manera excepcional per congelar les normes més polèmiques i treballar amb tranquil·litat per revisar tota la normativa urbanística. Per tant, la feina per arribar a acords, consensos i pactes comença realment a partir d'ara i esperam comptar amb la col·laboració de tothom per dur-la a terme.

Mirin, senyores i senyors diputats, en el fons el que està en qüestió en aquest debat són dos models territorials ben diferents, el que planteja el Partit Popular, entès com el de la desregulació i la posada dels interessos particulars per damunt dels interessos generals; o un model més estable, més equitatiu i més sostenible, que és el que planteja l'actual govern.

Més estable perquè volem eliminar les contradiccions derivades de l'urbanisme a la carta, consolidant la normativa urbanística, donant-li coherència i treballant per la seva aprovació des del diàleg, el consens i la pluralitat. Més equitatiu, perquè evitant els riscos de l'economia especulativa que suposa el model desregulador, afavorim una activitat econòmica més estable i productiva, que generi llocs de treball de qualitat i que se centri en la recuperació i la rehabilitació de la ciutat ja construïda, dels nostres barris i els nostres pobles, enlloc d'escampar ciment arreu de tot el territori. Més sostenible perquè preservam millor els espais naturals protegits i ajudam a conservar un dels béns més preuats que tenim, el nostre territori i el nostre paisatge. Això ens permet també donar més qualitat al turisme, perquè preservam l'entorn paisatgístic, ajudant l'activitat agrària, perquè reduïm la pressió urbanística sobre fora vila.

El model que defensam suposa un creixement adequat a un territori insular, respectuós amb els recursos naturals que són escassos i posar en valor el nostre paisatge, suposa créixer amb intel·ligència. Créixer vol dir també oferir noves oportunitats al sector de la construcció a través de noves eines per fomentar la rehabilitació i la recuperació d'espais degradats. Les ciutats, per exemple, han de ser de nou el motor de la recuperació de la crisi econòmica, amb rehabilitació, amb recuperació de barris, amb apostes innovadores. No serà a través dels projectes especulatius en què uns pocs s'enriqueixen a costa de tots, que generarem llocs de treball de qualitat i desenvoluparem una economia productiva.

Generarem llocs de treball recuperant pobles, ciutats i viles, i creant espais per a nous sectors, per a la indústria, per a la recerca i per a la innovació; així aconseguirem un model més estable i més equitatiu per a tots i per a totes.

Senyores i senyors diputats, vaig acabant. Jo tenc la certesa que en un moment tan important prenem una decisió decisiva per al nostre model de futur de la comunitat. Sent que és un moment important, com ho és també en l'àmbit del nostre estat, però és aquí, al Parlament, on prendrem les grans decisions que han de marcar el camí de les nostres illes. El Govern seguirà

fent propostes de futur, oferint solucions als problemes i les reclamacions de la societat. Mirin, tots els governs entenc que volen crear riquesa, crear i generar riquesa, però no tots els governs es fixen com a objectiu prioritari que la riquesa arribi a tothom. Amb les reserves obligades que puguin venir de l'economia internacional i l'estabilitat política nacional es pot afirmar que en aquests moments la nostra economia es troba estabilitzada en un camí de creixement significatiu, i que tot apunta que es mantindrà en el futur immediat. És per tant, i ho vull reiterar novament, el moment per emprendre reformes que ens permetin créixer amb criteris d'equitat social i territorial. Volem créixer, sí, però volem créixer de manera més justa i més equitativa. Aquest decret llei estableix precisament el marc per aquest impuls intel·ligent de l'economia, i nosaltres volem apostar per aquest creixement intel·ligent.

Finalment els vull anunciar que les tres conselleries implicades en aquest decret ja treballen en l'elaboració de les lleis mitjançant mesos de negociació amb els sectors estratègics, que es començaran a reunir a partir d'aquestes properes setmanes. Aquesta és, en definitiva, la manera de fer d'un govern que té un projecte de futur, aprovant mesures com aquest decret llei, que defensa el patrimoni natural de tots i fixa les regles d'un creixement solidari i un desenvolupament just per garantir el nostre futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, malgrat el ressò que ha volgut donar a la seva compareixença la realitat és que si avui vostè és aquí donant la cara és perquè el Grup Popular li ho va sol·licitar dia 15 de gener, per defensar uns decrets que tenen més ombres que llum i que inexplicablement no ha defensat a la seva primera intervenció.

Avui el debat, Sra. Armengol, no va sobre vostè. Hauria de ser una mica més humil, ni sobre si vostè dialoga molt o poc, encara que ho sembli. El debat no va sobre el Partit Popular, ni sobre el Sr. Bauzá, ni sobre el Sr. Company. El debat avui va sobre el cens de treballadors d'empreses turístiques; va sobre els pagesos, als quals el seu director general menysprea i que vostè ni tan sols no vol cessar per un mandat parlamentari; avui el debat va sobre aquests pagesos que vostè està condemnant amb aquest decret. El debat avui va sobre els joves i els majors d'aquesta terra, que veuen truncades les seves expectatives de creixement i desenvolupament amb un fals discurs de protecció territorial que no saben com afrontar.

Sra. Armengol, allò fàcil -ja li ho vam dir- és el que han fet fins ara: derogar tot el que es va fer l'anterior legislatura; allò complicat era construir, i han superat les pitjors expectatives, han ensopegat amb la primera pedra, no una sinó dues vegades, i per això avui vol validar un decret fet amb presses i

imposicions, i, de manera inèdita, un segon decret que pretén autoesmenar el primer decret que encara no han validat i que tampoc no serveix per desfer aquest embolic. Les presses mai no són bones, però ja sabem que vostè no marca el temps en aquest govern. Per això des de principi de legislatura els seus socis de Podemos li vénen reclamant l'aprovació d'aquest decret. El "*¿qué hay de lo mío?*" ha estat la tònica d'aquest pacte, és el preu que ha de pagar...

(Remor de veus)

... de tenir un partit que governa des de l'oposició, i per això...

(Més remor de veus)

... trobant-se entre l'espasa i la paret, el conseller Boned es va comprometre a aprovar-lo a final d'any, tot valia perquè havien d'aprovar els pressuposts. No va poder ser a final d'any, perquè és clar, es van prendre vacances, ni el territori, ni es rescat de la ciutadania eren tan importants ni tan urgents.

Però dins el mes de gener, sense control parlamentari i amb un Consell de Govern extraordinari, aproven el primer "armengolazo", el govern del canvi, del consens i del diàleg modifica tres lleis, aprovades per consens la passada legislatura, sense ni tan sols asseure's amb els sectors econòmics, grups parlamentaris...

(Remor de veus)

..., i com hem vist després, sense consultar-ho als tècnics del Govern.

I quina seria la seva sorpresa, Sra. Armengol, quan, un cop vista la llum el primer decret, comencen els problemes i els dubtes jurídics. I vostè què fa? Imagín que crida el seu conseller, el conseller Boned, i ell li diu que no sap res, perquè si una cosa ens ha quedat clara és que el conseller Boned no sap res, res de res.

Vostè ha parlat i ha justificat aquest decret amb més inversions en turisme. Amb aquest decret? El s'ha llegit? Consensos i diàleg. Amb qui? Amb qui han dialogat? Més seguretat jurídica, diu. Amb aquests dos decrets? De veres, Sra. Armengol?

Això era la seva declaració d'intenció. Però anem a veure què diu aquest text en el qual vostè no ha volgut entrar. Inseguretat jurídica i "xapussa" legislativa, diuen que en relació amb ni més ni manco el 37% de les lleis urbanístiques, turístiques i agràries les disposicions seran inaplicables durant dos anys. Què vol dir que no seran aplicables? És una moratòria o és una derogació en coberta d'aquests preceptes!

Què passa si durant aquest període es produeix alguna petició? S'ha de denegar? S'ha d'amagar dins un calaix durant dos anys? S'ha de comunicar als interessats, tot i els doblers d'aquests projectes, que hem fet un ténol? Condemnam els ajuntaments a una inactivitat que els pot dur després a pagaments d'indemnitzacions a particulars. Fan urbanisme a la carta, sí, vostès de l'esquerra, urbanisme a la carta...

(Remor de veus)

..., ja que incorporen a aquestes lleis la discrecionalitat del que firma. Escoltin, perquè ja que no s'han llegit els decrets, almenys per ventura entendran qualche cosa.

Per exemple...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., la regulació de la declaració d'interès general per a edificacions en sòl rústic elimina qualsevol referència a la possibilitat de declarar l'interès general a aquestes activitats que contribueixin a l'ordenació o al desenvolupament rural, i afegeix que han de ser activitats que transcendeixin els mers interessos individuals. Qui decidirà que són aquests interessos? L'interès general no va desaparèixer amb les lleis del Partit Popular, ni tampoc ara, es continuaran donant interessos generals, només que dependrà de la interpretació de qui firmi, urbanisme a la carta.

No han comptat amb les altres administracions, aquí passen la patata calenta, què passarà amb els ajuntaments que es troben en fase de revisió o de modificació del planejament? Creen dues categories d'ajuntament: els que podran continuar amb la tramitació, d'acord amb la normativa anterior, o els que ja havien aplicat la norma en vigor i havien fet els deures, els quals són castigats i no ho podran aprovar fins al desembre del 2017.

És fals que aquest decret protegeixi ni un metre quadrat més de sòl a Balears. Com també és fals que les lleis del Partit Popular permetien construir consumint més territori.

Interessos particular, ha dit, Sra. Armengol; no sigui covarda, no tiri la pedra i amagui la mà, de quins interessos particulars del Partit Popular parla? De quins interessos particulars, ho digui aquí.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El Partit Popular va afrontar una sèrie de problemes d'aquesta comunitat i els va donar solució, vostès ni solucionen els problemes ni els eliminen, només els posposen. Què han aconseguit? Res, ni un pam més de sòl rústic, venen fum. Fi de l'amnistia, diuen, i s'obliden que aquesta era una solució per a construccions il·legals que havien prescrit, sempre i quan s'adaptassin a la normativa d'integració paisatgística i pagant unes sancions que han suposat 30 milions d'euros per als ajuntaments.

Vostès suspnen la possibilitat de legalitzar assentaments rurals. Molt bé, i ara què fem, què hem aconseguit? Que quedin com estan sense aconseguir la seva integració paisatgística. Serà el camp més verd, creixeran més arbres si deixam en suspens aquesta situació, o tal vegada tenen planejat esbucar aquests assentaments il·legals per recuperar sòl rústic? És així, Sra. Armengol? Quants assentaments hi ha a Balears? A quanta gent afecta? Què els diran els ajuntaments als ciutadans que vulguin fer una millora en aquestes construccions? Que no existeixen? Com les esbucaran si ja han prescrit? Poden contestar o no en tenen ni idea?

Ha pensat amb les indemnitzacions, moltes de les quals judicialitzades i que s'han salvat aquests anys? El seu decret no ho deroga, només ho suspèn temporalment, com tot, els tribunals hauran d'aplicar la Llei 4/2008 i considerar aquest sòl com a rústic a protegir, la qual cosa durà indemnitzacions.

A vostè li sembla que això és una ANEI, Sra. Armengol, això és una ANEI? Això és una ANEI, Sra. Armengol? Què farà amb aquest ciment, sembrarà arbres damunt aquest ciment? Té doblers per a les indemnitzacions o tampoc no protegiran ni un pam més?

(Remor de veus)

Congelen els problemes, Sra. Armengol.

Es carreguen a cop de decret el que ha suposat més de 700 milions d'euros d'inversió de reconversió de la planta hotelera, ni un metre més construït, tan sols un model basat en la rehabilitació i la modernització. Reconeix aquests hotels, Sra. Armengol? Aquests són hotels que, gràcies a la Llei turística, han passat de tres a quatre estrelles. Veu els edificis que hi ha al costat? Sap quantes alçades tenen? Amb la reforma d'aquests establiments ni tan sols s'arriba a la mitjana de Platja de Palma. Vostè què vol, turisme de qualitat d'un quatre estrelles, o turisme d'alcohol barat i *balconing*? Quin és el seu model turístic, Sra. Armengol, quin és?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No podran fer hotels a edificis catalogats, no podran fer hotels a edificis catalogats, això no es podrà fer; això que desprotegeix tant no es podrà fer. Recorden com estava l'edifici d'Es Born abans de l'hotel? Jo els ho recordaré: absolutament degradat, un femater en el centre de Palma. Què prefereixen, Sra. Armengol, quin és el seu model: un edifici emblemàtic recuperat per a la ciutat o els edificis fantasma?

Dificulten la possibilitat d'exoneració complicant agroturismes i hotels rurals, el turisme rural, aquells habitatges i possessions en sòl rústic, i complicant la rehabilitació per convertir-se en agroturisme o hotel rural. És curiós que qui defensi el medi ambient posin problemes a utilitzar o a fer rendible el ja existent i possibilitin, però, edificar en nova planta en sòls d'alta protecció refugis i albergs.

I no tenc més temps, però vaig acabant. Amb aquest desgavell, Sra. Armengol, què pretén fer? Qui assumirà alguna responsabilitat? Sra. Armengol, no ens podem permetre tenir un conseller inepte, que hagi dut el caos; per responsabilitat, el cessi, Sra. Armengol; li demanam la dimissió d'un conseller que ni tan sols no sap ni com sortir-ne d'aquesta. Segur que pot trobar algú millor i segur que vostè no es vol enganxar els dits amb el territori. L'ha feta quedar en ridícul, Sra. Armengol, i se li ha tirat en contra tothom; els tècnics, unànimement, li diuen que aquests decrets no es poden aplicar, que no saben com agafar-ho.

Dimiteixi, Sr. Boned. I vostè, Sra. Armengol, abandoni el seu orgull i la supèrbia. Li volíem demanar que es tramitàs com a projecte de llei, però després d'analitzar-ho a fon, li fem una altra proposta: ho retiri tot, no sotmeti avui a validació cap

decret “xapussa”; no cedeixi al xantatge i a les pressions de Podemos, s’ho prengui amb calma i faci les coses bé. Almanco aporti solucions als problemes i no en creï de nous.

I sigui valenta, defineixi un model de territori, un model econòmic, un model turístic, un model agrari, el que consideri, el compartirem o no, però almanco defineixi alguna cosa, perquè aquesta suspensió és la covardia de la no definició de res. La congelació dels problemes, perquè no saben què volen fer.

I quina era la urgència de tramitar-ho com a decret? La urgència política del seu pacte amb Podemos no basta per motivar aquests dos decrets, com ho justifica? Sra. Armengol, aquests decrets no impliquen creixement zero de territori, impliquen creixement zero de la nostra economia, impliquen tornar destruir llocs de feina de molts sectors, aturar les rehabilitacions, aturar el sector de la construcció, aturar l’aposta per la qualitat turística i condemnar els pagesos que no puguin viure de la seva feina. Vostè vol pagesos de subvencions, però s’oblida de pagar les subvencions, volen que abandonin les seves terres, i això no protegirà el medi ambient, només el degradarà, Sra. Armengol.

Faci un ténol, però un ténol de ver, actüï...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, hauria d’anar acabant.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, vaig acabant-, faci un ténol, però un ténol de veres, aturi aquest disbarat, depuri responsabilitats i comenci de zero.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, treballadors, treballadores de la cambra. Bé, agraïm la compareixença de la presidenta del Govern i ens alegra que, finalment, es pugui aprovar aquest decret que dúiem mesos exigint-lo, i esper que s’aprovi d’una manera en la qual hem pogut intervenir, d’una manera suficient com per sentir-nos també autors i, a més, en col·laboració amb diferents entitats de la societat les quals també han col·laborat intensament, com és el cas de referida o el GOB, que considerem que el seu criteri és un bon far per guiar la protecció del nostre territori, tal i com ho varen concretar a la seva ILP, la qual entenem que ha quedat ben recollida i fins i tot superada en qualque aspecte, com comentava abans el diputat Sr. Abril.

Crec, a més, que la metodologia per elaborar el decret és un bon model a repetir, malgrat les correccions que posteriorment s’ha vist forçat a fer aquest govern.

Estam especialment orgullosos de deixar sense efecte l’amnistia per a les construccions il·legals en sòl rústic i que ja no es podran legalitzar més construccions il·legals en rústic simplement pagant una multa, fet que constituïa una autèntica crida a la indisciplina urbanística. Quan aprovaren aquesta llei del sòl insistien que el seu objectiu era protegir el territori i penso que, una vegada més, varen segrestar les paraules; vostès, que tant parlen de respectar la Constitució i que tant incideixen a protegir la seguretat jurídica, vostès són els culpables de justificar que qualsevol pogués botar-se les normes, perquè vostès creen lleis en funció dels seus interessos, interessos particulars, per botar-se les lleis generals, lleis que protegeixen, en aquest cas, el nostre territori i el futur dels que en depenem. I tenc la convicció que consideren que el sòl d’aquesta terra és seu, així com el seu ús.

Vostès segresten també les idees, diuen voler afavorir l’activitat agrícola, quan el que realment pretenien era regular a la carta els interessos especulatius en sòl rústic. Esper que, tal i com comentava abans la Sra. Prohens, quant a aquest urbanisme a la carta que ara diu que defensa aquest decret, esper que em convidi qualque dia a un dels màsters als quals vostès eren convidats per fer aquest urbanisme a la carta, que és el que considerem que es va produir durant la passada legislatura i no el que farem ara.

Em preocupa el seu permanent intent de segrestar conceptes, però també que vostès es deixin segrestar per interessos econòmics que no responen a aquest interès general: els especuladors, els corruptors que destrueixen el nostre entorn els han convençut en moltes ocasions als polítics del seu partit perquè puguin flexibilitzar lleis, amb l’excusa de fomentar el creixement econòmic al qual vostè feia referència abans, el seu creixement econòmic, s’entén, evidentment.

Des de Podem volem i desitjam crear normatives que puguin mantenir mínimament a ratlla els excessos de promotors urbanístics i turístics i vostès s’han encarregat d’eliminar aquestes barreres desregulant, perquè les lleis no tinguin valor. Totes aquestes mesures urgents intenten recompondre els ponts i les garanties que vostès havien volat. Vostès varen pensar que els polítics ja no eren necessaris, que tanmateix qui pogués estar al front d’una Conselleria de Turisme, que el seu treball era rebre dictats, no protegir la ciutadania d’aquests dictats.

Reivindicació de la política, comentava abans la presidenta del Govern; crec que hem de reivindicar la política i no deixar-la en mans d’altres interessos.

I coincidim també amb la Sra. Presidenta que som a un moment històric de canvi en diferents vessants, social, econòmic, polític i que hem de reivindicar aquest vessant polític, perquè és el que crearà una societat més justa i, en aquest cas, amb una protecció del territori del qual ens puguem sentir orgullosos i del qual dependran també els nostres fills els quals a vostès de vegades sembla que no els preocupen massa.

El seu estimat capitalisme necessitava expandir-se més enllà de la costa, necessitava envair el sòl rústic, cases de camp, zones residencials, polígons industrials, volien inundar de publicitat les platges. Quedava qualche més per desprotegir? Ens trobam platges, escarbotant, com la platja de S'Arenal d'En Castell, quan escarbotam allà el que més abunda són trossos de totxos i sota les seves aigües hamaques dels anys vuitanta, semienterrades, i a la superfície ombrel·les mallorquines que t'obliguen a pagar si vol quedar-te a aquesta zona de la platja, i una passarel·la que, curiosament, du des dels hotels als restaurants, propietat de l'ajuntament; aquest és el model de costa que vostès desitgen.

Amb l'excusa de la crisi econòmica, l'únic que varen intentar és regalar el nostre escàs i saturat territori als que volien folrar-se, destruint el poc que en quedava, qualsevol empresari podia venir aquí, i gràcies a aquestes noves no-lleis, a aquesta desregulació, podria fer el que li donàs la gana, fins i tot de forma il·legal. Pensam que les administracions públiques no han d'afavorir precisament aquesta desregulació, sinó tot el contrari, protegir.

No es reactiva així l'economia popular, sinó que s'empobreix encara més la nostra qualitat de vida i el nostre benestar.

I per acabar, simplement una qüestió d'actualitat, per saber les conseqüències del seu concepte de política d'urbanisme i de defensa del territori, els recomanaria que visitassin ara mateix la pàgina web del Partit Popular valencià: està en manteniment.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Molt bones. De nou agrair, presidenta, aquesta compareixença; també li he de dir, si m'ho permet, que si hagués vengut a la Diputació Permanent, fa quinze dies, tal vegada avui el debat seria un poc més lleuger i menys carregat.

El primer que li vull dir, de totes maneres, en nom del nostre grup, és que benvingut aquest decret llei i, si em permet, li diré que l'esquerra té molt estigmatitzats els decrets llei, jo supòs que, sobretot, pel mal que va fer el Sr. Bauzá, amb una trentena d'aquests, a la passada legislatura, però crec que sobretot quan es tracta de restituir situacions anteriors o de fer un ténol, com bé fa aquesta llei, estan més que justificats. Per tant, si en vénen un parell més tampoc no crec que ens haguem de posar nerviosos.

De fet, d'això a governar a cop de decret llei, com he sentit dir aquests dies arran de l'anunci d'aquest decret per part del Partit Popular, pens que hi ha un abisme, potser és el mateix abisme en què es troba immers el Partit Popular en aquests moments.

Per tant, li diria que nosaltres, des de MÉS, efectivament, veiem aquest decret llei com un ténol, com vostè -ha repetit molt aquesta paraula que he escrit moltes vegades i que es veu que haurem de patentar-, un ténol a què?, idò, com hem dit abans, a aquesta política desreguladora, a aquesta mania de fer normes per desfer normes, per fer especulació afavorida des dels poders públics, un ténol a aquesta obsessió del Partit Popular i de la dreta per convertir l'excepció en norma i fer urbanisme a la carta, fins i tot amb normes que no són urbanístiques, com és el que va passar la passada legislatura, bé amb el tàndem que els deia abans Bauzá-Company, bé amb l'altre tàndem Bauzá-Delgado, o si volen amb el trio Bauzá-Delgado-Company, els tres mosqueters de la seguretat jurídica.

Primer, amb la Llei de turisme, la llei estrella del PP, la bandera de tota la legislatura. Acaba la bombolla immobiliària es tractava de crear, de generar una nova bombolla especulativa, en aquest cas lligada a l'especulació amb els capitals hotelers globals. Atreure inversions era un dels grans objectius que s'argumentaven -d'aquí la traducció immediata al rus de la Llei de turisme pràcticament abans que sortís publicada al BOIB-, no per millorar l'economia productiva, que aquí hi podríem estar tots i totes d'acord, sinó per afavorir novament l'especulació, allò que ens havia duit la crisi, fruit d'aquella bombolla immobiliària d'uns temps, perquè amb una reforma, sobretot quan són reformes milionàries, no només es millora la qualitat del producte turístic, que ben d'acord estam en això, sinó que s'incrementa el valor especulatiu de l'hotel en qüestió, dels hotels de les Illes Balears en el mercat mundial, i això avui en dia malauradament, i és una cosa que ens hauria de preocupar, mou molts més doblers en l'economia que el turisme, per dir-ho de qualche manera, productiu, i encara que tot aquest moviment que es fa de doblers no es tradueixi, per exemple, en millores laborals, com hem repetit aquí reiteradament, o encara que impliqui més creixement.

Altres vegades els he parlat de Magaluf, avui els parlaré de la Platja de Palma, perquè a més record el Sr. Delgado, des d'aquí, repetir allò que ni més metres quadrats ni més places. Idò a la Platja de Palma hem passat de parlar fa uns anys de grans operacions de reconversió pensant en el benestar de tothom, amb una planificació participada per molta gent i respectuosa amb el medi ambient i els residents, a passar de 33.000 places a un creixement al llarg de la legislatura passada de més de 3.700 places, sobretot, si entres en detall plaça per plaça, justament per mor d'aquesta llei de turisme, un creixement d'entre un 10 i un 12% en places a la zona de Mallorca i de les nostres illes que concentra major densitat de places turístiques, i en aquest cas hoteleres.

Més turistes o més places és bo? Bé, a costa de què?, amb quin ordre?; com pot afectar això els residents, els serveis, els recursos, els subministraments de la zona? A tot això afegeixin també els megaprojectes turístics pensats per a sòl rústic amb l'excusa de desestacionalitzar, amb noms i llinatges, aquests hotels de luxe sortosament aturats a Puntiró, a Maioris, o els del Sr. Grande a Can Picafort, acompanyats a més de grans equipaments esportius, insistesc, afortunadament aturats amb aquest decret llei. I m'atur, si em permeten un parèntesi, justament aprofitant per parlar del Sr. Grande, que també és, com a Sicília, un d'aquells grans símbols que ens ve tot d'una a l'hora de pensar en l'especulació immobiliària. Si un senyor

com aquest es pot beneficiar d'una norma que hem fet, no ens ho hauríem de fer mirar?, que en aquestes altures i després de tot el que ha passat de l'especulació associada a aquest llinatge, del forat de Sa Nostra, encara facem normes noves com es varen fer la passada legislatura que beneficiïn aquesta gent amb noms i llinatges? Jo crec que valdria la pena la reflexió.

Amb la Llei agrària, tres quarts del mateix, no tan bèstia, perquè aquí ho hem dit altres vegades, nosaltres varem votar a favor de tot el que implicava realment impuls i foment de l'activitat i millora de l'activitat agrària, però això, i no fer servir això d'excusa per introduir novament la possibilitat de construir, i al final -això pareix que és un mal endèmic a la nostra terra- subordinar l'activitat agrària a altres diluint el seu sentit del sector primari. Sap què preocupa als pagesos, Sr. Company?, si mentre hi ha sequera hi ha camps de golf que es reguen amb aigua potable, això és el que realment preocupa o hauria de preocupar als pagesos.

I llavors, evidentment, la llei Company, la Llei del sòl, amb aquesta amnistia que varen qualificar urbanística rústica. Al cap i a la fi és un premi a la gent que ha infringit la llei al llarg dels anys, i tornant a legalitzar urbanitzacions abans il·legalitzades. I un dels grans arguments que es posen sempre damunt la taula és el de la inseguretat jurídica, que al final i al cap i a la fi, tot i ser un concepte jurídic, és un concepte altament subjectiu. Inseguretat jurídica de qui?, dels infractors, dels especuladors, o dels ajuntaments? I els pos un exemple també afectat per aquest decret llei, que és el cas de Muleta, a Sóller: la seguretat jurídica de qui tenia una urbanització il·legalitzada i extorsionava l'Ajuntament de Sóller?, o la seguretat jurídica de l'Ajuntament de Sóller, que gràcies a la norma del Sr. Bauzá i de la Llei del sòl tenia la pressió d'aquest especulador sobre un espai natural per una urbanització que ja havia estat il·legalitzada amb anterioritat?

Tot això és el que entenem que es vol revisar amb aquest decret llei, i aquest és el sentit del títol. Però un títol per fer què i per què?, idò perquè aquelles normes i aquelles polítiques només alimentaven això que cada vegada és més present entre tots nosaltres, i que és l'amenaça real, que és aquest risc de col·lapse ecològic -i quan deim ecològic, ho hem dit abans, també vol dir econòmic- de les nostres illes, amb una previsió de creixement de més d'un 5% del nombre de turistes per a aquest estiu i per a les temporades que vénen i més enllà, quan superarem aquest estiu perillosament la nostra capacitat de càrrega, especialment els mesos de juliol i agost; amb la sequera, amb l'aigua com la tenim o com no la tenim, perquè altres comunitats sí que tenen també, Sr. Company, fins a 70 pous de reserva d'aigua per fer front a aquesta sequera, en canvi nosaltres no en tenim; ens pensam que a més pitjarem un botó..., som així, som éssers que miram la immediatesa, ens pensam que pitjarem el botó, posarem en marxa quatre o cinc dessaladores i a més no petarà el sistema elèctric, o que, bé, importarem milers de tones de carbó d'altres països i tot seguirà igual; amb les depuradores al límit, sense manca d'inversió durant tots aquests anys; amb uns espais naturals protegits sense gent i treballadores i treballadors que els protegeixin perquè van ser acomiadats; els cotxes que posarem..., els milers de cotxes que posarem damunt les carreteres aquest estiu novament, o vendran aquests nous turistes excel·lents en bicicleta? I els residus que generarem?

I així podríem seguir, perquè aquest és el debat realment de fons i el debat que interessa al nostre grup, que aquesta situació no empitjori de la mà d'uns governants que varen fer tot el possible per retrocedir dècades -ho hem dit abans- en matèria de polítiques mediambientals. Què vull dir amb això?, que el títol ha de servir per repensar el model. I deixin-me que els digui que això de canviar el model ha estat sempre un recurs retòric, i ara comença a ser una qüestió d'emergència, ecològica però també econòmica i social, perquè els desequilibris hi són, hi són en tots els sentits, no només territorials i ambientals sinó també socials, i és ara, amb aquest títol i amb l'oportunitat que ens dona aquest decret llei, d'entrada, d'aturar segons quins desbarats, que amb el debat social siguem capaços de passar d'aturar coses, d'aturar aquests desbarats, a fer reformes profundes, justament aprofitant que tanmateix l'any que ve i l'altre i el següent continuaran venint molts de milions de turistes a aquesta terra. Revisar conceptes i llocs comuns: jo vull discutir què vol dir seguretat o inseguretat jurídica, jo vull discutir què vol dir creixement en aquest context i en aquesta situació de risc de col·lapse; jo no vull més turisme, vull millor turisme, perquè crec que més en aquests moments és una irresponsabilitat.

Això es farà amb la reforma de les lleis, amb la revisió en profunditat de les lleis afectades per aquest decret llei, que són complexes i que han de regular sectors estratègics, com el turisme, com l'agrari, com fins i tot la indústria, que no forma part de l'objecte d'aquest decret, però que ni així i tot no basta. Calen grans acords precedits d'un intens però urgent procés de participació social i dels agents econòmics per definir realment cap a on volem anar, cap a on volem que vagi aquesta terra partint d'una pregunta fonamental: què hem de fer perquè els 1.100.000 habitants que tenim aquí puguin viure dignament i en equilibri amb la terra? És a partir d'aquesta pregunta que hem d'articular tota la política. Ahir escrivia intentant diferenciar entre la política de residus i una política residual; la política ha estat fins ara residual en el sentit de ser una política que obeeixi els interessos de la majoria o, si volen, l'interès general, justament una de les coses que recupera també el decret llei a l'hora de tenir en compte les normatives urbanístiques i el paper en aquest cas dels consells insulars.

Per tant, títol, primera cosa; diàleg; i, tercer, dignificar la política, i dignificar la política passa també per tocar urgentment, com vol fer aquest decret, les qüestions urbanístiques. L'altre dia ho comentava amb un company, fins i tot...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Abril, hauria d'anar acabant.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

...altres qüestions estratègiques de la política depenen del que facem amb l'urbanisme. La transparència, hi haurà transparència, per exemple, que també és una de les prioritats d'aquest govern, quan l'urbanisme sigui transparent; igual que hi haurà dignitat quan tractem la terra com la nostra casa, com

la casa que és i no com un recurs per explotar infinitament. Aquí l'únic que és infinit és el cinisme de qui defensa que estimar la terra...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Abril, acabi, per favor.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

...passa per cimentar-la. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, el Sr. Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern... U. la coherència és venir aquí i parlar del decret llei i no fer un debat de política general, perquè, clar, nosaltres esperàvem que vostè entràs en les qüestions que vostè ha reflectit en aquest decret llei, i el que ens ha fet és un discurs ple de grans paraules i grans conceptes, però sense gairebé cap referència ni vinculació al que vostè ha dictat i ha aprovat en aquest decret llei.

Dos. La coherència és que quan es parla de pactes, acords, consensos i diàleg es doni participació als grups parlamentaris, i en el seu cas es tramiti com a projecte de llei aquest decret llei; això és coherència amb el diàleg, amb el consens, amb els acords, amb les aliances... Perquè, clar, a nosaltres ens pareixen molt respectables les 18.000 persones que varen firmar la iniciativa popular del GOB, molt respectables, però encara ens pareixen més respectables les 34.000 persones que varen votar el nostre grup parlamentari, per no parlar dels altres grups parlamentaris. Per tant també aquestes persones mereixen un respecte i mereixen que se'ls doni participació; ja que no se'ls n'ha donat gens ni mica a l'hora d'elaborar aquest decret llei, esperam que com a mínim se'ls doni l'oportunitat de presentar-hi esmenes i fer aportacions.

Tres. La coherència, en teoria, hauria de ser no dictar decrets lleis, perquè vostès varen posar el crit al cel durant quatre anys que no es podien utilitzar els decrets lleis, que era anar en contra del Parlament, que era legislar d'esquena al Parlament, i vostès el que fan és un decret llei, sense donar participació a ningú que no els interessi i que no els doni la raó.

Quart. La coherència és dir tota la veritat, i tota la veritat és que vostès no només fan un ténol, vostès toquen al voltant de cinquanta normes a través del decret llei, i d'aquestes cinquanta normes vostès en suspenen al voltant de la meitat, vint-i-cinc, però vostès modifiquen directament a través del decret llei vint-i-cinc normes més, que no les suspenen sinó que les modifiquen i les fan aplicables a la seva nova versió. Per tant, ténol a mitges, en tot cas.

Cinc. Jo crec que els partits que donen suport al Govern, i especialment la presidenta del Govern, han d'abandonar allò que li diria *el modo consigna*, i hauria de passar al mode gestió de la complexitat, perquè vostè governa i vostè decideix, i vostè ha de prendre decisions que afecten molta gent, i per tant el debat territorial, que és un debat molt complex, el que requereix és que abandonem un poc, sobretot si governam, la consigna fàcil i intentem entrar al fons de les qüestions, cosa que en la seva primera intervenció vostè no ha fet.

Sis. Vostès modifiquen normes que no són de la legislatura passada, perquè, clar, vostès diuen: "no, no, és que la legislatura passada va ser un desastre en matèria territorial", i en Bauzá, que ja sabem que era molt dolent en tot, també en això... I vostès modifiquen normes fins i tot que vostès mateixos varen dictar, el Partit Socialista, i concretament la seva consellera Barceló quan era consellera de Turisme, i vostès modifiquen aquestes normes que vostès mateixos haurien de dictar i que vostès haurien de reivindicar en lloc de canviar.

Set. És evident que les Illes Balears no poden recuperar un model econòmic molt sustentat en la construcció, jo crec que no hi ha ningú, almanco no és el nostre grup parlamentari, que ho defensi, però també és evident que el sector de la construcció és un dels sectors més afectats per la crisi econòmica, i és un sector amb moltes dificultats, i que no ha de recuperar el nivell de producte interior brut que va tenir en un determinat moment, no l'ha de recuperar, però també nosaltres, com a legisladors, no ens hem de dedicar a fer-li la vida més impossible del necessari, i algunes de les seves determinacions d'aquest decret llei li fan la vida més impossible del necessari. I m'explicaré, perquè una de les qüestions que vostès fan és incrementar les càrregues urbanístiques en el sòl urbà, i això no té res a veure amb protegir el territori, això té a veure en com es desenvolupa una unitat que ja està classificada com a urbà i que ja està (...) a la ciutat, o com podem fer una reforma d'una barriada i fer un pla de reforma interior i millorar aquella barriada. I així com està el món de la construcció i així com tots sabem que ja ningú no inverteix a fer habitatge plurifamiliar, o gairebé ningú, i que el que s'està fent a les Illes Balears són xalets de luxe però poca obra d'aquest tipus, si vostès a aquest empresari que tenguí la gosadia d'intentar fer aquestes promocions dins ciutat, dins sòl ja classificat i ja prevista la seva transformació urbanística, si vostès li carreguen a l'esquena noves obligacions i nous deures, per exemple de cessió d'aprofitament, que és el que vostès fan amb el decret llei, el que fan és fer-li la vida més impossible, i al final el que estan provocant és que sigui més inviable aquesta reforma interior de una barriada degradada d'una ciutat de les Illes Balears.

Vostès ens diuen que el seu decret crea una gran seguretat, però nosaltres ens aixecam un bon dia i veim un titular d'un diari que diu que hi ha no sé quantes hectàrees que estan als llimbs jurídics, que ni vostès mateixos no saben si són sòl urbà o són sòl urbanitzable. Per tant algú no ha entès molt bé la seva gran obra legislativa. De fet vostès mateixos, com s'ha dit aquí i s'ha reiterat, vostès mateixos al cap de deu dies han de modificar la seva obra legislativa perquè molt segura no devia ser, perquè no reflectia el que vostès varen voler dir, i per tant han hagut de modificar-la a través d'un segon decret llei.

I a nosaltres ens agradaria que ens donassin l'oportunitat, com a mínim, d'aclarir com estan aquests terrenys, perquè aquests terrenys per a les petites poblacions poden ser molt importants, són els petits creixements de moltes poblacions aquests sòls urbans i els senyors del Partit Popular varen fer una norma que deia que transcorregut un determinat termini aquests terrenys passarien de ser sòl urbà, que és el que és en aquest moment, a sòl urbanitzable, si no es començava la seva transformació. Això no era el que deia la norma del Partit Popular, i vostès el que han fet és suspendre aquesta norma i diuen que el que han fet és convertir-los en urbanitzables quan sembla que el que han fet és mantenir-los com a urbans. Aquest és el caos que vostès han generat amb aquesta norma. Si no ho tenc clar... si hi ha molta gent que no ho té clar és que seguretat, seguretat total no n'hi ha. Per tant, donin-nos l'oportunitat d'aclarir aquesta qüestió o es donin a vostès mateixos l'oportunitat d'aclarir aquesta qüestió.

L'amnistia, vostès, clar, han convertit això de l'amnistia d'edificacions en sòl rústic com a una gran bandera i està bé, com a bandera política ens sembla molt bé, però com a incidència real, poca o gens -poca o gens- perquè la realitat és que aquesta norma de l'amnistia tenia una durada de tres anys, cada any que passava era més cara per al promotor la legalització i per tant aquells que volien acollir-se a aquesta dita amnistia d'edificacions en sòl rústic, el 95% ja ho han fet, per tant, incidència bastant poca i bastant magre, el símbol polític és un altre tema.

Modernització d'establiments turístics. La modernització dels establiments turístics ha estat un èxit els darrers anys i aquesta modernització dels establiments turístics, i m'hi referia abans, la va iniciar un govern de progrés, el segon pacte de progrés va iniciar aquesta modernització dels establiments turístics, i la seva consellera, la consellera del seu partit, va dictar el que es va dir Llei Barceló i aquesta Llei Barceló ha estat continuada per la Llei de turisme amb canvis, amb alguns canvis.

Nosaltres entenem que, evidentment, s'havia de derogar la possibilitat d'incrementar dues altures als establiments, amb això estam d'acord, però vostès han modificat coses que van més enllà d'aquesta previsió i la realitat és que aquesta política de modernització ha provocat que més de cinquanta establiments a les Illes Balears ara hagin pujat de categoria, és a dir, tant que parlem de qualitat turística i tant que reivindicam que vengui turisme de més qualitat, resulta que aquesta política ha aconseguit que els establiments siguin de més qualitat i, per tant, els clients siguin de més qualitat i ha aconseguit que s'inverteixin no sé si 700 milions d'euros en rehabilitació i millora d'establiments turístics, la qual cosa també ha donat feina a aquest sector de la construcció que està en crisi.

Per tant, a nosaltres una política d'èxit iniciada per la Sra. Barceló no entenem per què vostès la posen en qüestió canviant la redacció del precepte i dient com es computa la possibilitat d'ampliació sobre... si és sobre el realment existent o allò legalment construït, que aquesta és una qüestió que la Sra. Barceló ja va superar i que ja va establir el que deia fins ara la normativa. És perillós el seu canvi perquè, a més a més, com altres coses, ho han fet malament perquè resulta que un punt que no han modificat d'aquesta disposició adicional quarta, el

punt 3 lletra a) continua parlant d'edificació i ocupació existent, i no legalment construïda, per la qual cosa vostès mateixos han construït, mai millor dit, una contradicció dins la seva pròpia norma i dins el seu decret llei que a nosaltres ens agradaria que ens donassin l'oportunitat de desfer, aclarir i millorar.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca el Sr. Nel Martí per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. El Grup MÉS per Menorca sí, i ho vol dir clarament al Govern, a la presidenta del Govern, dona suport i felicita el Govern pel Decret llei de mesures urgents en matèria urbanística.

Hi ha molts motius i moltes raons que creim que fan necessària i feien necessària una mesura d'aquest tipus urgent i excepcional, de tipus urbanístic i territorial per evitar la destrucció del nostre paisatge i per garantir que l'ordenació, la seva ordenació, es faria en clau d'interès general i no d'interessos particulars.

N'hi ha moltes de raons -deia- i em centraré en set. En primer lloc, defensam el decret llei perquè és un compromís electoral de MÉS per Menorca i un compromís de govern recollit en els acords pel canvi i els compromisos electorals que han obtingut el suport majoritari de la ciutadania s'han de complir, tot i que a alguns això els costi molt d'entendre i no era una praxis durant aquests passats anys, s'ha de complir.

"Revisar els articles més desreguladors de la Llei de turisme, Llei agrària, Llei de comerç i Llei del sòl", diu textualment el primer punt de l'apartat dedicat a la sostenibilitat de l'acord per formar govern. Un compromís electoral que té com a protagonistes, i ja s'ha dit, més de 16.000 persones, 18.000 també s'ha dit avui, que varen signar la iniciativa legislativa popular en defensa del territori i que el Govern del Partit Popular no va voler ni escoltar ni molt menys debatre i que ha servit de referència per a la redacció de les mesures cautelars incloses en el decret llei.

Sra. Prohens, jo supòs que deu ser de la manca... el moment que viu el Partit Popular de manca de cohesió i de lideratge i tot el caramull de casos de corrupció que els fan estar tan nerviosos i es passen al costat d'aquells que insulten i mostren la seva cara més cínica, perquè s'ha de ser molt cínica per afirmar que tanmateix el decret llei no protegeix ni un metre quadrat més de territori, i és que el decret llei no havia de ser per protegir més quantitat de territori sinó que el territori protegit fos realment protegit i evitar així les agressions al territori que es podien fer amb les lleis aprovades pel Partit Popular. L'exemple més clar de tot açò són els grans equipaments desestacionalitzadors amb l'oferta hotelera complementària que podien ser un element potencial de destrucció massiva atès que es podien ubicar en qualsevol

categoria de sòl, fins i tot a sòl protegit. I és que amb les normes del Partit Popular el sòl rústic passava de tenir ús propi de tal categoria de sòl a ser un tipus de sòl cap on desviar les inversions turístiques i l'especulació urbanística.

En segon lloc, donam suport a aquest decret llei perquè qualsevol revisió urbanística i territorial s'ha de fer des de dos criteris bàsics, i s'ha dit aquí, però jo crec que no s'ha entès bé, des de la participació i el diàleg social, clar que sí, i amb mesures cautelars que garanteixin que el procés participatiu es pugui fer des de la visió general i l'interès públic. M'estranya i m'espanta que diguin o s'expressin en contra d'açò aquells que han gestionat a les administracions públiques, ho saben molt bé quina és la funció d'una mesura cautelar d'aquest tipus. Calia un decret llei de caràcter transitori, de caràcter preventiu que fes possible un debat tranquil i participat de la Llei turística i la Llei agrària.

El decret llei és la figura definida precisament per la urgència i l'excepcionalitat que compleix el Decret llei 1/2016, de dia 12 de gener. És el segon decret llei d'aquest govern, que curiosament en les mateixes dates de feia quatre anys el Govern Bauzá ja n'havia aprovat nou. Vostès ens podran dir que és el segon, bé, vostès en duïen nou, nou dels vint-i-set que varen aprovar durant tota la legislatura. I aquest novè, aquest novè precisament és el Decret llei 2/2012, que es diu de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, no el confonguin, eh?, aquest és el decret que va aprovar el Partit Popular que, en certa manera, era l'anticip de tota la desregulació que vendria posteriorment.

Efectivament, aquest decret 2/2012 ja legalitzava actuacions urbanístiques de facto perjudicant aquells que sí havien complert la llei, permetia legalitzar urbanitzacions sense clavegueram o contemplava, per exemple, modificar el pla general sense adaptar-se al Pla territorial de cada illa permetent, per tant, incomplir els límits de creixement establerts en cada cas. Era l'inici de l'urbanisme a la carta, i ens vénen vostès ara a parlar d'urbanisme a la carta, era l'inici del seu urbanisme a la carta, tant ho era que fins i tot Rajoy, eh?, Sr. Company, fins i tot Rajoy el va advertir que era massa, massa permissiva i massa desreguladora. Recordi-se'n, recordi-se'n.

La tercera raó, la tercera raó per la qual donam suport a aquest decret llei, és perquè creim que la defensa de l'interès general ha d'estar per sobre de l'interès particular, i l'ordenació del territori i l'urbanisme són precisament els instruments bàsics fonamentals per definir i promoure el territori, l'economia i la societat des del conjunt i des de la voluntat dels ciutadans. Però la política, en canvi, especulativa del Partit Popular era capaç de convertir en urbanitzable qualsevol entorn, tant el rural com el de major valor mediambiental, imprescindibles per viure, si no sobreviure, com a espècie humana. Era una política, senyors del Partit Popular, era una política insostenible, egoista amb les generacions futures, egoista amb el planeta que no tenia en compte el necessari equilibri home-natura sense el qual no hi ha futur.

En quart lloc, donam suport a aquest decret llei perquè ha de ser des de la visió de conjunt que determini la planificació en l'urbanisme i l'ordenació del territori d'acord amb les necessitats dels diferents sectors, i no a l'inrevés com va

regular, com va establir el Partit Popular. Entenem la política territorial com un element integrador de les diferents polítiques sectorials que tenen efecte rellevant sobre el territori, per això el decret llei recupera les classificacions de cada un dels tipus de sòl garantint uns usos permesos per a cada un d'ells, el camp no pot perdre la seva activitat pròpia i veure's envaït per activitats i serveis que li són totalment aliens, ni els camps de golf ni els camps de polo s'han de considerar activitats complementàries de l'activitat agrària. Açò és una perversió només comprensible des de la visió de l'especulador que vol posar preu a qualsevol cosa.

En cinquè lloc, donam suport a aquest decret llei perquè creim que han de ser els consells insulars -i ens espanta que aquí hi havia presidents dels consells insulars, ens sorprèn que ni mu, no diguessin ni mu, ni mu-, han de ser els consells insulars els competents en l'ordenació del territori i els ajuntaments competents en el planejament urbanístics els autèntics protagonistes en la gestió del territori a partir de cada illa i de cada municipi. D'açò en podríem posar molts d'exemples, però crec que és prou significatiu el canvi d'ús hotel·ler a residencial, que les lleis Bauzá possibilitaven encara que anés en contra del planejament municipal i açò és una autèntica aberració, açò és matar literalment l'urbanisme. Ara, amb els canvis introduïts amb el decret llei, farem que els canvis d'usos d'establiments hotelers a usos no turístics, per exemple el residencial, a ús residencial, siguin possibles, però sempre que el planejament urbanístic del municipi afectat ho permeti.

En sisè lloc, donam suport a aquest decret llei perquè es recupera el valor i la consideració de rústic i es protegeixen els espais naturals d'elevat valor paisatgístic, afectant, perquè no tenc temps, la llei agrària s'aconsegueix per exemple que les activitats complementàries en àrees naturals d'especial interès només siguin possibles si ho permet el respectiu pla territorial, i afectant la llei turística s'elimina el perill de construcció de nous hotelers en sòl rústic amb els canvis introduïts pel Partit Popular eren possibles fins i tot en espais protegits.

I en setè lloc, perquè s'acaba amb l'arbitrarietat i amb la inseguretat jurídica, amb aquest decret llei s'acaba amb el fet arbitrari que un determinat projecte pogués ser autoritzat encara que no s'adeqüés a la normativa general pel sol fet d'haver estat redactat per arquitectes -i llegesc textualment-, "arquitectes, enginyers o artistes de renom i prestigi internacional" o que es tractés -també llegesc textualment- d'"actuacions singulars o emblemàtiques", s'acaba per tant, amb aquesta època.

Set raons que feien necessari aquest decret llei i que faran possible un objectiu, jo diria que molt més ambiciós que el que contempla el decret llei que avui validam que és el debat de quina serà, quina llei agrària i quina llei turística necessita aquesta comunitat, les Illes Balears, que vol ser solidària i sostenible, ho vol ser econòmicament i ho vol ser ecològicament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Xavier Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, benvinguda a la tribuna, que vostè comparegui avui aquí, encara que no sigui per voluntat pròpia, sinó a instàncies d'un altre grup parlamentari, és una bona notícia, sobretot quan es tracta de justificar unes mesures que el seu govern ha pres per mitjà de dos decrets llei i que han causat una certa preocupació, per no dir alarma, en molts de ciutadans d'aquestes illes.

El primer indicatiu d'aquesta preocupació és la fórmula usada: el decret llei, una fórmula imperativa a la qual s'acostuma a recórrer per no haver de passar primer pel Parlament, o sigui, per eludir el debat i la confrontació d'idees o per fer via, si s'ho estima més.

Si hi afegim que aquest decret llei ha estat aprovat per via d'urgència, en podem concloure fins a quin punt el Govern s'ha sentit autoritzat a prescindir de l'opinió de la resta de grups parlamentaris, per no parlar de l'opinió dels sectors afectats i en especial de les principals associacions empresarials, del camp o de l'àmbit turístic, ni s'ha escoltat a aquestes entitats ni s'ha intentat arribar a cap classe d'acord amb elles, i de tanta via com ha volgut fer aquest govern al cap de deu dies ha hagut d'aprovar un segon decret, un segon decret llei que rectificava el primer, l'espectacle -com comprendrà- no ha estat gaire edificant i això que el segon decret llei ha permès arreglar, fins a cert punt, la bunyolada perpetrada en el primer.

Però deixem ara de costat aquestes rectificacions i la sensació d'inestabilitat que transmeten, el més greu per a nosaltres no és això, és la falta de diàleg i, per tant, la nul·la voluntat d'arribar a acords amb uns i altres, per una part amb els grups parlamentaris de l'oposició, perquè aquesta hauria de ser l'obligació de tot govern quan promou unes mesures que afecten, i de quina manera, el bessó del sistema productiu d'aquesta comunitat, em refereix, és clar, al turisme, ja que el camp també és paisatge i com més puguem ajudar els que el cultiven més bell i atractiu serà aquest paisatge.

No perdi de vista, Sra. Presidenta, que els diputats que no formem part de la majoria també som representants de la voluntat popular, maldament vostè i el seu govern tendeixin a ignorar-ho.

I això només és una part, l'altra és tant o més important, aquests decrets llei -i em permetrà que en parli ja en plural, com a una suma, encara que sigui una suma de despropòsits- s'han fet al marge dels sectors afectats, sense consultar amb ells les mesures, sense traslladar-los l'esperit que els animava, convertint l'animadversió, fins a cert punt legítima cap a un partit polític i les seves decisions de l'anterior legislatura, en una animadversió cap a uns sectors, l'agrari i l'hoteler, als quals s'ha menyspreat.

Em dirà que el que han fet ho han fet així perquè tanmateix els obligaven els acords de governabilitat i en especial els que varen firmar amb la força política que els permet estar aquí governant i que de cada vegada governa més sense necessitat de ser al Govern. No dubt que sigui així, però fins i tot en aquest cas, fins i tot admetent que aquí qui comanda és Podem o el GOB, si s'ho estima més, la seva obligació i la del seu govern era cercar aquests acords, encara que només fos per ser lleial a les seves pròpies paraules al debat d'investidura, paraules que avui, a més a més, ha repetit no sé quantes vegades, els hi record, les del debat d'investidura, per si les ha oblidades: "el diàleg i el consens serà la tònica a partir d'ara". És veritat que ara ens ha promès encetar aquest diàleg, ha parlat de mesos de diàleg i de negociació, ha apel·lat a la responsabilitat dels grups parlamentaris, però tot això arriba tard, a misses dites, quan la inseguretat s'ha apoderat dels sectors afectats, de l'Administració local, dels òrgans judicials competents i d'un nombre no gens menyspreable de ciutadans d'aquesta comunitat.

S'ha referit en el seu discurs al moment de mutació que vivim a Espanya i l'ha posat en paral·lel amb el moment que vivim aquí, a aquesta comunitat, no sé si això significa que ja sap com acabarà aquesta mutació a Espanya, jo no, francament, i ja m'agradaria. Si li puc dir que la mutació que vostè encapçala aquí em fa tot l'efecte que no acabarà gens bé i cregui'm, francament, que em sap greu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Costa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, efectivament, crec que avui és un dia important i s'ha de destacar com a mínim que una part de la normalitat en les formes retornen a aquest parlament, malauradament hem de destacar que en altres circumstàncies hauria estat el comú i per tant, ni noticable, que és que la presidenta del Govern comparegui en aquesta cambra per donar explicacions sobre un tema concret, en aquest cas sobre el decret del territori. Tranquil·la, Sra. Prohens, sabem que el Partit Popular va demanar la compareixença de la presidenta i això és el positiu, la presidenta a la primera compareix, al Sr. Bauzá li vàrem demanar vint-i-set vegades i encara l'esperam.

(Remor de veus)

Per altra banda, una de les coses que m'ha cridat l'atenció és escoltar aquí que es demana la dimissió d'un conseller de Territori perquè protegeix el territori, i jo encara no he escoltat a ningú del Partit Popular demanar la dimissió de tots aquells càrrecs públics acusats en les causes de corrupció. Molt trist.

Dit això, però, anem al contingut del que ens porta aquí, que no és altre que aquest decret llei de territori i les mesures que suspenen perquè suposaven una desregulació territorial utilitzant la Llei del sòl, la turística i l'agrària. Bé, ningú no pot

dir que al meu partit, al Partit Socialista, aquesta normativa l'hagi agafat per sorpresa perquè malgrat les acusacions que venim forçats a fer aquesta normativa per fenòmens, en aquest cas, o per partits que no estan dins el Govern, els he de dir que si repassen els programes electorals haguessin vist que aquesta era una de les mesures que el Partit Socialista en el seu programa electoral ja defensava. No només això sinó que posteriorment ha estat un dels pilars dels acords pel canvi amb relació a la resta de partits que donen suport al Govern.

Respecte del fet que s'hagi aprovat per part del Govern un decret llei i que ara tant esglaia el Partit Popular voldria deixar clar que aquesta figura, que és excepcional i que evidentment no ha de ser el *modus operandi* de cap govern, si en algun cas està més que justificat és en aquest, on es prenen mesures de suspensió i més restrictives en matèria territorial i urbanística. Llàstima no haver escoltat aquests esglais la passada legislatura quan es varen aprovar prop de trenta decrets llei, fent d'aquesta figura la forma de governar de l'expresident Bauzá i del Partit Popular, perquè aquest va ser el seu *modus operandi* i en temes que cap justificació tenien com podia ser el TIL i fins i tot per desobeir una resolució judicial.

La veritat és que en aquesta terra dinàmica, rica, però amb una molt mala distribució de la riquesa, parlar de territori i de medi ambient sempre ha resultat polèmic per les posicions encontrades entre el Partit Popular i els progressistes. És una llàstima, però sempre ha estat així. Si en algun tema ens cal un acord, un gran pacte, és en el territorial, però no vull tampoc semblar ingènua perquè en aquests moments segurament estam en les Antípodes de les posicions respecte del Partit Popular, encara que jo tenc l'esperança que vagin adaptant-se a la realitat.

Des de l'any 99 s'han produït cada quatre anys canvis de govern, de color polític en el Govern, tant en el Govern balear com en els diferents consells insulars i alguns ajuntaments i un dels temes que s'ha canviat de dalt a baix ha estat precisament la normativa urbanística i territorial.

Aquests dies els meus companys de MÉS em recordaven un company que ja no és entre nosaltres, qui va ser diputat, Xisco Quetglas, que ja a la legislatura del 95, quan era conseller en el Consell de Mallorca, va desclassificar moltíssimes hectàrees d'urbanitzacions aquí a Mallorca. Però igualment podríem parlar de la legislatura del 99 on diferents normatives varen permetre protegir espais tan emblemàtics com Cala d'Hort a Eivissa, amenaçat per un camp de golf i que el Partit Popular ja havia autoritzat just abans de les eleccions.

Amb tot això vull dir que, efectivament, les posicions a dia d'avui estan molt allunyades respecte del Partit Popular perquè si tots compartim unes premisses, que jo diria que són indiscutibles, com que vivim a unes illes fràgils, limitades territorialment; que el territori i el paisatge i les platges juntament amb el clima són els principals atractius que porten a més d'una dotzena de milions de turistes cada any a la nostra comunitat; que les infraestructures viàries, hidràuliques, sanitàries, socials no són il·limitades; que vivim per sobre de les nostres possibilitats territorials per mor de la gran pressió urbanística, sobretot en moments de gran desenvolupament econòmic, i que necessitam una economia sostenible i, per tant,

una política territorial sostenible, si tot això ho compartim els socialistes pensam que també hauríem de ser capaços de trobar punts d'encontre perquè cada vegada que hi ha un canvi de govern no es produeixin canvis dràstics en la normativa territorial.

Els socialistes volem que la nostra indústria turística continuï per molts d'anys i perquè continuï per molts d'anys hem de prendre les mesures necessàries per protegir el nostre territori. Per a nosaltres això és indispensable i flac favor fan a la nostra terra totes aquelles veus conservadores que cada vegada que es parla de protegir territori surten en tromba parlant que tornarà la fam a aquesta terra, que augmentarà l'atur i que acabarem anant amb carro i espadenyes. Flac favor fan a aquestes illes.

La veritat, em produeix molta tristesa que representants públics d'aquesta terra hagin caigut en el gegant de l'especulació urbanística com a forma de vida i d'ingressos de la institució que moltes vegades han presidit o representat i en els pitjors dels casos i més extrems hagin arribat també a la corrupció política. Si, i no ho oblidem, a Balears especulació urbanística i corrupció han anat massa vegades lligades de la mà o normativa *ad hoc* per defensar interessos particulars que res no tenien a veure amb els interessos generals.

Una de les declaracions que m'ha impactat aquests darrers dies com a contestació al decret llei aprovat en el Consell de Govern ha estat que el Partit Popular deia que gràcies a l'amnistia urbanística del Sr. Bauzá els ajuntaments havien tengut uns ingressos extres molt importants. Avui ho tornava a dir la Sra. Prohens i veig que incideix en el mateix, que assenteix amb el cap, això seria el mateix que la Direcció General de Trànsit digués, com ara necessitam uns ingressos extres, senyors conductors no es posin el cinturó de seguretat, vostès facin infraccions, que nosaltres ja multarem i l'Estat tindrà uns ingressos extres. És a dir, una crida a la infracció. Trob que això és el mai no vist.

(Remor de veus)

A mi perdonin-me, aquest argument em posa els pèls de punta perquè si es tracta de tenir més ingressos feim de les Illes Balears tota una urbanització parc temàtic que a curt termini segur que donarà molts de beneficis econòmics tot i que en vint anys no ens quedi res.

I aquest és el problema, que la dreta en aquesta terra sempre ha legislat en matèria territorial a curt termini, mirant uns guanys ràpids, sense importar-li ni les repercussions socials ni les econòmiques a llarg termini. Les autopistes d'Eivissa en són un clar exemple, infraestructures per sobre de les nostres possibilitats, que permeten fer trajectes rapidíssims sense haver valorat si això era proporcionat amb la destrossa territorial que va suposar, el conflicte social i el cost econòmic, i tot això a una illa on la distància màxima que pots fer en cotxe és de quaranta quilòmetres.

Necessitam seny i proporcionalitat en allò que es fa o en el que es permet i en la terra on vivim. Hem de deixar de fer discursos catastrofistes, de la fi del món, de l'atur, de la fam, com he escoltat aquests darrers dies. També fa uns anys es deia

que si no hi havia camps de golf tornariem a passar fam, i això fa vint anys que ho escolt en boca del Partit Popular. Idò bé, en aquests vint anys no he conegut nous camps de golf, però és que no només quan governava l'esquerra, és que ni tan sols quan ha governat la dreta han vostès permès aquests nous camps de golf que després diuen que són tan necessaris.

Vull destacar algunes d'aquestes mesures territorials que a mi sí em semblen importants i que el PP s'hauria de posar d'acord si aquest decret de territori protegeix alguna cosa, i per tant ens porta la fam o l'atur, o pel contrari, com vaig sentir ahir dir al Sr. Company, no serveix per a res, no protegeix res, és més, va arribar a dir el Sr. Company "és que era més proteccionista la meua llei, aquest decret de territori desprotegeix". Per tant, dins el Partit Popular posin-se d'acord si és proteccionista o si no.

Com deia, efectivament, una mesura important és la que fa referència a l'eliminació de l'amnistia urbanística, perquè nosaltres compartim amb el Govern que no es pot fer una crida a les irregularitats i, a més, després compensar els infractors. Posar una mica més de seny en el sòl rústic tenint en compte que som de les poques comunitats a Espanya on el sòl rústic té activitats i usos que no són propis d'aquests tipus de sòl.

Per acabar, he sentit dir aquí també que en el segon decret s'escandalitzaven perquè el Govern rectificava una errada, un error que ha reconegut, com que en el primer decret llei no quedava clar les excepcions urbanístiques en sòl rústic en el cas de construccions lligades a l'agricultura en aquest cas el segon decret llei ho deixa clar per permetre aquesta activitat. Bé, ara això al PP tampoc no li va bé, idò aclareixin-se, vostès protegeixen els pagesos o no?, deixin d'utilitzar els joves, els pagesos, els aturats, els treballadors en va, deixin d'utilitzar-los perquè el cert és que quan vostès han governant no han pres mesures en defensa seva.

I mirin, una darrera cosa que crec que és significativa, ens ensenyava aquí unes fotografies la Sra. Prohens on...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, hauria d'anar acabant, per favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

...on deia - acab- que es veia ciment, a veure si allò s'havia de protegir i dic jo, Sra. Prohens, qui ha posat aquest ciment en sòl rústic?, aquest és el problema, d'on ha sortit aquest ciment?, d'alguns polítics que l'han permès.

I ara sí, ja acab, mirin, si als darrers trenta anys a les Illes Balears hagués governat sempre el Partit Popular, al Govern, als consells i als ajuntaments, a dia d'avui no tendríem els espais protegits que tenim, exemples: Ses Salines d'Eivissa i Formentera...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, per favor, acabi.

LA SRA. COSTA I SERRA:

...Cala d'Hort, Macarella, S'Albufera d'Es Grau a Menorca i un llarg etcètera, per què?, perquè vostès sempre varen defensar la seva urbanització.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot voldria començar per agrair totes les intervencions, tant les que són favorables a la proposta que fa el Govern avui, com les que no són favorables a la proposta de decret llei que tiram endavant, i començaré explicant el que és obvi: jo he vingut aquí a fer una compareixença sobre un discurs polític sobre com veim la realitat econòmica, social i territorial i, per tant, per què creim que s'han d'impulsar aquestes mesures de protecció territorial i d'eliminació de l'arbitrarietat en termes urbanístics. I diré una altra cosa que també és òbvia, Sra. Prohens, no se m'enfadi, però jo vaig ser cap de l'oposició durant quatre anys i durant quatre anys en aquesta terra varen passar moltes coses i jo vaig demanar moltes compareixences, el Sr. Biel Barceló que també era portaveu d'un altre grup polític, també va demanar moltes compareixences, entre tots dos en varem demanar 27 i de les 27 Bauzá ens va dir no a les 27, a la primera que vostè ha demanat jo li he dit que sí i li he garantit que sempre seré aquí per donar explicacions de les decisions que pren el Govern.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, alguna cosa canvia a la normalitat democràtica i jo sincerament me n'alegro i, per tant, crec que és positiu que aquest parlament sigui de veritat el focus de debat polític que no hauria de deixar de ser mai, i nosaltres com a govern participarem i activarem en la mesura de les nostres activitats que el debat polític aquí es faci, que les preses de decisions aquí es facin, primera cosa que era evident, però que havia de dir. Per tant, és una compareixença que faig a petició del grup popular i la faig conscient que el PP demanda unes explicacions que després, sincerament, no ha acabat de concretar molt en la seva intervenció, però després hi entrarem.

Segona qüestió, he explicat aquí per què feim aquest decret i per què el feim en els termes en què l'hem presentat i vull tornar dir una altra vegada que aquest govern vol governar, Sr. Melià, i això ho ha de tenir clar, per a la gran majoria de la població d'aquesta comunitat autònoma, ho tenim claríssim -ho tenim claríssim- i prenem les decisions no pensant en uns, molt pocs, sinó pensant en tots, en la gran majoria de ciutadans i, com volem prendre les decisions?, *modus operandi*, des del diàleg i des de l'acord; com des del diàleg i des de l'acord?, amb la normativa bàsica que és on convidam nosaltres a parlar a tothom i on establim les mesos de diàleg entre forces polítiques, entre sectors implicats, entre grups ecologistes, entre

tothom, però per dialogar sobre quin model territorial volem no podem deixar construir la barbaritat que estava permesa en la legislació Bauzá perquè si no quan dialoguem serà tard i el que està construït és molt difícil tornar-ho enrere i a més sempre tens veus que te diuen “no, no, això ara costarà molts de doblers”, i així ho matam tot i quan hem destruït el sòl rústic, difícil poder parlar de com el protegim.

Per tant, crec que els *tempus* que està emprant el Govern són els adequats i a més, van molt en coherència -i a mi m'agrada molt ser una persona coherent i als grups que en formam part també i al grup que ens dóna suport també-, va molt en coherència amb allò que hem explicat durant, abans, ara i després, i va lligat al nostre plantejament polític i va lligat a la nostra defensa d'entendre que som unes illes amb grans potencialitats econòmiques, sí, som unes illes molt dinàmiques, sí, i el nostre creixement econòmic va lligat al nostre territori i quan legislam territorialment o quan legislam amb legislacions sectorials hem de pensar que tenim un territori que és finit, perquè som illes, quatre illes, i que tenim uns recursos naturals que són escassos, basta parlar de com tenim la situació de l'aigua i aquí moltes de les persones que ens acompanyen avui ho saben perfectament.

Per tant, quan legislam hem de pensar quina realitat tenim, quin model de creixement econòmic volem ara i què volem deixar per als nostres fills i per als nostres nets.

El Govern ha pres aquestes mesures de decret, per tant, per dir, aturem allò que era una aberració des de tots els punts de vista, jo crec que des de tots els punts de vista o des dels punts de vista molt majoritaris de la gent que ens va donar suport dia 24 de maig a les eleccions, són públics i notoris els acords que hem fet, per tant, no sorprèn ningú, crec que ha de sorprendre a ningú el fet que el Govern tiri endavant aquest decret llei perquè era molt explicat des d'abans i durant els acords de negociació de la investidura d'aquest govern, que vàrem dir, aturarem allò que creim que sincerament és una aberració, que fuig de la normativa urbanística, que fuig de la decisió d'entendre el territori com a una part fonamental i inherent al creixement que volem per a aquestes illes i a partir d'aquí obrirem la negociació i les vies de diàleg per a la gran modificació de les lleis que hem de sotmetre: la Llei del sòl, la Llei agrària i la Llei general turística.

De totes formes, també val a dir que aquest govern durant totes aquestes setmanes ha parlat amb moltíssima de gent. Això que no hem parlat amb els sectors i que no hem escoltat és absolutament fals, hem rebut molta gent i hem parlat amb moltíssima gent; hem parlat i hem acordat amb els quatre consells insulars; hem parlat i hem acordat amb els ajuntaments de les zones madures a les quals afecta més el tema de la Llei general turística com Palma, Calvià i Lluçmajor; hem parlat amb la FELIB. Per tant, això que és un govern que ha fet un decret llei sense parlar amb ningú tampoc no s'aguanta per cap banda.

I després, que això ho digui la Sra. Prohens és ja, sincerament, per posar els pèls de punta, per posar els pèls de punta, Sra. Prohens, perquè nosaltres hem viscut en una terra on s'ha legislat a cop de decret llei des d'aquí i des del Govern d'Espanya, sense escoltar absolutament ni els sectors afectats

ni els partits polítics ni absolutament ningú o explicui'm... i sense que el programa electoral de qui governava donàs rellevància a aquella decisió presa. A quin programa electoral deia que es faria un TIL?, a cap. Amb qui es va pactar el decret llei del TIL?, amb ningú, i per què el varen llevar?, no perquè 100.000 persones sortissin al carrer i el president Bauzá no tengués en quatre anys cinc minuts per rebre'ls, no, el varen llevar perquè el Tribunal Superior de Justícia els va dir que era una "xapussa", una "xapussa", que això era la seva forma de governar, la imposició i la mala gestió, Sra. Prohens. Per tant, que ara ens vengui a dir això em sembla sincerament altament sorprenent.

Després que em diguin, i ho han argumentat una sèrie de portaveus, sí el Govern ha fet dos decrets, demanarem la convalidació dels dos avui, veritat, sí, i no ens cau cap anell, perquè les persones erram i jo ho he dit moltes vegades, jo m'equivocaré, igual que el meu govern s'equivocarà, és clar que sí, i demanarem excuses quan ens equivoquem i hem fet un segon decret perquè hem vist que hi havia un buit normatiu i al segon decret per què...

(Remor de veus)

...si em deixen parlar i m'escolten tal vegada ho entenguin, si no, continuaran amb la demagogia fàcil i sense entendre res i intentant espantar la població quan no té per què espantar-se de res. Si ho escolta tal vegada ho entengui.

Hem entès que hi havia un buit normatiu perquè es podia interpretar que no s'exonerava de les instal·lacions agràries per part del conseller competent en la matèria, i ho hem redactat en un segon decret llei on queda clar, però, és clar, que d'això vostès reverteixi que tenim un decret que no s'aguanta per cap banda, sincerament...

Facem un petit recordatori, Sra. Prohens, escolti atenta, quants de decrets llei varen fer sobre la Platja de Palma?, quants sobre el taxi d'Eivissa?, vostès mateixos, un que... El decret llei que va fer el Sr. Company que era tan fantàstic d'urbanisme sostenible, què li va dir?, sap per què el va tramitar com a projecte de llei?, algú pensa que és per pactar amb l'oposició?, que no ens varen acceptar ni una esmena, no, perquè el Grup Popular el va haver de corregir no amb una, amb trenta esmenes!, perquè havia fet un autèntic disbarat el Sr. Company, com a decret llei, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., aquesta és la realitat, aquesta és la realitat. Per tant, no ens contin històries que res no tenen a veure amb la realitat, d'acord? Per tant, hem aclarit amb un segon decret llei un buit normatiu que hi havia.

I per què fem aquest decret llei? Anem a l'important, anem a l'important, Sra. Prohens i senyors diputats i diputades, nosaltres volem establir un ténol per a un marge de negociació i de diàleg en el fonamental, que és el model territorial que volem a les nostres illes, però hem hagut, com bé deia algun dels portaveus, aturar algunes coses i dir clarament que no estam d'acord amb algunes altres, com hem dit sempre. Però, és clar, i les explicaré, perquè és clar, em resulta sorprenent que

vostè digui: no, no, és que això és una política contra el creixement econòmic, és una política contra uns sectors concrets del creixement econòmic, pagesos i hotelers, m'han dit. Però, Sra. Prohens, m'haurà d'explicar la coherència del seu discurs, perquè jo no l'entenc per cap banda; com és possible que aquest decret, per un costat vostès diguin és "*el parón nacional*", que li vaig sentir a dir, cosa que vaig dir, en fi, tenim una força que no ens pensàvem, però pel que es veu tenim, "*parón nacional*", o que, per un altre costat, diguin: no, aquest decret no protegeix un pam de territori, que ens varen dir ahir, és absolutament incoherent, és absolutament incoherent.

Què fa aquest decret? Posa ordre i seny, ordre i seny a uns disbarats normatius i lleva privilegis d'alguns pocs. Vostès estan molt interessat a què tramitem com a llei, perquè hi ha qualche cosa que queda penjada. Jo, Sra. Prohens, quan els sent dir això a vostès m'espant, m'espant, perquè sempre darrera hi ha qualche nom i alguns llinatges molt particulars, sempre en la història del Partit Popular, sempre ha anat per aquí, sempre ha anat igual.

(Remor de veus)

I per què llevam segons quines qüestions que tenia la normativa que vàrem heretar del Sr. Bauzá? Perquè era urbanisme a la carta, sí, i perquè assolia alguns privilegis que a nosaltres no ens semblen, i perquè, a més, era una forma de créixer en sòl rústic que res no té a veure amb els pagesos ni amb els agricultors, i en això hem de ser clars. Nosaltres facilitam totes les instal·lacions que tenen a veure amb els pagesos, amb els ramaders i per tant amb la gent que viu del camp, el que no volem és substituir el sòl rústic pel sòl urbanitzable o urbanització o grans hotels, que és el que vostès preveien, i és el que llevam. Mantenim tot l'ús agrari, no volem que l'ús agrari sigui substituït per un ús d'una especulació immobiliària.

O m'expliqui vostè que té a veure un pagès i la necessitat que aquest pagès pugui viure del camp amb un macrohotel de tantíssimes places en sòl rústic, que s'hagi de botar tota la normativa urbanística?

(Remor de veus)

No, no, és el que permet..., no sé si no s'han llegit els decrets que vostès varen fer i les lleis que varen fer, però això és el que permetien.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Què té a veure una feina del món agrari, què té a veure amb la permissivitat, amb l'excusa d'un camp de golf, o d'un camp de polo, tornar-hi fer oferta turística associada, què té a veure això amb el món de la pagesia? Ja està bé d'enganar la gent, ja està bé d'enganar la gent! Per tant, nosaltres hem aturat allò que creïem que envaïa el sòl rústic i el privava dels seus usos als

pagesos i als ramaders, precisament per protegir el sector primari, tot el contrari del que vostès diuen.

(Remor de veus)

Segona qüestió, veig que és molt difícil amb vostès perquè sempre estan igual.

(Algunes rialles i remor de veus)

Segona qüestió, la seguretat jurídica. Em diuen no, és que això que fan és menys segur. Jo els diré: és més segur definir un agroturisme, via dues definicions diferents segons la legislació, si era del Sr. Delgado o del Sr. Company, que és el que teniem en aquest moment en vigència, això era més segur per a un ciutadà? Era més segur definir de dues formes diferents el sòl urbà com estava definit a la normativa que vàrem heretar del Sr. Bauzá? Era més segur per a algú i més equitatiu per a tothom que si jo em puc pagar un arquitecte de molt prestigi i em pot firmar el meu projecte, jo no he de ser sotmès a la normativa urbanística? Això és segur, això és equitatiu, això és tractar tots els empresaris per igual d'aquestes illes? Jo diria que no.

I la discrecionalitat la decidia el conseller o consellera competent. Per tant, jo, conseller, decidesc que vostè pot fer o no pot fer aquest projecte perquè el m'ha firmat un arquitecte que jo consider que és de prestigi o no és de prestigi. Vostès creien que la gent no veu què hi ha darrera aquestes qüestions?

Hem de seguir pel camí de l'especulació urbanística i dels privilegis d'uns pocs que en aquesta terra, reiteradament, massa vegades, han anat lligats a la corrupció política? O hem d'anar per un camí d'una normativa clara, que a tothom doni els mateixos drets, siguis un gran empresari que tengui contactes amb grans arquitectes, que poden ser de gran prestigi, o siguis una persona que té un petit comerç i que necessita d'ampliació. Jo crec que anar cap a l'equitat entre els ciutadans, anar cap a normatives clares, anar cap a normatives urbanístiques i territorials, que les lleis sectorials siguin les que s'han d'adaptar a aquesta normativa urbanística i territorial, crec que dona seguretat jurídica, seguretat als inversors i seguretat als propietaris dels diferents sòls.

Una altra cosa que llevam i que sembla que no els agrada, les amnisties als infractors. Jo ja sé que el Partit Popular sempre premia a qui ho fa malament: tu no declares els impostos, no et preocupis, farem una amnistia fiscal; tu no vas per la llei i no aconsegueixes la normativa, no et preocupis, paga una multa i ho tens tot arreglat. Nosaltres, sincerament, volem ajudar els ciutadans que aconsegueixen la llei, és una norma ens volem donar com a govern i perquè creiem que democràticament és molt més just, per tant nosaltres no farem una crida que ningú infringeixi la llei, ans el contrari, diem als ciutadans: qui infringeix la llei no anirà bé, no anirà bé, perquè no va bé socialment a ningú. Aquesta és també una de les grans diferències entre vostès i nosaltres.

Com hem de definir quins creixements territorials volem a cada illa? Nosaltres entenem que via pla territorial insular, perquè el competent és el consell insular. I jo he estat presidenta d'un consell insular i jo he pactat un pla territorial

de Mallorca i he llevat àrees de reconversió territorial que vàrem heretar i, per tant, sabem de què parlem. Qui ha de computar el creixement territorial de cada illa? Els assentaments urbans que via un automatisme vostès classificaven com a sòls urbans, sense computar amb el creixement del municipi, o hi ha d'haver una norma clara i legal que sapiguem com i quant hem de créixer a cada territori? Jo crec que hi ha d'haver una forma clara de com i quant hem de créixer a cada territori, i això ho ha de definir també la institució que sigui competent.

I hem tornat donar, sí, la possibilitat als consells insulars de decidir sobre l'ordenació territorials de cada una de les seves illes i per tant retornar la potència política que tenen els consells insulars i no des d'aquí fer normes transitòries, com en el cas de Menorca, que creen inseguretat, que creen moltíssims problemes i que ja em diran vostès el que ha passat durant els quatre anys que han governat vostès a l'illa de Menorca! Per tant, crec que els temes també són molt clars.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Ara m'ha recordat una cosa la senyora (...). Quan m'ha mostrat la foto del rústic o de no sé quin espai, perquè no l'he reconegut des de lluny, amb una acera, i ha dit: bé, i això no és verge, això ho podem edificar, ha dit la Sra. Prohens. I jo me n'he recordat molt, perquè vàrem tenir un debat molt important, sobre una urbanització duríssima, que era la d'Es Guix, a la Serra de Tramuntana, que el Sr. Gómez, que ara seu aquí, era batle d'Escorca, deia exactament això: com que això té aceres, anem a dir que té tots els serveis i anem a fer una macroubanització. Això és el plantejament del Partit Popular. I jo dic: no, això té aceres i no té tots els serveis urbans, per tant no és urbà i per tant no li donam aquesta edificabilitat, perquè qui ho ha fet malament, qui ha volgut destrossar un paisatge emblemàtic, com en aquell cas era la Serra de Tramuntana, i vostès continuen amb la mateixa història de sempre, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la seva realitat. I no val que quan són a l'oposició vinguin aquí, asseguts, perquè això ho he vist jo amb els meus ulls, amb uns cartells que ens deien "Hem de protegir Cala Blanca".

I el govern de progrés, el darrer govern presidit per Francesc Antich, va i protegeix Cala Blanca. Després, vostès governen i fan el possible per tornar construir Cala Blanca. I ara on som, Sra. Prohens, què troba que s'ha de protegir o s'ha de construir? I de Binioarella què troba? I què troba de Montport i què troba de Muleta? No importa ens contestem, perquè sabem perfectament a què ens referim, no? Sabem perfectament el que fan els ajuntaments en mans del Partit Popular i el que ha defensat el Sr. Company, el Sr. Delgado, tots els consellers de Turisme que varen venir i en plena forma el Sr. Bauzá respecte d'aquests urbanitzables.

Per tant, el model continua essent el mateix el que vostès vénen a defensar aquí. I què hem fet nosaltres? Intentar posar seny i racionalitat.

Li he explicat el per què dels temes de les modificacions que hem fet a la Llei agrària, el per què de les modificacions que hem fet a la Llei del sòl, en què el Sr. Melià també m'ha fet una pregunta molt concreta: per què el 10, el 15% de les cessions als municipis. Bé, perquè si donam una plusvàlua urbanística en urbà els beneficis s'han de socialitzar i per tant apujam aquesta..., i jo crec que això és l'ús adequat del sòl, Sr. Melià, així ho pensam des del Govern.

I anem al que fa referència a la Llei general turística, perquè els he sentit dir moltíssimes coses que res no tenen a veure amb la realitat del que fa aquest decret. Aquest decret continua estimulant com, per cert, sempre ha defensat aquest govern, la millora de les zones turístiques madures, la millora dels establiments turístics i les potencialitats que això dóna quant a feina i quant a tenir millor producte turístic. Ara bé, què fem quant a les qüestions que fan referència als temes turístics exclusivament? Hem eliminat la possibilitat d'aquestes qüestions absolutament singulars i d'autor que li explicava abans; hem eliminat la possibilitat que en sòl rústic, no en urbà, en sol rústic es puguin fer, via element singular, grans places hoteleres, i amb la reforma..., jo crec que qüestions com a molt bàsiques: allò de créixer dues plantes més, no, si la normativa urbanística no t'ho contempla. O hem de continuar tractant tothom de forma diferent? Nosaltres diem: el braç que ha conduir, qui ha de regir, quina norma? La norma urbanística, ens sembla que és el lògic i que és l'evident, i que s'han d'adaptar al planejament urbanístic de cada municipi. I que cada municipi ha de decidir moltes qüestions dins les seves competències que els són pròpies.

Quant als edificis catalogats de què vostè m'ha parlat, els retornam al que decideix el seu planejament urbanístic. Li sembla malament que sigui el que diu el planejament urbanístic de cada municipi, quin problema hi ha que sigui el planejament urbanístic qui ho decideixi?

Quant a les reformes i a les ampliacions, plantejam el 10 i 20%, no ho sé, crec que d'una cosa sensata sobre el que és legal. No ho sé, jo ho veig sensat, sincerament. Demanau-ho o ho demanin vostès a qualsevol ciutadà, a qualsevol empresari que té... i que li diuen no, fem un plantejament que és remodelació per pujar de categoria, per tenir millor producte dins els marges que permetem d'ampliació, parlem per sobre del que permet la normativa urbanística, perquè la normativa urbanística ja permet unes qüestions concretes, i ja es poden reformar. Per cert, Sra. Prohens, no creï alarmisme, li recordarem el que aquest decret llei fa, hi ha 127 projectes a Mallorca que es duren a terme; 50 a Eivissa; una vintena a Menorca i uns tants a Formentera; però no només això, sinó des que ja està en marxa i en vigor el decret llei, han continuat entrant projectes de reforma d'infraestructures turístiques. Per tant, no vinguin a dir aquí no es podrà reformar cap... No, tot el contrari, tot el contrari, es podran reformar els establiments turístics, amb criteris de racionalitat, de seny i de normalitat, i això està més que clar també a tots els plantejaments que nosaltres hem fet per part d'aquests decrets llei.

I després m'ha dit: no, vostè vol, m'ha dit, uns pagesos de subvencions. No, no, no, nosaltres, precisament, volem potenciar tot el sector primari, precisament volem potenciar tot el sector primari. Ara li he posat un parell d'exemples abans de

si vostès creuen que protegir el sector primari, el pagès i el ramader, era deixar fer establiments hotelers de caràcter singular; si és augmentar contra normativa urbanística les cases fins a 450 metres, qualcú entén que això és l'interès d'un pagès que treballa la terra? No, això és el que llevam. Les superfícies comercials per vendre el producte propi fins a 150 metres, és una mica excessiu, diem: fins a 75. Per tant, tampoc, en fi..., jo me moderaria una mica amb el discurs que vostès plantegen avui.

I vaig acabant, perquè crec que l'important...,

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, he de dir una cosa perquè m'ha semblat una mica forta la seva intervenció, nosaltres per a res no hem estat mai d'acord amb un turisme de poca qualitat, amb un turisme de gatera i de moltes altres coses, em sembla que precisament tot el contrari. I avui ens ha acompanyat el batle de Calvià, a qui, públicament, li he donat l'enhorabona per la magnífica feina que fan l'Ajuntament de Calvià amb el sector privat per remodelar una zona que té èxit a Magaluf. Per tant, Sra. Prohens, abans de continuar fent mal a les nostres destinacions turístiques, es moderi, perquè no és en absolut cert el que vostè ha dit.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No és en absolut cert el que vostè ha dit, no és en absolut cert. I n'hi diré una altra: qui ha fet més mal al sector econòmic turístic, aquest decret llei -que ja li dic, no és cert- o la decisió, per exemple, del Govern d'Espanya de fer aquest desastre amb els concursos d'IMERSO? Sap quanta feina hem perdut? Sap quants hotels no han pogut obrir en aquesta comunitat autònoma? Sap que a Eivissa només en tenim dos oberts per fer el segon torn d'IMERSO i que això és una vergonya? Els he sentit esquinçar-se les vestidures en moltes coses, i en això li han estirat l'orella als seus del Govern d'Espanya?

(Remor de veus)

No, Sra. Prohens, vostè ve aquí a fer un discurs absolutament demagògic i que res no té a veure amb la realitat, res no té a veure amb la realitat.

Per tant, anem per pams, anem per pams, nosaltres hem fet dos decrets llei, sí, sí,...

(Se sent una veu de fons que diu: "De moment")

... per..., no, de moment no, no passi pena que jo som una persona de paraula, no com segons qui.

(Algunes rialles i remor de veus)

Dos decrets llei, dos decrets llei per fer un ténol per plantejar un debat assossegat, social i polític sobre el model que volem i hem de parlar d'algunes coses, els agradi a vostès o no els agradi; hem de parlar de quin model de territori o de creixement volem tenir; hem de parlar que tenim uns recursos naturals que són escassos; hem de parlar de quin increment de població ens podem dotar en aquesta comunitat autònoma; també hem de parlar de com i de quan tenim la possibilitat

d'allotjaments turístics, hem de parlar dels de vacances, hem de parlar del tot inclòs, hem de parlar de moltes coses. I això necessita debats serens i tranquils, i hem de parlar de la necessària protecció del nostre sòl rústic i dels espais naturals.

Per tant, si ara haguéssim continuat amb una línia de dibuixar un model que prima la construcció especulativa, que no la construcció en termes generals a la qual nosaltres volem donar suport, via rehabilitació i via altres plantejaments, si no aturàvem això era molt difícil tenir aquest debat assossegat. I sembla mentida que vostès, que molts dels que han intervengut han governat, saben perfectament que una norma cautelar o que una suspensió, com fem amb aquest decret llei, te dona el marge per poder parlar d'algunes coses i té dona el marge per poder establir les normatives adequades per a aquestes illes.

I acab amb això, però no és el més important, a nosaltres, des de l'oposició, mai no se'ns va donar aquesta possibilitat, no passi pena que jo al Partit Popular, a El Pi, a Ciutadans i a tots els grups parlamentaris, més a tota la societat civil, amb entitats, amb associacions, amb sectors econòmics implicats, també amb els treballadors, els donarem la possibilitat i ens agradaria molt que tenguessin la voluntat de treballar de forma constructiva per replantejar-nos moltes qüestions del nostre model econòmic, per apostar de veritat per un model que sigui productiu, que sigui competitiu i que faci que no només anem sortint en els moments que conjunturalment ens va bé l'economia, sinó plantejar-nos que si torna venir una altra crisi estiguem molt més preparats i no causi aquestes desigualtats i aquesta escletxa social que, desgraciadament, pateixen molts de ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, donar les gràcies a la paciència de les associacions i de les entitats que ens han acompanyat, no es preocupin, no les han cridat per parlar, avui validaran dues "xapusses", però llavors ja les cridaran perquè en puguin parlar.

Miri, Sra. Armengol, començaré contestant allò darrer, ja sé per què se'n va anar de FITUR cametes em valguin, se'n va anar de FITUR i no va escoltar la preocupació que causa al sector turístic aquestes dues "xapusses" legislatives que avui aprovaran.

Mirin, senyors de Podemos, jo venc aquí molt orgullosa defensant el Partit Popular, perquè ha estat el Partit Popular en aquesta terra qui ha aprovat les grans lleis de protecció del territori, les lleis del sòl rústic, les DOT, la LOUS o la LEN, o no?, o no? Perquè ara resultarà que tampoc no les hem aprovades nosaltres.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

És ver que el pacte de progrés va aprovar una gran llei, dic gran per les repercussions que ha tengut, la 4/2008, 700 milions d'euros d'indemnitzacions vinculades a la 4/2008. Sra. Armengol, les fotos que jo he mostrat eren precisament d'urbanitzacions que s'havien fet amb la normativa vigent i que la inseguretat jurídica que va provocar aquesta 4/2008, va provocar aquests 700 milions d'euros d'indemnitzacions. I jo només li he demanat: què farà, hi tornarà plantar arbres o pagarà els 700 milions d'euros d'indemnitzacions? Només és això.

(Remor de veus)

Només és això. Vostès s'adonen, vostès s'adonen del que estam avui aprovant aquí? Estam aprovant un ténol, ens demanen avui que facem un ténol, però no només un ténol d'urbanisme o de territori és molt més greu el que estam aprovant avui aquí, avui aquí estam aprovant un ténol en creixement econòmic, un ténol en creació de llocs de feina, un ténol també en polítiques de benestar social, un ténol també en polítiques d'educació, perquè tot això està relacionat amb la riquesa que som capaços de generar i ho estam aprovant a través d'un bunyol, i vostè es posa al capdavant d'un bunyol i diu que n'està orgullosa. Seria bo que aquesta definició de model econòmic l'haguessin parlada abans amb els seus socis de Podemos i ara tant de bo no seria necessari fer aquest ténol. A més de parlar de les cadires haguessin pogut parlar de model i ara ja podríem anar seguint perquè totes aquestes dades que avui ha exposat aquí, aquestes dades macroeconòmiques que ara sí valen i fa un parell de mesos no valien, són gràcies a la feina feta pel Partit Popular la passada legislatura...

(Alguns aplaudiments)

... són només per això, Sra. Armengol, i vostè no s'adona avui que amb aquest ténol també posa en perill totes aquestes dades i tota aquesta bona marxa de l'economia.

Una cosa sí que no li permetré, vostè ha tornat a parlar aquí, i ho ha fet també el Sr. David Abril i el Sr. Nel Martí, dels interessos del Partit Popular, i també el Sr. Jarabo, i vostè ha dit interessos amb noms i llinatges. Miri, Sra. Armengol, no som jo, ni el meu nom ni llinatges, ni meus ni de la meua parella que han sortit al diari per interessos especulatius en el centre de Palma, Sra. Armengol, no som jo, no som jo...

(Alguns aplaudiments)

... per tant, quan parlen d'interessos els socis de Podemos per ventura s'haurien de girar cap aquesta bancalada i demanar els telèfons d'aquestes persones que han anat sortint sobre aquesta tribuna.

Urbanisme a la carta. O no és cert, Sra. Costa? O no és cert? Ha sortit el meu nom en el diari per interessos urbanístics o d'algun dels meus companys? Ha sortit? El meu nom no ha sortit i el de la meua parella tampoc, eh?

Miri, urbanisme a la carta, reserva estratègica del sòl aprovada pel Sr. Antich, amb un dítet varen senyalar damunt el

mapa quina reserva estratègica volien del sòl i el varen convertir de rústic a urbà, a més de duplicar l'edificabilitat d'aquests terrenys, la varen multiplicar per dos. Això és o no ho és urbanisme a la carta? Ho va fer el Partit Popular? No, ho va fer el Sr. Antich.

Àrees d'especial protecció, no m'ha contestat, per què ara sí permeten que es construeixin refugis? A això ningú no s'havia atrevit mai, ni el Partit Popular que és tan destructor del territori, a això ningú no s'havia atrevit mai, i ara podran construir hotelets, refugis, albergs en aquestes àrees d'especial protecció. Si no, contesti, Sra. Armengol.

(Remor de veus)

Miri, Sra. Costa, contesti'm també, Sra. Armengol, quin macrohotel s'ha fet en sòl rústic durant aquests anys del Partit Popular? Quin macrohotel s'ha fet en sòl rústic amb la normativa del Partit Popular? Contesti'm, posi'm un exemple. Quan surt aquí i acusa ha de posar exemples perquè sí no, és molt poc seriós.

Les infraccions, li torn a repetir, estan fetes, què farà amb aquestes infraccions? No les pot tomar, estan fetes, quina solució donarà a aquests assentaments i a aquests habitatges que estan construïts?

Miri, Sra. Armengol, no hi ha res pitjor que la reiteració absolutista de les polítiques equivocades, això ens deia vostè en el seu debat d'investidura, ho deia ella, no, no ho deia jo, ho deia ella en el seu debat d'investidura...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

Avui està reiterant un error, un error que li diu tothom, per tant, faci dues coses, demani als seus socis de Podemos si li deixen retirar els decrets i facin el ténol amb aquests decrets retirats, si li dóna permís el Sr. Jarabo i la Sra. Camargo, evidentment, facin dimitir el seu conseller, no faci més el ridícul, algú s'ha de fer responsable d'aquest bunyol, però no faci dimitir el seu conseller perquè protegeixi o no protegeixi, vostè no m'ha entès, nosaltres li demanam la dimissió del seu conseller per inepte, perquè no entén ni què s'aprova i perquè ha creat més problemes i no ha portat noves solucions.

Miri, Sra. Armengol, a governar es ve repensat, aquest ténol l'haurien d'haver fet abans de pensar en la seva cadira i en aquest pacte de govern que només els uneix a acabar allò del Partit Popular perquè quan han de construir de nou ens han fet un autèntic desastre.

I sí, avui, segons vostè, s'ha recuperat la normalitat democràtica i la vida parlamentària estable...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, ha d'anar acabant.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, acab. Seria més sa també que complís els mandats parlamentaris i fes cessar el Sr. Juli Fuster que es va aprovar per mandat parlamentari i seria més sa que la pròxima compareixença que nosaltres li demanem o qualsevol grup polític fos i el seu discurs se centràs en el motiu de la compareixença, per debatre l'estat de la comunitat autònoma ja tendrem una altra ocasió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Jarabo, per un temps de cinc minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Bé, gràcies, Sr. President. Intentaré ser breu perquè crec que tots ja tenim gana i s'estan ja repetint molts d'arguments i podem començar aquí una brega que tampoc... que ja continuarà després l'horabaixa.

Sí li he de dir, Sra. Prohens, és que crec que Hollywood ha perdut una gran guionista, a part d'una gran actriu, probablement...

(Algunes rialles)

... perquè aquesta capacitat d'imaginar escenaris que no són reals, perquè evidentment seria guionista de ficció, no de documental, crec que és prou evident tant amb aquests arguments que realment són... no ja totalment demagògics sinó que és que són totalment inventats i amb una realitat que no és la nostra, això que el Partit Popular ha creat les millors lleis per protegir el territori... per favor, hem de veure com està la nostra costa i com està el nostre territori des de fa molt de temps i quina és la ideologia i per què totes les associacions ecologistes estan totalment en contra seva i no precisament a favor.

Comentava la Sra. Presidenta del Govern sobre el creixement arbitrari, i crec que té raó, el seu creixement és completament arbitrari, és a dir, fan créixer d'una manera desordenada completament i només en benefici, i jo també compartesc aquesta idea, d'interessos particulars. Si han de sortir noms que surtin noms, probablement la justícia treballa en això i ja hi ha condemnes fermes respecte de casos que no sé per què, però sempre són provocats per batles i membres del Partit Popular. No només aquí sinó a molts altres territoris.

Per tant, consideram que aquesta brega i aquest... creuar arguments de qui té un fals discurs respecte de la protecció del territori crec que sí que ens hauriem de posar d'acord en quin és l'horitzó de protecció del territori que volem tenir i tenc la sensació que vostès, insistesc, no tenen cap intenció de protegir aquest territori, i és que són els que més han intenta destruir-lo una i una altra vegada amb interessos econòmics -insistesc-, no en benefici de protegir-lo i d'intentar atreure turistes i de

mantenir el territori tal com està precisament perquè puguin venir.

Per acabar, simplement, consideram que el seu discurs és totalment catastrofista, no tenim en el nostre... en absolut d'acord que aquestes mesures vagin en contra del desenvolupament econòmic i simplement aquesta frase que ha dit de "*¿qué hay de lo mío?*" consider que se l'haurien d'aplicar una vegada més perquè nosaltres no som al Govern, no hem demanat cap cadira, almenys en aquest govern...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...i el que pretenem és, sigui a la posició que sigui, governar per a aquestes majories que ens atorguen els resultats electorals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, no volia intervenir, però la Sra. Prohens m'ha provocat...

(Algunes rialles)

Benvinguda al club del ténol, jo crec que també estaria bé en aquests moments una mica de ténol a aquesta prepotència i demagògia del Partit Popular. Jo crec que és per pensar-se com han passat d'un dia per l'altre d'aquesta híper majoria absoluta que tenien, que ens fa revisar coses com les que vol revisar aquest decret, a tenir els escons que tenen avui en dia, però sobretot no tenir cap amic ni aquí ni a Espanya per donar-los suport en la seva política. Deixin de dir mentides...

(Alguns aplaudiments)

...deixin de dir mentides, els 700 milions d'euros d'indemnització, això és el que demanen els promotors, aquests per als quals vostès fan les lleis, no els que hauran de pagar les indemnitzacions perquè sentència rere sentència el que diuen és que no s'ha de pagar per aquesta especulació que vostès afavoreixen mitjançant les diferents normes, fer... donar facilitats als refugis de titularitat pública, això és desprotegir, especular, obrir o donar possibilitats de construcció?, per favor!, refugis i albergs de titularitat pública?, això es diu educació ambiental, això que vostès no saben...

(Remor de veus)

...no saben què és, no saben el que és.

I permetin-me que acabi aquesta darrera intervenció dedicant-la a aquest gran partit protector del territori que ha resultat ser el Partit Popular, que té les presons plenes de gent que justament s'ha dedicat a intentar fer operacions de rescat ciutadà, entre ells el director d'Ordenació del Territori d'aquesta comunitat autònoma i també permetin-me recordar-

los que avui és el Dia Mundial de Protecció de les Zones Humides i també dedic aquesta intervenció a l'asfalt que hi ha damunt la darrera zona humida de Palma que són Ses Fontanelles, de la mà dels promotors de Palma Springs i del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, el Sr. Melià, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, em diu que governen per a la gran majoria dels ciutadans, ho don per fet, no m'ha sorprès gens aquesta afirmació, el que no sé és què em volia dir amb aquesta afirmació, evident que ha de governar per a la gran majoria de ciutadans. El que jo li dic és que hi ha molts de ciutadans que han votat partits que estan representants en aquest parlament i que estaria molt bé que començàs a parlar amb ells perquè vostè només fa discursos aquí cada dia, dimarts rere dimarts, que faran molt de diàleg, però duim vuit mesos i de diàleg zero, no sé si "zapatero", "patatero" o com ho vulgui dir...

(Algunes rialles)

Això és el que hem tengut fins ara i ens diu, no, no, tranquil, ja en parlarem, bé, serà el 2018, supòs, quan acaba aquesta suspensió parcial que han fet, però supòs que fins al 2018 continuen pensant que el que han de fer és fer referència al diàleg, però no practicar-lo ni poc ni gens.

Em diu que ha parlat amb la FELIB, jo vaig parlar l'altre dia amb el president de la FELIB, que és bon amic de tots dos, i em va dir que ningú no li havia dit res del seu decret llei, deuen haver parlat una vegada aprovat i publicat al butlletí perquè abans...

(Alguns aplaudiments)

...ho desconeixien.

Insistesc, vostès venen una idea que és que vostès fan un ténol, una suspensió, no, això és una part de la veritat, hi ha 25 normes que tenen vigència indefinida. Per tant, vostès no només fan una suspensió, fan un canvi normatiu important via decret llei que era el que vostès trobaven horrible, ho trobaven inassumible i vostès han fet el mateix i no ens vulguin fer córrer una cortina de fum per tapar-se rere la suspensió d'alguns articles quan en altres àmbits sí que fan una modificació i utilitzen els decrets llei, que, per cert, no devia ser tan urgent perquè si durant vuit mesos no han hagut de canviar la normativa no els devia caure de la post i podrien haver fet, com va fer el Sr. Antich, que segurament també ho va fer, segurament no, segur que ho va fer perquè no hi havia el decret llei, no hi havia el nou estatut d'autonomia que permetés fer

decrets llei, però va canviar les directrius el mes d'octubre i va entrar de president el mes de juny, i ho va fer per llei i donant participació al Parlament. Per tant, això és perfectament possible, però vostès no ho han volgut fer, supòs que per la història dels consensos i dels pactes que tenen vostès enmig.

Li he dit i crec que és bo que siguem conscients que la realitat econòmica canvia, perquè, és clar, vostès encara duen el xip que la construcció dona uns beneficis que poden assumir qualsevol cost i, és clar, diuen, no, no, nosaltres trobam que s'ha de socialitzar el benefici i per això hem passat del 10% al 15% d'aprofitament al sòl urbà. Però és que avui dia la construcció no dona els beneficis que donava fa deu anys i avui dia el que passa és que ningú no vol desenvolupar una unitat d'actuació de sòl urbà ni ningú no vol fer un bloc d'habitatges plurifamiliars, perquè els marges econòmics no surten, abans sortien, abans segurament fins i tot més del 15%, però avui dia la realitat econòmica ha canviat. Per això li he fet referència al fet que la construcció és un sector en crisi, i vostès el que fan és empitjorar aquesta situació perquè aquestes sobrecàrrega de deures que imposen a aquests propietaris són inassumibles avui dia al mercat.

I em deia, el pla, vostè sap que un dels problemes si vol parlar..., si volem parlar seriosament d'urbanisme i d'ordenació del territori un dels grans problemes que existeixen, no hi ha cap culpa partidista perquè és una culpa en tot cas de tothom, si existeix aquesta culpa, perquè a més no crec que ni sigui política, és la incapacitat de tenir un planejament adaptat, un planejament urbanístic flexible, un plantejament urbanístic àgil, que s'adapti a les realitats econòmiques que són canviants i el que ens passa, com vostè sap perfectament, és que no ho tenim, això.

Per tant, no em digui el pla, és que el pla es va fer fa quaranta anys i no hem estat capaços de canviar-lo a molts de municipis i aquest és un dels problemes que tenim i per això és una de les explicacions que vostès, segon pacte de progrés, o el Partit Popular fa lleis que canviïn estàndards urbanístiques del pla perquè aquests plans no tenen capacitat de posar-se al dia i això és un problema que tenim i que no podem obviar. És que em fa la sensació que darrere aquesta consigna que he dit abans ens intentam amagar per entrar al debat de fons i el debat de fons, en part, és aquest.

I la modernització turística, vostè em dirà que el que va fer el Sr. Francesc Antich i la consellera Barceló és un disbarat?, perquè jo li he dit que tornin al que varen plantejar perquè la seva fórmula sobre el legalment construït ja es va aprovar al 2009 perquè primer es va fer un decret llei abans de la llei Barceló i es va constatar que no funcionava i que creava moltíssimes dificultats per fer realment implantació d'una mesura que, al llarg dels anys, s'ha demostrat que ha estat molt positiva per al turisme i per a la majoria dels ciutadans.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Prohens, no ha anat mai a un refugi?, jo li recoman que hi vagi, es trobarà excursionistes, ambientalistes, però perquè hi hagi refugis hi ha d'haver espais naturals, i precisament els espais naturals que vostès han volgut destruir i ara es volen oblidar de la seva història, perquè el Partit Popular, sí, ha estat el líder, efectivament, de la destrucció del territori i sempre hi ha hagut un nom al darrere, també és cert, han estat vostès els que varen fer possible, feien possible que el planejament permetés, per exemple, urbanitzar la Vall?, o Tirant? o Macarella?, o que permetés classificar 4.400 places a Coves Noves, qui va ser?, o 8.200 places a Son Parc, qui va ser?, o 5.000 places a Binidonairet, qui va ser?, o qui va ser qui volia construir macrorotondes de dos pisos que no anaven enlloc, qui va ser?, el Partit Popular; el Partit Popular, aquest que ara vostès defensen ha estat el protector del nostre territori.

I si volen mirar bunyols o nyaps en inseguretat jurídica doncs ho tenen molt fàcil, no han passat tants d'anys, la norma transitòria és un exemple extraordinària d'aquesta inseguretat jurídica i d'aquest bunyol, el varen crear vostès a partir del decret llei -ja li ho deia- 2/2012, de mesures urgents, fa quatre anys, aquell permetia aquesta norma transitòria, després el varen tramitar en projecte de llei, hi introduïen algunes modificacions, després no tenien temps per redactar la norma transitòria i varen modificar la llei. Aquesta és la seguretat jurídica?, aquest és el nyap que vostè té com a referent? i ara ens retreu aquí i ens demana explicacions, no.

Miri, aquí intentam fer la feina bé per protegir el territori i de cap de les maneres no li podem permetre açò de nyaps i bunyols, els nyaps i bunyols els feien vostès per destruir el territori. Nosaltres farem tot el possible, el millor possible, perquè el territori sigui el nostre valor, el valor que podem vendre als nostres turistes, que podem gaudir com a residents d'aquestes illes i que sense cap dubte continuarà sent el nostre referent, no el seu, sembla que per la seva explicació no volen que continuï sent el seu, el seu sembla que és un altre.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Xavier Pericay, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, no faré ús de la meua paraula.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Costa, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, acabam ja el debat d'aquesta compareixença, creim que si alguna cosa s'ha posat de manifest és que es defensen aquí, en aquest parlament, dos models territorials absolutament diferents, aquesta és la realitat, i jo no vull dir que això no sigui absolutament legítim. Esperava, per part del Partit Popular, que després de trenta anys, amb les possibilitats que han tengut de governar en aquesta terra, de consumir territori, hauria arribat el moment que almenys el seny hagués arribat al Partit Popular, però he de dir que, tristament, no és així.

De totes formes, el Partit Socialista, malgrat aquesta posició immobiliària del Partit Popular respecte del territori, estarà sempre obert al diàleg i a pactar. I vostès diuen: no, no, és que ara han aprovat un decret llei sense parlar amb ningú. Mirin, és que precisament el que fa aquest decret llei és suspendre determinada normativa, perquè, amb el termini màxim de dos anys, tinguem temps per parlar tranquil·lament sobre què han de dir les lleis general turística, l'agrària i la llei del sòl. Llavors veurem si ens hi posam d'acord o no.

I he sentit aquí parlar no sé quantes vegades del concepte de seguretat jurídica. Miri, cada vegada que el Partit Popular parla de seguretat jurídica és o per desprotegir territori o per beneficiar-lo. I vostè diu: posi'm exemples amb nom i llinatges! I és clar que els hi posaré, i és clar, o vostès no se'n recorden de l'amnistia del Sr. Cretu? No se'n recorden, una il·legalitat urbanística brutal que va intentar ser legalitzada pel Partit Popular, a través d'una llei d'acompanyament dels pressuposts generals de la comunitat autònoma? Això a vostès els sembla seguretat jurídica? A mi em cauria la cara de vergonya! Venir aquí, parlar de territori i de seguretat jurídica!

I el més gros que he escoltat avui, aquí, en aquest parlament, que el Partit Popular és el partit de la protecció del territori. Miri, Sra. Prohens, jo la convid, si vol, vostè i jo anam aquí fora i preguntam a un ciutadà si troba que el Partit Popular és el partit de la protecció del territori a les Illes Balears. Vostè què troba, que trobarà més gent que riu o que plora? Perquè, sincerament, això sembla un acudit. Té tanta credibilitat aquesta afirmació com dir que el Partit Popular és el partit més net d'Espanya en matèria de corrupció, té la mateixa credibilitat. Així que, per favor, una mica de serietat!

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Aquesta seguretat jurídica és una llàstima que no els preocupàs en tants casos que, desgraciadament, hem vist en els jutjats, i jo entenc que vostès no vulguin parlar d'això, però és que ens obliguen a parlar d'això, perquè fan com si aquí no passàs res, o és que no recorden el cas Andratx? Tenia alguna cosa a veure amb l'urbanisme i el territori, si o no? O el recent ara cas Pomar de Menorca? O vostès saben que a Sant Josep, a l'Ajuntament de Sant Josep només hi podem trobar la meitat dels arxius en matèria urbanística, la meitat, i saben per què? Perquè l'altra meitat la va intervenir la policia cercant i investigant casos de corrupció de quan ha governat el Partit Popular. I això, els agradi o no, és una realitat.

Però no pensin que és que només vulgui mirar en el passar, no, la meua pregunta és: vostès volen continuar ancorats en aquest passat o volen mirar endavant? Vostès creuen, sincerament, que els ciutadans avui, de les Illes Balears, no demanen una altra gestió del territori? Perquè he escoltat aquí també: no, no es protegeix res, tot queda igual, bé, segons qui parla del Partit Popular. No, idò, miri, les ANEI d'Eivissa i Formentera, que fins ara eren edificables, a partir d'aquest decret llei no ho són, els pot agradar més o menys; per cert, m'agradaria escoltar-los: estan d'acord amb aquesta mesura, si o no? S'han preguntat alguna vegada per què només Eivissa i Formentera eren edificables a les ANEI? A mi m'agradaria escoltar-ne una resposta per part del Partit Popular.

I acab, jo l'únic que puc dir és que el meu grup, el Grup Socialista, se sent ben orgullós i satisfet que una de les preocupacions d'aquest govern sigui posar seny en el territori, perquè apostam per una economia sostenible, i per tenir una economia sostenible hem de tenir un creixement sostenible, i perquè, a partir d'ara, obrim un nou temps més que suficient per poder parlar amb tothom i arribar a unes normes, a unes lleis del sòl, del turisme i agrària el més consensuades i dialogades possibles, almenys ho intentem.

I ja el que no pensava és que a l'any 2016 hauríem de tornar a reprendre, vista la posició del Partit Popular, l'eslògan que deia: qui estima aquestes illes no les destrueix.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Correspon ara el temps a la contrarèplica de la presidenta del Govern de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats i portaveus que han volgut continuar intervenint en aquest debat, sens dubte molt interessant, i que tantes llums ens aporta a molts sobre qüestions que tal vegada no havíem descobert prou sobre segons quines formacions polítiques.

La meua intervenció que faig, final, per tancar aquest debat és per tornar convidar a la sensatesa i al seny, a la capacitat de diàleg necessària, per aprofitar un moment històric que vivim, perquè és un moment de mutació i de molts canvis, un moment on la societat demana moltíssim més, per tant no cauré en cap de les provocacions barroeres de la Sra. Prohens; la societat demana molt més de nosaltres mateixos; la societat ens demana molt als que ocupam un escó polític, ens demana capacitat d'acció, capacitat de valentia, capacitat de pensar que les decisions que prenem avui no només són per a avui, sinó que són per a demà i per a passat demà, per tant pensar molt en les generacions futures.

I jo els convid que tenim un govern que està disposat a això, tenim una majoria parlamentària que està disposada a això; a mi m'agradaria afegir la resta de grups que són a l'oposició, i

no és una crida envà, em sembla, Sr. Melià, que vostè sap que durant aquests sis mesos hem dialogat i hem acordat moltes coses amb el seu grup parlamentari. I la nostra voluntat és continuar acordant moltíssimes coses i per tant que, des del seny, des del rigor i des de la tranquil·litat debatem qüestions bàsiques, per a unes illes com les nostres les quals són finites, que tenim un territori que és el més preuat que tenim; que la nostra economia ha de girar entorn del territori que som i del paisatge que tenim. I que a partir d'aquí puguem establir les mesures que creguem oportunes, de modificació, de la Llei del sòl, de la Llei agrària i de la Llei general turística.

Nosaltres, i ho repetesc una vegada més, volem que el motor de la nostra economia continuï essent el turista, el turisme, és clar que sí. I volem possibilitar la reforma de les zones turístiques madures i volem possibilitar, continuar possibilitant, en la línia que, efectivament, nosaltres hem encetat o que encetàrem en el seu temps, la modificació i la millora dels establiments turístics. I volem donar un pes important i específic al sector primari. I volem que el sòl rústic sigui, precisament, l'espai on es faci possible la pagesia i la ramaderia. I per tant, volem, dins un criteri de normativa urbanística que tots coneguem, que sigui transparent, que sigui equitativa, que sigui igual per a tots, que ens doni aquesta seguretat als inversors per poder invertir a les nostres illes, volem que el sòl rústic no estigui cada vegada -i em perdonarà, però cada vegada que governen vostès- exposat a grans macroubanitzacions, a grans infraestructures hoteleres o a coses que no tenen res a veure amb el sòl rústic.

I li hem explicat per activa i per passiva i jo crec que si han volgut entendre, han entès, que el que fem és llevar arbitrarietat, que el que fem..., vostè em deia, em diu: noms i llinatges; és clar, és que darrera cas hi ha algú, jo no sé qui són, ni m'interessa, però és evident que són projectes concrets, projectes concrets que fugen de la normativa urbanística, i via una disposició d'una llei sectorial es deixen fer establiments hotelers en sòl rústic, això és evident, aquesta és la normativa que vostès ens varen deixar.

Avui ens ha tornat parlar en nom dels promotors, és clar, vostè continua igual, jo li he explicat el cas d'Es Guix, era el mateix arguments, que la indemnització faria que fallíssim el consell insular i que, per tant, s'havia de fer la urbanització d'Es Guix, és que és el mateix argument de sempre.

I no ho voldria fer, però em pot: m'ha dit que el gran partit -i ja li han contestat molt bé-, protector del territori és el PP. I jo li dic: la LEN va ser una bona llei, on és el Partit Popular de la LEN? On és el Partit Popular de la Llei de normalització lingüística? On és aquell Partit Popular que creia que efectivament s'havia de treballar pel territori... No, no, no, el problema, el problema és que tot això ha acabat i que aquesta societat -sí, jo discrep de moltíssimes coses que va fer el president Cañellas i varen fer altres, però almanco hi havia intenció de diàleg-; ha vengut un altre Partit Popular a aquestes Illes, un altre que ha passat per sobre de moltes coses, dels consensos, de les relacions institucionals, que ha passat per moltes coses i que ha romput molts d'acords i molts consensos.

(Remor de veus)

No, ho escolti, que això li anirà bé. Jo entenc, jo entenc que la seva posició és desesperada i desesperant, però aquesta societat i la democràcia sí que necessita partits sòlids, que no canviïn com va el vent el seu discurs i que, per tant, quan governen o són a l'oposició canvien absolutament de discurs, perquè jo he hagut de sentir, i li he explicat abans, que hem de protegir Cala Blanca, des de l'oposició, i quan han governat han fet el possible per encimentar-ho, això és el que jo he vist, desgraciadament he vist.

Per tant, jo els convid a repensar-se aquesta postura del no pel no al que fa aquest govern, de pensar-se si realment és bo o no és bo per a aquestes illes que tinguem un diàleg assossegat sobre un model territorial de creixement econòmic i turístic, que necessita repensar algunes coses, entre les quals qüestions tan bàsiques com que tenim uns recursos naturals que són els que són i que són escassos, i que, per tant, hem d'adaptar un creixement turístic, un creixement d'habitatge a la realitat que som unes illes amb els recursos que tenim, i si tot això no mereix un debat assossegat i tranquil entre partits polítics, que és important, sense cap dubte, entre institucions, que també és important, -per cert, el president de la FELIB va estar reunit amb el conseller el dia abans del decret llei, però bé, ja li comentarem fent una cervesa tots tres, no?

(Remor de veus)

I si volem anar a aquest debat que necessitam tenir serè, per tenir-lo serè i tranquil havíem de suspendre algunes decisions, perquè, repetesc, un sòl urbanitzat ja difícilment el tornam enrera, per tant, suspenem aquestes decisions, acotam els articles de les lleis que eren més desreguladores de l'etapa Bauzá i obrim el diàleg amb tots i amb tothom, per intentar trobar aquesta normalitat d'un espai que hauríem de convergir entre tots que si volem créixer econòmicament, que si volem que el creixement sigui sostenible, que si volem garanties i millor futur per als nostres fills i per als nostres nets, que si realment volem que aquestes illes tinguem potencialitats de futur, anem a pensar que no és l'especulació urbanística el que ens ho donarà, anem a pensar que necessitam, efectivament, que el model turístic reflecteixi un turisme de sostenibilitat i un turisme de qualitat, que necessitam invertir en innovació, necessitam invertir en recerca, necessitam invertir en reindustrialitzar, necessitam invertir en el sector primari, necessitam qüestions molt bàsiques que no hem fet, i que, per tant, jo, com a presidenta de les Illes Balears, estenc una altra vegada la mà a tothom per poder parlar junts d'aquest model que volem conformar de futur.

El meu objectiu i la meva finalitat és que, com més siguem capaços d'acordar el model de futur, molt més segurs i molt més, jo crec que feliços, ens sentirem els membres del Govern, però això no és l'important, sobretot donarem més seguretat i més tranquil·litat a les generacions futures. Aquest és el meu plantejament, aquesta és la meva convidada.

La setmana que ve començaran els consellers a treballar amb les mesos per a la normativa final, jo els convid que tots hi participin de forma constructiva, el país els ho agrairà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA.

Farem un recés per anar a dinar i recomençarem la sessió a les 17.00 hores.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda. Recomençam la sessió.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE núm. 488/16.

El cinquè punt de l'ordre del dia de la sessió plenària correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística, RGE 488/16.

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, a pesar que crec que aquest matí, en aquest debat de la compareixença de la presidenta, ha quedat "meridianament" clar què era aquest decret, què persegueix aquest decret, com s'ha arribat a aquest punt i quin és el futur que espera a la política de territori, com que ara toca el torn a la defensa del decret intentaré fer-ho intentant no repetir molts d'arguments del que s'hagi pogut dir aquest matí, i vull assenyalar que fins ara, quan he sentit criticar el decret, i sobretot avui, ho he sentit simplement en base a una exposició molt ampla també de demagògia, un alt grau d'hipocresia i fins i tot s'arriba a l'atac personal. Això sol passar quan un no té arguments per defensar realment el que es vol, i crec que es parteix d'una premissa que és equivocada, es parteix del fet que s'entén per legislació definitiva quant a matèria de territori aquest decret, quan no és això, és un punt de partida que ens durà a un altre indret, que és el que volem.

Però crec que en qualsevol cas amb les propostes que es fan en aquest decret sí hem arribat..., hem tocat i hem donat en el clau, hem donat en el clau perquè avui matí he vist un Partit Popular molt nerviós, que pareixia que estava una mica fora de si mateix, i això ha provocat també intervencions com la d'aquest matí que en realitat estan bastant buides de contingut i sobretot també plenes d'incerteses i falsedats. S'ha acusat del fet que era un decret fet amb presses, que el segon era per esmenar el primer, i al final s'acusa del fet que el que es presenta avui és un nyap o un bunyol, que és el que vénen a dir. Evidentment, com sol ser ja típic també per part del Partit Popular, quan s'arriba a aquest punt s'utilitza el màxim dramatisme possible i el màxim d'alarmisme possible, també, per molt allunyat de la realitat que això estigui, però aquesta és la fórmula que agrada al Partit Popular.

Però sí els vull dir una cosa abans d'entrar directament en el contingut del decret, una cosa que no m'ha agradat. No sé si el Partit Popular avui matí se n'ha adonat del que estava fent quan feia determinades acusacions, perquè quan un acusa i qualifica el decret com un bunyol, com un nyap, crec que s'equivocuen si estan atacant únicament i exclusivament aquest conseller, que per això a més llavors la portaveu en aquest cas del Partit Popular n'ha demanat la dimissió immediata, i a la presidenta el cessament, en base a aqueixa ineptitud que ella o que el Partit Popular entén que envolta aquest decret. Jo els diré una cosa: suposaran que aquest decret no l'he redactat jo directament. A mi el que em sap greu i el que no els permetré és que posin en dubte moltes, moltes hores i molts de dies de feina de professionals i tècnics de tres conselleries que han treballat per donar cos a aquest decret. Que vostès entrin a l'insult fàcil al conseller, a l'acusació fàcil al conseller, ja em pareix bé, no passa res, no em preocupa, però no els permetré que d'alguna manera, d'una forma directa o indirecta, no se n'adonin que estan posant en dubte feina de molta gent que ha dedicat moltes hores a aquest decret i que per suposat no té la més mínima percepció que sigui un nyap ni un bunyol.

I dic que no em preocupa en absolut el que digui el Partit Popular contra la meva persona, sobretot quan ve d'una..., de portaveus i del mateix partit, però en aquest cas de la portaveu, que ahir mateix declarava que aquest decret el que fa és derogar, derogar i derogar, i aquest decret no deroga, aquest decret suspèn i deixa sense aplicació temporalment. Sí, sí, és que fins i tot jo som un inepte, però vostès, la ignorància, també la tenen per bandera, perquè si no saben la diferència entre suspensió i derogació malament anam si hem d'obrir i tenir un debat sobre tema de territori.

Però és que a més també ho diu el mateix partit que va tenir la valentia la passada legislatura de ser el Govern que va aprovar la primera llei de sòl en aquesta comunitat autònoma, i està molt bé, tenim la primera llei de sòl, però és el mateix partit que va tenir la valentia posterior de, enlloc de modificar el que creia que fos necessari d'aqueixa llei de sòl, que no era la que ell volia, la que el Partit Popular volia, ni el govern de la passada legislatura volia, va quedar demostrat després, però no es va atrevir a modificar la mateixa llei sinó que el que va fer va ser utilitzar lleis sectorials per abanderar i per provocar situacions que no s'havien atrevit a recollir a la mateixa llei de sòl. Amb aqueixes lleis sectorials el que es feia era fomentar una clara especulació, permetre que tot allò que se suposava que no era permès a través de la Llei del sòl aqueixes lleis sí ho permetien, que bàsicament consistia en el fet que el sòl rústic en aquestes illes serveix per a qualsevol cosa; em va recordar aquelles frases d'Aznar, em pareix que era, que va dir un moment que tot el territori d'Espanya era urbà i que llavors ja en parlariem. Idò per a vostès, el mateix, aquí el sòl rústic no existeix, val per a qualsevol cosa i ja els va bé, i la mateixa persona, el mateix partit que abandera i que fa això, que no s'atreveix a modificar una mateixa llei, llavors critica pel fet que aquest govern aprova un decret, i avui mateix se n'aprovarà un segon, perquè rectifica i modifica una cosa de l'anterior. Però allò seu és magnífic i la resta s'ha de posar tot en dubte.

Entrant directament al decret els diré que aquest és un decret llei que pretén simplement recuperar el seny a la regulació urbanística a les nostres illes. Aquesta és una primera

i una clara i ferma passa per retornar la prevalença de l'interès general per sobre dels interessos particulars i sectorials, i ho feim amb un decret que suspèn aquests articles més desenvolupistes i urbanitzadors de determinades normes sectorials i territorials que va aprovar el Partit Popular l'anterior legislatura, i que només han servit per permetre, entre altres coses, situacions com una amnistia als infractors en el seu moment.

S'ha d'haver acabat afavorir els interessos d'uns pocs. Aquest govern no permetrà actuar al marge de procediments urbanístics i territorials que estan aprovats precisament per garantir l'interès general, no per defensar els interessos d'uns pocs. No es pot mantenir una regulació en què els interessos particulars passen per sobre de l'interès general; s'ha acabat la tàctica d'emprar dispenses subjectives, discrecionals i arbitràries com les previstes a la normativa sobre la qual actua aquest decret directament. Aquesta mesura no s'ha d'entendre en cap cas com la paralització de cap sector, ni tampoc com un impediment per al desenvolupament de l'economia de les nostres illes. Aquest Govern té com a objectiu l'impuls d'un turisme més sostenible i la millora de la competitivitat del món rural, però sempre amb coherència i amb proporcionalitat.

Com dic, no s'ha paralitzat el sector econòmic, ni el de la construcció, ni el turístic. Es mantenen tots els projectes presentats i fins i tot es manté la possibilitat que es pugin presentar nous projectes turístics d'ampliació extraordinària, de millora, de petició d'increment de categoria, i es pot fer al llarg de la validesa d'aquest decret llei. Per tant, no sé com queda aquesta notícia tan catastròfica.

Dir que aturar el procés de legalització suposa la paralització del sector de la construcció és una falsedat absoluta. Entre altres coses perquè aquest procés de legalització el més important que té és la tramitació i presentació d'un projecte d'un arquitecte, però no implica cap activitat de construcció per modificació física de l'habitatge que es pretén regularitzar. Per tant, aquí ja no hi havia activitat, no sé a què ve dir que paralitzar això suposa aturar l'activitat de la construcció.

Aquest Govern el que vol també són establiments hotelers que creixin en competitivitat i que s'ampliï allò que sigui necessari per millorar i oferir millores de serveis, el que es proposa amb això és créixer d'una manera ordenada i sostenible.

A partir d'ara comença una tasca de revisió de les lleis afectades per aquesta suspensió. I ha de quedar ben clar que l'eina emprada garanteix la seguretat jurídica, és a dir, aquest decret no és, com diuen vostès, com diu el Partit Popular, un element que vulnera i que ataca la seguretat jurídica. I per suposat, algunes afirmacions fetes al fil d'això, com que hi havia determinats terrenys que en algun moment s'ha declarat que quedaven en un llimbs i que no se sabia molt bé que s'havia de fer, és simplement fals.

I el fet de suspendre fins el desembre del 2016 enlloc de derogar, el que fa és que ens dóna..., i a veure si així d'alguna manera s'acaba d'entendre la diferència entre suspensió i derogació, es dóna un temps suficient per revisar la normativa

que ara queda suspesa. La suspensió dels articles no té efectes retroactius, per a no perjudicar precisament aquells que havien iniciat tramitacions basant-se en l'anterior normativa, amb alguna excepció, ho reconec, però que l'excepció afecta bàsicament aquelles propostes de legalització d'habitatges dins ANEI i només als 3 mesos anteriors a l'entrada en vigor d'aquest decret. També afecta la possibilitat de fer hotels en sòl rústic i altres infraestructures lligades a aquestes infraestructures turístiques.

I es fa això per poder tenir una situació de calma, és a dir, aquest decret es presenta, es tramita i s'aprova per poder tenir precisament una situació de calma, per revisar les lleis que hem dit abans que són afectades per aquest decret i que són la Llei de sòl, la Llei turística i la Llei agrària, per fer la revisió amb tranquil·litat i amb serenor. Fer-ho d'una altra manera podria generar allò que vostès en diuen inseguretat jurídica i d'una altra manera sí seria així, però d'aquesta manera no.

I és a partir d'ara que s'obre un termini de revisió de les lleis i és a partir d'ara que, malgrat que tampoc és cert, com diuen vostès, que hem aprovat aquest decret sense parlar amb ningú, sense notificar res a ningú -és cert que no hi ha hagut un diàleg obert i estès amb els sectors afectats-, però sí és cert que s'ha parlat amb ells en algun moment abans de l'aprovació del decret. I a tots ells, els sectors, com també la FELIB, les administracions insulars, també se'ls ha notificat el fet que a partir d'ara començava la feina de revisió de les lleis. Cada conselleria farà la corresponent feina amb la seva llei i la voluntat és que es faci d'una manera el més oberta possible, amb un ample diàleg, i així se'ls ha notificat a tots i a cada un dels sectors afectats i a les administracions afectades. I se'ls ha convidat a participar en aquest procés que començarà immediatament després de la convalidació d'aquest decret.

En aquest decret hi ha algunes conclusions que són clares, vostès diuen que hi ha molta confusió, que no tenen moltes coses clares, crec que tenen un greu problema de comprensió, que no acaben d'arribar a coses que són bàsiques i que són clares, però entre les qüestions que jo crec que sí queden clares, és que queda sense efecte l'amnistia per a les construccions il·legals en sòl rústic: ja no es podran legalitzar més construccions il·legals d'aquestes que es feren en sòl rústic, simplement pagant una multa, perquè, entre altres coses, això el que provoca és allò que vostès de vegades tampoc no volen veure i és una crida a la indisciplina urbanística.

Això no ho valoraren, vostès han parlat de les bondats que per als ajuntaments tenia, la millora dels ingressos. Ja se'ls ha explicat aquest matí per diferents vies quina era l'alternativa i quina era la solució, però a vostès els és igual, segueixen parlant per aquesta mateixa via i defensant la necessitat d'això. Però sap què no pot ser? Que per pagar una multa i per donar per bona una construcció il·legal, el que es fa, a més, com li he dit, de generar inseguretat jurídica, és una clara manifestació d'urbanisme a la carta, cosa de què tant els agrada també parlar, urbanisme a la carta. Jo crec que això és una clara manifestació de fer urbanisme a la carta, a més dirigida explícitament als infractors reconeguts. Aquesta amnistia ha permès legalitzar un nombre d'habitatges que està entorn a 2.000, que per cert és una xifra molt baixa en comparació al nombre real d'habitatges existents a Balears amb aquesta

situació i que podrien haver-se acollit a aquesta possibilitat i que amb una majoria molt ample no ho han fet.

El Govern del Partit Popular va donar un missatge molt clar als ciutadans, no hi ha cap problema per als infractors i els donarem eines per obtenir els mateixos beneficis que qui actua conforme a la legalitat. I això sí és un greuge comparatiu amb aquestes persones que en el seu moment decidiren fer i edificar els seus habitatges, però seguint els tràmits reglats per la normativa vigent en aquell moment. Però ja que som aquí, també vull desmuntar una afirmació que s'ha fet entorn a aquestes legalitzacions i aquestes cases, perquè s'ha arribat a dir que es tracta de casos de petits habitatges, de ciutadans amb recursos més o menys escassos i que des del Govern estaven dificultant la possibilitat que poguessin legalitzar aquestes situacions i donant a entendre que en el seu moment la construcció per via il·legal havia estat donada per aquests fets. Però miri la realitat és crua i les dades són molt clares, parlem de dades no inventades, sinó del mateix Col·legi d'Arquitectes, les legalitzacions tenen com a mitjana de superfície 160 metres quadrats a Menorca, 240 metres quadrats a Mallorca i a Eivissa i 300 metres quadrats a Formentera; és a dir que petits habitatges que continuen en la mateixa situació no hi són. No parlem de petits habitatges, parlem de grans xalets edificats il·legalment enmig del camp en sòl rústic. I això no és permisible.

Però a vostès tot això els és igual quan parlen de seguretat o inseguretat jurídica, el fet que vagin mentint cada vegada que fan una afirmació, que diguin que serà tot un desastre, que anunciïn catàstrofes arran de l'aprovació del decret, els és igual, per a vostès la seguretat jurídica rau precisament en això, no en regular i en intentar que tota la gestió que es fa del nostre territori sigui d'acord a la normativa i no a aquells drets que s'adjudiquen a determinats grups i particulars d'aquestes illes.

També se suspèn la possibilitat d'incloure automàticament com a sòl urbà els anomenats assentaments rurals, entre d'altres qüestions perquè no és de rebut que per via d'intentar legalitzar uns assentaments, que també són il·legals perquè així parteixen, al final acabi resultant que allò que es crea és una urbanització el doble del que era aquell assentament il·legal que s'intentava regularitzar. I això és el que perseguia i proposava la normativa que ha quedat suspesa.

Es deixa sense efecte, també, la previsió legal que permetia incloure com a urbans sòls que varen ser protegits per l'anterior govern del pacte, recordarem tots, avui matí ja se n'ha parlat reiteradament també d'aquests, i el que és molt important: s'elimina també la possibilitat que aquests sòls, tots aquests dels quals hem parlat ara, que es podrien qualificar directament en urbans no computin com a creixement per als municipis en els quals estan assentats.

Es deixa suspesa també la possibilitat que habitatges unifamiliars en sòl rústic construïts es puguin ampliar fins i tot per sobre del percentatge d'ocupació de la parcel·la establerta a la Llei de sòl rústic. Això també era un fet clar i que també queda en suspens.

També es deixa sense efecte la normativa que, en aquest cas, sobretot els diputats de Menorca coneixeran molt bé, la

normativa que va permetre la suspensió de l'aplicació del Pla Territorial de Menorca, i ara novament el consell insular podrà recuperar la capacitat de gestionar lliurement el territori a Menorca, tal com estava previst en plans territorials anteriors.

Un tema que és essencial i que, a més, això ho lligaré també amb alguna afirmació que s'ha fet avui com a argument de la ineficàcia i del bunyol i de la "xapussa" que suposa això, ja no es podran edificar habitatges en espais protegits, si recorden vostès hi havia una diferència essencial: a Mallorca i a Menorca eren edificables els ANEI, a Eivissa i a Formentera: 50.000 metres a Eivissa, 30.000 metres a Formentera es podien edificar. Clar, quan vostès diuen, aquest decret no protegeix res jo he de pensar que contràriament al que diuen vostès, vostès únicament l'han llegit aquest decret per damunt per veure que podrien trobar per reinterpretar, per veure com acusaven de què tot era un bunyol i una "xapussa", però no han entrat a llegir directament què significava, perquè si diuen i s'atreveixen a dir aquí que no protegim res quan diem que prohibim l'edificació dins ANEI, estam protegint tots aquells espais ANEI que avui no estan edificats i que estaven en perill de poder ser edificats. Això és protegir o això és una altra cosa? No ho sé, hauran de pensar vostès, fer un pensament.

Aquest decret també suspèn la possibilitat d'ubicar en sòl rústic, entre d'altres coses, camps de golf i camps de polo, per posar exemples, grans equipaments esportius que al final també sempre solen anar lligats a una oferta complementària turística de nous establiments hotelers que van lligats a aquests suposats grans equipaments. Bé, això també ha de quedar d'una vegada per totes aparcat. I tot allò que sigui i que es continuï permetent al sòl rústic d'aquestes illes, això sí i és molt important, s'haurà de sotmetre a la normativa territorial general.

Per posar un exemple també clar de repercussió del decret, dir-los que l'administració turística ja no podrà aprovar el canvi d'ús d'un establiment turístic a residencial. El canvi d'ús queda sotmès a les possibilitats que estableixin els planejaments municipals i a les normes urbanístiques, i aquest és un altre dels grans objectius que perseguia i persegueix aquest decret i és, ho he dit abans, recuperar la necessitat dels informes d'interès general per a moltes infraestructures en sòl rústic, però també és important recuperar la prevalença i la necessitat de tenir en compte els planejaments urbanístics municipals que fins ara havien quedat aparcats i que no servien per a res, perquè la llei permetia a aquells promotors i propietaris passar per sobre de totes aquestes lleis i els pobres municipis no es veien més que obligats a incorporar al seu planejament tot allò que s'havia edificat a l'empara d'aquestes normes.

Es tanca la possibilitat que es puguin autoritzar projectes d'autor, vostès sabran a què em referesc, al marge de les exigències normatives urbanístiques i turístiques vigents, simplement pel prestigi o reconeixement de l'arquitecte. Clar, què passava? Que això no suposa una situació igualitària ni molt menys, això suposa que qui té capacitat econòmica per contractar un arquitecte amb aquestes condicions, ho té tot resolt i no ha d'atendre cap tipus de requeriment ni de normativa ni de legislació ni de planejament, li és igual tot, simplement amb la signatura d'aquesta persona té resolts tots els problemes i pot fer el que li doni la gana a qualsevol tipus

de sòl. Com a mínim això es podia fer fins ara amb la normativa vigent fins a l'aprovació d'aquest decret.

Vull ressaltar també que, per exemple, ens trobam que les ampliacions a establiments hotelers no hauran de ser superiors en cap cas al 20%. Queda eliminada també la possibilitat de fer ampliacions fins al 40% amb la condició que fossin hotels de cinc estrelles o en casos de projectes molt singulars. Vull assenyalar que aquestes ampliacions permeses del 20% en establiments hotelers i el 10% en altres establiments turístics únicament serà possible fer-los sobre aquella part legalment construïda de l'edificació que es permeti ampliar en el seu cas.

També queda suspesa la possibilitat d'ampliar establiments agregant edificabilitat d'altres parcel·les no adjacents a la qual es pretén ampliar l'edificació existent. Això era un recull de qüestions que perseguien simplement anar acumulant, però a més llavors donaven sortida a aquestes parcel·les que havien traspassat el seu aprofitament i acabaven tenint aprofitament totes, en funció, també, sempre d'interessos particulars i molts concrets.

Bé, anava a entrar en algun punt que hi havia en tema de sòl rústic i m'ha vingut al cap tot d'una el tema del decret 2, però, com que després supòs que, tal com s'ha anunciat, hi haurà un petit debat o un debat també d'aquest decret llei 2 ho farem, però sí vull assenyalar que parlam també, quan parlam d'activitat agrària, avui de matí hem sentit acusar que aquest decret... acusar aquest govern que allò que feia era perjudicar directament els agricultors i els pagesos d'aquestes illes amb el decret. Crec que és una, com a mínim, una apreciació molt equivocada, per dir-ho d'alguna manera, equivocada per una qüestió, perquè el que pretenem precisament és posar en valor l'activitat agrària d'aquests professionals que es dediquen a l'agricultura, el que pretenem és posar en les seves mans totes les eines que siguin necessàries perquè l'explotació de les seves terres com a producte agrícola sigui factible i sigui més fàcil; el que pretenem és que no tinguin ni tan sols la temptació o no es vegin a vegades absorbits per altres qüestions i per altres activitats que en aquell moment es denominaven complementàries i que l'únic que pretenien era acabar eliminant, precisament, l'activitat agrària per prioritzar altres situacions amb establiments hotelers o amb altres infraestructures que poca cosa tenien a veure amb l'explotació agrària de les terres.

No es pretén altra cosa perquè, miri, fins i tot es manté la possibilitat de determinades activitats complementàries, la venda de productes directes, per exemple, que era un fet que ja la normativa ho permetia, es continua podent fer, es continua podent fer, l'únic que hem fet ha estat establir un límit a la superfície que pot anar dedicada a aquesta activitat, 75 metres. No s'impossibilita en cap cas la possibilitat de realitzar aquesta activitat.

Sí queda clar, com he dit abans, és que resulta molt complicat, i si algú m'ho pot explicar que ho faci o llavors al llarg del debat estaré atent per si algú ofereix aquesta explicació, si algú em pot explicar què té de relació directa amb el sector agrari un camp de polo, sense anar més lluny; sí, perquè és un tema del qual ara vostès no en parlen, però que el defensen i l'han defensat i que constava com a part d'aquestes

activitats complementàries que la llei fins aquest moment acceptava com a acceptables dins l'activitat dels agricultors, o que té com a activitat purament agrària... vostès si no... com no em diguin que, en tot cas, l'agricultor necessita regar el seu terreny i un camp de golf també necessita regar-se, però no sé quina relació directa té amb l'activitat agrària un camp de golf, per posar alguns exemples d'aquestes activitats complementàries que podrien servir com a excusa per acabar modificant l'activitat real que es feia sobre aquests territoris.

Jo li ho dic, bé, vostè segueix per baix, jo supòs que després..., no sé si intervindrà vostè o no, tindrà l'oportunitat d'explicar tot el que comentava ara als seus companys en veu alta, però ja li dic que no entenc molt bé quina crítica tenen a fer, aquest decret va en contra del sector agrari quan el que pretenem és tot el contrari, és potenciar aquesta activitat i reduir, això sí, i limitar en tot el possible qualsevol altra activitat que no és real, com li dic, com aquests camps de polo o aquests camps de golf.

Senyores i senyors diputats, com els he dit aquest decret no pretén... legislar ara perquè no és la seva feina, aquest decret pretén ser la primera passa per, precisament fer això, legislar, agafar la Llei de sòl per exemple en el nostre cas, revisar-la i modificar-la i aquesta és una passa que es farà de manera, com he dit abans, molt oberta, molt clara, molt transparent i serà una proposta i un projecte que sí arribarà i vendrà a aquest parlament, tots els grups parlamentaris tendrem l'oportunitat de participar-hi, presentar les esmenes que es creguin adients i dir el què d'un projecte que, com dic, sí serà... que legislarà, serà la tramitació de la revisió d'una llei i aquí serà on tendrem tots l'oportunitat de dir el què.

I també en aquest moment precís serà quan més importància tindrà una altra iniciativa que avui ha estat objecte de polèmica aquest matí i que era la iniciativa legislativa popular que va presentar el GOB en el seu moment i que nosaltres teníem el compromís que, efectivament, la tendríem en compte, hem tengut en compte algunes consideracions de cara al decret, però la major part d'aquestes tendran el seu reflex a les diferents lleis que ara seran revisades i modificades, en el seu cas.

Vull recordar simplement el que he dit abans, suspendre no és derogar, són coses molt diferents.

I simplement desitjar que trobessin vostès arguments més sòlids que els que han trobat avui de matí. Repetesc, que a mi, com a conseller, em preocupa molt poc que el Partit Popular demani el meu cessament o que em demani la dimissió, el que em preocuparia seria que la resta de grups, que som, per cert, la majoria en aquest parlament, estiguessin preocupats perquè aquest decret a ells sí els semblàs una "xapussa", a ells sí els semblàs un bunyol i per tant, ells sí tendrien dret a demanar aquest cessament del conseller i si ells ho fessin no seria necessari que se cessàs ningú, aquest conseller se n'aniria directament si ho demanassin. Però que ho demani el Partit Popular, un partit que ara va de ser més proteccionista que el GOB moltes vegades i que intenta fer creure que va dues passes més enllà, un Partit Popular que cada vegada que ha tengut l'oportunitat el que ha fet ha estat derogar totes aquelles normatives que havien estat aprovades per governs progressistes per protegir el territori, per tornar recuperar la

prevalença d'aquesta activitat de petits sectors que tenen interessos molt particulars, que beneficien a uns pocs, que van en contra de l'interès general i per tant, que sigui aquest partit que defensa totes aquestes qüestions el que demana la dimissió d'aquest conseller, entendran vostès que em preocupa molt, molt, molt poc.

Per tant, crec que entre el matí i la tarda queden prou clares les bonances d'aquest decret, que la validesa és correcta, que l'objectiu que perseguia està perfectament justificat i que ens permetrà com a eina, com a primera eina, seguir treballant i fent feina per acabar amb la modificació normativa aprovada en la passada legislatura pel Govern del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Gabriel Company del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, bones tardes. Bé, som avui aquí per debatre sobre la convalidació d'un decret llei que ja ha hagut de ser modificar per un altre decret llei que hauran de convalidar, a continuació, aplicant el que diem el *rodillo* parlamentari, del qual tant n'han parlat sempre vostès; un decret llei sense consens que modifica diverses lleis, totes consensuades, avui de matí la presidenta supòs que s'ha equivocat quan ha dit que no estaven consensuades, amb la societat civil estava totalment consensuat, amb vostès no vàrem ser capaços de consensuar absolutament res, però perquè vostès tenien aquesta filosofia: no consensuam res, res de res, sigui bo o dolent per a la societat, però estaven totalment consensuades i vostès hi han passat per damunt.

És una cosa insòlita haver d'aprovar o haver de convalidar un decret llei amb un altre que ve darrere, això crec que no s'havia vist mai, i crec que s'ha produït per una sèrie de qüestions: obscurantisme, falta de preparació, falta de debat, pressions d'algun grup dels seus, etcètera, però bé, aquest govern que s'ha omplert la boca de dir que és el govern de les persones, del diàleg, del debat, del consens, totes aquestes coses s'ha demostrat que són mentida, perquè aquest govern multicolor i els que no formen part del govern, però que són els que en realitat li marquen l'agenda, idò tots ells ja ens han mostrat el que són capaços de fer i sobretot el que són capaços de mal desfer i d'espensar.

Mai no hi havia hagut tal desgavell de normes territorials com el que vostès han muntat en aquest decret llei i no ho deim nosaltres, és que ho diuen tots els arquitectes municipals, ho diu el Col·legi d'Arquitectes, el Col·legi d'Enginyers, ho diuen els sectors empresarials, tots, no és que ho digui el Partit Popular.

Vostès avui s'han consumat com els campions del món a fer normes que ningú no entén, és a dir que... no vull entrar ja en el tema de destrucció del territori perquè, escolti, el seu punt g) que ha incorporat...

(Alguna rialla)

...no, el punt g) que ha incorporat a la matriu dels sòls rústics parla d'albergs, cases de colònies... volia dir, volia dir... no, *punto g*), albergs, refugis i similars, els albergs, les cases de colònies, els refugis, les instal·lacions destinades a allotjaments de grups no sotmesos a la llei agrària ara es poden construir a àrees d'alt nivell de protecció, això no s'havia vist mai.

Vostè em parlava d'ANEI, el conseller s'ha equivocat perquè parlava de legalitzar habitatges dins ANEI i el conseller efectivament s'ha equivocat, si li hagués de dir el que m'ha dit a mi l'altre conseller avui matí, perquè en lloc de decret he dit decret llei, ja li hauria de dir no sé què. Vostè no sap que els habitatges en ANEI són il·legalitzables i a més no prescriuen mai? Això toca haver-ho de saber, per tant, s'ha equivocat.

Bé, vostès..., és clar, si ho fan vostès va bé, poden construir; si ho fa un altre, no, avui el Sr. Abril ens venia a dir que com que ho fan ells estan beneïts, i això és una cosa que sempre ha passat, vostès poden destruir territori, però fan una benedicció i en canvi ho feim nosaltres i és un desastre.

Però parlem un poquet, ja entrant en floretes, d'alguns temes generals que hi ha en relació amb aquest decret llei: modifica 7 lleis i 1 decret, modifica 61 normes, és a dir, un decret llei que val per 21, i això que vostès els varen criticar durament a l'anterior legislatura.

Falta de transparència. Han tornat a demostrar-se com els camps del món del diàleg, només en parlen de diàleg, però no el consumeixen, vull dir, no el consumeixen, vostès no fan, vostès parlen de diàleg però no el practiquen, no hi són a l'hora d'haver de parlar, no hi són a l'hora d'haver de parlar i, per tant, no hi són a l'hora d'haver de consensuar o pactar coses. Sra. Presidenta, és que ja està bé, ja està bé de parlar-ne tant, s'hi posi, ho demostrí, que en això ens hi trobaran!

Aquest és un decret llei massa important com per no haver-hi fet tots els consensos necessaris, és massa important i toca massa coses massa delicades.

I de la urgència jo no sé què dir-li, però vaja, n'hi ha prou a llegir l'exposició de motius que justificaria aprovar un decret llei i no explica ni el contingut..., no explica pràcticament res; però no justifica la urgència. El mateix redactor queda molt clar que no hi creu en aquesta urgència. Així, doncs, ja d'entrada queda prou clar que la urgència, en tot cas, deu ser política, per pactes polítics, però de cap manera hi ha una urgència urbanística, i molt manco després que s'han passat set mesos anunciant a tots els vents, dia rera dia, el que farien, per tant, quina urgència hi ha?

En definitiva, res que no es pogués fer mitjançant procediment legislatiu.

De la justificació del segon decret llei ja en parlarem després, però aquest ja és de traca.

Per tant, primera pregunta: em pot justificar realment vostè la urgència, la necessitat d'emprar la figura d'un decret llei?

Entrant a temes més concrets, de caràcter general, doncs molt problemàtica és la tècnica que han emprat, en lloc de prendre decisions clares i decidides, idè que fan vostès? Deixen suspeses un caramull de normes que queden en un llimbs total, amb un any i mig de criticar les lleis a l'anterior legislatura i set mesos que duen de govern, encara no tenen les coses clares? Han estat de recreació, com diu el Sr. Barceló, han fet un tóntol però llarg, eh, molt llarg!

Si entrem ja a parlar de la disposició addicional única, bé, vostè parlava de si és una derogació o no és una derogació, bé, és que no queda clar en alguns temes si s'ha d'equiparar aquesta no aplicació des del 14 de gener a una derogació, no queda clar, això ho diuen els juristes, els mateixos de la seva conselleria la qual vostè no ha consultat, i que és queixen, perquè vostè no ha consultat els funcionaris, la gent que entén de lleis dins el mateix govern, no ho ha volgut fer, ho ha fet d'una manera obscura total. Però miri, li explicaré, quan es fa una cosa d'aquestes, no es tracta tant de suspendre l'aplicació de normes com d'evitar tramitacions que puguin donar lloc a situacions noves, a nous drets o a noves edificacions que facin inviable o ineficaz, precisament, la modificació que es té intenció de fer. Però res d'això no es diu en el decret llei i, com he dit, les transitòries no suspensen tràmits, sinó que determinen regles per a resoldre-les de forma similar com es faria si es derogàs la norma.

També la disposició transitòria de Menorca, no queda gens clar com queda tot això, i li deman: amb quins termes queda, quins són els efectes de la norma territorial transitòria una vegada que no és d'aplicació la disposició addicional que l'empara? Esper una explicació.

Un altre cas complex és el de la disposició addicional primera de la Llei agrària, és a dir, les edificacions, en el moment que va entrar la llei en vigor, varen quedar legalitzades, ho hem d'entendre que es manté, encara que no sigui ara d'aplicació la disposició addicional primera? O hem d'entendre que s'han tornat il·legalitzar? Si és així, què passa si algú ha fet obres en base al que hi havia o ampliar edificació, per exemple, queda legalitzat el que ha fet o no? De tot això no es diu res, conseller, no es diu absolutament res, esper resposta i que ens ho clarifiqui, si efectivament tal vegada som nosaltres que no en sabem.

De les exoneracions ja no li vull dir res, les varem deixar sense efecte les exoneracions, no se'n varen adonar, no se'n varen adonar d'aquella norma que diu que per la simple derogació d'una llei no recobren vigència les que aquesta hagués derogat, això és de traca també, és a dir, és d'un nivell molt baix de gent jurídica, no sé amb qui ha parlat, Sr. Conseller, però amb els seus funcionaris no hi han parlat, i li dic amb aquesta rotunditat. Supòs que deu saber que perquè els he tengut durant quatre anys també fent feina amb jo, no?

De la Llei 2/2014, d'ordenació i ús del sòl, dels assentaments en el medi rural, també crea un bon bunyol: què fem amb aquests assentaments? Què ha aconseguit amb això? Que tornin quedar allà, vostè fa com els covards, ha mirat..., i la presidenta del Govern el mateix, mira cap a una altra banda per no enfrontar-se al problema que hi ha; aquí hi ha un problema d'assentaments irregulars i se'ls ha de donar

cobertura, però amb això no ha recuperat ni un metre quadrat de terreny rústic. O fa comptes tombar-los? No pot, vostè ho sap que no pot, per tant això són brindis al sol, fum, fum, fum.

Si hem de parlar d'allò del 10% al 15%, això sí que era urgentíssim, conseller, aquesta comunitat estava a punt d'enfonsar-se, eh, i la urgència era tremenda perquè havien de fer un decret llei que posassin que per fer obres dins el casc urbà, a zones degradades, en lloc d'un 10% els hem d'imposar un 15%, això sí que era gravíssim. La presidenta ni ho ha entès quan li deia el Sr. Melià avui de matí! Qualsevol promotor se n'anirà primer a fer obres a un altre lloc que dins un sol urbà, qualsevol promotor si no li donen un incentiu, és molt lògic, és que vostè se n'anirà primer a un terreny allà on no hi ha res i pot començar a construir, li sortirà molt més barat, i el que digui que no segurament no sap com funciona això de les promocions.

Escolti, vostè, vostè, Sr. Conseller, amb les dues terceres parts, per legalitzar assentaments, vostè sap que si hi ha dues terceres parts construïdes es pot legalitzar, això ho diu la llei estatal, si no ho sap ho hauria de saber, se n'hauria d'anar a Selva o a Estellencs a dir-los com queden ara, perquè a aquests els ha fet un *traje* però a mida, ben a mida!

No li vull parlar ja de les reclamacions patrimonials que hi haurà a causa de la reactivació de la 4/2008, han calculat vostès el cost que això pot tenir, almenys per tenir una idea, han fet qualche memòria econòmica, han fet qualche cosa d'això? Supòs que no.

De la regularització d'habitatges, què vol que li digui! En tombarà qualcun dels que ha aturat? Segur que no, perquè nosaltres vàrem que només als que no es podien tombar només a aquests se'ls podia regularitzar. I ara vostè continuarà tenint bolets per tot. I és ver que tal vegada sí té una part d'injustícia, és ver, però ara què vol fer, s'estima més tenir-ho tot així? Aquí hi ha un problema, i tots vostès, i la presidenta actual del Govern ha estat presidenta del consell i ha estat màxima responsable de la disciplina urbanística, i tampoc no la va aplicar quan va ser presidenta del consell, i aposta tenim habitatges irregulars, perquè no s'ha aplicat la disciplina urbanística. Ni vostès que han governat, dos pactes de progrés, ni tampoc quan hi vàrem ser nosaltres, tothom va mirar cap a una altra banda. I aquí s'hauria de començar a fer feina i aplicar disciplina urbanística.

És curiós conseller, eh, i no sona molt bé. Què vostè hagi canviat que els habitatges que es trobaven en tramitació, nosaltres dèiem que per donar-los la llicència hauria de ser amb la normativa vigent a l'hora de donar la llicència, vostè el que ha fet és a aquests habitatges que es troben en tramitació de legalització que els la donarà d'acord amb la normativa que hi havia vigent quant varen començar el procediment. Ho sabem els de Podemos això? Això vol dir, això vol dir que no està tant en contra idè de la legalització d'aquests habitatges, perquè si no, sense tocar res de la norma, amb el que dèiem nosaltres, no s'haguessin pogut legalitzar aquests habitatges. No vull pensar que sigui urbanisme a la carta, no vull pensar que hi hagi qualche conegut darrera.

De les DOT, vostès creen una nova APR, una nova Àrea de Protecció de Risc, sembla que la creen, però també s'obliden de definir-la a l'article 19 de les DOT, que és on diu què és una APR, vostès s'obliden se n'obliden aquí i, en canvi, a la matriu l'hi incorporen. Un altre dels temes que és un disbarat.

De la Llei turística, doncs elimina l'aposta per la reconversió i reforma hotelera, ja tendrem temps de parlar-ne, i el meu company en parlarà després, vostès aposten per continuar tenint edificacions fantasma i fins i tot edificis pastera, en lloc de donar pas al reposicionament de zones turístiques. Elimina la possibilitat *de facto* de crear turisme rural; és a dir, vostès han marcat 1.500 metres cúbics, això són 450 metres quadrats, vostè coneix qualche possessió de Mallorca, de Menorca, un lloc, etcètera, a Eivissa fins i tot, que no tenguí mil, mil cinc-cents o dos mil metres quadrats? Vostès aquí *de facto* les aturen.

Dilació en el canvi d'ús, ara es podrà continuar tramitant un canvi d'ús, però en lloc de sis mesos estaran cinc anys; és el que vostès volen, posar traves i traves. Em fa gràcia que em diguin que ara no es pot fer res, no es pot fer; vostès, amb l'interès general, que és un tema subjectiu totalment i absolutament, poden autoritzar qualsevol cosa que vulguin, qualsevol cosa que vulguin, l'únic que fan és que ara tornen estar que, per obrir una tafona o per obrir una bodega, etcètera, doncs tal vegada hauran dos, tres anys, que és el que es torbaven abans.

Amb la Llei del sol, amb la Llei agrària ens tornen enviar a tramitar interessos generals; és a dir, i per què una activitat agrària ens ha de fer passar per això? I per què el conseller d'Agricultura i Medi Ambient aquí no ha pegat un toc damunt la taula i ha dit això depèn d'Agricultura i Agricultura ho tirarà endavant? Coses que es poden fer, que tots sabem que es podran fer, però ens faran perdre sis, set i vuit mesos; tal vegada és que el conseller no vol pagar les subvencions del PDR i així retarda la tramitació, això li passarà, eh, això ha passat en aquesta comunitat fa molts anys, que perquè no teníem els tràmits dels interessos generals, conseller, es perdien subvencions, això hi ha així de pagesos que li podran dir, i ara hi tornen!

Amb les exoneracions, miri, ha fet qualche cosa, vostè diu que no, Sr. Boned, però la venda directa vostè l'ha prohibida, dins instal·lacions existents l'ha prohibida a la Serra de Tramuntana, dins instal·lacions existents, l'ha prohibida. I si em diu que no és que ni tan sols ha llegit el que ha escrit. Per tant, escolti, s'ho miri i veurà com la venda directa i la transformació agrària les ha llevades del que era el Decret Morro.

Ha fet altres coses, una cosa important també, les vaqueries, el Sr. Conseller que té devora ens fa inspeccions de tant en tant i tot allò que no siguin els corrals que estiguin pavimentats, ens posa sanció i ens lleva les subvencions que vénen de la Unió Europea. En canvi, vostè ens diu que haurem d'anar per interès general, pels corrals, conseller, pels corrals de les vaqueries! Això diu la norma, és que tampoc no us n'heu assabentat, Sr. Conseller? Per tant, això ho hauríeu de modificar, és que estau fent un *traje* a mida als pagesos! En això hi heu de fer feina i ho heu de modificar i si heu de fer un altre decret llei no seré jo qui us posi traves.

(Remor de veus)

Dels agroturismes... -no, per arreglar, per arreglar aquests embulls, el que sigui necessari. Sra. Presidenta, un sol nom d'un pagès que hagi fet un macrohotel, m'ho digui, no, no, sí, sí, sí, que ho ha dit, ho ha dit, ho ha dit; no, vostè ha dit: pagesos que fan macrohotels, i això és mentida i és fals. I això no pot ser consellera, que confongueu.

(Remor de veus)

Vostès, presidenta, sap què fan amb això? Tornen apostar per hotels a fora vila. I la Llei agrària, sap què deia? Agroturisme com a activitat complementària. I aquest agroturisme, Sr. Conseller Boned, només era possible si eres agricultor a títol principal i, si no, te fugia la possibilitat de poder continuar fent agroturismes.

Amb les definicions. Miri, quin problema teniem amb les definicions? Doncs que hi ha normes que diuen que l'agricultura extensiva és una cosa, altres diuen que l'agricultura extensiva és una altra cosa, segons sigui un PORN, un PRUG, una llei del sòl, etcètera. Què varem dir? La Llei agrària que defineixi els conceptes i que això sigui aplicable a tota la comunitat autònoma. És molt rar això, ens ho havíeu de llevar això? És a dir, ara hi ha un PORN que podrà tornar parlar dient que agricultura intensiva per al PORN de Tramuntana vol dir una cosa i a Ses Salines d'Eivissa en vol dir una altra? Trobau que això no és un disbarat? Per què punyets heu hagut de llevar això! És a dir, coses que estan ben fetes, tot això, si ho haguéssim pogut parlar, segur que us haguéssim pogut convèncer que aquí no hi havia cap maldat ni una.

Miri, hi ha una altra cosa que també és fonamental i és quan... -i hauré d'anar acabant perquè ja m'ha fugit el temps-, quan vostès parlen de l'interès general i han afegit aquella frase: que transcendeixin els mers interessos individuals. Una bodega té interès particular o té interessos generals, conseller? Són interessos particulars, purs i durs, igual que un senyor que posa un sabateria o una fusteria. Per tant, haver posat aquesta frase fa que el funcionari que ha de començar a firmar això qualcú tal vegada tornarà enrera i tornam tenir problemes per als pagesos. Per què heu hagut de posar això? Per què ens dueu a les activitats agràries que són activitats agràries pròpies del sòl rústic, per què ens dueu a passar l'interès general, presidenta? No ho puc entendre, de veres! És que crec que és un error tremend, i això ja no és una qüestió ni de PSOE, ni de PP, ni de MÉS, ni de res de tot això, és una qüestió de seny, que vós heu reclamat tant avui, seny i seny i seny. Però jo crec que el seny brilla per l'absència, i això em sap molt de greu, em sap molt de greu perquè s'ha fet moltíssim de mal a la pagesia.

I quant al que ha dit el Sr. Boned, a veure si tindrè temps de contestar-li un poquet després, però el missatge no era per als infractors, el missatge era perquè s'ha d'aplicar la disciplina urbanística, aquest era el missatge, deixam...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Company, vagi contestant aviat perquè hauria d'haver acabat ja.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Gràcies, sí, vaig acabant, ja veu que he anat tot l'aviat que he pogut, però així i tot, com que hi ha molta cosa. Bé, el que faré serà contestar-li després, si li sembla, en els altres cinc minuts que em queden en el torn de rèplica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sra. Presidenta. Algo que es objetivo es que las Islas Baleares conforman un conjunto territorial frágil y limitado. Ese territorio ha estado sometido a un desarrollo económico que ha priorizado durante décadas el enriquecimiento corto placista y que ha provocado que el territorio y los recursos naturales se encuentren, en muchos aspectos, al límite de su capacidad.

El primer párrafo, porque a veces se nos olvida el espíritu del legislador, el primer párrafo de la exposición de motivos de la Ley 6/99, de 3 de abril, reguladora de las Directrices de Ordenación del Territorio y medidas urgentes, se explicita: "Es un deber de los poderes públicos en el estado social y democrático de derecho promover aquellas condiciones que permitan a los individuos un desarrollo personal libre y, en este sentido, facilitarles los medios a su alcance para el desarrollo social y económico, sin que ello -atención- suponga una carga para las generaciones futuras. En estas tareas no puede olvidarse el territorio, el elemento que sirve de soporte físico a casi toda actividad humana."

Este espíritu del legislador no ha sido tenido en cuenta por las políticas desreguladoras de la ordenación del territorio llevadas a cabo por los anteriores gobiernos y, en concreto, el del muy poco honorable Sr. Bauzá, como suele decir mi compañera Laura Camargo. Es por eso que se hacía necesario parar este desaguisado urbanístico, para replantear más pausadamente las tres leyes, la agraria, la turística y la del suelo, cuya modificación y utilización perversa sirvió a los intereses industriales y particulares, en lugar de al interés general, todo ello en detrimento de nuestro ya masacrado paisaje.

Cierto es, y es verdad, que, a nuestro entender, el decreto debería haberse aprobado mucho antes, que llega un poco tardes, puesto que, después de que se anuncia su redacción hasta que finalmente se aprueba, pasaron unos meses en los cuales la maquinaria cementera, trituradora de territorio, seguía en marcha, pero bienvenido sea, y, como dice el dicho popular: más vale tarde que nunca.

Ahora dice el PP que el decreto es un *bunyol* y que no protege más territorio, bueno, pues, bienvenidos a la protección del territorio, la verdad es que se están perfilando como el

partido ya no emergente, sino el partido revelación, la verdad, están a favor de..., en contra de los deshaucios, a favor de proteger la pobreza energética, ahora del territorio, es agradable ver cómo las políticas progresistas llegan incluso hasta las filas del PP. Pero claro, lo único que tienen un gazapo ahí, eh, y es que cuando hablamos de que se haga partícipe a la sociedad civil en un consenso, en ese consenso que tanto han querido transmitir, claro, la sociedad civil, perdone que les diga, pero no son sólo los hoteleros y los constructores.

(Alguns aplaudiments)

Bienvenidos..., bueno, pues les damos la bienvenida ahora a esa protección del territorio, aunque realmente sepamos que son argumentos tramposos si salen de sus declaraciones, pues todas las políticas auspiciadas por su grupo han sido en dirección contraria, una dirección que sólo tiene un sentido: el desarrollismo extremo, sin importarle qué puede quedar de esta tierra libre de ladrillo y de cemento; sin importarle que el maravilloso paisaje del cual disfrutamos las personas que residimos en Baleares y millones de turistas también quede reducido a una postal llena de edificios; es una postal que, con el paso del tiempo, a duras penas conseguimos mantener suficientemente digna como para enviarla a nuestras amistades con orgullo del espacio que nos rodea, una postal que para mantenerse dentro de un estándar de belleza natural ha de pelear contra uno de los pecados capitales del hombre y que está haciendo suyo el PP con sus constructores, la avaricia.

Se ha declarado desde las filas populares el decreto aprobado por el Govern balear, de medidas urgentes en materia urbanística, que, entre otras cosas, prohíbe construir en ANEI y pone freno a la amnistía urbanística, supone un grave error porque, y entrecomillo, “se dejarán de ingresar muchos millones”. En primer lugar, agradecerle al grupo la franqueza por expresar, de una forma tan clara y meridiana la visión que tienen del mundo y los principios que defiende el Partido Popular, el dinero por encima de la calidad de vida.

Es verdad, es verdad, proteger el paisaje, el territorio y las Islas Baleares no casa con hacer dinero rápido, no casa con el cortoplacismo, no casa con el ¿qué hay de lo mío?, ese ¿qué hay de lo mío? que tan suyo es. Los señores del Partido Popular quieren dinero y lo quieren ahora y lo quieren rápido, y si para conseguirlo hay que practicar una política de tierra quemada, que signifique pasar como el caballo de Atila sobre el territorio, *cap problema!*

El PP, también en política territorial, es digno heredero de Margaret Thatcher y de las nefastas políticas neoliberales que a principios de los sesenta proclamaron la santa avaricia y aseguraron que la codicia era un valor positivo, ya que fomentaba la riqueza y la competitividad en la sociedad capitalista. El enriquecerse a toda costa, sin realizarse ningún planteamiento moral ni ético, sin preguntarse el daño que se produce al prójimo, ni el mundo que se va a dejar a nuestros hijos e hijas, en nuestra opinión responde a una mentalidad autodestructiva. Es la misma, esa mentalidad autodestructiva, que empujó a los directores de las oficinas bancarias a vender preferentes a jubilados que ignoraban que estaban firmando su sentencia de muerte, nuevamente la santa avaricia. Como dicen los neoliberales, no existe la sociedad, sólo el interés egoísta.

Honestamente, creo que el PP debería empezar a revisar todos estos principios, entre otras cosas porque la ciudadanía ha cambiado su forma de pensar. Si hablamos de territorio, la urgencia desarrollista de construir a toda prisa y hacer caja tuvo su momento de fortuna, pero la sociedad balear, afortunadamente, va cambiando, estamos cambiando, estamos cambiando la mentalidad. Los años de construir a toda costa han pasado, cada vez más crece la conciencia de que hay que conservar lo poco que nos queda del paraíso que fueron determinadas zonas de nuestra isla, que la destrucción ha sido casi irreversible, pero no podemos volver a repetir errores del pasado, que las Islas Baleares son frágiles y que hay que cuidarlas. Y que la avaricia del dinero fácil no nos puede cegar, porque cuando la naturaleza de nuestras islas esté completamente arrasada y nos convirtamos en un amasijo de cemento anodino, ¿quién querrá venir a nuestras islas? ¿Quién nos querrá visitar? Y peor todavía, ¿quién querrá vivir en un lugar así?

Sólo hay dos caminos, o la protección o el cemento. O visión a largo plazo o cortoplacismo. Tendencia al crecimiento cero, o unas islas en las que vivir y morir aplastados por el peso de la santa avaricia.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. David Abril del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Tercer *round*. A les més intervencions anteriors he mirat de situar en primer lloc la importància de protegir el territori i el medi ambient, especialment quan vius a un territori limitat com són unes illes, les nostres illes, no és ideologia els he dit, és sentit comú. En segona instància, com algunes normes, les principals normes de la passada legislatura, encara que no fossin normes sobre urbanisme o territori, sí que varen significar un clar procés de desregulació, creant un marc jurídic i normatiu afavoridor de l'especulació, d'una nova bombolla desitjada per alguns i és a dir, un retorn al passat, a la mala política i a les seves pitjors receptes. El de sempre.

Els reptes que té aquest Govern i ho hem dit abans, són encarar el risc de col·lapse real, de col·lapse ecològic i, per tant, també econòmic de la nostra societat o, si volen, afrontar el perill de morir d'èxit. I la necessitat per tant urgent i constatada de reprendre el sentit originari de la paraula economia i de la seva arrel, de l'*oikos*, de la casa, de l'ecologia. I que pensem i repensem entre tots i totes, cap on volem anar partint d'una gran pregunta, els deia, què fer perquè aquest 1.100.000 persones que conformen les Illes Balears visquem dignament i en equilibri amb la terra.

I és en aquest marc que es posa damunt la taula aquest decret llei de territori, el primer decret llei, diguem, de política pròpia del Govern, dels acords pel canvi, perquè l'anterior va ser, jo crec que de consens de tothom per aturar justament

també la mala política emanada en aquest cas de les institucions de l'Estat, amb el recurs al Tribunal Constitucional de la Santa Inquisició. Aquest és el primer decret llei de política pròpia i que, a més, emana de la lletra i de l'esperit del pacte de governabilitat. Per tant, no entenem massa bé des del nostre grup a què vénen les sorpreses, quan és obvi que una mesura com aquesta cauria qualsevol dia i que era totalment necessària.

Òbviament i quan parlem de suspendre determinades qüestions, determinats articles, determinades disposicions que afecten l'urbanisme, perquè l'urbanisme és una activitat extremadament sensible a la nostra terra, això s'ha de fer ràpid, s'ha de fer amb una eina àgil, com és aquest decret llei, que jo he dit abans que trob que si en féssim un parell més tampoc no passaria res, justament s'ha de fer amb una fórmula com aquesta, amb una eina com aquesta, per evitar moviments especulatius, els quals malauradament històricament sempre ha anat associat l'urbanisme i les mesures territorials en aquesta terra i sempre de la mà de la corrupció. Per tant, s'havia de fer d'aquesta manera.

Què representa aquest decret llei? Intentaré no repetir-me, d'entrada els deia complir amb els acords, no per capritx, sinó perquè pensam que l'acord que apareix així en els acords pel canvi, respon a una demanda social majoritària, de deixar enrera el temps d'especulació com eina, com a recepta per alguna manera dinamitzar la societat i l'economia. Això no funciona, hem tengut, duim anys de rècord de turistes i de determinats indicadors macroeconòmics i això no s'ha traduït en millores de les condicions de vida de la gent. Per tant, l'especulació i el moviment de doblers no genera automàticament benestar ni de la gent i molt manco equilibri en el territori, sobretot quan aquest se sotmet a una especulació permanent.

En segon lloc, representa i ho hem dit també abans, una mena de ténol, un ténol mentre pensam i repensam, sense perdre el temps tampoc, no es tracta ara d'eternitzar-ho, s'ha marcat un termini màxim aquest decret llei que són 2 anys, jo crec que és un termini fins i tot excessiu en un moment donat, tot i que hi ha normes que es volen modificar com la Llei del sòl, que és prou complexa. Però si un ténol per iniciar la transició, no un ténol per quedar aturats, per quedar esbalaïts, sinó un ténol per iniciar una transició cap a unes illes millors, cap a una altra cosa.

I per tant, aquest decret llei representa una passa necessària, però evidentment insuficient per ella mateixa, com ho és l'impost turístic, que són peces, són fites que per elles aïllades no valen, però en conjunt, més totes les mesures que pensam que han de venir, les dels acords pel canvi i altres que puguin sorgir del debat social i amb tots els sectors econòmics, són les que han de marcar aquesta nova societat molt més justa i equilibrada que voldríem per a totes i tots, perquè la que tenim ara no ho és i les receptes que s'han posat damunt la taula fins ara tampoc.

Què atura aquest decret llei? Ho hem dit també abans, els disbarats més grossos de les normatives i les lleis en matèria territorial, encara que les normes no fossin estrictament territorials que es varen aprovar durant la passada legislatura.

En turisme, i faig resum, insistesc, per no repetir-me, què diu aquest decret llei? Què diu el Govern del canvi? Reformes sí, facilitats per fer aquestes reformes sí, ara, urbanisme a la carta, més places i més especulació no, i els he posat abans l'exemple claríssim de la Platja de Palma, amb un creixement al llarg de la legislatura de més d'un 10% en places, menjant-se fins i tot solars que evidentment ja no podran ser zones verdes, per allò d'esponjar que es duia un temps, a una de les zones madures més potents que tenim a la nostra comunitat. Mega projectes a rústic? No. El Sr. Grande no és un pagès, però volia construir en rústic, el rústic se suposa que és sobretot per a ús agrari, no? Bé, idò no el farà el seu macro hotel en sòl rústic, amb un velòdrom, un canòdrom..., ja no sé què era, perquè som així d'esplèndids. Camps de golf? Tampoc. Camps de golf en rústic? Tampoc, perquè, d'entrada, a més, no hi ha aigua, i el rústic és per a l'activitat agrària.

Hotels a espais o elements patrimonials com els fars, que va ser un tema polèmic la passada legislatura, per les intencions que tenia el Govern de l'Estat, o a instal·lacions militars que el que haurien de fer en tot cas, estic pensant per exemple amb el Cap de Pinar d'Alcúdia, és revertir-se damunt la societat i damunt dels municipis que han estat afectats durant tots aquests anys, però hotels i instal·lacions turístiques no. Competència deslleial o immobiliària facilitant el canvi d'usos, tampoc. Evidentment suspensió de l'article 78.

Algú creu realment que amb tot això que es fa deixarà de venir un sol turista en els propers anys? Jo crec que hem de ser seriosos i tenir molt clar que no serà així, el contrari, jo crec que de fet alguns ja han dit avui allò que no ens preocupem, que les coses els van tan bé que l'ecotaxa enguany no l'han de pagar els turistes, que *esta ronda la pago yo*, vull dir que... Per tant no es preocupin, no es preocupin...

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

...perquè jo no veig el perill enlloc perquè s'enfonsi la principal indústria o sector econòmic d'aquesta terra.

En matèria agrària, hem dit sí a les activitats complementàries a l'activitat agrària, però no substituïdores de l'activitat agrària. No és el mateix un hort amb una agroturisme que un agroturisme amb un hort, no és el mateix, no és el mateix. I dic jo: en lloc de tornar a recórrer a estirar del tema urbanístic, i insistesc en el fet que segueixen les facilitats per a tot el que són activitats complementàries, amb aquest decret, encara que es vulgui fer una lectura demagògica per voler mig enganyar un sector, o fer-te'l teu, com sempre agrada al Sr. Company, que sempre actua com a pagès major del regne... Dic jo, no seria allò adient, en lloc d'estirar una altra vegada del tema territorial, del tema urbanístic, de l'urbanisme a la carta, pensar en fórmules perquè justament la principal indústria que hi ha..., no perquè els pagesos tornin hotelers, sinó perquè el turisme d'alguna manera millori l'activitat agrària i ajudi a la rendibilitat de les explotacions agràries? Però, clar, aquí ja això du més feina, has de dialogar amb més sectors, has de posar molts d'interessos damunt la taula. No estic parlant de recursos públics, estic parlant de voluntat política, de voluntat política, no només de fer cas a un sector en detriment dels altres, perquè això és el que hi ha realment de fons. Però, clar, sempre és més

fàcil el de sempre, l'urbanisme a la carta i estirant de la variable territorial.

I les modificacions també de la Llei del sòl o la Llei Company, és a dir, sempre tornam al mateix, la major seguretat jurídica. Idò per a nosaltres -ja ho hem dit abans- la seguretat jurídica és un instrument, sobretot quan surt de la seva boca, clarament carregat de subjectivitat, però per a nosaltres, entre altres coses, vol dir respecte al planejament urbanístic a tots els nivells: recuperar d'entrada el respecte a les normatives municipals i al paper dels consells insulars, que són els organismes que tenen més competències en matèria d'ordenació del territori, perquè si tu amb la teva actuació i amb les teves normes dones el missatge que qui té les competències en ordenació del territori, el que demostres és que te'l vols carregar i que no pinti res, el missatge que dones és que el que vols és desordenar, i el que vols és crear caos. Això per a nosaltres és inseguretat jurídica. Ara, una altra cosa, això sí que li ho reconec, és que als grans inversors aquest caos, que normalment sol anar acompanyat d'una democràcia de baixíssima qualitat, els va beníssim, i si no mirin els referents d'altres països.

Saben legalment quantes cases es poden fer ara mateixa a Mallorca només a rústic? Devers 40.000, només a Mallorca, només a Mallorca, que es poden fer legalment. Idò què hem de fer?, hem de premiar els que ho han fet malament? Això és el que es pretenia amb la norma anterior, amb la Llei del sòl i amb aquesta amnistia, que al final als petits tampoc no els ha beneficiat, perquè si havien de passar per caixa..., si no tenien els doblers per passar per caixa no podien passar per caixa, i de fet el resultat amb aquesta via ha estat mínim, però el que era més preocupant és que al final acaba beneficiant els grossos, el meu amic Matthias Kuhn i altres elements d'aquests, que sí que al final el tenien eren urbanitzacions il·legals perquè havien construït ja no a rústic sinó moltes vegades a espais protegits, i allò que havia estat declarat il·legal o havia estat protegit en altre moment, vostès ho legalitzaven. Això sí que és inseguretat jurídica, però evidentment és una actuació clarament de (...). Per a nosaltres, i aquesta pens que és la intenció del decret, el que cal a rústic és d'entrada evitar que es faci qualsevol cosa al marge de la normativa urbanística.

És millorable el decret llei? Segur que sí, jo crec que nosaltres no som perfectes, aquest govern tampoc no crec que ho sigui, de fet si hi ha un segon decret que admetem que tornarem a debatre després -no sé si arribarem a trobar el punt ge amb aquest segon debat- és perquè s'està mirant d'esmenar un error que es va detectar, justament d'interpretació o de possibles males interpretacions que es poguessin fer del primer decret. Per tant pens que està més que justificat; no tant que alguns s'entestin a tenir dos debats sobre pràcticament el mateix, o quatre.

S'acaba tota la política territorial i ambiental d'aquest govern amb aquest decret llei? Jo sincerament esper que no, esper que això sigui un inici i que això que es reclama i s'ha reclamat molt avui amb aquest debat, que s'han d'escoltar tots els sectors afectats, no el sector, així a vegades en abstracte, que al final acabat tenint nom i llinatges i no tothom, realment es faci, i això es farà amb la revisió de cada una de les lleis, la de turisme, l'agrària i la de sòl, probablement en aquest ordre

i per grau de complexitat, des de ja, tot recordant, a més, que parlar tant d'urbanisme com de turisme a les nostres illes jo crec que vol dir parlar de tot i de tothom. Quan dic de tot vull dir de tots i no només d'uns pocs, perquè aquí se'ns ha acusat de no escoltar el sector, però jo el que els puc assegurar és que ni el meu grup ni crec que cap dels grups que conformen el Govern no consideren mai ningú, i em refereixo als ecologistes, Sr. Company, com l'enemic, no?, i a més dit amb aquestes paraules, ja no com l'adversari ni com un sector més, sinó com l'enemic, per allò de ni company ni amic del medi ambient.

Si no començam realment a escoltar tothom a l'hora d'abordar tot aquest full de ruta que tenim per endavant i a saber cap a on volem anar, si no començam a ser equilibrats a l'hora de legislar i de fer política, sempre viurem en una societat desequilibrada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, intentaré no ser reiteratiu, cosa que és una missió un poc complicada, però aquesta és la meva pretensió.

Primer de tot anunciaré el sentit del nostre vot, i el nostre vot depèn de la voluntat de diàleg del Govern i dels grups que li donen suport, perquè nosaltres ens abstendríem si es tramita com a projecte de llei aquest decret llei, i hi votarem en contra si no es tramita com a projecte de llei, perquè ja és una qüestió de formes. Si vostès, que parlen tant, i ho hem dit abans, de diàleg i consens no són capaços de tramitar aquest decret llei com a projecte de llei, molt poca participació, molt poc diàleg i molt poc consens estan demostrant amb una bona part de la societat representada en aquesta cambra.

Segona qüestió. Jo no m'he sentit al·ludit, Sr. Conseller, per la demagògia i la hipocresia i totes aquestes coses que ha dit, no m'he sentit al·ludit perquè intent respectar les persones, i evidentment crec que en cap sentit no li he faltat al respecte, a vostè. Sí que li vull manifestar, i als portaveus que donen suport al Govern, que siguem honestos i diguem les coses així com toca, i la realitat, i ho he dit a la presidenta del Govern, però vostès insisteixen en la mateixa idea, vostès ens diuen aquí que és un ténol, que és una suspensió, que és un inici... No, la meitat de les disposicions que vostès fan tenen vigència indefinida, la meitat de les disposicions que vostès fan tenen vigència indefinida! És vera que hi ha una part -l'altra meitat- que si el 2018 no han estat capaços de fer la llei tenen una data de caducitat, però l'altra meitat no és un ténol, és una legislació definitiva fins que facin una altra llei, però, clar, això com en totes les lleis, llei posterior deroga llei anterior, però això...

I no ens digui, perquè clar, vostè ve aquí i diu “tenen un problema de comprensió”. Dec tenir un problema molt greu de comprensió, Sr. Conseller, perquè és que jo puc llegir el seu decret llei vint-i-cinc vegades i no acab de veure aquestes vint-i-cinc disposicions que vostès modifiquen on diu que tenen una data de caducitat, on ho diu? Surti aquí i contesti'm, perquè, clar, aquí es diu als altres que no saben llegir, no en tenen ni idea, no enteneu res, només... Escolta'm... La meitat de les seves disposicions no són un ténol, no són una suspensió, són una modificació de la llei. Per tant deroguen la versió antiga i n'aproven una de nova, i està bé, vostès tenen legitimitat i ho poden fer, però el que no poden és dir les coses que no són..., això és el que no es pot fer i això és el que a nosaltres no ens va bé que facin.

Decret llei, bé, veig que ara vostès matisen molt això del decret llei, jo l'únic que els dic és que han estat vuit mesos per fer un decret llei, molt urgent no devia ser, no els devia caure de la post, no devia anar tot tan necessitat d'aquesta norma, per tant, no necessitaven aquest instrument jurídic que és per a casos d'extraordinària i urgent necessitat. I vostès no tenien aquesta urgència i necessitat perquè han estat vuit mesos sense haver-ho de fer, podrien haver tramitat un projecte de llei per urgència i legislar d'acord amb el Parlament i escoltar el Parlament i no d'esquenes al Parlament, que era -ja he dit- una de les seves queixes a la legislatura passada.

Plans municipals, jo li he fet una reflexió el matí a la presidenta, les Illes Balears tenen un problema amb els plans municipals, els plans municipals no són flexibles, no estan adaptats a la realitat, s'han solidificat, per moltes raons a les quals no entrarem, però és evident, i aquest és un problema existent, per tant, quan vostès ens parlen: no..., els plans municipals; bé, amb els plans municipals tenim un problema greu, i vostès mateixos, senyors del Partit Socialista i senyors de MÉS, vostès mateixos quan han governat han utilitzat els decrets llei per fer front a aquesta situació dels plans municipals, que no resolen situacions reals d'avui i vostès ho han fet. I jo hi estic d'acord que ho hagin fet, perquè existeix aquest problema, però el que no es pot fer és fer aquests exercicis d'equilibrisme i dir: no, no, és que el planejament és molt important, hem de respectar els plans municipals. Home, i després bravegen que mantenen la disposició addicional quarta de la llei, que supera els paràmetres del planejament municipal.

Això sí que és contradictori. Si vostès volen defensar tant els plans municipals quan pugen a aquesta tribuna, per què mantenen la disposició addicional quarta? Que és botar-se els paràmetres del planejament municipal. Que ja em sembla bé que mantinguin la disposició addicional quarta, però el que passa és que no trob coherent que posin a la seva boca tanta defensa dels plans municipals per a després fer absolutament el contrari, que és -ja dic- el que fan.

El Sr. Abril ha dit: no volem més turistes. Nosaltres volem més turistes, més turistes en temporada baixa, és imprescindible per a les Illes Balears, segurament a MÉS no li interessa que hi hagi més turistes, nosaltres volem més turistes en temporada baixa i volem que consti perquè si no les coses es diuen i queden enlaire.

He dit el sentit del vot del nostre grup parlamentari i molt breument diré... perquè la nostra intenció, si el Govern practicàs el diàleg de veres i per tant tramitàs això com a un projecte de llei, per què ens abstindríem? Perquè a una norma àmplia, que toca més de 50 normes, és evident que hi ha coses bones i coses no tan bones, per dir-ho d'alguna manera, o coses amb les quals estam d'acord i coses amb les quals no estam d'acord. I això és lògic perquè ja seria el sùmmum de la perfecció o de ser un desastrós que tot estigués molt bé o que tot estigués molt malament, o que tot ens semblàs molt bé o que tot ens semblàs molt malament.

Què ens sembla bé i per això entenem que aquesta norma pot tenir efectes positius? S'ha dit ja aquí, jo només diré quatre coses que ens semblen bé: impossibilitar l'increment d'alçades als establiments turístics, ens sembla una mesura positiva que, a més, a la legislatura passada es va introduir i que ha tengut efectes perversos que també s'han comentat aquí i amb els quals coincidim amb el diagnòstic.

La protecció dels ANEI d'Eivissa, també hi coincidim, sempre tenint clar que només..., perquè de vegades es diu: protegim les ANEI, a Eivissa. Bé, hi havia un problema a Eivissa perquè... ja sap el Sr. Conseller, ja sap el Sr. Conseller, que aquest parlament s'ha caracteritzat un poc per fer normes *ad hoc* a Eivissa, perquè..., vostè és eivissenc, jo no, però no vull dir si Eivissa és diferent, però hi ha hagut lleis que l'han fet diferent, eh. Això ja ho deix per als eivissencs.

Ens sembla bé la derogació del tema dels projectes d'autor, d'aquests possibles increments en el 40%, en això també coincidim.

I també ens sembla bé la derogació o la impossibilitat de fer canvis d'usos de turisme residencial, perquè això sí que entenem que és clarament un tema urbanístic, la legislació sectorial turística poc havia de dir al planejament, si una cosa havia de ser residencial o no, això en tot cas que ho decideixi l'administració urbanística.

Coses que ens semblen malament, coses amb les quals no estam d'acord. Ho he dit a la compareixença de la presidenta, ens sembla malament que es dificulti la modernització turística que ha estat un èxit, no insistiré en la idea, però ens sembla que és evident que les noves redaccions que s'han fet dificulten la modernització turística, la dificulten i vostès han esmenat la seva consellera Barceló, i això em sembla un error, perquè la llei Barceló es va fer precisament per facilitar que això es dugués a terme. I la llei Barceló, com després en aquest sentit la Llei turística, ha estat un èxit i abans he donat les xifres, no hi insistiré.

Ens sembla malament el tema de l'increment de càrregues en sòl urbà, per aquestes reformes interiors, per aquests plans especials als centres de les ciutats, en els cascs urbans, que deia el Sr. Company, ens sembla malament, les faran inviables aquestes operacions, i vostès saben que els marges -i també li ho he dit a la presidenta avui matí, que tampoc no m'ha contestat- saben que els marges no són el que eren. Avui dia els marges en relació amb la construcció i amb l'urbanisme es evident que han canviat radicalment i vostès no poden ser aliens a aquesta realitat, no poden continuar amb el mantra i

amb l'eslògan que aquests es folren i fumen *puros* i duen capells d'aquests llargs i grossos. Bé, és que vostès estan fent un poc aquesta caricatura i nosaltres evidentment volem ser molt més realistes i molt més responsables, encara que després no sé si em dirà allò o no m'ho dirà: hipòcrita.

Ens sembla malament el tema dels interessos generals, el Sr. Company hi ha fet referència. Això de sotmetre totes les activitats d'establiments de turisme rural i moltes activitats agràries a declaracions d'interès general és una mala notícia, perquè la realitat és que aquests procediments s'allarguen en el temps. Perquè en això el problema no és si es farà o no es farà, aquest no és el problema, el problema és que condemnam la gent a tramitacions de dos anys, de tres anys, presenta papers, corre papers, torna amb les deficiències, així és com funciona, i una inversió que es pot fer en el moment i que pot tenir un cert interès, al cap de tres anys pot haver perdut l'interès o simplement pot haver-se cansat i haver dedicat aquest finançament a altres coses, perquè això és el que li passa a l'interès general. I per tant, entenem que això no hauria d'anar per aquest camí i entenem que les activitats agràries haurien de ser usos admesos i per tant que no hi hauria d'haver declaració d'interès general, sinó en tot cas un control per part de la Conselleria d'Agricultura.

I ara passam al tema de les coses noves que no és que ens semblin ni bé ni malament, és que ens generen molts dubtes i ens generen interpretacions diverses, i per això consideram tan important que es tramiti com a projecte de llei. La primera també l'he dita a la compareixença de la presidenta, el tema dels sòls urbans i dels sòls urbanitzables, no..., hi ha dubtes, vostè se'n pot riure dels titulars dels diaris, però hi ha un debat entre els tècnics sobre si els terrenys han canviat de classificació, continuen essent sòl urbà, continuen essent sòl urbanitzable, això no ha quedat aclarit i vostès tenen l'oportunitat de tramitar-ho com a projecte de llei i introduir una norma que digui: aquests terrenys han quedat..., com vostès diguin, si vostès tenen majoria, diguin-ho, i no ho deixin enlaire que... Si no ho diuen, hi haurà ajuntaments que diran que és sòl urbà i hi haurà ajuntaments que diran que és sòl urbanitzable i, si no, ja en parlarem.

Segon tema que ens genera molts dubtes i que consideram que necessita un aclariment: les ampliacions en habitatges legals en sòl rústic. Vostès suspenen la disposició transitòria segona de la Llei de sòl rústic, que no és una disposició dictada la legislatura passada, primera qüestió. Segona qüestió, aquesta disposició té un recorregut molt més ample que la seva literalitat i això a més ho han dit els tribunals de justícia, sí, això ho ha dit, la Sala Contenciosoadministrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears ha dit que això inclou edificacions que no estaven autoritzades, però que eren antigues, anteriors al 1956, encara que la literalitat digui "autoritzades", però la justícia ha dit que tenia un abast més ample aquesta disposició, de fet tenia un abast més ample també per a les ampliacions que complien els paràmetres vigents a la Llei de sòl rústic, estava al final regulant tres supòsits, encara que vostès no ho vulguin entendre hi havia aquests tres supòsits. Quan vostès suspenen no només suspenen el supòsit literal de la norma, poden suspendre tots els supòsits que en virtut d'aquesta norma es despenen.

Per tant, nosaltres consideram que tenen l'oportunitat, a través del projecte de llei, de suspendre els supòsits que a vostès els molesten, pel que diuen, que són aquells que superen els paràmetres, i continuar amb una norma aclaridora per als que compleixin els paràmetres, i a això els convidam i així no hi haurà dubtes, perquè si no també el que passarà és que hi haurà ajuntaments que consideraran una cosa i ajuntaments que en consideraran una altra de ben diferent.

Modernització turística, disposició adicional quarta, també li he dit a la presidenta, aquí hi ha una contradicció, vostès volen recuperar allò de "legalment construït", però a la disposició adicional quarta, número 3, lletra a), mantenen allò d'"edificacions existents", sobre l'"edificabilitat existent", això és una contradicció que mantenen. I n'hi diré una altra, de la disposició adicional quarta, novena, quan diuen "en cap cas no es podran portar a terme aquests supòsits en parcel·les per afegir que estiguin qualificades com a espai lliure, equipaments públics o sòl rústic"; espai lliure, què vol dir espai lliure públic o espai lliure privat? Perquè, no li deu semblar malament que agreguin parcel·les d'espai lliure privat? És interpretatiu, però jo el convid que no hi hagi interpretació... Home, és clar!, per això els convid que hi hagi un projecte de llei, perquè si aquí posam "públic" ja no hi haurà dubtes, i nosaltres li fariem aquesta esmena, que crec que és el que vostès pretenien. Però, escolti'm, de vegades les normes, sobretot les urbanístiques, donen peu a interpretacions que convé clarificar.

Li ha dit el Sr. Company, també ens preocupa aquest tema, edificacions agrícoles en sòl rústic, Llei agrària, legalització *ope legis*. Com han quedat aquestes edificacions que diu la llei que són legals, anteriors al 91? Com queden? Si deroguen la norma, són legals, no són legals? Es poden donar llicències de reforma, d'ampliació, no se'n poden donar? Jo el convid a clarificar aquest tema, vostès diguin el que vulguin, diguin, no és que ja no són legals, bé, almanco que ho diguin, perquè si no també això dóna peu a interpretacions diverses, i això és un problema real de l'ajuntament, perquè quan venguin a demanar una llicència de reforma d'una edificació anterior al 91, què hem d'entendre, què es va legalitzar i que això ja és intocable perquè es va legalitzar per la llei o ja no és legal? Però com que vostès no ho han clarificat a una norma que doni pistes sobre quin sentit té aquesta derogació i quins efectes jurídics té aquesta derogació, evidentment deixen la gent al pare.

Acab. Grans establiments en sòl rústic, grans establiments en sòl rústic, jo el que no sé és si a vostès els molesten els camps de golf a sòl rústic, no sé si és que els volen fer a sòl urbà, cosa que veig prou complicada, la veritat, o el que els molesta, que això seria una altra qüestió amb la qual estariem d'acord, el que els molesta és l'oferta complementària associada a aquests grans equipaments. Però això no és el que han legislat, si el que volien era evitar l'oferta complementària també els convidam a tramitar-ho com a projecte de llei i així no hi haurà dubtes sobre les seves pretensions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, en tots els debats que tenim avui hi ha sempre una polaritat entre protecció del territori i foment de l'activitat econòmica, sembla que uns siguem els de la protecció del territori i els altres els del foment de l'activitat econòmica i aquí entrem en un pim, pam, pum, moltes vegades discutint, doncs, aquestes idees abstractes més que... ara en aquest debat ja més del decret llei sí que hem entrat en aspectes concrets, però al matí, doncs bé, parlant una mica més d'aspectes generals i al final... és clar, qualsevol regulació que imposa als particulars uns procediments, és a dir, que és la tasca per excel·lència, per antonomàsia de l'administració, evidentment, sempre suposa una limitació, unes incomoditats, però no per això, evidentment, deixarem de regular les activitats perquè vostès seran els primers, l'oposició, que estaran d'acord amb mi que en nom del foment de l'activitat econòmica no podem renunciar a regular les diferents activitats perquè si no això seria la ciutat sense llei. Una mica ja, d'alguna manera, la inspiració, gairebé diria, anarquista del Sr. Company ens respira a la Llei agrària, no?, és la llei sense llei que intenta passar-se per sobre de totes les lleis. És una simplificació, no m'ho agafi així, però bé... d'alguna manera és un esperit així una mica rebel.

Per tant, en conclusió, i estic convençut que estarem d'acord, hi ha d'haver una regulació i, bé, esgrimir en general, com a argument general, la cançoneta que la regulació frena l'activitat econòmica, doncs, bé, és un argument que per si sol és molt flux.

Per tant, cal analitzar concretament en aquesta polaritat entre protecció del territori i foment de l'activitat econòmica si el punt al qual arribam, que probablement el punt d'equilibri per a vostès serà diferent del punt d'equilibri per a nosaltres, i per açò som partits diferents, ens (...) diferents, que ens voten sensibilitats diferents, evidentment, aquest punt d'equilibri serà diferent, però jo evitaria entrar en aquest pim, pam, pum, en aquesta simplificació de dir, escolti, tant seria dir que jo els digués que vostès estan en contra de la protecció del territori com que vostès ens diguin a nosaltres que volem acabar amb l'activitat econòmica, que és el que a vegades diuen.

Anant a la norma concreta, al decret llei, això que vostès ens han tirat tant en cara que facem decrets lleis, en açò crec que fan una mica de demagogia perquè estar en contra de l'abús, de l'ús i l'abús del decret llei no vol dir estar en contra que el decret llei existeix, té unes funcions, s'ha de fer servir quan toca.

La Llei turística, que vostès han dit aquí que es va aprovar per consens, que és la Llei 8/2012, vostès mateixos dins d'aquests vint i tants, em sembla que han dit, decrets lleis que es varen fer la legislatura anterior, dos d'aquests, dos decrets lleis, modificaven precisament aquesta llei. Per tant, aquí podríem dir allò de "*quién a decreto ley mata a decreto ley muere*", no?, perquè vostès van dictar el Decret Llei 1/2013, de 7 de juny; el Decret Llei 3/2014, de 5 de desembre, els ho recordaré, eh?, el Decret Llei de mesures urgents de caràcter turístic i d'impuls de les zones turístiques madures; de mesures urgents destinades a potenciar la qualitat, la competitivitat i la desestacionalització turística a les Illes Balears. És a dir,

aquesta llei que vostès han dit que es va aprovar per consens i que els meus companys, jo a la legislatura passada no hi era, ho han contestat de forma molt vehement, vostès mateixos ja el van modificar i, alerta!, amb aquestes dues modificacions, sap quants d'articles van modificar només de la Llei turística per decret llei? 24 articles, 24 articles només de la Llei turística, que són els mateixos que entre modificació i suspensió ara fem de tres o quatre lleis diferents.

Per tant, el tema aquest del consens i d'impugnar la via del decret llei crec que haurien de fer una mica d'examen de consciència. Això ho ha dit la Sra. Costa aquest matí, si en un àmbit té sentit la figura del decret llei, si en un àmbit té sentit, és a l'àmbit urbanístic, i vostès saben perfectament per què i per això tots els ajuntaments quan han de fer la modificació dels seus plans el primer que fan és acordar la suspensió de llicències.

Per tant, bé, no, no, no s'estripin tant les vestidures amb el tema aquest del decret llei perquè no els hi escau, no els hi escau. Han dit que no s'havia vist mai també, "això no s'havia vist mai, no s'havia vist mai fer dos decrets lleis", sí, realment a mi tampoc no m'agrada, tot i que açò segurament és el segon debat del segon decret llei. Ara, el que sí no s'havia vist mai és fer un decret llei per burlar les resolucions judicials, com es va fer la legislatura passada, però ara tampoc no em vull estendre perquè hem vingut a parlar d'altres coses.

Anant concretament als dos grans blocs de la Llei turística i Llei agrària, la interpretació que fa el nostre grup d'aquestes modificacions, de per què s'han fet, per què s'han fet per via de decret llei i per què eren urgents, bàsicament, per blocs, Llei turística, per a nosaltres bàsicament el que fa aquesta modificació són dues coses: la primera d'elles, acotar i no prohibir, és a dir, per exemple, l'article 25, continua havent-hi dispenses, però s'acota el procediment perquè no hi hagi tanta màniga ampla; la disposició transitòria quarta, reformar hotels? Sí. Incrementar superfície? Sí. Afegir dues plantes? No, aleshores aquí els posam l'exemple de quan vostès diuen que impedim l'activitat econòmica, no, es pot continuar reformant, es pot incrementar superfície, es pot incrementar o es poden redistribuir places, ara, no, dues plantes més no.

Després, en segon lloc, aquests canvis pretenen que hi hagi una major coherència en la normativa urbanística, perquè la norma, com diu el seu nom, és per establir el referent, és a dir, el patró, no les excepcions. Aleshores, ens trobam amb una normativa feta només per anar recollint excepcions, excepcions, excepcions a la normativa urbanística, i això és... això realment en nom de la seguretat jurídica no em sembla gaire oportú. Fixi'ns, a la disposició transitòria quarta, que és un dels elements forts, el pinyol tant de l'anterior normativa com d'aquesta, en el punt tercer, increment d'alçada, que, a més a més, em sembla que ho ha dit el Sr. Melià, això no hi era a la llei original, això és una de les coses, és a dir, que es poguessin incrementar dues plantes és una de les coses que vostès van afegir per decret llei. Per tant, fixin-se, tornam, com aquell que diu, al redactat original de la llei que vostès mateixos van aprovar.

I després en el punt 5, els projectes emblemàtics, abans en parlàvem, tots aquests termes jurídics tan exòtics, "marcat

interès”, “notòria conveniència”, “artistes de renom”, escolti’m, si això no és subjectivitat, vostès que són els apòstols de la seguretat jurídica, si tots aquests conceptes no són subjectivitat, ja m’explicaran què són. Per tant, també el conte aquest de la llagrimeta de la seguretat jurídica, crec que també s’ho haurien de fer mirar.

No em diguin que per millorar un hotel, perquè un empresari hotelier millori un hotel, cal regalar-li la plusvàlua de dues plantes, no m’ho diguin, perquè al final sembla que si traïem això els hotelers..., això és com un xantatge, si els traïem la possibilitat d’aquesta plusvàlua, escoltin, jo amb una plusvàlua de dues plantes els faig meravelles. Vostès el que diuen és: si no acceptem el xantatge de més dues plantes, no hi haurà renovació de la planta hotelera. Fins i tot, ja ni tan sols discuteix si s’han de fer o no s’han de fer les dues plantes, que evidentment no hi estic d’acord, però és que el que discuteixo és l’argument que si no donem aquestes dues plantes, ensorram el sector hotelier, que és el que vostès diuen.

Per tant, en resum, Llei turística, el que fem és acotar, no prohibir, acotar, i fer el que, com ha dit molt bé el Sr. Martí aquest matí, el que nosaltres dúiem en el nostre programa electoral, llimar els aspectes més desreguladors d’aquestes normatives. I encara que vostès diguin que els senyors de Podemos..., anem a toc de xiulet, idò mirin nosaltres ho portàvem en el nostre programa electoral, així de clar. Però bé, escolti’m, si vostès així estan més tranquils, ja he vist que aquest és l’argument del període de sessions, perquè cada vegada que han utilitzat la paraula l’han fet servir, idò endavant, cap problema. Això pel que fa a la Llei turística.

I pel que fa a la Llei agrària, igual que deia que per a la Llei turística s’ha volgut acotar, no prohibir, s’ha volgut donar major coherència a la normativa urbanística, amb la Llei agrària hem volgut fer dues coses: primer tocar de peus a terra i posar una mica de seny i no posar aquesta llei per sobre del bé i del mal, això que jo li deia de la llei fora de la llei, una llei que escolti, que passa per damunt de tot, que jo el felicito que vostè aconseguís tirar endavant això, però escolti’m aquí la impressió que fa llegint-se la Llei turística i la Llei agrària és que en aquest govern de la legislatura anterior, la mà dreta no sabia el que feia la mà esquerra, i amb la mà dreta es va fer una Llei turística i després amb una Llei agrària anaven esmenant aspectes, o s’anaven sostraint del seu àmbit natural, de l’àmbit natural de la legislació urbanística..., -ara li ho explicaré Sr. Company-, de la legislació urbanística, o de la legislació turística, aspectes que el seu espai natural per ser regulats eren amb aquestes normes, la legislació del sòl i la legislació turística. I després també limitar alguns excessos que també en parlarem.

Per tant, dos objectius: tocar de peus a terra, posar aquesta llei allà on li pertoca, sense permetre que aquesta llei sostregui de l’àmbit natural de regulació d’altres lleis, com pot ser la turística o la Llei del sòl. I segon punt, limitar alguns excessos. Vostè em demanava, doncs miri, article 5, article 83, article 87, article 106, li poso aquests quatre exemples. Article 5, al qual vostè ja hi ha fet referència, imposa les definicions a tota la resta de normativa. L’article 83, es carrega la declaració d’interès general, ja ha explicat els seus motius i entenc els motius que es carregui la declaració d’interès general, però això

no em dirà que no sostreu la competència a l’òrgan al qual pertoca i que li atorga la llei competent en això, que és la Llei del sòl rústic. Si a vostès no els agrada la declaració d’interès general, la declaració d’interès general té un sentit, que és que aquella administració, que és la garant, que és la protectora del sòl rústic, en aquest cas són els consells insulars, puguin controlar i puguin tutelar aquest sòl rústic. Si a vostès no els agrada com es tramita, com funciona, doncs canviem la definició, la tramitació de la declaració d’interès general. Però no tallem, *cortando por lo sano*, doncs vingui, com que això ens molesta, la traïem. Aquest és un exemple que li poso jo de com a través d’aquesta Llei agrària se sostreïa de la legislació del sòl una competència que era lògic que la tingués l’administració la qual, per distribució competencial del nostre Estatut i per la distribució competencial de la mateixa Llei del sòl, té la competència de vetllar, de tutelar i de regular el sòl rústic.

Quant a l’article 87 que li he citat abans, és un article que en aquest cas..., “les explotacions agràries preferents poden dur a terme l’activitat d’agroturisme, amb les condicions i els requisits que estableix la Llei del turisme de les Illes Balears... -ep!-, excepte pel que fa als requisits d’antiguitat i de parcel·la, dels quals queden exempts”. Per tant, bé, doncs escolti..., aquí, és a dir, per què? Per què els agroturismes regulats a la Llei turística han de tenir uns requisits d’antiguitat diferent dels que es regulen a la Llei turística? Per què? Açò és seguretat jurídica? Ja que vostès han dit tantes vegades que açò de fer dos decrets llei és una “xapussa”, doncs, sincerament, això també, fem una llei i canviem el que ja posava a una altra llei.

I per acabar, l’últim exemple que li posava, el de l’article 106.1, no? L’ús sense importar la qualificació del sòl, s’admetran els usos que diu aquesta llei. Per tant, aquí li he posat quatre exemples de com amb aquesta Llei agrària, doncs era una llei que estava per damunt del bé i del mal i que volia passar per damunt de les altres lleis, fent un flac favor precisament a la seguretat jurídica.

I deia, en segon lloc, que el que es volia era limitar alguns excessos. El que hem fet al final, sembla gairebé com un tango que canti desesperació, d’aquest dramatisme, doncs bé, en aquest cas limitar alguns excessos, com l’article 59, els camps de polo. Vostè sap quina superfície té un camp de polo? 6 hectàrees, 300 metres per 200 metres, 6 hectàrees. Això, com molt bé s’ha dit, no és una activitat complementària, és una activitat substitutòria, perquè evidentment amb aquelles 6 hectàrees vostè no hi pot fer res més. Per tant, això nosaltres ho veim un excés i em sembla correcte que s’hagi canviat. O quan, per exemple, el criteri de la parcel·la mínima, a l’article 102.3, en què es diu que quan la parcel·la tingui més, en aquest cas d’1,4 hectàrees, és a dir, molt menys que un camp de polo, l’informe haurà de ser favorable. Ja li diem a l’administració com ha de resoldre quan es compleix aquest criteri. Sincerament, jo crec que 1,4 hectàrees és prou petit, ja li vaig dir un dia que jo no havia plantat ni una tomàtiga en un cossiòl, però 1,4 hectàrees..., i em sembla que..., i vostè m’ho dirà més bé que jo, no és molt petit 1,4 hectàrees? Parlaré, perquè això no és un diàleg, ja sé que no li ho hauria de demanar perquè no em pot contestar.

En resum, aquests exemples que els he posat posen de manifest el que d'alguna manera els portaveus dels grups de la majoria en el debat més ideològic que s'ha fet el matí han dit, una, que la normativa que estam canviant estava mancada de tota visió de conjunt, era segurament el reflex de les tensions que tenien vostès mateixos en el Govern i les diferents visions que tenien. La mà dreta no sabia què feia la mà esquerra i vostès demanaven emfàticament a la presidenta, li demanaven quin era el seu model, "quin és el seu model?". Doncs aquí també s'ha dit quin és el seu model, i ho dic en el bon sentit de la paraula, el de l'especulació, i què és especulació en el bon sentit de la paraula? Doncs crear riquesa a partir de crear plusvàlues al sòl, això és l'especulació en el bon sentit de la paraula. I per elegància ja no entro en el mal sentit de la paraula.

Gran subjectivitat, arbitrarietat, tot això de què ens acusen vostès amb aquesta normativa, això és el règim que teníem abans, el règim d'autoritzacions, grans nivells d'arbitrarietat, he parlat del marcat interès, la notòria conveniència, els artistes de renom, tot això molt poc compatible amb la seguretat jurídica.

Per tot això nosaltres donem suport al Govern en aquest camí que ha iniciat de posar ordre en tot aquest desgavell. I per tant, votarem a favor de la convalidació del decret i donam suport al Govern perquè *lo cortés no quita lo valiente*, perquè es posi en marxa la modificació d'aquestes lleis, per tal que tinguem un marc jurídic estable el més aviat possible. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Mixt.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. La protección del territorio no está reñida con el desarrollo económico, son dos actividades que han de ir de la mano porque ambas son pilares del bienestar de las personas y la obligación de un gobierno es tener claro cómo llevar a cabo ese equilibrio, tenerlo claro, no darse dos años para pensarlo.

Desde Ciudadanos consideramos que este Decreto Ley de 12 de enero, modificado a los 10 días por un nuevo Decreto Ley de 22 de enero, es un despropósito tanto en la forma como ya se ha dicho, sin consenso ni diálogo, como en el fondo. Al ser un decreto lleno de fallos que modifica o suspende de manera sorpresiva, más de 50 artículos y disposiciones que afectan de lleno a la Ley agraria y a la Ley turística, leyes que habían sido consensuadas.

Desde Ciudadanos no negamos que las leyes del suelo, agraria y turística posean artículos discutibles y revisables, pero esa discusión y esa revisión se tienen que hacer como mandan la sensatez y la buena política, con diálogo y consenso con los sectores y con el Parlamento.

Éste es un decreto ley que genera inseguridad y dudas en las actividades más importantes para nuestra economía, y crea una inaceptable situación transitoria de suspenso durante dos años

en la que no queda claro qué normas se aplicarán mientras tanto. El decreto ley denota una elevada improvisación de este govern, que no tiene en cuenta las consecuencias que tendrá en la economía de Baleares. Buena prueba de dicha improvisación es que tan solo diez días después de este decretazo hayan tenido que aprobar un nuevo decreto ley para corregir los graves errores y vacíos legales que se iban a extender durante los dos años que dura la suspensión de las leyes. Aún así han aparecido nuevos vacíos legales que tienen indignados a ciudadanos y a ayuntamientos, como más tarde veremos.

En rueda de prensa tras el *Consell de Govern* el Sr. Barceló explica que el decreto no paraliza ninguna actividad económica. Yo me pregunto en qué realidad viven ustedes. En el funcionamiento del desarrollo económico y social, modificar y suspender sorpresivamente leyes que afectan de lleno a la actividad económica es caos, es inseguridad jurídica y es por tanto un impulso a la desincentivación de cualquier emprendimiento, pero sobre todo genera un impacto de absoluta impotencia sobre el sentir de un ciudadano que ve como de un plumazo ese proyecto de emprendimiento sobre el que llevaba meses trabajando, reuniendo documentación, gestionando un posible préstamo que sea asumible por la economía familiar, porque no todo son grandes cadenas de hoteleros, todo eso se desprecie, no se valore a la hora de actuar de un govern que le puede más hacer una política ideológica y de titulares que una política para el ciudadano, con absoluto rigor jurídico. Ustedes, Sr. Boned, Sra. Armengol, se pueden tomar dos años de calma, un *téntol*, para pensar qué hacen con la normativa, porque a fin de mes todos tenemos nuestro sueldo, pero el ciudadano no.

Señores del Govern, del PSIB y MÉS, gobernar es difícil, pero gobernar sin un proyecto y presos de presiones externas es imposible. En Baleares tenemos un territorio excepcional, un paisaje y unos recursos que hemos de cuidar y hemos de proteger, ya no solo porque nos genera un turismo que es base de nuestra economía, sino porque es nuestra tierra, es nuestra casa. Si el actual govern considera que hay artículos revisables y mejorables para la protección del territorio y un turismo sostenible, no se entiende por qué el Sr. Boned, el Sr. Vidal y el Sr. Barceló no han querido dialogar y llegar a consensos con el sector agrario y turístico, que son los primeros interesados en la conservación de nuestro patrimonio medioambiental, siendo además el sector agrario principal agente activo como protector del territorio. Dialogar y consensuar no es tan difícil, es cuestión de querer realmente.

Así pues nos encontramos con la imposición de una norma no consensuada que deja en suspenso durante dos años la economía balear, un decreto ley de elaboración endogámica, que está repleto de fallos, imprecisiones y despropósitos que pesan mucho más que la posibilidad de que efectivamente estas leyes puedan tener artículos revisables. Si analizamos el decreto nada más leer el artículo primero nos encontramos que apuntan a la modificación de dos artículos, el 24 y el 32, y a la redacción de una nueva disposición adicional de la Ley de ordenación y uso del suelo, y sin embargo la redacción de esta disposición no se realiza. Ese error garrafal deja en un limbo jurídico la calificación urbanística de los terrenos colindantes a los cascos urbanos. Lo sorprendente es que el nuevo decreto ley redactado y aprobado sólo diez días después y que corrige

el primero en otras cuestiones tampoco aprovecha para redactar dicha disposición, sencillamente se limita a retirar del texto (...), un nuevo despropósito que atañe al segundo decreto ley, que no se entiende cómo no solventó esta inseguridad jurídica que se genera, y que hace que los juristas y los arquitectos municipales, como se decía, aseguren que no saben qué respuesta dar a los propietarios de estos terrenos cuando les consultan en qué situación quedan sus tierras.

Otro gran despropósito lo tenemos en el punto 3 de la disposición adicional única del decreto, donde se suspende el punto 2 de la disposición transitoria segunda del suelo rústico, de tal manera que se suspende que las viviendas unifamiliares construidas legalmente y que no hubieran agotado la superficie edificable en el momento de la concesión de la licencia puedan ampliarla con posterioridad en los límites edificables permitidos. Esta prohibición nos parece una barbaridad, incluso una ingerencia en la propiedad privada que hace dudar de su legalidad.

En cuanto a las modificaciones y suspensiones de artículos que afectan a la Ley turística y a la Ley agraria haré brevemente unas consideraciones que motivan nuestro desacuerdo con este decreto ley. Nos llama la atención la modificación del artículo 25 de la Ley turística, donde para la tramitación de un proyecto que solicita la valoración de la dispensa de la norma se elimina la participación de todas las administraciones afectadas, y sólo deja participar a la administración turística competente. Creemos que con esta modificación se elimina la transparencia de los procesos, y se elimina también la rigurosidad que aporta la participación de otras administraciones por razón de la materia que sea vea afectada la dispensa.

Nos parece también un error la nueva redacción del artículo 44.2 bis de la Ley turística, donde se elimina la posibilidad de exoneración de volumen máximo de 1.500 metros cúbicos para reformas en establecimientos de turismo rural, ya que casi todas, y todos lo sabemos, casi todas las posesiones y construcciones en suelo rústico con posibilidad de rehabilitación para convertirse en agroturismo tienen un volumen mayor de 1.500 metros cúbicos. Así pues con esta modificación, junto con otras suspensiones que realiza el decreto, se elimina la posibilidad de recuperación para agroturismo de posesiones y edificaciones tradicionales en suelo rústico, de explotaciones agrarias preferentes. Desde Ciudadanos creemos que la mejor forma de proteger nuestro patrimonio abandonado es darle un uso responsable, adecuado y mimetizado con el entorno. Se consigue con ello revitalizar las zonas de interior de las islas, desestacionalizar la temporada turística y atraer a un turismo diferente al de sol y playa.

El sector agrario, que tiene un papel fundamental en el ámbito paisajístico y medioambiental, se encuentra en crisis por los bajos beneficios que le reporta su actividad exclusivamente agraria, por lo que se hacen necesarias políticas que den instrumentos para su supervivencia y que le permita alejarse de tener que vivir de la subvención, instrumentos que le proporciona la Ley agraria y que el decreto ley o bien anula o bien los hace de difícil consecución por la introducción de nuevos trámites farragosos que desincentivan al emprendedor.

Lo mismo ocurre con la batería de modificaciones y suspensiones realizadas sobre la Ley turística, que si bien podríamos estar de acuerdo en que algunas son revisables, la gran mayoría lo que genera es un incremento de trámites y la burocracia para proyectos de reforma de hoteles que hace que se eternicen en el tiempo. El decreto además es un freno a la reconversión de zonas maduras, al introducir restricciones a la posibilidad de que con ocupación cero de nuevo territorio se pueda invertir en la reforma de hoteles, como apunta claramente la modificación de los puntos 2 y 6 de la disposición adicional cuarta de la Ley de turismo. Se acaba de un plumazo con la inversión en la calidad y modernización de los establecimientos, en la regeneración del entorno y en la llegada de un turista que busca hoteles de cuatro y cinco estrellas y que sí aporta y consume la oferta complementaria.

Así pues, por lo expuesto, Ciudadanos votará en contra de este decreto ley de medidas urgentes en materia urbanística, que se ha hecho a espaldas de los sectores implicados, que desincentiva la inversión y que deja sin norma aplicable durante dos años a actividades tan importantes en nuestra economía como son la actividad agraria y la turística. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Conxa Obrador, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Duim moltes hores de debat sobre el mateix tema. Donam voltes sobre els mateixos conceptes, i el que sí podem constatar és que la dreta té el mateix argumentari, el mateix posicionament respecte d'aquest decret i del model territorial d'aquestes illes.

A mi m'agradaria donar una nova perspectiva del debat i fer una referència al territori, i dir-los que jo venc d'un municipi on fa temps ja, fa temps, s'aixecaven parcel·lacions il·legals en sòl rústic en un cap de setmana, els carrers de les parcel·lacions il·legals en un cap de setmana; jo venc d'un municipi on el batlle, de dretes, era propietari d'una empresa de materials de construcció que venia als mateixos promotors que aixecaven les parcel·lacions il·legals.

Venc d'un municipi amb un batlle apotecari que va admetre que un urbanitzable obsolet d'Alcúdia es pogués desenvolupar dins el sòl rústic de la finca d'Es Creuers a Marratxí, una finca de la qual era propietari el major promotor immobiliari d'aquestes illes de sòl rústic, i que va ser un fet tant sospitos que va ser investigat inclòs dins el cas de corrupció de les àrees de reconversió del Pla territorial de Mallorca.

Jo venc d'un municipi on el batlle apotecari va canviar la qualificació de 18 hectàrees d'una finca, la finca de Son Llebre, que era d'ús agrícola i les va passar a sòl industrial, una finca propietat també del major promotor i comprador de sòl rústic de Mallorca.

Venc d'un municipi on hi va haver un batlle apotecari regidor d'Urbanisme que es va torbar tres mesos, tres mesos es va torbar des que va prendre possessió com a regidor, a tornar

requalificar, com a sòl apte per urbanitzar, la finca d'Es Caülls de 42 hectèrees, més de set camps de futbol s'hi podien fer, una finca que abans havia estat declarada com a sòl rústic protegit per un equip de govern socialista, que volia canviar el model de creixement i desenvolupament de Marratxí. I aquest batlle apotecari va fer aquesta requalificació amb un informe favorable, aleshores, del director general d'Ordenació del Territori, condemnat per corrupció, un informe que vulnerava la disposició addicional quarta de les DOT, amb l'excusa de no haver de pagar indemnitzacions, la mateixa excusa que posen sempre, la mateixa excusa que posa la drete cada dia que parla d'aquest tema. I el Tribunal Superior de Justícia de Balears va dir i va donar la raó a l'ajuntament i va declarar que no s'havien de pagar indemnitzacions.

Ja veuen, senyors i senyores diputades, que veng d'un municipi que passarà a la història pel seu meteòric creixement urbanístic fet a cop de modificació del seu planejament. Precisament aquest municipi, Marratxí, va ser utilitzat com a laboratori pel futur president d'aquesta comunitat, un laboratori on va poder desenvolupar, experimentar i assolir com a propi el model d'urbanisme a la carta, d'un urbanisme especulatiu i de l'urbanisme depredador.

Marratxí, Mallorca, les Illes, el seu territori i el seu paisatge sempre es troba en perill quan governa la drete, una drete sempre a disposició dels grups de pressió i de promotors especuladors que s'apropien de la terra, no pel valor d'ús que té, sinó per l'expectativa de lucre que genera.

Durant la crisi l'objectiu de recuperació econòmica del PP ha estat l'excusa per impulsar la major part d'accions legislatives desreguladores, però la barra lliure per al negoci l'ha generat la gestió del territori de la drete, una drete sostinguda pel sector més especulatiu del mercat que mai no ha posat cap tipus de contenció a les ambicions d'aquells que marquen les polítiques territorials des de l'àmbit privat, des de fora de les institucions polítiques.

Ni Cañellas, ni Matas, ni Bauzá no han pogut ni han volgut posar fre a un model territorial desregulador i especulatiu. Durant quatre anys va governar Bauzá aquesta comunitat amb mà de ferro i durant quatre anys va oblidar que la seva responsabilitat era construir una cohesió social que la crisi i les retallades havien desfet i havien deixat una gran part de la població balear en situació de pobresa. No sols no va veure aquest patiment social, sinó que el va negar dins aquest mateix parlament, el va negar moltes vegades perquè estava cegat per la seva obsessió de ser l'impulsor del creixement econòmic de l'Estat espanyol.

Per això, el Partit Popular de Bauzá sols va treballar amb un objectiu immediat: la remuntada econòmica a curt termini, una remuntada impulsada per inversions privades principalment del sector avui més poderós, el sector hotelier. Inversions garantides sobre una legislació a mida sense tenir en compte les conseqüències que tendria la normativa desregularitzadora a llarg termini sobre el territori, sobre el paisatge.

El territori ha estat sempre damunt el punt de mira com a pista d'enlairament del model econòmic del sector hotelier, ja ho hem dit moltes vegades, un territori i un paisatge que sols

interessa per intensificar el creixement privat amb l'excusa de modernitzar, diversificar, desestacionalitzar, en definitiva, tornar a la balearització del creixement desafortat des de la costa fins a l'interior ignorant qualsevol consideració sobre l'impacte territorial que aquesta balearització ha tingut damunt el territori de les Illes.

Les lleis de l'anomenat trio Bauzá, Delgado, Company estan dissenyades per potenciar la prevalença de l'interès general sobre els interessos particulars i sectorials emparant dispenses subjectives, discrecionals i arbitràries, com l'amnistia a les construccions en rústic, la possibilitat d'incloure automàticament com a sòl urbà els anomenats assentaments rurals.

Vostès, senyors del Partit Popular, pretenien incorporar com a sòl urbà entorns d'un alt valor paisatgístic com Muleta a Sòller o Benirràs a Eivissa; vostès pretenien edificar habitatges als ANEI de 50.000 metres quadrats a Eivissa i de 30.000 metres quadrats a Formentera; vostès eliminaven l'obligació d'interès general per instal·lar usos dins el sòl rústic, projectes com camps de polo, agroturismes amb saló de massatge no terapèutic, Sr. Company, habitatges ampliats a sòl rústic, ampliacions d'hotels amb un nou percentatge de fins al 40%, calculat a partir del que ja s'havia construït, legalment o il·legalment.

La barra lliure que obre la seva llei de turisme no ajudarà a millorar l'oferta turística, el que farà serà escampar més ciment sobre un producte ja molt castigat. Vostès possibilitaven carta blanca als grans projectes d'autor al marge de qualsevol normativa urbanística i turística. La consideració d'autor prestigiós l'haurien de posar en qüestió per la seva arbitrarietat i també pels seus resultats i, si no, demanin-ho als valencians que han pagat milions d'euros per un projecte d'autor que cau a bocins, i nosaltres a punt hem estat de tenir un projecte d'autor enmig de la Badia de Palma, un projecte d'autor en forma de taronja, una òpera en forma de taronja enmig de la Badia de Palma.

Tot val, vull pensar bé, en nom de l'economia. Senyors del PP, el decret no atura economia perquè aquest govern té com a objectiu l'impuls d'un turisme més sostenible i la millora de la competitivitat del món rural, però aquests objectius els desenvoluparà sempre amb coherència i proporcionalitat, amb normatives que s'ajustin als marcs legals urbanístics i territorials generals i respectant l'interès general per garantir un model sostenible.

Vostè, Sr. Company, diu que aquest decret fa mal a la pagesia, no sabem quins és el concepte que poden tenir alguns de pagesia, és clar, nosaltres amb aquest decret de llei acabam amb l'amnistia per construir il·legals a sòl rústic, es rebaixa l'ampliació dels xalets construïts al camp i els projectes en rústic tornen a requerir l'aprovació.

Miri, el que feim és retornar la prevalença a l'interès general per sobre els interessos particulars i sectorials, ja ho hem dit, aquesta -aquesta- és la diferència entre el model que presenta el Govern i el model que defensa el Partit Popular. Feim complir les normes generals i feim prevaler el planejament urbanístic, no és pot mantenir una regulació en la

qual els interessos particulars passen per damunt l'interès general, no ens cansarem de dir-ho.

Vostès diuen i ens acusen de no haver parlat amb els sectors afectats i els hem de dir que s'ha parlat amb els sectors afectats i el que sí podem entendre és que aquest decret no els agradi i no agradi a tothom. Ja ens agradaria que fos així, però el que està clar és que sí es tracta d'una decisió política que prima l'interès general de les Balears i no una legislació que hi havia fins ara.

En relació amb els falsos urbans, hem de dir i hem d'aclarir que se suspèn un article que deia que els falsos urbans tenien fins a juny del 2015 per realitzar les actuacions que es consolidessin com a urbans si no passaven a ser urbanitzables. Així, els que ja han realitzat aquestes actuacions són urbans i els que no feren cap actuació passaran a ser urbanitzables i ho segueixen sent. Per tant, en definitiva, el decret no canvia en cap moment l'estatus d'aquests terrenys i, en definitiva, no hi ha cap interpretació, ni dubtes en la interpretació d'aquest articulat.

Senyores i senyors diputats, el Decret Llei 1/2016 suspèn en lloc de derogar, sí, suspèn fins el desembre de 2017, per poder obrir un debat social sobre la regulació específica dels sectors concrets, Llei turística, Llei agrària i també la Llei del sòl, de manera que la ciutadania, els actors econòmics i socials i en darrera instància el Parlament, podran dir la seva, podran participar i podran debatre, cosa que amb el decret llei del Partit Popular mai no es va poder fer. Avui, amb el decret que validam, volem significar i deixar ben palès, que ha arribat el moment d'impulsar un nou model econòmic lligat a l'urbanisme, al territori, que marcarà un nou ritme econòmic de creixement, més equitatiu, més solidari i més sostenible, per molt que a alguns els cansi sentir-ho.

Repetir una vegada i una altra, aquest és el nostre model, Sr. Melià, i aquesta és la diferència que tenim amb vostès, el model de defensa del territori i damunt el paisatge. Nosaltres ens dedicam a la política i la política s'ha de fer servir de la part tècnica, per aconseguir els objectius polítics, i l'objectiu polític que tenim nosaltres com a grup que dóna suport al Govern, és confiar i compartir amb el Govern aquest objectiu de fer un ténol, fer un stop i repensar què volem fer amb unes illes que tenen una capacitat de càrrega que ha arribat al límit. I com deia el Sr. Abril, hem de repensar el que volem fer i ho hem de repensar entre tots. No volem que el sector privat, que els promotors especulatius siguin i manin el futur d'aquestes illes, i això ho repetirem sempre perquè aquesta és la nostra obligació, defensar els interessos generals per damunt els interessos particulars, d'aquells que no s'han presentat a les eleccions i volen manar. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Correspon el torn de rèplica als grups que han intervingut a favor. En primer lloc, correspon al Sr. Aitor Morrás, en nom del Grup Podem Illes Balears.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sr. Presidente. No, no haremos uso del turno de palabra, únicamente decir la posición de este grupo, que será votar a favor del decreto ley y en contra de la tramitación del mismo como proposición no de ley.

Y únicamente aclarar a la Sra. Ballester que desarrollo y sostenible es un oxímoron, son conceptos incompatibles, nada más. Si se quiere desarrollar y sostener el sistema medioambiental no puede ser, hay que tender a un crecimiento cero. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Morrás. Correspon ara al Sr. Abril, en nom del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Per salut mental no tornaré intervenir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. En aquest moment correspon al Sr. Castells, en nom de MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No intervindrem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Correspon en aquest moment al Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Obrador, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Donam per dites totes les coses que volíem dir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. I ara, en torn de contrarèplica els grups que han intervingut en contra. En nom del Partit Popular, del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Company, cinc minuts.

EL SR. COMPANY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, contestaré un poquet quatre coses de les que hem vistes. Al Sr. Abril..., doncs a mi em sap greu, vostè, el Sr. Abril ha deixat molt clar que hauria fet la legalització dels habitatges, però gratis, idò no, nosaltres vàrem decidir que no, això és el que vostè ha dit. Hauria volgut que es fes la legalització gratis. Idò no, no pot ser Sr. Abril, nosaltres vàrem trobar que no, que almenys havien de pagar.

La Sra. Conxa Obrador ha parlat d'un seguit de temes. Vostè se'n recorda d'una senyora que nom Mercè Amer? Va ser consellera d'Agricultura del PSOE, no és vera? Idò li telefoni a ella, perquè encara té penjat allò de l'oleo turisme i

els massatges terapèutics que ella va incloure, i nosaltres ho copiàrem, per tant, això ve de vostès, del PSOE! És a dir que els massatges ja els varen posar vostès.

I les diferències entre vostès i nosaltres, que vostès posen els interessos generals per damunt dels particulars? Per favor, l'interès general l'únic que fa és retardar les tramitacions en aquells casos d'activitats agràries, és l'únic que fa. Una activitat agrària és agrària, i jo ho entenc que vostè doncs no ho compregui, ho entenc perfectament, i a més li ha caigut damunt aquest debat i ha hagut de sortir com ha pogut. Però, per favor!

Els falsos urbans. Això de què els falsos urbans passaren a ser urbanitzables, d'on ho ha tret? Ens ho pot dir? Perquè no n'hi ha prou que vostè ens ho digui, perquè aquí tenim la sort de comptar amb una de les persones que entén més en temes d'urbanisme, que és el Sr. Melià, per la seva professió i perquè té una experiència dilatada, i quan el conseller li ha dit que no ho sabia llegir, doncs s'ha enfadat i s'ha molestat, lògicament, perquè no hi és, s'han equivocat, ho han deixat a l'aire, que és un dels problemes més grossos que tenim.

I clar, i vostès sempre parlen del més, *difama que algo queda*, satisfer interessos molt concrets, però no diuen quins, ben alerta hi van, perquè no n'hi ha, és a dir, no ho saben.

Recuperació..., nosaltres el que fèiem amb la Llei agrària era recuperació de construccions existents, només es podria fer agroturisme dins construccions que ja existien i si era el pagès a títol principal, vol dir que vius exclusivament de la pagesia. I si perdies aquesta condició, perdies la possibilitat de poder explotar agroturismes, agroturismes com a activitat complementària, que demostra que vostès ni la se l'han llegida. Escolti, la Llei agrària només et permet fer activitat complementària si ets explotació agrària, que això el conseller sap el que vol..., explotació agrària prioritària, preferent. És que si no, no ho pots fer, per a pagesos. I és clar que sí.

I per què dèiem, que m'ha dit el Sr. Castells, ha dit un parell de coses, per què dèiem de no enganxar-nos a la data de 1960? Escolti, perquè pensàvem amb els petits..., no sé on és el Sr. Castells, l'he perdut, ...

(Se sent una veu de fons que diu: "no hi és")

No hi és, ah! Bé, idò resulta que els petits tenen moltes instal·lacions, casetetes petites, de 40, 50, 60 metres, que podrien fer explotació d'agroturisme i a aquests petits vostès els han crivellat.

Vostès em parlen de millorar la competitivitat del món rural. Bla, bla, bla, això només ho pot dir gent que no hi ha viscut mai d'això, que no sap què és viure de vendre porcelles o viure de vendre xotets o viure de vendre llet, el Sr. Castells, si fos aquí, m'explicaria com ho fan els menorquins. Però és que, a més, al Sr. Castells li ha passat una cosa, amb la modificació que hi ha hagut, tampoc no s'ha adonat, resulta que crec que Menorca té prou territori que és ANEI, prou és prou, prou, prou; idò resulta que aquí ara s'exigeix la declaració d'interès general per a un senyor que vol vendre el formatge que es produeix dins la seva pròpia explotació, cosa que no

existia. Això és així, Sr. Conseller, i vostè tampoc no s'ha adonat i tendrem problemes, d'això tendrem problemes cada dia. Ho diu clarament: ni venda directa, vostè no deixa fer venda directa, ni tampoc transformació, si no és amb interès general, vostè ha de demanar interès general. I ens agradaria que no fos així conseller, però és així, no és que no ho pot discutir, perquè no és així. Home, que el Sr. Castells em digui...

(Remor de veus)

... és així clarament, i ens hi podem jugar el que vulgueu, un cafetet, per no perdre massa cosa. Escolti, que el Sr. Castells sigui capaç de dir que sostreiem..., llevam competències..., a veure, el Consell Insular de Menorca té competències en agricultura? Sí. Té competències en territori? Sí, per tant, té totes les competències, no n'hi llevam cap ni una, el mateix Consell de Menorca és qui ho faria tot, no n'hi llevam cap ni una amb aquesta llei agrària. Vostès això també ho han confós.

Escolti, sense importar la classificació del sòl, que deia l'article 106.1, idò, clar que sí, vostès saben que hi ha una tafona dins la Serra de Tramuntana o dues o tres? Se n'han de poder fer on hi ha les oliveres o no? Idò, vostès diuen que no, ha de ser per interès general. I les vinyes de Mortitx, les coneix algú d'aquí? També són a la Serra de Tramuntana, les han de poder fer? Bé, idò, s'ha de poder fer una bodega per tenir aquelles vinyes ben cuidades dins la Serra de Tramuntana? Idò, clar que sí, perquè si no, si no hi ha bodega no hi ha vinyes i si no hi ha tafona no hi ha oliveres, i això tampoc no ho han entès.

La parcel·la mínima de l'exoneració de què em parlava el Sr. Castells, que em sap greu que no sigui aquí, escolti, això ho va fer el Decret 147/2002 de Mateu Morro, PSM, els seus mateixos, vosaltres ho fèreu, ho vàreu posar en el Decret 147/2002 i ara ho heu llevat, no sé ben bé per què, per fer mal a la pagesia, supòs.

Tot això s'hagués pogut millorar si ho haguéssim tramitat, com deia el Sr. Melià, amb un projecte de llei.

Nuclis rurals, ja els ho he dit, amb vostè... idò, no sabem... ja no sabem com estan les coses, a Menorca si la norma territorial transitòria hi és o no, falta de transparència, inexistència... urgència inexistente, errors jurídics, actuació irresponsable perquè no tenen ni un model propi, queixes de tots: ajuntaments, professionals, consells, associacions de promotors, constructors, sector turístic, agrari; conseqüències greus a l'economia perquè l'aturen.

La protecció del territori i del medi ambient, ja els ho he dit, vostès posen aquesta norma on inclouen albergs, etcètera, a les àrees d'alt nivell de protecció, les màximes quasi quasi qualificades en protecció. La valoració tècnica és terrible; increment de les tramitacions per fer projectes agraris; més "burrocràcia" per tramitar els agroturismes; errors tècnics jurídics com una casa en els assentaments en sòl rústic; les noves àrees de prevenció de risc que les anomenen, però no les defineixen; les legalitzacions d'habitatges que estan prescrites que tanmateix no les podran tombar; increment de càrregues del 10 al 15%.

En matèria turística es fa referència a la impossibilitat de regenerar la planta hotelera existent; les ampliacions d'habitatges...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company, hauria d'acabar, per favor.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Vaig acabant, vaig acabant, gràcies per la paciència.

El que li comentava el Sr. Melià de l'ampliació d'habitatges legals que ve de l'any 97 això.

Increïble que em puguin defensar segons quines coses, els falsos urbans, li torn a repetir, de cap manera vostès no saben exactament com ho han deixat.

La venda directa en ANEI, en ANEI ara resulta que hem de menester interès general a Menorca.

Les activitats... ara, l'altra cosa, deixi'm, i amb això acab, l'altra cosa també els ho he comentat, que és un tema greu per als pagesos, ara computaran com a metres quadrats construïts els espais pavimentats de les vaqueries, dels estables, dels femers de purins. Escolti!, què hem de fer? Com ho podem fer, conseller?...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company, acabi, per favor.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

... tot això supera els paràmetres i no hi ha manera, i acab, i no hi ha manera de regular això així com ho tenim, sense passar per interès general. Per desgràcia està així, tant de bo no haguessin fet aquest guirigall. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La meua intenció era no intervenir, perquè crec que tots estam cansats, però com que veig que la Sra. Obrador s'emprenya, jo li diré que els meus gestos es deuen que vostès, vostè, només fa un debat de quatre consignes i de quatre principis generals, i jo ja sé que vostès tenen el monopoli dels interessos generals i el monopoli de la protecció del territori, o això es pensen; evidentment no estic d'acord amb aquesta situació, però m'agradaria que... o això era la meua pretensió, evidentment vostè és lliure de fer el que vulgui, només faltaria, m'hagués agradat que el debat anàs sobre les determinacions concretes del decret llei i no sobre

aquestes quatre consignes. I és clar, com que vostès repeteixen i repeteixen les mateixes consignes, em sap greu, però arriba un cert moment que estàs un poc cansat, però, ja dic, estan lògicament en el seu dret.

Es veu que vostès es dediquen a la política i no he entès a què ens dedicam els altres, a què ens dedicam? Clar, sembla que també tenen el monopoli de la política, es veu, els altres també ens dedicam a la política i defensam les nostres idees el millor que sabem, i són idees tan dignes i tan... que s'han de tenir ben en compte, com les tenen vostès. Perquè vostè ve aquí i ens diu: "ho hem de repensar entre tots"; entre tots no, només ho repensaran vostès aquest decret llei, perquè no volem que es tramiti com a projecte de llei, no volen que una part de la societat, representada aquí, també ajudi a repensar, no, nosaltres estam condemnats a no repensar, de fet quasi ja ens condemnem a no poder ni fer política per les seves paraules, la qual cosa realment ens comença a preocupar.

Falsos urbans, vostès es pensen que han fet això, però només s'ho pensen, no té cap suport a cap article del decret llei el que vostè diu, vostè ve aquí i fa una afirmació i nosaltres la convidam que aquesta afirmació la reflecteixi en el decret llei, si ho tramitassin com a projecte de llei la podrien reflectir, i així tothom tendria clar què han volgut fer. Però és que resulta que en aquest moment no ho té clar ningú, tenim clara la seva intenció, però no què diu el decret llei, i l'important, amb tot el respecte a les seves intencions, l'important és la lletra del decret llei, no és el que diu el butlletí i no el que diu aquest diputat o vostè, que això evidentment té una importància absolutament relativa.

Per tant, nosaltres veim amb molta tristesa que vostès es neguen a això que reivindiquen, que és al diàleg. Veim amb molta tristesa que vostès no volen tramitar aquest decret llei com a projecte de llei, que vostès no volen que tots repensem el territori ni volen que molts de ciutadans representats aquí puguin dir la seva i puguin fer les seves aportacions i puguin proposar millores en aquest decret llei, que no és perfecte per molt que s'encaparrotin, no és perfecte perquè cap obra humana no és perfecta i, per tant, si fossin un poc més humils assumirien que està molt bé donar participació i està molt bé escoltar també l'oposició. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester, del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Voy a recordar lo que aseguraba la Sra. Armengol y el Sr. Barceló el 20 de enero en FITUR: "La presidenta del Govern, Francina Armengol, y el vicepresidente, Biel Barceló, han asegurado hoy -decía EFE- que las previsiones apuntan a que se mantiene un ritmo de crecimiento y de riqueza para el 2016 del 3% del PIB, como ya ocurrió en el tercer trimestre del 2015 ya han anunciado inversiones de 350 millones de euros en 2016 para la mejora de establecimientos hoteleros por la tramitación en el 2015 de más de 200 proyectos de reforma. Destaca el Govern que el turismo ha sido uno de los sectores que ha liderado la creación de

puestos de trabajo, con el mantenimiento de un significativo ritmo de crecimiento”.

Sra. Armengol y Sr. Barceló, ¿creen ustedes que todo esto es fruto de la casualidad? Yo creo que no, yo creo que es fruto del esfuerzo de muchos ciudadanos que arriesgan su dinero, que emprenden y que con mucho esfuerzo, trabajo y quebraderos de cabeza han llegado donde estamos, y sin duda alguna ayudados por políticas que no ponen palos en las ruedas sino que dan facilidades al emprendimiento.

La comunidad autónoma se encuentra en estos momentos en una incipiente recuperación económica que se va consolidando y ahora es el momento de hacer políticas de empleo, de mejoras laborales, que es lo que nos hace falta, y no políticas que conlleven poner palos a las ruedas a esa recuperación. Consensuen, que saldremos todos ganando.

Al Sr. Aitor comentarle que el concepto de desarrollo sostenible es el concepto base en el que se basa la asignatura Ciencias de la tierra y medio ambiente de segundo de bachillerato, y es una pregunta reiterativa en los exámenes de selectividad de todos los años, quiero decirle que sostenible, desarrollo sostenible, es un concepto en tres niveles: sostenibilidad medioambiental, que es el caso donde nos encontramos; sostenibilidad social, donde el desarrollo comporte riqueza y bienestar para todos, no para unos pocos, y sostenibilidad económica, que a lo mejor es la que a ustedes les falta, que conlleva a que los gobiernos en ese desarrollo no dejen economías quebradas a las generaciones futuras.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

A continuació passarem a la votació per validar o no el decret llei debatut. Els vots afirmatius s'entendran favorables a la validació i, els negatius, favorables a la derogació. Començam la votació. Votam.

Vots a favor, 30; vots en contra, 24. Queda validat el decret.

Hi ha qualque grup que vulgui tramitar el decret com a projecte de llei? Passam a la votació per veure si es tramita com a projecte de llei.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Començam la votació. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 30.

(Remor de veus)

No queda aprovada la tramitació.

(Més remor de veus)

VI. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei 2/2016, de 22 de gener, de modificació del Decret Llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística.

El sisè punt de l'ordre del dia... Silenci, per favor, silenci. El sisè punt de l'ordre del dia de la sessió plenària correspon al debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei 2/2016, de 22 de gener, de modificació del Decret llei 1/2016, de 12 de gener, de mesures urgents en matèria urbanística.

Té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Juan Boned i Roig):

Gràcies, presidenta. Bé, una breu intervenció en aquest cas, perquè aquest segon decret no dona per a grans oratòries, però vull assenyalar que el motiu és clar i s'ha explicat per activa i per passiva al llarg de tot aquest dia. En el primer decret aprovat es detecta una situació que afecta la Llei agrària i que s'entén que pot induir a certes confusions o males interpretacions, i per evitar qualsevol tipus de confusió en aquest aspecte es decideix que s'ha de rectificar. Això que vostès qualifiquen com a nyap, perquè ens hem atrevit a fer un segon decret per rectificar el primer, els he de dir que en aquest cas no ens han caigut els anells per aclarir això i amb una modificació, per així assegurar als pagesos que sí podran adequar les construccions agrícoles sense cap problema. Bàsicament era del que es tractava.

Avui hem sentit moltes afirmacions al llarg del dia. Ara en aqueixes darreres intervencions, no tan sols una vegada sinó més d'una, he sentit parlar aquí de corró parlamentari, ara mateix a l'aprovació del decret hi ha hagut exclamacions d'aquest fet, i les exclamacions eren del partit precisament que alguns de vostès estaven asseguts la passada legislatura, i potser se'ls ha oblidat, amb aquesta sistemàtica d'amnèsia interessada i parcial, com governaven vostès la passada legislatura i quina capacitat de consens tenien vostès i quantes mesos de diàleg varen obrir, quantes vegades convocaren l'oposició, quantes qüestions presentades per l'oposició presentaren, i tot això té molt a veure amb la capacitat de diàleg i amb no aplicar el corró. Clar, vostès eren demòcrates cent per cent, i els que no estan al Partit Popular ja sabem que estan fora de la democràcia que vostès entenen com a tal. Per tant siguem una mica més discrets en totes aqueixes afirmacions.

I a més s'han atrevit a dir que mai un decret no s'havia utilitzat per modificar-ne un d'anterior, cosa que saben vostès perfectament que és falsa, que vostès mateixos n'han utilitzat. Però ja no només parlem de decrets, sinó que aniré a una situació més lligada directament a aquest decret, com és la tramitació de la Llei del sòl la passada legislatura. Recordaran vostès quan va ser presentada al Parlament, va ser presentada a bombo i platerets, i dins el tràmit parlamentari de presentació d'esmenes vostès mateixos s'esmenaren amb un grapat d'esmenes que varen modificar la llei que havien presentat, i això estava molt bé, no hi havia cap problema!, és tot molt correcte. Ara aquí, quan el Govern decideix modificar una cosa del decret, quan decideix modificar una cosa per aclarir exactament quin és el significat, s'ha de parlar de nyap.

Modificar-se, esmenar-se a si mateix no és nyap; presentar un segon decret per modificar el primer sí que és nyap, això és el concepte que vostès tenen.

Per això ningú no els pot fer cas, per això són allí on són, i per això la gent, els ciutadans d'aquestes illes han decidit que s'havia de fer política d'una altra manera, i política territorial també, i ja s'ha acabat la història de legislar per a uns pocs. Si per legislar per l'interès general i per a tots i per assegurar-nos la garantia que determinats sectors, com en aquest cas és l'agrari, tenen tots els drets que els corresponen per poder desenvolupar la seva activitat s'ha d'aprovar un segon decret, l'hem aprovat i no ens han caigut els anells per fer-ho. Clar, per a vostès això és un nyap i suposa un desastre universal.

Senyores i senyors diputats, crec que el debat sobre el decret ha quedat ja prou clar i no hi ha molt més a dir sobre aquesta proposta, que és un simple decret que pretén simplement aclarir una situació dubtosa del primer. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions a favor del decret? A favor.

(Remor de veus)

En contra? Sí, sí, ja l'he vista, és l'única. Qui vol intervenir a favor del decret?

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Presidenta, no, nuestro grupo está a favor del decreto pero no va a hacer uso del turno de palabra.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, però per fer intervencions; no, per fer... En contra?, intervencions en contra? Sí, ho sé, ho sé.

Per fixar posicions? Té la paraula la Sra. Conxa Obrador, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Sortiré per defensar el Govern, en solitari, però el defensaré perquè hi crec, i per dir que el Consell de Govern va aprovar, ha aprovat un segon decret llei que modifica l'anterior per evitar que considerem que hi podia haver un buit normatiu. Es tracta d'una modificació molt puntual que afecta bàsicament la Llei agrària, i concretament les exoneracions en sòl rústic.

Amb el primer decret se suspelien tres articles d'aquesta llei, de la Llei agrària, amb l'objectiu d'impedir que es pogués exonerar dels paràmetres urbanístics qualsevol actuació en sòl rústic, però com que la normativa anterior havia estat derogada no quedava clar si hauria permès alguna exoneració o no. Amb la modificació que afecta els articles 21, 22 i 24.2 de la Llei 6/1997, de sòl rústic de les Illes Balears, es recupera la situació anterior a la Llei agrària amb adequacions a la llei sobrevinguda. Ara no es permetran totes les exoneracions que preveia la Llei agrària, algunes no vinculades a l'activitat agrària, sinó només les construccions vinculades a l'activitat

agrària; per exemple, si un pagès necessita augmentar l'alçada del seu magatzem per poder entrar un tractor que té més alçada que l'anterior, amb l'anterior decret no quedava clar si el conseller d'Agricultura l'hauria pogut exonerar dels paràmetres urbanístics i l'hauria pogut, en aquest cas, autoritzar. Ara es deixa clar que es podran fer exoneracions per actuacions sempre que estiguin vinculades a l'activitat agrària.

Per tant no hi ha cap canvi en la intenció del Govern, només s'ha precisat un punt concret perquè quedi clar què es pot fer i què no es pot fer, l'objectiu és evitar que es pugui fer qualsevol cosa en sòl rústic al marge, com hem dit abans, dels paràmetres urbanístics generals. Per això s'acota la discrecionalitat que la Llei agrària donava al conseller d'Agricultura perquè pogués autoritzar exoneracions en rústic. Aquesta és una modificació a favor dels pagesos i de l'activitat agrària, amenaçada per les dispenses polítiques que permetien activitats que res no tenien a veure amb el sector primari. La intenció d'aquest govern és protegir el sòl rústic d'activitats que no li són pròpies i impossibilitar l'exoneració d'activitats que no són pròpies del sòl rústic.

És una evidència que el decret llei no va contra els pagesos, el contrari, afavoreix la modernització de les seves instal·lacions; sí que va en contra d'aquells que aprofiten el sòl rústic per especular i per fer-hi activitats que no són pròpies d'aquest sòl i que posen en risc la seva protecció.

Mirin, senyors diputats i diputades del Partit Popular, aquest govern no farà un ús abusiu del decret llei, com han fet vostès al llarg de quatre anys de Govern Bauzá, ni tan sols varen voler comparèixer per donar explicacions a aquest parlament.

I volíem aclarir o concretar que s'empra un segon decret llei perquè és l'única manera de modificar el primer, un decret llei no es pot esmenar com un projecte de llei i l'única via de modificar-ho és amb un altre decret llei, com s'ha fet ara.

(Remor de veus)

Per tant, el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a aquest segon decret llei i considera justificada la seva validació. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Mire, Sr. Boned, lo de si es una chapuza o no el decreto habrá que dejarlo a la interpretación de cada uno, lo que sí le aseguro es que ni el primer decreto ni el segundo van a pasar a los anales de la historia para poder estudiarlos en las universidades de derecho, porque ha sido, perdóneme la expresión, cutre, como mínimo, cutre.

Mire, yo no estaba en la pasada legislatura, pero viendo y escuchando lo que se ha dicho parece que, no estaba aquí, pero parece lo lógico que una cosa que se ha aprobado por ley, lo lógico sería que también se debatiera por ley, y le voy a explicar por qué -no hace falta que aplauda todavía, espérese un poco-, y le voy a explicar por qué. Si estuviéramos en el mes de agosto y ustedes llevarán una semana, diez días en el gobierno, podría tener sentido el tema del decreto, estaríamos en contra evidentemente, pero podría tener sentido, porque ustedes hubieran estado diciendo, como han estado aquí defendiendo la imperiosa necesidad de defender el territorio y la protección del territorio, que ya se le ha dicho por activa y por pasiva que protegen poco, pero la realidad es que no es así. Por tanto, esto atiende a otras razones y las razones las ha dicho esta mañana el portavoz de Podemos, estaban nerviosos y había que aprobar el decreto, y esa es la realidad, esa es la realidad: Podemos estaba exigiendo que se aprobara el decreto. Y por eso estamos hoy aquí, y es una lástima.

Por cierto, Sr. Boned, la Sra. Presidenta debe estar *emprenyada* porque no le ha defendido en ningún momento, y debe estar bastante de acuerdo en que los decretos tampoco se han hecho con la corrección y con la seguridad debida.

(Remor de veus i algunes rialles)

Me alegro. Usted ha dicho que no habrá un tercer decreto, yo creo, Sra. Presidenta, que no hay dos sin tres y es muy probable que al final tengamos que ver otro decreto.

Mire, los decretos se han hecho con prisas, tampoco tenemos muy claro quien los ha hecho, si los han hecho los políticos, porque son tres consellerías y entiendo que es difícil entre ustedes ponerse de acuerdo, sobre todo si hay uno desde fuera que le está diciendo lo que tiene que hacer, pero la verdad es que si lo han hecho los políticos no está bien hecho; si lo han hecho los técnicos, habría que revisarlo, y si nos gustaría saber si se ha pagado o ha habido algún informe externo, porque entonces lo que sí le diría es que no lo paguen, porque desde luego está muy mal hecho.

¿Qué es lo que pretendían? Pues, aparte de dejar tranquilo a la gente de Podemos, pues no se sabe muy bien qué, porque han empezado a decir una serie de cosas como si aquí se cayera el mundo: han puesto, por ejemplo, lo de los hoteles, que si se hacen con arquitectos de prestigio; oiga, no se ha presentado ningún proyecto de arquitecto de prestigio, por tanto esa urgencia no existía, no existía esa urgencia, hace ocho meses que están ustedes aquí, ocho, no llevan dos días, y su actividad parlamentaria tampoco ha sido muy extensa, aparte de derogar todo lo que se había hecho. No se ha presentado ningún proyecto nuevo en suelo rústico, por tanto yo no sé dónde estaba esa urgencia. Es evidente que lo que pretendían..., no sabemos muy bien a qué atienden.

Lo que sí han conseguido es paralizarlo todo y lo que sí han conseguido es que los técnicos municipales lo que sí han permitido es que los técnicos municipales ahora se estén mirando unos a otros a ver qué es lo que tienen que aprobar, porque la realidad es que está mal hecho el decreto, lo pinten como lo pinten, lo podemos pintar de rosa y ponerle un lazo azul, pero está mal hecho el decreto, está mal hecho. Y lo

vamos a ver, el problema es que lo vamos a ver, pero no lo vamos a pagar, porque siempre lo paga el ciudadano, es que nos salen muy caros sus *téntols*, perdemos tiempo y dinero con sus *téntols* porque dos años es mucho tiempo.

Y ¿a quién ha beneficiado? Pues mire, yo esta mañana estaba pensando a quién ha beneficiado y me hace gracia cuando dicen, y lo han puesto de ejemplo el Sr. Boned y la Sra. Presidenta, que en el caso concreto de los arquitectos de prestigio, porque sólo los que tienen dinero pueden pagar esos proyectos de prestigio. Pues yo le voy a decir a quién ha beneficiado esto, a los que han corrido más porque tenían más capacidad de financiación y ya han hecho todas las reformas que tenían que hacer. Mire, en el caso de la Playa de Palma, en concreto, a los grandes, los han beneficiado, porque los grandes ya han hecho todas las reformas que tenían que hacer, todas, todos los que ustedes consideran grandes y poderosos, según quién lo diga, ya tienen sus reformas hechas. Y le voy a poner el ejemplo de lo que yo conozco, Playa de Palma, 140 hoteles, de los cuales 112 son de tres, dos y una estrella, ¿quienes han hecho las reformas? Los de cuatro y cinco estrellas. ¿Quiénes están en las cuatro y cinco estrellas? Los grandes, las grandes cadenas. ¿Quién se ha quedado sin poder hacer las reformas? Los que no tienen acceso a la financiación y los que tienen que esperar uno o dos años para convencer de que tiene que hacer una reforma para pasar su hotel de dos estrellas a cuatro estrellas. Esa es la realidad. Por tanto, ustedes, que tanto se vanaglorian de no defender a los poderosos, al final, con sus medidas acaban beneficiando a la gente que, de manera rápida e inmediata, han hecho las reformas, que son muchos, podría decirle los nombres, ustedes los saben, podría decirle los nombres, pero desde luego son los poderosos, en su terminología.

Hablando del tema de turismo. Claro, hacen una serie de modificaciones, algunas ya se han comentado, el tema del volumen máximo de los 1.500 metros cúbicos, bueno, es que al final confunden siempre lo que para ustedes debería ser lo deseable y la realidad, porque la realidad se impone y hay construcciones que están por encima de los 1.500 metros cúbicos, por tanto al final no resuelven nada, lo dejan paralizado. Ustedes eliminan la posibilidad de reapertura de establecimientos de categoría mínima de cuatro estrellas si el uso turístico no está entre los permitidos en el planeamiento vigente, y eso, quien lo pueda leer dice: pues tiene todo el sentido del mundo, efectivamente. Usted, creo que era el Sr. David Abril, decía antes que, claro, es que los ayuntamientos tienen que ejercer su labor, pero oiga, es que hay una realidad paralela, los planes generales no dicen la realidad de lo que es el territorio; y le pongo el ejemplo de Playa de Palma y le pongo el ejemplo de Calvià, en Calvià y en Playa de Palma nos hemos encontrado edificios que hace treinta años que son hoteles y hace treinta años que están catalogados como residencial, y nunca serán residencial, nunca. Pero ya les están ustedes impidiendo que pasen a cuatro estrellas, esto es para entenderlo.

Y algo tendrá que ver, algo tendrá que ver que en los últimos veinte años no se haya hecho ni la mitad, ni una décima parte de la inversión que se ha conseguido en estos tres años, algo tendrá que ver. Porque se ha permitido que lo que es una realidad se pueda mejorar, porque ustedes no le dan salida,

ustedes, a los hoteles que están fuera de ordenación no les dan ninguna salida, no les permiten hacer ninguna reforma y no les permiten hacer ninguna reforma porque ustedes consideran que en algún momento, en algún momento teórico esos edificios se tirarán, pero van a pasar cien años y yo les aseguro que esos edificios no se tirarán, y seguirán siendo hoteles, con un problema: que vamos a tener el mismo modelo que hace veinte años, que las reformas consistían en pintar fachadas, en cambiar barandas y en arreglar cuatro cuartos de baño, en eso consistían las reformas de hace unos años, en eso.

Y hay una cosa que no dice el Sr. Abril, cuando pone el ejemplo de Playa de Palma, que también lo ha comentado la Sra. Armengol, es verdad que se amplían el número de plazas en Playa de Palma, lo que no dice es que el cien por cien de las plazas que se han aumentado han sido en hoteles de cuatro y cinco estrellas. Y lo que no puede ser es estar rogando..., o sea, estás diciendo por un lado que sí se quiere un turismo de calidad y por el otro no dar alternativas para que exista ese turismo de calidad. Porque le vuelvo a insistir, el 70% de los hoteles están por debajo de las tres estrellas, y con esta normativa no les permiten modificar absolutamente nada, no les dan alternativa, más que pintar fachadas. Ese es el turismo que ustedes quieren.

Usted, Sra. Armengol, estoy convencido que, como nosotros, tampoco quiere el turismo de borrachera, pero lamentablemente el turismo de borrachera va a venir asociado a precios bajos y a hoteles de poca calidad, nos guste o no nos guste, y si no le da alternativas para arreglarlo difícilmente vamos a cambiar la solución. Y hoy las zonas turísticas maduras son las más perjudicadas, y le voy a poner el ejemplo de las dos alturas: han vuelto a decir como si lo de las dos alturas fuera una locura; mire, en el caso de Playa de Palma el 90% de las parcelas eran de dos mil metros cuadrados, difícilmente se podía ampliar o crecer a lo ancho, era imposible, porque las parcelas estaban saturadas, por tanto la única manera era crecer a lo alto, pero, claro, con una serie de condiciones importantes: una, no superar la altura media de la zona, porque lo pueden también ver cómo quieran, pero seguirá habiendo alturas de 13, 14 y 15 alturas en edificios con tres, y lo que les decíamos era: oiga, usted puede subir una altura o dos alturas, con una condición: tiene que pasar el hotel a cuatro estrellas o a cinco estrellas. Bueno, es una motivación, entiendo que puedan no estar de acuerdo, pero entendería que no estuvieran de acuerdo si realmente la ampliación de la edificabilidad para aumentar categoría se pudiera en el cien por cien de los hoteles. Cosa que no ocurre, y ¿dónde no ocurre? Precisamente en las zonas turísticas maduras.

Y dónde, ¿a quién vuelven otra vez ustedes a perjudicar? A los pequeños hoteleros y empresarios, porque los grandes, les guste o no les guste, tienen más del 90% de su facturación fuera de las Islas Baleares, lo tienen fuera de las Islas Baleares. Y los pequeños, el pequeño empresario, la pequeña familia que tiene un hotel, éste es el que tiene realmente problemas para después hacer sus reformas. Pero a ustedes les da igual, porque todo es teórico.

Vamos a parar la construcción; díganme en Playa de Palma un solo metro cuadrado más de construcción, uno solo, en la

principal zona turística madura de las islas, un solo metro cuadrado más. Ni uno.

Y por cierto, dejen de hablar ya del tema de Ses Fontanelles, porque cada vez que vienen aquí Ses Fontanelles yo me pongo rojo, ¿saben por qué Ses Fontanelles se puede construir, saben por qué Ses Fontanelles es urbano? Porque hubo dos señores, que ustedes los conocen bien, un tal Sr. Antich y un tal Sr. Carbonero, que, uno siendo concejal de Urbanismo del Ayuntamiento de Palma, y el otro gerente de la Gerencia de Urbanismo, decidieron que ese humedal tan famoso y que tanto había que proteger era mejor que fuera urbano y que se pudiera construir. No ha sido el Partido Popular, no ha sido el Partido Popular.

(Alguns aplaudiments)

Basta que miren la modificación del Plan General de 1988 y miren quién estaba, porque es que parece, cuando vienen aquí, y esta mañana se lo escuchaba, cuando hablan de las ilegalidades parece que las ilegalidades sólo se producen cuando gobierna el Partido Popular. Oiga, ustedes han gobernado, y en los ayuntamientos el partido..., porque a los señores de Podemos no puedo decirles nada, pero ustedes han gobernado, ustedes han gobernado y ustedes también han gobernado y ustedes tienen municipios donde se han producido ilegalidades. Y ¿por qué se producen ilegalidades? Por mil razones, estamos tan a favor como ustedes de que no se produzcan ilegalidades, pero la realidad es la que es y los inspectores son los que son y las sanciones y la administración van al ritmo que van.

Pero al final ¿qué hemos conseguido con esto? No conseguimos absolutamente nada.

El tema del turismo rural, vuelvo otra vez a lo mismo, hablan permanentemente de mejorar la calidad turística, hablan ...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible i remor de veus)

¿Perdón? Una cosa es que no quieran tramitarlo por el pleno, por la ley, y otra es que me digan también cómo tengo que destinar mi tiempo.

(Remor de veus)

¿Puedo? ¿Me permiten? Si no, me siento y me voy. Pues no, no me voy a sentar ni a ir.

LA SRA. PRESIDENTA:

Puede, Sr. Gijón, pero ajústese a...

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Bueno, estoy hablando del decreto, es que justamente todo lo que (...) es del decreto.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ajústese al decreto que en estos momentos estamos debatiendo.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

No claro, sí.

(Remor de veus)

Ya, ya falta poco, venga, tres minutos.

El tema del turismo rural lo modifican con este decreto, ¿le gusta así? Vale, pues, ¿por qué? ¿Por qué? O sea, están hablando de turismo de calidad, están hablando de turismo de fuera de temporada y le ponen pegas al turismo rural, les dicen, les vuelven otra vez a poner pegas incluso a las instalaciones más pequeñas.

El cambio de uso turístico a residencial, lo mismo, ¿por qué? ¿Por qué se prohíbe? Es que todavía nadie ha dado un argumento. ¿Por qué? Pero ¿por qué no se puede? Pero, ¿sabe cuál es la realidad, sabe cuál es la realidad? Que los edificios están ahí, que no se caen, que no se tiran, que siguen estando ahí, por mucho que ustedes pinten aquí el decreto y lo pongan del color que quieran. Lo que esté construido en suelo rústico va a seguir ahí, denle una salida, porque si ustedes vinieran aquí con una alternativa todavía..., nos gustaría más o menos y nos tendríamos que callar, pero es que no lo han hecho, es que se tapan los ojos. Y en esto pasa exactamente lo mismo.

Miren, al final, Sra. Armengol, usted esta mañana nos decía que dejáramos de mirar por el retrovisor, y es muy difícil que usted diga eso, viniendo precisamente de usted, porque en estos meses que llevamos sólo ha mirado por el retrovisor: derogar la Ley de símbolos, la moratoria de grandes superficies -por cierto, la moratoria de grandes superficies ¿saben ustedes a quien beneficia? A los que ya están instalados, a los que ya están, están encantados de que haya una moratoria; las grandes superficies, que ya tienen instalados sus establecimientos, ya está; a cambiar la Ley de IB3, a la normalización lingüística, dejen ustedes de mirar atrás, es que están obsesionados, es que en ocho meses de gobierno sólo han parado normas que estaban aprobadas..., les guste o no les guste, lo estaba mirando, con más votos de los que ustedes han conseguido hoy, eh, con más votos ...

(Remor de veus)

... de los que han..., bien, pero con más votos. Y cuando ustedes pierdan ¿qué hacemos nosotros, lo cambiamos otra vez? Miren, ustedes están hablando de orden, ustedes están hablando..., la Sra. Armengol hablaba de *seny* y de diálogo, pero oiga, pero habla de su orden, de su *seny* y de su diálogo, porque mire, que no quiera pactar con el Partido Popular, venga, pero es que ni siquiera ha perdido un segundo en pactar con El Pi o con Ciudadanos, por lo menos tenga un poco de vergüenza para decir que efectivamente queremos gobernar, queremos dialogar.

En fin, supongo que al final nos acabaremos viendo aquí en un tercer decreto y si no al tiempo. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vos fer ús del torn de rèplica? Té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres no entrarem una altra vegada a encetar el mateix debat que hem estat debatent aquestes hores prèvies, entenem que el Sr. Gijón volgués gaudir del seu moment de glòria, però no ha entrat en el debat que tocava, en el debat que interessava, tot el que ens ha contat ja s'havia debatut i per tant no farem rèplica a la seva intervenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gijón, vol fer ús del torn de rèplica?

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta, no haré uso. Pero, Sra. Obrador, si usted considera que mi momento de gloria es debatir con usted, estamos perdidos. Gracias.

(Algunes rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Nosaltres no hem intervengut en el primer torn, però sí que voldríem intervenir en el segon, sobretot per al·lusions.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, però hauria d'haver intervengut en el primer torn.

Passam a la votació per a la validació o no del decret llei debatut. Comença la votació. Votam.

Vots a favor, 30; vots en contra, 24. Queda validat el decret.

Qualcú vol que el decret...? Passam a la votació de la tramitació del decret com a projecte de llei. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 30. Queda rebutjada la tramitació com a projecte de llei.

(Alguns aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS